

Confession
etc. m. l. 9

m. l. 9

I N D E X

De Fratribus qui longé ab Oratorio laborant aut in via sunt. Cap. 50.	Pag. 138
De fratribus, qui non longé proficiscuntur. Cap. 51.	Pag. 138
De Oratorio Monasterij. Cap. 52.	Pag. 139
De Hospitibus suscipiendis. Cap. 53.	Pag. 141
Si debeat Monachus Literas, vel eulogia suscipere. Cap. 54	Pag. 143
De Vestimentis, vel calceamentis Fratrum. Cap. 55.	Pag. 145
De Mensa Abbatis. Cap. 56.	Pag. 156
De Artificibus Monasterij. Cap. 57.	Pag. 150
De Disciplina suscipiendorum Fratrum. Cap. 58.	Pag. 151
De Filiis Nobiliû vel pauperû, qui offeruntur. Cap. 59.	Pag. 192
De Sacerdotibus, qui voluerunt in Monasterio habitare. C. 60	Pag. 163
De Monachis peregrinis qualiter suscipiantur. C. 61.	P. 165
De Sacerdotibus Monasterij. Cap. 62.	Pag. 166
De Ordine Congregationis. Cap. 63	Pag. 168
De Ordinando Abbate. Cap. 64.	Pag. 171
De Præposito Monasterij. Cap. 65.	Pag. 172
De Ostriarijs Monasterij. Cap. 65.	Pag. 182
De Fratribus in via directis. Cap. 67.	Pag. 186
Si Fratres impossibilia iunguntur. Cap. 68.	Pag. 188
Quod in Monasterio non præsumat alter alterum defendere. Cap. 69.	Pag. 190
Vt non præsumat quisquam passim cadere vel Excommunicare. Cap. 70.	Pag. 191
Vt Obedientes sint sibi Fratres inuicem. Cap. 71.	Pag. 192
De Zelo bono, quem debent Monachi habere. Cap. 72.	Pag. 193
De eo quod omnis observatio iustitiæ in hac Regula sit constituta. Cap. 73.	Pag. 195

I N D E X
CAPITVLORVM.
Secundæ Partis.

D E Loco, & Tēpore celebrandi Capituli Generalis	Cap. 1.	fol. 198
Qui ad Capitulum venire, & quid secum afferre debeant.		
Cap. 2.		fol. 199
Modus inchoandi Capitulum. Cāp. 3.		fol. 202
De Electionibus in Communi, quæ fieri debent in Capitulo. Generali. Cap. 4.		fol. 204
De Renun: Prælaturæ, & Absolutione Patrum Vocalium.		fol. 205
Cap. 5.		fol. 207
De Electione P. P. Definitorum, ac P. Præsidentis. C. 9. f.		209
De Electione Scribæ, Vicarij, Capituli, & Officialiũ. C. 7. f.		212
De Ordine seruando in negotijs per P. P. Definitores tractandis. Cap. 8.		fol. 212
De Electione. P. Maioris, & aliorum Prælatorum. C. 9. f.		217
De aliquibus requisitis, Prælatis necessarijs. Cap. 10.		fol. 220
De Locorum reformatione, ac familiarum Constitutione.		
Cap. 11.		fol. 222
De conclusione, & publicatione Capituli. Cap. 12.		fol. 223
De auctoritate Patrum Maioris, & visitorũ. Cap. 13.		fol. 225
De receptione nouorum locorum. Cap. 14.		fol. 230
Conclusio, & Confirmatio Constitutionum. Cap. 15.		fol. 231
Forma induendi Nouitios. Cap. 16		fol. 23
Forma Profitendi Nostrorum Eremitarum Cap. 17.		fol. 235
Forma Professionis.		fol. 235

REGVLA ET CONSTITVTIONES

Eremitarum Camaldulensium Montis
Coronæ.

PROOEMIUM.

*A*usculta o fili precepta Magistri, & inclina
aurem cordis tui, & admonitionem pij Patris
libenter excipe, & efficaciter comple, vt ad
eum per obedientie labore redeas, à quo per
inobedientie desidiam recesseras. Ad te er-
go nunc meus sermo dirigitur, quisquis abren-
nuncians proprijs voluntatibus, Domino Christo vero Regi mi-
litaturus. In primis, vt quicquid agendum inchoas boni, ab eo
perfici instantissimâ oratione deposcas, vt qui nos iam in Filio-
rum dignatus est numero computare, non debeat aliquando de ma-
lis actibus nostris contristari. Ita enim ei omni tempore de bonis
suis in nobis parendum est; vt non solum ut iratus Pater suos non
aliquando filios exhaeret, sed nec vt metuendus Dominus irri-
tatus malis nostris; vt nequissimos seruos perpetuam tradat ad
penam, qui eum noluerint sequi ad gloriam.

Exurgamus tandem aliquando, excitante nos scripturâ ac
dicente: Hora est iam nos de somno surgere, & apertis o-
culis ad Deificum lumen attentis auribus audiamus, diuina quo-

A

tidie

p. 1.
198
caut.
199
202
Ge-
204
ium.
205
207
209
lan-
212
217
220
ione.
222
223
225
230
231
23
235
238

tidie clamans: quid nos admoncat vox? dicens: Hodie si vo-
cem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra. Es
iterum qui habet aures audiendi audiat, quid Spiritus di-
cat Ecclesijs, & quid dicitur; Venite filij audite me, timo-
rem Domini docebo vos. Currite dum lumen vitæ
habetis, nè tenebræ mortis vos comprehendant. Et
querens Dominus in multitudine Populi sui, cui hæc clamat,
operarium suum, iterum dicit. Quis est homo, qui vult vi-
tam, & cupit dies videre bonos? Quod si tu audiens re-
spondeas: Ego; dicit tibi Deus. Si vis habere veram, & per-
petuam vitam, prohibe linguam tuam à malo, & labia
tua ne loquantur dolum: Diuerte à malo, & fac bonum
inquire pacem, & sequere eam, & cum hæc feceritis,
oculi mei super vos, & aures meæ ad preces vestras, &
antequam me inuocetis, dicam. Ecce adsum. Quid dul-
cius nobis hac voce Domini invitantis nos Fratres charissimi.
Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vitæ.

Succinctis ergo fide, vel obseruan- bonorum actuum
lumbis nostris, & calceatis in præparatione Euangelij pacis pedi-
bus, pergamus itinera eius, ut mercamur eum, qui nos vocauit,
in Regno suo videre. In cuius Regni tabernaculo si volumus ha-
bitare, nisi illuc bonis actibus curredo, minimè peruenitur. Sed
interrogemus cum Propheta Dominum, dicentes: Domine quis
habitabit in Tabernaculo tuo; aut quis requiescet in
monte Sancto tuo? Post hanc interrogationem Fratres audi-
amus Dominum respondentem. Qui ingreditur sinè macula,
& operatur iustitiam. Qui loquitur veritatem in corde
suo; qui non egit dolum in lingua sua. Qui non fe-
cit proximo suo malum, & opprobrium non accepit
 ad-

Prooemium.

aduersus proximum suum. Qui malignum Diabolum aliqua
suadentem sibi, cum ipsa suasionem sua à conspectibus cordis sui re-
spuens deduxit ad nihilum, & parvulos cogitatus eius tenuit,
& allidit ad Christum.

Qui timent Dominum, de bona obseruantia sua non se
reddunt elatos, sed ipsa in se bona non à se posse, sed à Do-
mino fieri existimantes, operantem in se Dominum magnificant,
illud cum Propheta dicentes: Non nobis Domine, non
nobis, sed nomini tuo da gloriam, sicut nec Paulus Aposto-
lus de predicatione sua sibi aliquid imputauit, dicens: Gratia
Dei sum, id quod sum, & iterum ipse dicit. Qui glori-
atur, in Domino gloriatur: Vnde, & Dominus in Euangelio
ait. Qui audit verba mea hæc, & facit ea, similibo eum
viro sapienti, qui ædificauit Domum suam supra pe-
tram. Venerunt flumina, flauerunt venti, & impegerunt in Do-
mum illam, & non cecidit, quia fundata erat supra petram.
Hæc complens Dominus, expectat quotidie, his suis Sanctis mo-
nitis, factis nos redere debere. Ideo nobis propter emendati-
onem malorum huius vitæ dies ad inducias relaxantur, dicente
Apostolo: An nescis, quia patientia Dei, ad pœnitentiam
te adducit? Nam prius Dominus dicit, Nolo mortem pec-
catoris, sed vt magis conuertatur, & viuat. Cum ergo in-
terrogassemus Dominum, Fratres, de habitatore Tabernaculi e-
ius, audiuius habitandi præceptum. Sed si compleamus habi-
tatoris officium, erimus hæredes Regni Celorum. Ergo præpa-
randa sunt corda, & corpora Sanctæ præceptorum obedientiæ
militatura, & quod minus habet in nobis natura possibile, roge-
mus Dominum, vt gratiæ suæ tribuat nobis adiutorium ministra-
ri. Et si fugientes gehenna pœnas, ad vitam volumus peruenire

perpetuam dum adhuc vacat, & in hoc corpore sumus: Et hac omnia per hanc lucis vitam vacat implere, currendum, & agendum est modo, quod in perpetuum nobis expediat. Constituenda est ergo à nobis Dominici Schola seruitij, in qua institutione, nihil asperum, nihilque graue nos constituturos speramus. Sed & si quid paululum restrictius dictante æquitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conservationem charitatis processerit, non illico pauore perterritus refugias viam salutis, quæ non est nisi angusto initio incipienda. Processu verò conuersationis, & fidei dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine curritur via mandatorum Dei, ut ab ipsius nunquam magisterio discedentes, in eius doctrina usq; ad mortem in Monasterio perseuerantes, passionibus Christi per patientiam participemus, ut Regni eius mereamur esse consortes.

Eremi Insula Vigrensis

PRO-

P R O O E M I V M 5
Constitutionum.

Ostquam Beatissimus Pater noster ROMUALDUS totius Camaldulensis Ordinis Fundator, Monasticam vitam, in Monasterio Classensi, tribus annis Sanctissime traduxisset: Beatissimi BENEDICTI Regulam professus, Eremum subindè ingressus est; in qua nonaginta septem annis, incredibili vitæ austeritate vsus, solis Sanctitatis suæ exemplis, crebrisq; admonitionibus verum Eremiticum institutum se sequentibus dereliquit. Nec aliud quicquam eis scriptum, præter eandem Benedicti Regulam obseruandâ moriens commendauit; Licet postmodum, nè labentibus annis, pia Patris exempla per obliuionem in desuetudinè venirent, sapienter ab ipsis discipulis, maximè á Beato RODULPHO quarto, à B. ROMUALDO Eremitæ Priore, in Constitutiones redacta fuêre. Hoc autem Eremiticum Camaldulense institutum, ab ipso Ss. ROMUALDO diuinitus inventum, medium inter Cænobiticum, & Anachoreticum est; Itâ quidem vt vtriusque particeps vtroq; præstantius, longeq; securius existat. Nam & si claustralis conuersatio vbiq; summis laudibus extollenda videatur, nihilominus tamen suis incommodis, molestisq; occupationibus, quæ sæpè animû á vera pietate longius arcet, minimè caret: è contra verò solitaria illa Eremitica vita, & cõuersatio abdita, propter multa incõmoda, nec non pericula,

cula, quæ humanæ naturæ corruptelâ, seu instabili-
 tate, pati videbatur, minus tuta; securaq; reputata
 est. Illa enim viuendi libertas, quæ olim solitarijs viris
 competere videbatur, quæ nec Ecclesiam inuisere, nec
 Sacramenta frequētare aliquo Canonico præcepto co-
 gebatur, hodiè nobis per Ecclesiæ Sanctæ Consti-
 tutiones penitus prohibita est. Non potest igitur non
 esse laudanda nostra Camaldulensis Eremitica institu-
 tio, quæ non periculosa, nec ardua, difficilisque, sicut an-
 tiquitûs anachoretica comperitur; sed potius omni
 periculo, extremaq; difficultate exclusis, securissima
 facilis ac fideli cuiq; viro suauissima, ac proindè (o-
 mni reuerentiâ, ac pace aliorum omnium instituto-
 rum) laudabilior, ac securior, cunctis meritò dici possit
 Ad quam siuè ex sæculo, siuè ex cænobijs accedentes,
 procul omninò á Ciuitatibus, omnique hominum fre-
 quentia, sæcularium etiam consortio semoti, in monti-
 um recessibus, ac remotissimis locis commorantur. Qui
 tamen singuli, singulas separatas inuicem Cellas inco-
 lentes, paupertatis, obedientiæ, & castitatis votis so-
 lemniter emissis, sub regula, vt diximus S. BENEDI-
 CTI, subq; Prælati disciplina, sub tandem proprij Or-
 dinis Constitutionibus, in iugi observantiâ viuere te-
 nentur: sic nihilominus hanc conuersationis formam
 temperantes, vt Cænobiticæ, socialisque vitæ commo-
 dis, & securitate, sinè varijs occupationibus Monaste-
 rij, multiplicibusq; distractionibus potiantur, & solitus
 dinis læta, fæliciq; admodum tranquillitate, absq; vllis
 solitariæ vitæ curis, periculis, & anxietatibus perfruan-
 tur.

cur. Hæc itaq; admirabilis, diuinitusq; inspirata Eremitica institutio, ab ipso foundationis initio, vsq; ad præsentem diem. per annos circiter 670. Fideliter discreto, ac Sancto vigore obseruata fuit in Sacra Eremo Camaldulensi, quæ in summitate Alpium Tusciæ, ab ipso Sanctissimo Patre nostro ROMUALDO circâ Annum 1012. fundata extitit, & tandem ab Annis 144. à nostra Congregatione Eremitarum Camaldulensium S. ROMUALDI Montis Coronæ per Venerabilem. Patrem Paulum Iustinianum Eremitam supradictæ Sacræ Eremi Maiorem, nouiter instituta, & aucta, fuit cum eadem obseruantia. inuiolabili perseuerat, prout ex constitutionibus parebit, quas efformare intendimus, pro confirmatione, & augmento huius dictæ Congregationis. Restat deniq; vt nos iuxtâ Patris nostri BENEDICTI doctrinam in Prologo Regulæ nobis traditæ, in Eremo, quæ nobis pro Monasterio est, vnanimus, quasi Apostolici viri, soli Deo enixè famulemur. Ita ut omnibus nobis vnum sit cor, & anima vna, in vinculo pacis, & charitatis viuentibus, sicq; demum in regulari, atq; Eremitica districtione, in finem vsq; perseuerantes, Socij possimus esse passionum Christi, vt & cohæredes facti conregnemus cum eo.

CON-

8 CONFIRMATIO

*Constitutionum Eremitarum Camaldulensium
Montis Coronæ in forma Specifica.*

C L E M E N S P P. I X.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ folio, meritis licet imparibus per ineffabilem Diuinæ bonitatis abundantiam, constituti, Congregationes Religiosorum virorum piè, sanctèq; institutas, ac vberiores bonorum operum fructus aspirante superni fauoris auxilio, assiduè perferre satagentes, in visceribus paternæ gerimus charitatis, & illa quæ pro earum felici regimine & gubernio, prosperisque in via Domini progressibus providè, atq; sapienter constituta esse noscuntur, vt firma semper, atq; stabilia persistant, Apostolici muniminis patrocinio, cum id á nobis petitur, libenter roboramus. Exponi siquidè nobis nuper fecerunt dilecti Filij Maior, ac Procurator Generalis, & alij superiores Congregationis Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ, quod pro felici, prosperoq; eiusdem Congregationis regimine, & gubernio, illiusq; salubri tam in Spiritualibus, quam in temporalibus directione factæ fuerunt, & in vnum volumen collectæ nonnullæ Constitutiones, quæ per Congregationem venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs, & Consultationibus

bus Episcoporum, & Regularium præpositam, examinatæ, recognitæ, & correctæ sunt tenoris, qui sequitur videlicet.

DE GENERIBVS, ET VITA MONACHORVM,

C A P I.

Monachorum quatuor genera esse, Manifestum est. Pm. Cenobitarum, militans sub Regula, vel Abbate.

Constitutio.

I.

Remite Camaldulenses Congregationis Montis Coronę Claustris non includuntur, nec in Dormitorijs Monasterij requiescunt; in hoc enim differt Cenobitica conuersatio ab Eremitarum Camaldulensium instituto, quod illa in vrbibus terris, interq;. Populi frequentiam libenter commoratur: hæc verò in Montibus, interq; nemora latitare congaudet. Quapropter maiorum nostrorum vestigia sequentes statuitur, nostra Eremitoria ab vrbibus, Terrisq; vno ad minus milliaro distare debere. Nostrisq; Eremitę nunquam in Claustris permaneant, excepta Abbatia S. Saluatoris de Monte Corona, pro senum, infirmorum ac forensium solatio Imò si aliquando talis habitatio offeratur, nisi in formam Eremitę reducta sit, dimittratur, tantum abest, vt de nouo Monasterium construi queat, aut suscipi.

B

2. Sint

2. Sint ergo Eremitoria nostra inter Sylvas, easq; densas, talesq; plantando, inferendo, scindendo, alijsq; opportunis modis conseruentur, & augeantur. Quâobrem, intrâ ambitum Eremi non licebit ligna cædere, nè eius pulchritudo deturpetur. Qui verò absq; superioris permisso aliquam arborē viridem incidere, pro vna quaq; arbore semel in pane, & aqua ieiunet. Quod si loci Prior absq; cōsensu Capituli ipsius Eremi intrâ ipsum ambitū arborum incisionem fieri iusserit, à visitatoribus, vel Capitulo Gñali, disciplinâ circulari plectatur, & tunc incisio Arborum intelligatur, quâdo numerum quatuor, aut quinq; arborum excedit, & hoc toto sui Prioratus curriculo, quod sinè rationabili necessitate fieri nequit, dūmodo tamen non sint arbores, quæ loci venustatem, ac pulchritudinem vitient.

3. Sint insuper ædificia cum ambitu loci vniuerso sepe, ac vallo circumdata, ita vt per solum ostium pateat ingressus, vndè egredi sinè licentia Superioris nemo possit. Et positâ in Eremis clausura sinè licentia Capituli Generalis, augendo, vel minuendo nefas erit alterari.

4. Cellæ insuper non simul iunctæ, sed triginta, plus, minusuè pedibus inuicem, si locus patiat separata consistant, tantundem ab Ecclesia, & officinis semotæ.

5. Atque vt vera sit solitudo, omnis non necessaria hominum sæcularium familiaritas ab Eremitis nostris (charitate saluâ) arceatur. Adeò vt neq; vicini habitatores quocunq; prætextu in commune Commercium

cium admittendi sint: ac præcipè cauendum, ne eis vnquam ad nos accedendi causa tribuatur. Ideò sæcularium negotijs, etiam contanguineorum nè se nostri immisceant, quod strictè prohibetur, nisi aliter faciendum iustis de causis, superior iudicauerit.

6. Minus etiam liceat Eremitis sæcularium Ecclesias frequentare, nec funeralibus, alijsq; officijs celebrandis interesse, sicq; animarum curam exercere illis penitus est interdictum. Præterea vbiq; locorum foris, & intra Eremum, atq; etiam in propria Cella, non solum corporales, sed etiam mentales diuagationes effugiant, quæ & solitudinis propositum, & omne Spirituale ædificium destruere solent. Quapropter Superiores valdè cauere debent, nè faciles sint in dimittendis subditis suis, sed necessitate cessante, intra Clausuram in iugi obseruantia eos retineant. Quin & ipsi nunquam foras, nisi coactè egrediantur.

7. Et ad maiorem solitudinis obseruantiam, nemini permissum censetur in alterius Cellam, officinam uè, nisi annuente Prælato intrare, sed ne caput quidem intus immittere, quæ prohibitio etiam ad hospites tum religiosos, tum sæculares extenditur, exceptis casibus incendij, infirmitatis, confessionis vel vrgentis cuiusq; necessitatis, quæ verisimiliter superioris animus ad talem concessionem movere potuisset.

8. Ille vero, qui obtento consensu, vel alias fratrem allocuturus ad alterius Cellam accedit, pulsans, non aperiens, Deo gratias altiusculè proferat, responsionem fratris illic immorantis patienter expectans, qui tamen

finè mora audita voce illico accurrere, & pari tenore respondere debet, & in ipsa anteriori parte Cellæ cum eo colloqui. In cubiculum autem, in quo dormitur nemini permittitur intrare, nisi in casibus supradictis. Qui autem præter hos casus introierit, vel qui alium intrare, permiserit, dicat culpam suam in Capitulo, & ieiunet semel in pane, & aqua, pro vnaquaq; transgressione. Qui verò in officinam ingressus fuerit, pitantiâ priuetur.

9. Et quia solitudo maximè fauet Castitati, ideò præcipitur nè nostris Eremis mulieres vnquam propinquare, nedum intrare ipsas possint; vnde ne ignorantia sit causa erroris, figantur Cruces ligneæ magnæ longè à Ianua, quas mulieres sinè excommunicatione latæ sententiæ pertransire nequeunt, prout habetur ex priuilegio Pauli III. & Innocentij XI.

10. At Capitulum Generale ad populorum instantiam, iuxta d. Priuilegium concedere potest vt semel, bis, aut ad summum ter in anno, iuxta d. Capituli nominationem, deuotionis causa possint mulieres solum Ecclesiam ingredi, Eremum autem nullo modo, neq; Sacrarium, eiusq; vestibulum, vbi per portas Eremitarum Cellulæ conspiciuntur, poterunt tamen ea hospitia ingredi, quibus introduci consueuere. Alias autem talis prohibitio inuolabiliter perseueret. At si pertinacia populi aliter perũcacer prætendat, cui resisti honestè non possit, locum potius deserere, ac longius abire consulant Patres.

11. Strictè insuper prohibetur, ne nostri Eremitæ mulier-

mulierculas regendas, confitendas, custodiendasuscipi-
ant. Imò nè illas quidem alloqui sine socio
astante possint; quare si aliquis nostrum mulieres in-
tra Cruces venire permiserit, aut in hospitij, & do-
mibus nostrarum Grangiarum introduxerit, aut in-
trare permiserit, vbi solent Eremitæ habitare, aut
earum confessiones exceperint, casu necessitatis ex-
cepto, circulari disciplina mulctetur. Monialium Ec-
clesias ne frequentent, nec in earum Ecclesijs sine de-
bita licentia audeant celebrare.

Sequitur Regula.

Eindè secundum genus est Anachoretarum,
ideest Eremitarum, horum qui non conuersi-
onis feruore, initio, sed Monasterij probati-
one diuturna, didicerunt contra Diabo-
lum, multorum solatio iam docti, pugnare;
& benè instructi fraterna ex acie ad singu-
larem pugnam Eremitæ, securi iam sine consolatione alterius,
sola manu, vel brachio contra vitia carnis, vel cogitationum
Deo auxiliante, pugnare sufficiunt.

Tertium vero Monachorum teterrimum genus est Sa-
rabattarum, qui nulla Regula approbati, experientia magi-
stra, sicut aurum fornacis, sed plumbi natura molliti, ad-
huc operibus seruantes seculo fidem, mentiri Deo per ton-
suram noscuntur, qui bini, aut terni, aut certe singuli sine
Pastore, non Dominicis, sed suis inclusi sunt ovilibus, &
pro lege eis est desideriorum voluptas, cum quicquid putau-
erint,

rint, vel elegerint, hoc dicunt Sanctum, & quod noluerint hoc putant non licere.

Quartum verò genus est Monachorum, quod nominatur Gyrovagum, qui tota vita sua per diversas Provincias ternis, aut quaternis diebus per diversorum Cellas hospitantur, semper vagi, & nunquam stabiles, & proprijs voluptatibus, & gula illecebris seruentes, & per omnia deteriores Sarabaitis. De quorum omnium miserrima conversatione, melius est silere, quàm loqui. His ergo omissis, ad Canobitarum fortissimum genus disponendum, adiuvante Deo veniamus.

Constitutio.

I. LIUM viuendi modum. Anachoretis consimilem diuinitus S. Pr. ROMUALDUS excogitauit, eorum scilicet, qui diuinâ inspiratione, maioriq; silentij, ac perfectionis desiderio, ad culmen veræ solitudinis pervenire anhelant. Hos autem, qui hanc vitæ austeritatem arripiunt, iam ab initio inclusos Patres nostri vocauerunt, eò quia voluntariè intra vnus Cellulæ, hortuliq; parietes, omni hominum consortio priuati, contineantur: Iuxta quod institutum hucusq; obseruatum, præcipitur, vt Eremitis professis, qui instanter talem petunt reclusionem, post quinquennium à professione emissa, concedi ad tempus, vel perpetuo possit, dummodo concedenti, & morum probitas, moresq;

resq; religiosi innotescant, scilicet regularis obseruantia, silentium, orationis feruor, aliaq; confirmiles virtutes petentis.

2. Auctoritas concedendi, si perpétua fuerit, vel ad plures annos Capitulo Generali reseruatur. Nec ad longum tempus concedenda est, nisi ijs, qui pluries, aut saltem per annum eam experti fuerint: poterit tamen loci Prior alicui ex sua Familia per annum ad summum concedere. At Prælati Nouitiorum, Magistro, Sacristæ, ac Cellerario, in eorum Prælatura, & officijs persistentibus, penitus interdicitur.

3. Illæ Cellæ reputabuntur Reclusis, quæ remotiores sunt ab alijs, quæ habeant oratorium cum suis ornamentis, ac paramentis ad celebrandum. necessarijs, quarum hortuli parietibus sint præcincti: cum hac tamen lege, quod Eremitæ reclusi, non secus ac alij suorum superiorum obedientiæ subiaceant, A quo voluntario carcere, nunquam exire debeant, sed superioribus, qui reclusionem concesserunt. Licitum semper erit illos ab ea penitus eximere siuè perpetua, siue fuerit temporalis.

4; Sciant autem reclusi perpetuum sibi, inuiolabileq; silētium esse indictum, vnde illos quempiam alloqui, nec alloquentem audire valeant, sinè expressa licentia scripta, & obsignata sui superioris, exceptis diebus D. Martini, ac Dominicæ Quinquagesimæ, in quibus recreationis, ac charitatis causa Coëremitarum, semel tantum colloquia excipere, indulgetur.

5. Litteras ad Eremitas, aliosuè mittere, vel accipere

re nisi sciente Priore, illicitum prorsus erit. Si quis autem secus fecerit, tam mittens, quàm recipiens, semel in pane, & aqua ieiunet.

6. Canonicas horas intra oratorium suum persoluent, non ad beneplacitum, sed signum Campanæ communis, tam in diurnis, quàm in nocturnis laudibus obseruabunt, cum omnibus solitis cæremonijs & obseruantijs, quæ in istis constitutionibus, Breuarij; Rubricis continentur. In oratorio semper pallium gestent, & in ingressu semper se aquâ benedicta aspergant, ab ipsismet, singulis Dominicis diebus benedicenda, vel ab Ecclesia deferenda. Nequẽ prætermittant Indulgentias nostræ Congregationis, & si quæ alię in suis oratorijs sint, lucrari. Feriã quinta hebdomadę Sanctæ, exeuntes, ad communem Ecclesiam accedant simul cum alijs communicaturi, refectio, ac mandato præsentis futuri. Feriã autem sexta, & Sabbato ad Nonam venientes, rem sacram cum ceteris audiant: reliquum omne tempus in reclusorio agentes, si inclusi Sacerdotes non fuerint, Sacerdotum inclusorum Missas audire, eisq; sacrificantibus deservire, atq; ibi (permittente Præfato) communionem sumere poterunt.

8. Et quia Sanctum illud otium, sanctas desiderat occupationes, ideò singulis diebus, vltra ordinarium officium quinquaginta. Psalmos Dauidicos recensent, & lectionem quotidianam ante completorium, nunquam omittant; vltra quam, & alias lectiones, Eremitis apertis communes vnius horæ alicuius spiritualis libri lectionem persoluent. Eodem modo solitam
vni.

- vnus horæ in mane, & serò diuisam, reclusi cum feruore Spiritus vtroq; tempore duplicabunt.

9. Demum, & victus rationem in hoc saltem ab alijs coerceant, vt præter solitas abstinentias, toto tempore Regularis ieiunij, sine alia licentia, singulis hebdomadis duplicare valeant. Quod si strictiùs, Deo fauente, viuere cupiunt, superioris assensum humiliter perant.

10. Ad placitū eorum calopodio, siue focculo aperto vt poterunt, ac pedibus nudis incedere, nec non Cili- cium ad carnem mortificandam deferre. Qui ad tempus includuntur, actiuam vocem in Capitulo non habent; perpetui verò neq; actiuam, neq; passiuam.

Qualis debeat esse Abbas

Cap. II.

Abbas, qui præesse dignus est in monasterijs, semper meminisse debet, quod dicitur, & nomen Maioris implere: Christi enim agere vices in Monasterio creditur, quando ipsius vocatur pronomine, dicente Apostolo, Accipistis Spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus Abba Pater. Ideoq; Abbas, nihil extra præceptum Domini (quod absit) debet docere, aut constituerē, aut iubere, sed iussio eius, vel doctrina feruenter diuinæ Iustitiæ in Discipulorum mentibus conspergatur. Memor sit semper Abbas, quia doctrinæ suæ, vel discipulorum obedientiæ vtri- usq; rei in tremendo Iudicio facienda erit discussio; sciatq; Abbas, culpæ Pastoris incumbere, quicquid in ovibus Pater familias utilitatis minus poterit inuenire.

C

erit,

erit, ut si inquieto, vel inobedienti Gregi Pastoris fuerit omni diligentia attributa; & morbidis earum actibus, vniuersa fuerit cura exhibita, Pastor earum in Iudicio Domini absolutus, dicat cum Propheta Domino. Iustitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi. Ipsi autem contemnentes spreuerunt me. Et tunc demum inobedientibus curæ suæ ovibus pœna sit, eis prævalens ipsa mors. Cum ergò aliquis suscipit nomen Abbatís, duplici debet doctrina suis præesse discipulis, idest omnia bona, & Sancta, factis amplius quàm verbis ostendere, ut capacibus discipulis mandata Domini verbis proponat, duris verò corde, & simplicioribus, factis diuina præcepta demonstret. Omnia verò, quæ discipulis docuerit esse contraria, in suis factis iudicet non agenda, ne alijs prædicans, ipse reprobus inueniatur, ne quando illi dicat Deus peccanti. Quare tu enarras Iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu verò odisti disciplinam, & proiecisti sermones meos post te, & qui in fratris tui oculo festucam videbas; in tuo trabem non vidisti. Non ab eo persona in Monasterio discernatur. Non vnus plus ametur, quàm alius, nisi quem in bonis actibus, aut obedientia inuenerit meliorem. Non præponatur ingenuus ex seruitio conuertenti, nisi aliqua rationabilis causa existat. Quod si ita (iustitiâ detante) Abbati visum fuerit, de cuiuslibet ordine id faciat; si aliter propria teneant loca. Quia siuè seruus, siuè liber, omnes in Christo vnum sumus, & sub vno Domino equalem seruitutis militiam baiulamus. Quia non est apud Deum personarum acceptio. Solùmmodo in hac parte apud ipsum discernimur, si meliores alijs in operibus bonis, & humiles inueniamur.

Ergo æqualis sit omnibus ab eo charitas, una præbeaturs omnibus secundum merita disciplina. In doctrina namq; sua Abbas Apostolicam debet illam semper formam seruare, quã dicit. Argue, obsecra, increpa, idest miscens temporibus tẽpora, terroribus blandimenta, dirum magistri, pium Patris ostendat affectum. Idest indisciplinatos & inquietos debet durius arguere; obedientes autem, & mites, & patientes, ut in melius proficiant obsecrare. Negligentes autem, & contemnentes, ut increpet, & corripiat, admonemus; neque dissimulet peccata delinquentium, sed mox, ut caperint oriri, radicitus ea, ut præualeat) amputet, memor periculi Helij Sacerdotis de Silo: & honestiores quidem, atq; intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione verbis corripiat. Improbos autem, & duros, ac superbos, uel inobedientes, verborum, vel corporis castigatione in ipso initio peccati coerceat, sciens scriptum. Stultus verbis non corrigitur, & iterum. Percute filium virgã, & liberabis animam eius à morte. Meminisse debet semper Abbas, quod est, meminisse quod dicitur: & scire quia, cui plus committitur, plus ab eo exigitur; sciatq; quã difficilem, & arduam rem suscepit regere animas, & multorum seruire moribus; & alium quidem blandimentis, alium verò increpationibus, alium suasionibus, & secundam vniuscuiusque qualitatem, & intelligentiam itã se omnibus conformet, & aptet, ut non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiantur; verum & in augmentatione boni gregis gaudeat. Antè omnia nè dissimulans, aut paruipendens salutem animarum sibi commissarum, plus gerat sollicitudinem de rebus transitorijs, & caducis, sed semper cogitet, quia animas suscepit regendas, de quibus & rationem redditurus est: Et nè causetur de

minori fortè substantia meminerit scriptum, Primum quærite Regnum Dei, & Iustitiam eius, & hæc omnia adijci-entur vobis; Et iterum, nihil deest timentibus Deum; Sciatq; quia qui suscipit animas regendas, præparet se ad rati-onem reddendam. Et quantum sub cura tua fratrum se ha-bere sciuerit numerum, agnoscat pro certo, quia in die Iudicij ipsarum omnium animarum, est redditurus Domino rationem, sine dubio, addita, & suæ animæ, & irâ timens semper futuram discussionem Pastoris de creditis sibi quibus, cum de alienis rati-ocinijs cauere, redditur de suis sollicitus, & cum de admonitioni-bus suis emendationem alijs subministrat, ipse efficitur à vitijs emendatus.

Constitutio.

I. IN Congregatione Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ nec nomen, nec dignitas Abbatis vsui vnquam fuit; idè loci nostræ Congregationis, non Abbatix, nec Monasteria, sed Eremitæ, & superiores non Abbates, sed Priores appellantur, atq; adeo supremus totius Congregationis Prælatus, Maioris sibi nomen vsurpauit, nec aliter vsui fuisse apud Eremitas, Camaldulenses dignoscitur, quamvis parum, aut nihil releuèt quo Prælatus nomine noncupetur, dummodo talis, qualis à S. Patris verbis circumscribitur, existat.

2. Sciant igitur Prælati ipsis traditam esse præsentem Sancti Patris doctrinam, quam, & si observare neglexerint, in tremèdo Dei Iudicio stricta fiet discussio. Quicunq; ergo alijs præfigitur, duplici doctrinâ, verbi

bi scilicet, & exempli, suos discipulos pro viribus instruere conetur, memor Apostolici dicti. *In omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum.*

De adhibendis ad Concilium fratribus:

CAP: III.

Quoties aliqua præcipua agenda sunt in Monasterio, conuocet Abbas omnem Congregationem, & dicat ipse unde agitur, & audiens consilium Fratrum, tractet apud se prudenter, & quod vtilius iudicauerit, faciat. Ideo autem omnes ad consilium vocari diximus, quia sæpe Iuniori Dominus reuelat, quod melius est. Sic autem dent fratres consilium cum omni humilitatis subiectione, ut non præsumant procaciter defendere, quod eis visum fuerit, sed magis in Abbatis pendeat arbitrio, & quod salubrius esse iudicauerit, ei cuncti obediant. sed sicut discipulis conuenit obedire Magistro, ita & ipsum prouidè, & iustè condecet cuncta disponere. In omnibus igitur omnes Magistrum sequantur regulam, neq; ab ea temerè declinetur à quoquam. Nullus in Monasterio proprij sequatur cordis voluntatem, neq; præsumat quisquam cum Abbate suo proteruè intra, aut extra Monasterium contendere. Quod si præsumperit, regulari disciplina subiaceat. Ipse tamen Abbas cum timore Dei, & obseruatione Regulæ omnia faciat, sciens se procul dubio de omnibus Iudicijs suis æquissimo Iudici Deo rationem redditurum. Si qua verò minora agenda sunt in Monasterij utilitatibus, seniorum tantum vtatur consilio, sicut scriptum est. Omnia fac cum consilio, & post factum non pænitebit.

Constitutio.

I. **H**æc conuocatio Congregationis, siuè Consilium vetustissima Religionis consuetudo obtinuit, vt Capitulum vocetur, & Congregationis hoc loco, vnus Monasterij, aut Religiosæ Domus Conuentus intelligitur. Capitulum autem, aut generale est, aut Conuentuale, aut certè (vt vocant) culparum, quorum vnum quodq; suum tractatum desiderat, cum singulorum diuersa sit congregandi causa, celebrândiq; modus. Hic solum de Capitulo conuentuali sermo est.

a. Quoties ergò aliqua percipua tractanda sunt in Eremo, Prior ad sonum Campanulæ, vt moris est, quod signum ad spatium vnus Miserere protrahitur cum decem ictibus in fine, omnes vocales, qui Sacerdotes, & Clerici professi vnus anni eiusdem loci, ac familiarum tantum intelliguntur, nec non & Visitatores, vbi præfentes reperiantur, conuocet. Quibus convocatis, omnes genuflexi secretò dicant. *Pater noster*, & Prior dicat, *Et ne nos, & Emitte Spiritum tuum. &c. & Domine exaudi &c. Dominus vobiscum &c.* cum suis responsorijs, & Orationem *Actiones nostras*. Prior postea rem, de qua deliberandum est (nisi maior præfens fuerit, ad quem suo Iure spectat,) distinctè proponat. Deindè matura cum consideratione, auditis singulorum votis per secreta suffragia, negotium terminetur. Omnes, seclusâ omni prorsus passione, modestè, ac mansuetè loquantur, prohibita omni practica sub pænâ priuationis vocis actiuæ, & passiuæ ad sex mentes: Et quod
ama-

à maiori parte approbatum fuerit, definitum, ac ratum habeatur, ac totum in libro actuum Capitularium registretur.

3. Nomine autem rerum præcipuarum, intelliguntur receptiones Nouitiorum, tam ad probationem Quadragenariam, quam ad habitus susceptionem ac professionem, incisionem lignorum intra Eremiti ambitum faciendam, Conseruatoris, ac Medici electionem, Procuratorisq; sæcularis, & Aduocati, acceptare hæreditates, donationes, ac legata, quæ tamen renunciari minimè possunt, sine consensu Capituli Generalis: Quod si dictum Capitulum expectari non possit infra annum cum assensu Patrum Maioris, ac Visitatoris, aut Dietæ, renunciari licitè poterunt. Locationes etiam possessionum vltra annum, & quascunq; species alienationum, circa quas alienationes hæc omnia infra scripta omnino obseruentur; scilicet, proponantur primo in Capitulo Conuentuali, & à maiori parte decretum, ad Capitulum Generale postea deferatur, aut ad Dietam, aut infra annum ad P. Maiorem & Visitatores, à quibus approbatum, & confirmatum, ad S: Sedem Romanam pro licentiâ recurratur, nec alienationis Instrumentum conficiatur antè assensum Apostolicum, vel si cum reseruatione d. Beneplaciti Apostolici fiat, non tradatur possessio antè dictum consensum.

Quod si quis quidpiam ex gestis in Capitulo, unde odium, aut scandalum oriri possit, reuelauerit, disciplinâ circulari plectatur; si autem leue fuerit reuelatum, arbitrio Prioris puniatur.

Quæ-

Quænam sint Instrumenta bonorum operum.

CAP. IV.

¶ **I**n primis Dominum Deum diligere ex toto corde, totâ
 anima, totâ virtute, deinde proximum, tanquam se
 ipsum. Deinde non occidere, non adulterari, non
 facere furtum, non concupiscere, non falsum Testimonium dice-
 re, honorare omnes homines, & quod sibi fieri quis non vult
 alijs ne faciat, abnegare semetipsum sibi, vt sequatur Chri-
 stum, Corpus castigare, diuitias non amplecti, ieiunium ama-
 re, pauperes recreare, nedum vestire, Infirmum visitare,
 mortuum sepelire, in tribulatione subuenire, dolentem conso-
 lari, à seculi actibus alienum se facere, nihil amoris Christi
 præponere, iram non perficere, iracundiæ tempus non refer-
 uare, dolum in corde non tenere, pacem falsam non dare,
 charitatem non derelinquere, non iurare omnino, ne fortè per
 iures, veritatem ex corde, & ore proferre, malum pro ma-
 lo non reddere, Iniuriam non facere, sed factam patienter suf-
 ferre, Inimicos diligere, maledicentes nolle maledicere, sed
 magis benedicere, persecutionem propter Iustitiam sustinere,
 non esse superbum, non vinolentum, non multum edacem, non
 somnulentum, non pigrum, non murmurosum, non detractorem,
 spem suam Deo committere, bonum aliquod in se cum viderit,
 Deo applicet, non sibi, malum verò semper à se factum sciat
 & sibi reputet, Iudicium timere, Gehennam expauescere, vi-
 tam æternam omni concupiscentia spiritali desiderare, mor-
 tem quotidie antè oculos aspectam habere, actus vitæ suæ omni
 hora custodire, in omni loco Deum se respicere pro certo scire,
 cogi-

cogitationes malas cordi suo aduenientes, mox ad Christum allidere, & saniori Spirituali, os suum à malo, & prauo eloquio custodire, multum loqui non amare, verba vana, aut risui apta non loqui, risum multum, aut excessum non amare, lectiones Sanctas libenter audire, orationi frequenter incumbere, mala præterita cum lachrymis, vel gemitu quotidie in oratione Deo confiteri, de ipsis malis de cætero emendare, desideria Carnis non perficere, voluntatem propriam odisse, præceptis Abbatis in omnibus obedire, & si ipse quod absit, aliter agat, memor illius Dominici præcepti, quæ dicunt facite, quæ autem faciunt, facere nolite. Non velle dici Sanctum, antequam sit, sed prius esse, quo verius dicatur, præcepta Dei factis quotidie adimplere, castitatem amare, nullum odisse, Zelum, & inuidiam non habere, contentionem non amare, elationem fugere, seniores venerari, Iuniores diligere in Christi amore, pro Inimicis orare, cum discordantibus ante solis occasum in pacem redire, & de Dei misericordia nunquam desperare.

Constitutio.

I. **Q**uanquam hæc bonorum operum instrumentorum doctrina satis plena, ac sufficiens videatur, duo tamen hic addenda visum est, quorum alterum est, Sacramentum Pænitentia, aliud Sacrosanctam Eucharistiam frequentare.

2. Omnes ergo nostri Eremitæ singulo quoq; octauo die, aut nono ad summum confiteantur: Et Sacerdotes, qui legitimo cessante impedimento, quotidie celebrare solent, secundum nostræ Congregationis morem, ad frequentius confitendum adhortamur: Et si

aliquis, seclusâ causâ rationabili, aut licentiâ superioris infrâ dictum temporis spatium, confessus minime fuerit, priuetur omnino pitantia, quousq; confiteatur.

3. Prior eligat duos, aut tres, vel etiam plures Confessarios, secundum numerum suæ familiæ subditorum, quibus Eremitæ ad beneplacitum confiteri poterunt, absq; alia licentiâ dicti Prioris, cum libertate adeundî alterum ex expositis, relicto prius electo, quibus pariter nostri Eremitæ extranei confiteri valebunt. Et si aliquis ex extraneis supradictis fuerit Prælati, vel à suo superiori expositus, suorum sociorum confessiones poterit audire, sine superioris localis licentiâ. Sic pariter PP. Visitatores quocunq; loco, & tempore, ac vocales ad Capitulum Generale accessi, etiam post suorum officiorum renunciationem, munus confessarij obire poterunt.

4. Nullus primò Sacerdos ad Confessiones audiendas exponatur, nisi accedente examine Prioris, ac visitatoris in actu visitationis: & vbi deerint approbati Confessarij ad familiam sufficientes, poterit Prior ad tempus vsq; visitationis, quem voluerit, approbare.

5. Novitij suo Patri Magistro confiteantur; quando verò oportunum Prior iudicauerit, alium quempiam ex nostris Zelo, ac prudentiâ præditum ad Nouitiorum confessiones bis in anno excipendas deputabit.

6. Itinerantes, vel ad nostra hospitia diuertentes, & ad alia nostræ Congregationis loca accedentes, confiteri poterunt cuicunq; ex nostris exposito, ac approbato à superiore, & in defectu Sacerdotis approbati,

• nostris etiam non approbatis valeat confiteri, vel alteri tum Sæculari, tum regulari Sacerdoti, dummodo necessario, non autem in fraudem fiat Confessio, tunc enim nulla esset confessio ipsa.

7. Si sæcularis aliquis nostris confiteri desideret, quod nequè frequenter, neq; cum retributione fiat; decernetur à superiori Sacerdos, qui ab Ordinario fuerit approbatus, quiq; casus reseruos calleat (quibus si pænitens illaqueatus fuerit) ad suum Iudicem Ordinarium remittet.

8. In visceribus Iesu Christi quilibet Prælatus, ac superior deprecatur, nè piger, & supinus, sed diligens, ac Zelans sit citra curam Animarum sibi subditarum.

9. Eandem auctoritatem absoluendi à suo Priore expositi habeant, quam ipse Prior, nisi hic aliquam censuram, vel casum sibi expressè reseruauerit, circa quod seruetur omninò decretum Clementis VIII. circa casus reseruos: at publica censura ob Clerici percussionem Priori semper reseruata censetur.

10. Quod dictum est de frequentia confessionis pariter, & de sacra communione intelligantur, vt scilicet omnes non Sacerdotes Eremitæ singulis Dominicis diebus communicent, nisi ex aliqua propinqua festiuitate, aut alia rationabili causâ superior præuenientiam, aut differendam Sacram Communionem iudicauerit. Saluis semper Dominicis, Aduentus, & Quadragesimæ, in quibus nullo modo ab ipsa vacandum.

11. Feria s. in Cena Domini omnes tum Sacerdotes, tum non Sacerdotes à suo superiore, qui die illa

celebrabit, communicent, & quoties simul plures ad Sacram communionem properant, bini incedentes, seruato professionis ordine, procedant, pallio omnes tecti, & Sacerdotes addant stollam, omnes itaq; omni possibili modestiâ, deuotione, ac reuerentia incedant.

12. Qui frequentius, aut rarius communicare uoluerint, à suo superiore veniam petant; & qui contra fecerit, à suo superiore corrigatur, & puniatur.

13. Quocunq; in loco Congregationis, ubi uiget usus chori, Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum in Tabernaculo tectum, & obseratum clauē, asseruetur, ac semel in hebdomada commutetur.

Sciant igitur nostri Eremitæ, quod omnis doctrina hic à Sancta Regula, & Constitutionibus tradita, ad reformandum interiorem hominem inseruire, eiusq; mortificationem maximè iuuare; Parum enim corporalia exercitia profunt, nisi veræ pietati associentur. Et qui aliter solitariè vixerit, comparabitur sepulchro dealbato, quod, Salvatore testante, foris quidem pulchrum apparet, intus verò plenum est ossibus, & omni spurcitiâ.

De Obedientiâ.

C A P. V.

¶ *Primus obedientiæ gradus est obedientia sine mora, hæc conuenit his, qui nihil sibi Christo charius existimant propter seruitium Sanctum, quod professi sunt, seu propter malum Gehennæ, vel gloriam uitæ æternæ. Mox, ut aliquid imperatum à Maiore fuerit, ac si diuinitus imperetur, mo-*

ram

ram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit. In auditu auris obediuit mihi. Et idem dicit Doctoribus, Qui vos audit, me audit. Ergo hi tales relinquentes statim, quæ sua sunt, & voluntatem propriam deserentes, mox exoccupati manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientiæ pede iubentis vocem factis sequuntur. Et velut vno momento prædicta Magistri iussio, & perfectæ discipuli opera, in velocitate timoris Dei, ambæ res communiter citius explicantur, quibus ad vitam eternam gradiendi amor incumbit. Ideo angustam vitam arripuit, unde Dominus dicit. Angusta via est, quæ ducit ad vitam; ut non suo arbitrio viuentes, vel desiderijs suis, & voluptatibus obedientes, sed ambulantes alieno Iudicio & Imperio in Cænobijs degentes, Abbatem sibi præesse desiderent; sine dubio hi tales illam Domini imitantur sententiam, quâ dicit. Non veni facere voluntatem meam, sed eius, qui misit me. Sed hæc ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus, si quod iubetur non trepidè, non tardè, non tepidè, aut cum murmure, vel cum responso nolentis efficiatur; Quia obedientia, quæ Maioribus præbetur, Deo exhibetur. Ipse enim dixit. Qui vos audit me audit, & cum bono animo à Discipulis præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus. Nam cum malo animo si obedit discipulus, & non solum ore, verùm, & in corde si murmurauerit, & si impleat iussionem, tamen acceptum iam non erit Deo, qui cor respicit murmurantis; & pro tali facto, nullam consequitur gratiam, Imò pœnam murmurantium incurrit, si non cum satisfatione emendauerit.

Constitutio.

1. **Q**uia ab observantia eorum, quæ in præsentî Sanctæ Regulæ capite continentur disciplina, boniq; status conservatio pendet; Ideo nostri Eremitæ omnimodam adhibeant diligentiam in exequendis mandatis, quæ Sanctissimus Pater in perfectæ obedientiæ conditionibus describendis nobis præbet.

2. Subjiciantur ergò in omnibus suo superiori, nec quisquam quidquam contra eorum voluntatem, aut mandatum agere præsumat; cum rationale valde sit ibi maiorem esse debere obedientiam, ubi austerior, ac perfectior viuendi viget disciplina. Sciant igitur nostri Eremitæ, nihil eis ultra communem viuendi vsum licere: nullam exerceant artem, nihil ex vna in alteram Cellam, aut à loco in locum transferant, neq; vestes, vel aliud quodpiam vestimentum scindant, aut alterent: Imò nec exercitium aliquod quantumvis Spirituale, absq; sui superioris licentia aggrediantur. Abstineant etiam ab illis, quæ dicto, vel scripto illis interduntur, & ea, quæ minima sunt, quæ queis sine licentia agere licet, cum obedientiæ merito facere delectentur. Quidquid in Sacra Regula, atq; his Constitutionibus continetur, totis viribus studeant adimplere.

3. Ad maiorem præterea propriæ voluntatis abrenunciationem noverint omnes Eremitæ nostri propter obedientiæ votum omnibus Privilegijs, gratijs, Indultis seu concessionibus à Sede Apostolica iam antea in proprium cuiusq; fauorem obtētis, penitus abrenunciasse,
sive

sive eam singularitatē vitæ, seu Sacrorum ordinum, promotionem, siue subiectionis exemptionem, siue tandem quocunq; modo propriæ voluntatis effectum respicere dignoscantur.

De Taciturnitate.

CAP: VI.

*F*aciamus, quod ait Propheta; Dixi, custodiam vias meas, vt non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam, obmutui, & humiliatus sum, & filii à bonis. Hic ostēdit Propheta, si à bonis eloquijs interdum propter taciturnitatem debet taceri, quanto magis à malis verbis propter pœnam peccati debet cassari? Ergo quamvis de bonis, & Sanctis ædificationum eloquijs perfectis discipulis propter taciturnitatis grauitatem, rara loquendi concedatur licentia, quia scriptum est in multiloquio non effugies peccatum; & alibi. Mors, & vita in manibus linguæ, nam loqui, & docere Magistrum, condecet tacere, & audire, discipulo conuenit, & idē si quæ requirēda sunt à Priore, cum omni humilitate, & subiectione, & reuerentia requirantur, ne videatur plus loqui, quàm expedit; scurilitates verò, vel verba otiosa, & risum mouentia, æterna clausura in omnibus locis damnamus, & ad tale eloquium discipulum aperire os non permittimus.

Constitutio.

I. **T**aciturnitas Sacrosancta est, dummodo Iustitiæ metas non excedat, quæ tacendi, loquendi uè tempus docet. Ideo discreta consideratione hæc Sancti

¶ **DE BENEDICTI doctrina secundum tempus, ac locum, secundum deniq; necessitatis, & charitatis indigentiam obseruanda est; Idcirco quandoq; in hoc superior dispensare, aliquando verò neutiquam. Declaramus itaq; indispensabiles esse omnes per annum Dominicos dies, omnes & solemnitates, ac festa Sanctorum, quæ ex præcepto Ecclesiæ, vel Constitutionum veniunt obseruanda, ambas Quadragesimas, ac Sextas ferias cuiuscunq; hebdomadæ, omnes deniq; dies, in quos abstinentia transfertur. Ac insuper à Completorio cuiusq; diei, vsq; ad primam, sequentes horas quoque, quæ æstiuo tempore, orationi, vel dormitioni sunt deputatæ.**

2. Eodem modo dispensatio in quibusdam locis, locum non habet, vti sunt Ecclesia, & eius vestibulum Sacrarium, Capitulum culparum, & Refectorium. Imò in diebus dispensatis non intelligitur in vijs, quæ sunt inter Cellas, ac in plateis antè Ecclesias, & antè Eremitam portam, in quibus silentium frangere nefas est.

3. Atè contrà sic humana conditione, fraternaquè charitate, sic exigentibus, etiam aliquando in diebus, horisue suprà prohibitis, honesta loquendi licentia concedatur. Ideò in Dominica quinquagesimæ, ac in festo S. MARTINI (quia Quadragesimas ingressuri Eremitæ, simul charitatiuè reficiuntur) silentium à Prima diei vsq; ad quartam noctis hora relaxabitur. Ecclesia, Sacrario, Capitulo, ac vestibulo semper exceptis, dummodo diuinæ laudes in Choro consuetis horis, persoluantur.

4. Ob-

4. Obtinuit insuper laudabilis consuetudo, vt bis in hebdomada hyemali tempore, & ter in æstate, per superiorem post Primam in vestibulo Ecclesiæ silentium dispensetur, quæ quidem dispensatio vltra signum Completorij eiusdem diei non extenditur. Hyemem autem dicimus à festo exaltationis Sanctæ CRUCIS, vsque ad Pascha, Resurrectionis. Quod verò reliquum est temporis vsq; ad idem festum, æstatem vocamus. Fiat itaq; dispensatio in hyeme feriâ tertiâ, & quinta, sed in æstate addatur Sabbatum. In quibus diebus, vel eorum aliquo si præceptivum festum inciderit, in alium non impeditum dispensatio transferatur. Quod si tota hebdomada festiva fuerit, in minori fiat festo; Ita vt nunquam in hyeme bis, & ter in æstate silentij dispensatio prætermittatur: Caveant tamen omnes in huiuscemodi colloctionibus aliquid sæculare, vanum, aut frivolum tractare.

5. Et quia silentium non solum verbis, imò magis quovis importuno tumultu, ac strepitu destruitur, ideò necesse est, dum diuina officia, aut missæ celebrantur circà Ecclesiam, dum verò oratio fit, vel somni quies capitur in Cellis, vijs, aut locis publicis, ab omni strepitu, vel strepitoso manuali exercitio penitus abstineri. Si quis autem silentij temporibus, absq; superioris licentia, alterius Cellam adierit, vel pulsauerit, aut strepitum notabilem fecerit, cum officia celebrantur diuina, & Oratio, siuè dormitio fit, maximeq; nocturno tempore, accuset se in Capitulo, & secundum culpæ qualitatem, superioris arbitrio puniatur.

tur. Qui verò silentium simpliciter transgressus fuerit, plus temporis loquendo, quam vt Psalmus 50. *Miserere* dici queat, fructuum portione, quæ vel illâ die, vel sequenti illi debita, priuabitur; sic garrulæ Aues, vel delictiosæ, & omne animal latrabile, ludicrum, atq; inquietum, ab Eremitis nostris penitus arceatur. Permittuntur solum canes ad Custodiam, quando, & vbi necessarij videbuntur.

6. Novitijs cum Professis, nulla sit vnquam loquendi licentia, nisi illi à suo Patre Magistro, & isti à suo Priore facultatem acceperint. Cum hospitibus, siuè sæcularibus, siuè Religiosis affinibus, vel amicis, vel operarijs, nulla sit conuersatio, nisi aliqua ex iusta causa iusserit Prælatus.

7. Meminerint tandem omnes quotidie, dum signum Primæ datur, ad Deum mente conuersi, hos versiculos orando dicere. *Pone Domine Custodiam ori meo, & ostium circumstantiæ labiis meis. Non declines cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis.*

De Humilitate.

CAP. VIII.

 Lamat nobis scriptura diuina (Fratres) dicens, Omnis qui se exaltat humiliabitur, & qui se humiliat exaltabitur. Cum hæc ergò dicit, ostendit nobis omnem exaltationem, genus esse superbiæ, quod se cauere propheta indicat, dicens, Domine non est exaltatum cor meum, neq; elati sunt oculi mei, neq; ambu-

ambulavi in magnis neque in mirabilibus super me, sed quid? si non humiliter sentiebam, sed exaltaui animam meam, sicut ab lactatus super matrem suam, ita retribues in animam meam, Vnde (Fratres) si summæ humilitatis culmen volumus attingere, & ad exaltationem illam cælestem, ad quam per præsentis vitæ humilitatem ascenditur, volumus velociter peruenire, actibus nostris ascendentibus, scala illa erigenda est, quæ in somno Iacob apparuit, per quam ei descendentes Angeli, & ascendentes monstrabantur. Non aliud sine dubio descensus ille à nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. Scala verò ipsa erecta, nostra est vita in seculo, quæ humiliato corde à Domino erigitur ad Cælum; latera enim eiusdem Scalæ dicimus nostrum esse corpus, & animam, in quibus diuersos gradus humilitatis, vel disciplinae vocatio diuina ascendendos inseruit. Primus itaq; gradus humilitatis est, vt si timorè Dei sibi antè oculos semper ponens, obliuionem omninò fugiat, & semper sit memor omnium, quæ præcipit Deus: & qualiter contemnentem Deum, in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam æternam, quæ timentibus Deum preparata est, animo suo semper reuoluat, & custodiens se omni hora à peccatis, & vitijs, id est cogitationum, linguæ, oculorum, manuum, pedum, vel voluntatis propriæ, sed & desideria carnis amputare festinet. Existimet se homo de Cælis à Deo semper respici omni hora, & facta sua in omni loco ab aspectu diuinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Propheta, cum cogitationibus nostris ita Deum semper præsentem ostendit dicens. Scrutans corda, & renes Deus. Et item, Dominus nouit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt,

Et item dicit. Intellexisti cogitationes meas à longè, & quia cogitatio hominis confitebitur tibi; Nam ut sollicitus sit circa cogitationes suas peruersas, dicat semper humilis Frater in corde suo. Tunc ero immaculatus coram eo, si obseruauero me ab iniquitate mea, voluntatem verò propriam irà facere prohibemur, cum dicit scriptura nobis, Et à voluntatibus tuis auertere; Et item rogamus Deū in oratione, ut fiat illius voluntas in nobis. Docemur ergò meritò nostram non facere voluntatem, cum canimus illud, quod dicit scriptura: Sunt viæ quæ videntur hominibus rectæ, quarum finis vsq; ad profundum inferni demergit. Et cum canimus illud, quod de negligentibus dictum est. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in voluptatibus suis. In desiderijs verò carnis, ita nobis Deum credamus semper esse præsentem, cum dicit Propheta Domino. Ante te omne desiderium meum. Cauendum ergò est idèd malum desiderium, quia mors secus introitum delectationis posita est. Vndè scriptura præcipit dicens, Post concupiscentias tuas non eas. Ergò si oculi Domini speculantur bonos, & malos, & Dominus de Cælo semper respicit filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum, & ab Angelis deputatis nobis quotidie, die, noctuq; Domino factori nostro, opera nostra nuntiantur, cauendam est omni hora, Fratres, sicut dicit in Psalmo Propheta, ne nos declinantes in malum & inutiles factos aliqua hora aspiciat Deus, & parcendo nobis in hoc tempore, quia pius est, & expectat nos conuerti in melius, nè dicat nobis in futuro. Hæc fecisti, & tacui.

Secundus humilitatis gradus est, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed

- *vocem illam Domini imitetur dicentis. Non veni facere, voluntatem meam, sed eius qui misit me. Item dicit scriptura: Voluntas habet pœnam, & necessitas parit coronam.*

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia se subdat maiori, imitans Dominum, de quo dicit Apostolus, Factus obediens vsq; ad mortem.

Quartus humilitatis gradus est, si in ipsa obedientia duris, & contrarijs rebus vel etiam quibuslibet irrogatis iniurijs, tacitâ conscientia, patientiam amplectatur, & sustinens non lassescat vel discedat, dicente scriptura. Qui perseverauerit vsq; in finem, hic salvus erit. Item, Confortetur cor tuum, & sustine Dominum, & ostendes fidelem pro Domino, vniuersa etiam contraria sustinere debere. Dicit ex persona sufferentium. Propter te morte afficimur tota die, æstimati sumus sicut oves occisionis, Et securi de spe retributionis diuine, subsequuntur gaudentes & dicentes; Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos; Et item alio loco scriptura; probasti nos (inquit) Deus, igne nos examinasti, sicut examinatur argentum. Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro. Et ut ostendat sub Priore debere nos esse, subsequitur dicens. Imposuisti homines super capita nostra, sed & præceptum Domini in aduersis, & in iniurijs per patientiam adimplentes, percussi in maxilla, præbeant & aliam, auferenti tunicam, dimittant & pallium, angariati, mille passus vadant & duo miliaria, & cum Paulo Apostolo. Falsos fratres, & persecutiones sustinent, & maledicentes se benedicunt.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo aduenientes, vel mala à se absconditè commissa, per humilem confessionem Abbati non celauerit suo. Hortatur nos de hac re scriptura, dicens, Reuela Domino viam tuam, & spera in eo, Et item dicit, Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius, Et item Propheta. Delictum meum cognitum tibi feci, & iniustitias meas non operui. Dixi pronuntiabo aduersum me iniustitias meas Domino, & turemisisti impietatem cordis mei.

Sextus humilitatis gradus est, si omni vilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, & ad omnia, quæ sibi iniunguntur, velut operarium se malum iudicet, & indignum, dicens cum Propheta. Ad nihilum redactus sum, & nesciui, vt Iumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.

Septimus humilitatis gradus est; si omnibus se inferiorum, & viliorum non solum suâ lingua pronunciet, sed etiam intimo cordis credat affectu, humilians se, & dicens cum Propheta, Ego autem sum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abiectio plebis. Exaltatus sum, & humiliatus, & confusus. Et item, Bonum mihi, quia humiliasti me, vt discam mandata tua.

Octauus humilitatis gradus est, si nihil agat Monachus, nisi quod communis Monasterij regula, vel Maiorum cohortantur exempla.

Nonus humilitatis gradus est, si linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitate habens, vsq; ad interrogationem non loquatur, Monstrante scriptura, quia in multiloquio non effugietur peccatum, & quod vir linguosus non dirigitur super terram.

Decimus

Decimus humilitatis gradus est. Si non sit facilis, & promptus in risu. Quia scriptum est. Stultus in risu exaltat vocem suam.

Undecimus humilitatis gradus est; si cum loquitur Monachus leniter, & sine risu, humiliter cum grauitate, vel pauca verba & rationalia loquatur, & non sit clamorosus in voce, sicut scriptum est. Sapiens verbis innotescit paucis.

Duodecimus humilitatis gradus est, si non solum corde Monachus, sed etiam corpore humilitatem videntibus se semper indicet. Idest in opere, in Monasterio, in Oratorio, in horto, in via, in agro, vel ubicunq; sedens, ambulans, vel stans, inclinato sit semper capite, defixis in terram aspectibus, reum se omni hora de peccatis suis existimans, iam se tremēdo Iudicio Dei presentari existimet, dicens sibi semper illud, quod Publicanus ille Euangelicus fixis in terram oculis, dixit. Domine non sum dignus ego peccator leuare oculos meos ad cælū, Et iterum cum Propheta. Incuruatus sum, & humiliatus sum vsquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis, Monachus ad Charitatem Dei perueniet illam, quæ perfecta, foras mittit timorem, per quam vniuersa quæ prius non sine formidine obseruabat, absq; vlllo labore, velut naturaliter ex consuetudine incipiet custodire; non iam timore Gehennæ, sed amore Christi, & consuetudine ipsâ bona, & delectatione virtutum, quæ Dominus iam in operarium suum mundum à vitijs, & peccatis, Spiritu S. dignabitur demonstrare.

Constitutio.

TAm Sancta est, tamq; plena huius capituli tractatio, vt superfluum videatur aliud quicquam hoc in loco sta-

co statuere, tantæq; vtilitatis huius lectionis series apparet, vt ex se non inuitet modò, sed etiam ad sui admirationem, & continuum studium propriâ virtute compellat.

De Officijs Diuinis in noctibus.

CAP: VIII,

Hyemis tempore, idest à Kalendis Nouembris vsq; ad Pascha, iuxta considerationem rationis, octauâ hora noctis surgendum est, vt modico amplius de media nocte pausetur, & etiam digesti surgant. Quod verò restat post vigilijs, à Fratribus, qui Psalterij, vel Lectionum aliquid indigeat, meditationi inseruiatur. A Pascha autem vsq; ad supradictas Kalendas Nouembris sic temperetur hora vigiliarum agenda, vt paucissimo intervallo, quo Fratres ad necessaria natura exeant, custodito, mox matutini, qui incipiente luce, agendi sunt, subsequantur.

Constitutio.

1. **Q**uod hyemis tempore octauâ hora surgendum sit, sed iuxta noctis breuitatem, vel longitudinem hora vel protrahenda, vel retrahenda est:
2. Vnde ab Idibus septembris, primum Matutini signû horâ septima pulsetur, tum à die septima octobris quasi per suos gradus ascendendo, horâ septima, & dimidia; sic à Kalendis Nouembris, horâ octaua dictum signum fiat. Rursus à decima Februarij sensim retrocedendo, horâ septimâ, & dimidia. A Septima verò
Mar-

- Martij, hora septima. A secunda die Aprilis hora sexta, & dimidia. A vigesima quinta eiusdem hora sexta, similiter à nona Maij hora quinta, & dimidia, & à die secunda Iunij hora quinta.

3. Præterea iterum crescente nocte, iterum etiam signum protenditur, vnde à decima Iulij pulsatur hora quintâ, & dimidia, & à Kalendis Augusti, hora sexta, & à vigesima eiusdem vsq; ad prædictas Idus Septembris hora sexta, & dimidia. Excipitur nox Dominicæ Natiuitatis, in qua sexta hora pulsatur,

4. Duplex erit Matutini signum, sicut & aliarum Canonicarum horarum, primum Matutini signum, erit quinque *Miserere* in hyeme, sed in æstate quatuor *Miserere* tantum, cum interuallo inter primum, & secundum duorum *Miserere*. Vltimum verò signum, vnus *Pater noster*, cum Angelica salutatione erit.

5. Audito ergò nocturnæ laudis signo, velociter surgentes ad tantum opus, omnes se præparent: Et statim mentem ad Deum, leuantes aliquam feruentem orationem, seu Psalmum pronuncient, aut certè aliquod Passionis, vel Diuinitatis Mysterium meditentur, ad Ecclesiam. (sic modestâ grauitate seruata) properent, quo cum peuenerint, aperto in primis capite in ipso introitu aqua benedicta se aspergat, dicens, *Asperges me Domine &c.* quod quidem omnes obseruare debent, non solum intrantes, verùm & exeuntes, ab Ecclesia postea dicat. *Introibo in Domum tuam, adorabo ad templum Sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Domine.* Et ante Altare genuflexus postquam aliquantulum ora-

verit, completo primo matutini signo, surgat, & chorum ingrediens in suo loco genuflectat, expectans superioris signum officij incipiendi. Reliquis autem horis, & temporibus, quoties intranda est Ecclesia, aperto capite ingrediatur, etiam si frigus maxime vigeat; & altero genu tantum ante Altare ad terram flexo se similiter inclinet, & intret chorum.

Quot Psalmi dicendi sint in nocturnis horis.

CAP. IX.

Hic tempore præmisso in primis versu, Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina. In secundo ter dicendum est: Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam. Cui subiungendus est tertius Psalmus, & Gloria. Post hunc Psalmus nonagesimus quartus cum Antiphona, aut certè decantandus, inde sequatur Ambrosianus. Deinde sex Psalmi cum Antiphonis. Quibus dictis, & dicto versu, benedicat Abbas, & sedentibus omnibus in scamnis, legantur vicissim à Fratribus in Codice super Analogium tres lectiones, inter quas tria Responsoria cantantur, duo Responsoria sine Gloria dicantur. Post tertiam verò lectionem, qui cantat, dicat gloriam, quam cum incepit Cantor dicere, mox omnes de sedilibus surgant, ob honorem, & reuerentiam Sanctæ Trinitatis; Codices autem legantur in vigilijs, auctoritates tam veteris Testamenti, quam Noui, sed & expositiones earum, quæ à nominatissimis, & orthodoxis, Catholicis

• *cisq; Patribus factæ sint. Post has verò tres lectiones cum responsorijs suis, sequantur reliqui sex Psalmi cum Alleluia canendi. Post hoc lectio Apostoli sequatur ex corde recitanda & versus, & supplicatio, Litaniæ, idest Kyrie eleison, & sic finiatur vigilia nocturnæ.*

Constitutio.

1. **C**VM ad amussim Breuiarij Monastici ordo, ac forma seruanda sit, satis hic modus ac Cæremonias in nocturnis Officijs celebrandis erit recensere. Cesante secundo itaq; Campanæ signo, omnibus in choro genuflexis, vt dictum est, dato ab ipso superiore Officij inchoandi signo, assurgant omnes, & profundè inclinati dicant secretò. *Pater noster, Ave Maria, & Credo*, quibus finitis, iterum superiore signante, erigantur cuncti, & Sacerdos hebdomadarius incipiat, *Deus in adiutorium meum intende*, quod cum dicitur omnes ad Altare conuersi, se signo Crucis muniant. Cum verò dicitur, *Domine labia mea aperies*, Os tantum pollice signent. Ad *Gloria Patri*, iterum vtrinque ad Chorum conuersi, profundè se inclinent. Postea stantes sequentia prosequantur.

2. Dum dicitur Psalmus *Venite exultemus*, ad Altare conuertant facies suas, quod & quando Euangelium super Altare legitur, semper obseruandum est. Item Sacerdos, quando Capitula, Antiphonas ad *Magnificat*, & *Benedictus* orationesque recitat, faciat, Et Clericus quando Responsoria, Breuia, versiculos, & lectiones Officij parui *B. V. & mortuorum*.

3. Tres lectiones, quas hic Pater Sanctus vicissim in Choro legi iubet, legat ille, qui ultimus est, sive inferior Chori oppositi Hebdomadario, petita prius benedictione, nisi de homilia Euangelij desumptæ sint. Tunc quidem Sacerdotis hebdomadarij munus erit. Responsorialia verò, Clericus hebdomadarius recitabit. Quando superior officium dicit, vt in solemnioribus Festiuitatibus, Homiliæ, lectiones, non ipse, sed Sacerdos hebdomadarius leget.

4. In Eremis, in quibus sunt in Choro, præter Priorem, sex Sacerdotes, Prior ad hebdomadam faciendam non tenetur, sed solum officium in solemnioribus festiuitatibus: quod intelligitur, quando illi sex Sacerdotes, hebdomadas Sacerdotaliter faciunt. Quando verò Prior hebdomadarij munus subest, Sacerdos illi proximior homiliæ lectiones legat, atq; ita erit omninò obseruandus; non enim decet Prælatum à subdito benedici, quòd tamen in superiore nequaquam militat.

Qualiter æstatis tempore nocturna laus agatur.

C A P. X.

 Pascha autem, usq; ad Kalendas Nouembris omnis (vt supradictum est) Psalmodiæ quantitas tenetur, excepto, quod lectiones in Codice propter breuitates noctium minimè legantur, sed pro ipsis tribus lectionibus, vna de veteri Testamento memoriter dicatur, quam breue Responsorium subsequatur, & reliqua

- qua omnia (ut supradictum est) impleantur, idest nunquam minus à duodecim Psalmorum quantitate ad vigilias nocturnas dicatur, exceptis tertijs, & nonagesimo quarto Psalmo.

Qualiter Dominicis diebus Vigiliæ agantur.

CAP. XI.

Dominico die temporius surgatur ad vigilias, in quibus vigilijs teneatur hæc mensura. Idest, modulatis (ve supra disposuimus) sex Psalmis, & dicto versu, residentibus cunctis dispositis, & per ordinem in subsellijs legantur in Codice (ut supra diximus) quatuor lectiones cum responsorijs suis, ubi tantum in responsorio quarto dicatur à Cantore Gloria. Quam cum incipit, mox omnes cum reuerentia surgant. Post quas lectiones, sequantur ex ordine alij sex Psalmi cum Antiphonis, sicut anteriores, & versus, post quas iterum legantur alie quatuor lectiones, cum responsorijs suis ordine, quo supra, post quas iterum dicantur tria Cantica de Prophetis, quæ instituerit Abbas, quæ Cantica cum Alleluia psallantur. Dicto etiam versu, & benedicente Abbate, legantur alie quatuor lectiones de nouo Testamento ordine quosupra:

Constitutio.

1. **R**eferentes nos ad noui Breuiarij ordinem hic de lectionibus, modoq; legendi solummodo agendum est. Quilibet ergo præuideat, ac perlegat, quod sibi legendum est, suis aptando signacula locis, ne se, aliosque perturbet.
2. Primi nocturni quatuor lectiones, ille legere

tenetur, qui infimum locum in Choro tenet ex oppo-
 fito Hebdomadarij, siuè Nouitius, siuè professus exi-
 stat. Lector in ipso lectionis initio capite inclinato,
 benedictionem petat, qua à superiore data, sedentibus
 cæteris, ipse stans legat, sed quoties benedictio peti-
 tur, omnes assurgere debent, iterumq; sedere: nemo
 tamen ante superiorem sedere præsumat.

3. Secundi nocturni lectiones ab eo leguntur, qui
 in proximo supra prædictum lectorem in eadem parte
 Chori, loco residet. Tertij verò nocturni lectiones,
 quæ ferè de homilia Euangelij recitantur, semper ad
 Sacerdotem hebdomadarium pertineat. Omnes le-
 ctiones à supradictis lectoribus in proprijs locis re-
 citabuntur.

4. Hebdomadarius autem Sacerdos is dicitur, qui
 omnibus horis diuinis, pariter, & nocturnis diuinum
 opus inchoat. Cuius munus erit ad omnes horas Ca-
 pitula, & Antiphonas Ad *Magnificat*, & *Benedictus*, in
 officio Regulari. Item Antiphonas, & versiculos
 Commemorationum, nec non versum post Antipho-
 nam B. MARIÆ in fine officij cum suis orationibus
 recitare. Ac etiam *Pretiosa* post primam cum suis
 pertinentibus, Psalmorum gradualium, pænitentia-
 liumq; versiculi cum litanijs, quotiescunq; dicenda
 sunt, per ipsum Hebdomadarium persoluantur. Mis-
 sam Conuentualem quotidie celebrare, & sequenti
 Dominica, ac tota hebdomada primam Missam dice-
 re tenetur.

5. Clericus hebdomadarius, qui eiusdem Chori erit
 cum

- cum Sacerdote prædicto, pronuntiabit inuitatorium cum Psalmo *Venite Exultemus*, Antiphonas, versiculos, & Responsorialia lectionum officij regularis. Lectiones, & versiculos in officio B. MARIÆ, & Defunctorum, lectionem Martyrologij, & lectionem breuem post Pretiosam; lectionem in Capitulo antè Completorium, & tandem omnes Antiphonas Psalterij in ferialibus, simplicibus, & Dominicis intonabit: nam cum integræ dicuntur, ad Chorum spectant. In omnibus Dominicis per annum, ac festis duplicibus in officio Regulari, ac in Anniuersarijs Defunctorum. Clericus hebdomadarius præsens cum præterito, ambo inquam simul, Inuitatoria, & Responsorialia breuia, tam in Laudibus, quam in Vesperis in medio Chori decantabunt. Attamen in semiduplicibus, simplicibus, atq; ferijs, solus hebdomadarius in suo proprio loco, hoc munus adimplebit.

6. In festiuitatibus solemnioribus idem hebdomadarius Maiori, seu Priori celebranti deseruiet, & omnibus diebus festiuis pacem, more solito, acceptam prius, alijs præbebit. Et vbi solus vnus erit Clericus, vltimus professionis Sacerdos, munera clericalia obibit, tam in Choro, quam in Lectione in Capitulo ante Completorium, & quæcunq; solent Clerici peragere, deficientibus ipsis Clericis. Si verò vnus solus sit Clericus, hic in solemnitatibus inseruiet Missæ, pacemq; dabit, reliquum hebdomadarius ipse perficiet.

5. Conuersus autem hebdomadarius, diligens in primis esse debet, vt quoties opus sit, præsens in Ec-
cle-

clesia reperiatur. Is lucernas Chori ad Matutinum,
 accendet, & Candelas Altaris ad Laudes, ad Missam,
 ad Completorium, ac etiam festiuis diebus ad Vesperas,
 quas diuino peracto Officio diligenter extinguet.
 Crucem tam ad Processiones, quæ in Ecclesia fiunt,
 quàm ad eas, quæ ad Infirmos cõmunicandos, vngendo-
 susuè, mortuosq; sepeliendos diriguntur, omnes an-
 tecedens portabit. Ad Missam insuper Conuentua-
 lem Sacerdoti deseruiet (nisi superiorem in solemnio-
 ribus celebrare contingat, cui Clericus hebdomadari-
 us assistere debet) præueniat ergò tempus, seq; ad
 Sanctum opus præparet, vt incepta, hora, quæ Mis-
 sam immediatè præcedit, solitum Campanæ signum
 pulset, & in Sacratio Sacerdotes expectet. Ac in se-
 quenti hebdomada Missæ, quæ post Primam dicitur
 inseruiet, & die Dominico aquæ benedicendæ, re-
 sponsa benedicenti Præsbytero daturus, assistere tene-
 tur. Si verò quoties opus erit Ministerio suo præsto
 non fuerit, vel ipse legitimè impeditus, alium sui lo-
 co non suffecerit, suam dicat culpam in Capitulo, &
 à vino abstineat.

8. Quoties aliquis ex his Sacerdos, vel Clericus
 iustè impeditus personaliter his officijs adesse nequit,
 qui ei in eodem Choro proximè officio successurus
 est, is Socij munus adimplebit. Laico verò hebdoma-
 dario, qui professione ei inferior est, succedet. Atq;
 adeò Sacerdotes nouiter professi, completo professio-
 nis anno atq; à Nouitiatu egressi Sacerdotis hebdoma-
 darij munus incipient.

9. Hebdomadarij à vesperis Sabbati incipient, vsq; ad nonam sequentis Sabbati inclusiue, qui nona expleta, se in medio Chori prosternent, pro erroribus, & defectibus in officio per totam hebdomadam commissis.

Sequitur Sancta Regula.

Post quartum verò Responsorium, incipiat Abbas Hymnum Te Deum laudamus, quo dicto legat Abbas lectionem de Euangelio cum honore, & tremore, stantibus omnibus. Quà perlecta, respondeant omnes Amen, & subsequatur mox Abbas Hymnū Te decet laus, & data benedictione incipiat Matutinos, Qui ordo vigiliarum omni tempore tam æstatis, quàm hyemis, æqualiter in die Dominico teneatur, nisi fortè (quod absit) tardius surgatur, quia tunc aliquid de lectionibus breuiandum est, aut Responsorijs, quod tamen omnino caueatur, ne proueniat. Quod si contigerit, dignè indè satisfaciat in oratorio, per cuius euenerit neglectum.

Constitutio.

1. Ille qui Choro præsidet, & absolutiones, quæ lectionibus præmittuntur, faciat, atq; Lectoribus benedictionem petentibus more solito impendat, ac deindè Te Deum incipiat, & Euangelium cum stola ad humeros super pallium, in medio maioris Altaris, stantibus omnibus, illucq; respicientibus, luminibusque in eodem Altari accensis, alta & intelligibili voce decantet. Quò finito Te decet cum oratione currentis

officijs dicat, & antequam ab Altari discedat, immediatè laudes incipiat, dicens *Deus in adiutorium meum.*

2. Quocunq; in nostræ Congregationis loco præfens in Choro fuerit Pater Maior, prædicta omnia ipse perficiet. Quietiam in omnibus solemnitatibus primæ Classis, ac in festo Sanctissimæ Trinitatis, ac Circumcisionis Domini, nec non Purificationis, Annunciationis, & Natiuitatis B. MARIE diuinum Officium in primis, & secundis Vesperis, in Matutino, & Laudibus, ac Tertia, Officium, ac tandem Missam Conuentualem dicet. Eandem Missam celebrabit, quoties benedictio aliqua Candelarum, vel Cinerum, & Oliuarum, & quodocunq; Nouitius induendus est, profiteriue debet. Item Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes, iuxta Missale Romanum.

Quomodo Matutinorum solemnitas agatur.

CAP. XII.

IN Matutinis die Dominico in primis dicatur sexagesimus sextus Psalmus sine Antiphona in didrectum; postquem dicatur quinquagesimus Psalmus cum Alleluia; postquem dicatur centesimus decimus septimus, & sexagesimus secundus; deinde Benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalypsi vna ex corde, & responsum, & Ambrosianum, & versus, & canticum in Euangelio, Litanie, & completum est.

Con-

Constitutio.

I. **H**Æc diuini officij pars, præ alijs omnibus solemniter, idest maioris vocis sono, morositateq; peragenda est. Illuminatoq; semper Altari. Sed quia festorum dies, non pari modo, nec æqualiter recoluntur, ideò in illuminâdo Altari, varius quoq; erit modus.

2. In omnibus primæ Classis solemnitatibus, & alijs quibus secundæ, in quibus superior celebrare, ac officium dicere solet (vt supra dictum est) sex candelæ vnciarum quatuor ponderis pro qualibet, accendantur. In festis secundæ Classis, quatuor eiusdem ponderis, at in duplicibus tertiæ Classis, & Dominicis etiam quatuor, sed trium vnciarum. In officio verò semiduplici, aut de die infra octauam, ac de B. MARIA in Sabbato, duæ tantum trium vnciarum. Quæ candelæ, dum *Te Deum* cantatur à Conuerso hebdomadario sunt accedendæ, & vsq; ad finem officij lucebunt. Ardebunt etiam ad Missam Conuentualem ac vesperras. verùm in ferialibus diebus, atq; in simplicibus festis, ad laudes, & vesperras, vna sola candela duarum vnciarum antè Altare lucere consueuit; idemque ad completorium seruatur.

Qualiter priuatis diebus Matutini agantur.

CAP. XIII.

Diebus autem priuatis, Matutinorum solemnitas ita agatur; idest sexagesimus Psalmus dicatur sine antiphona in

na in directum subtrahendo modicè sicut Dominica, ut omnes occurrant ad quinquagesimum, qui cum Antiphona dicatur. Post quem alij duo Psalmi dicantur (secundum consuetudinem, idest secunda feria, Psalmus quintus, & trigessimus quintus. Tertia feria quadragesimus secundus, & quinquagesimus sextus. Quarta feria, sexagesimus tertius, & sexagesimus quartus. Quinta feria, octuagesimus septimus, & octuagesimus nonus. Sabbato autem centesimus quadragesimus secundus, & Canticum Deuteronomij, quod diuidatur in duas glorias. Nam ceteris diebus Canticum unumquodq; die suo ex Prophetis (sicut psallit Ecclesia Romana) dicatur. Post hæc sequantur laudes, deinde lectio una Apostoli, memoriter recitanda, Responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Euangelio, Litanie, & completum est. Planè agenda matutina, vel Vespertina non transeant aliquando, nisi in ultimo per ordinem Oratio Dominica omnibus audientibus dicatur à Priore, propter scandalorum spinas, quæ oriri solent; ut conuenti per ipsius orationis sponsonem, qua dicunt. Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris, purgent se ab huiusmodi vitio. Ceteris verò agendis, ultima pars eius orationis dicatur, ut ab omnibus respondeatur. Sed libera nos à malo.

Constitutio.

I. **C**onsuetus Congregationis modus in Psalmis intonandus est, ut scilicet alternati per vices suas vtriusque Chori superiores, Psalmos, & cantica intonent. Hymnos verò incipiat, qui primus est à parte Hebdomadarij: sed Cantica Euangelica, idest Magnificat, & Benedictus, in Regulari officio Chori superior
into-

intonabit, nisi ipse superior officium faciat, seu deducat, quia tunc Antiphonam dicturus, non potest vtrūque cum decore peragere. Ideo qui post eum Choro præest, dicta cantica intonabit.

2. Eiusdem superioris onus erit in laudibus, & Vesperis, Dominicam orationem post *Kyrie eleison* alta, & intelligibili voce pronunciare. *Kyrie eleison* autem semper à parte Prioris incipiet, etiamsi ipse à Choro absit, præterquam in Psalmis gradualibus, quando *Gloria Patri* à parte dicti Prioris completur.

3. Incipiet quoque superior Antiphonas *Beatissimæ Virginis* in fine Horarum, idest *Salve Regina & Alma Redemptoris, &c.*

In Natalitijs Sanctorum qualiter vigiliæ agantur.

CAP. XIV.

In Sanctorum verò festiuitatibus, vel omnibus solemnitatibus (sicut diximus die Dominico agendum) ita agatur, excepto, quod Psalmi, aut Antiphonæ, vel lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur, modus autem supradictus teneatur.

Quibus temporibus dicatur Alleluia.

CAP. XV.

A Sancto Paschæ, usque ad Pentecosten, sine intermissione adicatur Alleluia, tam in Psalmis, quam in Responsorijs. A Pentecoste autem, usque ad caput quadragesimæ omnibus noctibus, cum sex posterioribus Psalmis, tantum ad noctur-

G 3

Eclipsis die 9. Maij in festo
Osalutari Hostia

nocturnos dicatur. *Omni verò Dominica extra quadragesimam Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonag, cum Alleluia dicantur, vesperæ autem cum Antiphonis, Responsorialia nunquam dicantur cum Alleluia, nisi à Pascha, usq, ad Pētecosten.*

Qualiter diuina opera per diem agantur.

C A P. XVI.

*Septies in die, ait Propheta, laudem dixi tibi, qui
S septenarius numerus à nobis sic implebitur, si matutini prima, tertiæ, Sextæ, Nonæ, Vesperæ, Completoriiq, tempore, nostræ seruitutis officia persoluamus, quia de his horis dixit Propheta, septies in die laudem dixi tibi; Nam de Nocturnis vigilijs, idem ipse Propheta ait, Media nocte surgebam ad confitendum tibi; ergo his temporibus referamus laudes creatori nostro, super Iudicia Iustitiæ suæ, idest matutinis, Primâ, tertiâ, Sextâ, nonâ, Vespera completorio, sed nocte surgamus ad confitendum ei.*

Constitutio.

1. **Q**uamvis Conuersi ad diuinum officium recitandum minimè teneantur, tamen cum & ipsi Religiosi sint, nullatenus à Deo septies in die laudando excusabiles sunt, ac media surgentes nocte, ipsi confiteri. Ideò ex antiqua consuetudine vice dicti officij, ad infra scriptas quotidianas preces recitandas tenentur.

2. Quotidie igitur recitabunt octoginta duas orationes dominicas, ac totidem Angelicas salutationes, ipsas in hunc modum partientes, vt scilicet Matutinis qua-

• quadraginta, Laudibus decem, Vesperis septem, Primæ, tertiæ, sextæ, nonæ, ac Completorio ipsarum. cuiuslibet horarum quinas tribuant, idq; maxima deuotione, attentione, & reuerentia persoluant.

3. Debent insuper singulis noctibus pulsante Campana ad Ecclesiam accedere, nocturnisq; laudibus personaliter assistere, nec inde, donec officium persolutum fuerit, recedere. In die verò propter eorum crebras occupationes, si feria sit, aut dies non festiuus, ad Primam, & Completorium tantum, in solemnitatibus, & festiuitatibus præceptiuis etiam, vesperis intersint.

Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt.

C A P. XVII.

Am de Nocturnis, vel Matutinis digessimus ordinem
 I Psalmodiæ. Nunc de sequentibus horis videamus. Primâ hora, dicantur Psalmi tres sigillatim, & non sub vna Gloria. Hymnus eiusdem horæ post versum. Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina, antequam Psalmi incipiantur. Post expletionem verò trium Psalmorum, recitetur lectio vna, versus, Kyrie eleison. & Missæ sint.

Constitutio.

1. **Q**uia magni interest, sic hæc Prima diei hora suo tempore absoluat, vt cætera, quæ domi agenda sunt iusto ordine succedant. Ideo primus huius horæ

horæ signum, à tertia decima Septembris, vsq; ad Calendas Nouembris, & à decima Februarij, vsq; ad secundam Aprilis, paulo antè solis ortu pulsandum est. Item ab iisdem Calendis Nouembris, vsq; ad decimam Februarij, eius signum in Aurora dabitur. A secunda autem Aprilis, vsq; ad tertiam decimam Septembris orto iam sole. Primum signum ad spatium duorum Miserere protrahatur, ac interuallum totidem, vltimum verò trium.

2. Prima completa, Conuersus, qui primæ Missæ inferuire debet, dictam Missam Campanæ signo significabit, quam Sacerdos hebdomadarius hebdomadæ præteritæ dicere tenetur. Quæ quidem Missa nunquam prætermittenda est, vt omnes **EREMITÆ** ei possint assistere. Vnde ex nostris nemo omnino fit, qui quotidie non celebret, aut Sacrum non audiat, quod si quispiam diebus priuatis Missam audire non poterit. Prioris venia, omittat.

3. Frequentare autem celebrationes nitantur Sacerdotes, cum nullum sit Deo charius holocaustum, quàm ipsum dignissimum Eucharistiæ Sacrificium, in quo tamen nec minus proluxi, nec multu celeres sint, sed potius inter vtrumq; extremum, medium tenentes, deuotè in tanto ministerio se gerant.

4. Post primam igitur, vsque ad tertiam curent omnes Sacerdotes celebrare in comuni Ecclesia, sed si nec locus, nec tempus datur. Tunc cum Prioris licentia in priuatis Cellarum Oratorijs faciant. Et qui antè tertiam non poterit; postea celebret, dummodo

non

non sit tempus orationis, vel Missæ Conuentualis sine expressa licentia.

5. Curet hebdomadarius, vt Tertia finitâ vel Nona, antè Altare præparatus inueniatur. Missam conuentualem celebraturus. Qui etiam die Dominico aquâ benedicta, omnes quot sunt in Choro, & Ecclesia, asperget, vt in Missali habetur, ad quam asperionem omnes in Choro stare debent, nulloq; modo genuflectere. In fine autem Missæ, fratres more solito, communicabit, & Sanctissimi Sacramenti formas in Tabernaculo reseruatas mutabit, seu renouabit.

6. Nunquam apud nos Missam cantare fas fuit, sed in simplicitate EREMITICA, deuotè, voce suauis, & cum debitis cæremonijs, excepto Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes.

7. Decretum est, illis tantum indumentis, Sacerdotibus, seu ornamentis vtendum esse, quæ ad celebrandum sunt omninò necessaria, idest sinè pluuiiali, Tunnicella, alijs Pontificalibus ornamentis. Atq; in Missis quantumvis solemnibus vltra vnum Ministrum adhiberi nefas erit, qui Minister in maioribus solemnitatibus, in quibus Maior, aut Prior celebrat, Clericus erit. In alijs omnibus sufficit Conuersus, qui Clericum, vt suprâ iuuabit in thure Ministrâdo, ac in Sacrario Sacerdoti, dum se induit, ac exuit, inseruiet.

8. In solemnitatibus primæ Classis, in quibus superior celebrat, & in Communi Refectorio omnes reficiuntur, ac in tribus Missis Natiuitatis Domini, nec non in triduo hebdomadæ Sanctæ, in Missa Conuentuali

incensatur Altare, in qua turificatione modus, & Ordo Missalis Romani seruandus est: Euangelium pariter sine aliqua particulari cæremonia in prædictis factis dicitur, præter incensum.

9. Quando sit dicendus hymnus *Gloria in excelsis Deo* Rubricæ missalis Monastici monent.

10. Pax omnibus Dominicis totius anni, omnibusq; diebus festiuis de præcepto; Clericus enim hebdomadarius pacem osculandam celebranti porriget, mox adfidentibus Cunctis, incipiendo à Prælato, vel seniori vsq; ad vltimum, dicens vniciq; *Pax tecum* & altero respondente, *Et cum Spiritu tuo*.

11. Omnibus Dominicis ab illo Sacerdote, qui primam Missam celebrabit, benedicenda est aqua, deposita prius planeta, & manipulo, sed cum stola, idq; in Sacratio: In alijs autem occasionibus, in quibus stola adhibenda est, sicut in Reliquiarum ostensione, & similibus, assumet Sacerdos suum paliium, seu superpellicium, stola superposita. In ministrandis autem Infirmis Sacramentis Eucharistiæ, vel vñctionis extremæ. Rituale Romanum obseruabitur.

12. Quando priuatæ Missæ in maiori Altari Ecclesiæ celebrandæ erunt festiuis diebus, antequam Sacerdos, ad Altare accedat, signum detur vnus saltem *Aue Maria* cum quinq; ictibus in fine; sed ad primam Missam, & Conuentualem signum alterum dabitur vnus *Pater noster*, & *Aue Maria* cum quinq; pariter ictibus in fine, antequam Sacerdos sacris induatur vestibus.

13. Cum in Missa dicitur Sanctus, & ad eleuationem Corporis

• Corporis Christi, si Missa priuata fuerit, cum tintinabulo ad hoc parato; si Conuentualis, cum magna Campana signum, fiet spatio vnus *Aue Mariæ*, pro qualibet vice. Quo audito omnes vbicunq; fuerint genuflectant, & capite aperto Deum in tanto Sacramento humiliter adorent. At quando in præcipuis festiuitatibus Maiorem, aut Priorem celebrare contingit, tunc prædicta signa fiant cum magna, & parua simul campana, quod pariter ad *Gloria in Excelsis*, obseruandum est.

14. Sacerdotes qui non præsto sunt, quando debent in Sacrario quinq; ictibus magnæ Campanæ vocentur, Ministri vero tribus. Qui omnes solliciti ad hæc esse debent, ac se inuicem præuenire præcipuè seruientes.

15. Sed quia Missarum celebrationi lumina adesse debent ad Conuentualem in duplicibus, & semiduplicibus festiuitatibus, Dominicis, ac infra octauas iisdem Cerei, qui laudibus inseruierunt, inseruient. In simplicibus, ac serialibus diebus duæ Candelæ duarum vnciarum ponderis ardeant, sicut in omnibus priuatis Missis, excepta Dominica palmarum, & vigilia Pentecostes, in quibus quatuor Cereoli, quatuor vnciarum ardebunt.

16. Rursus semper antè Altare maius duo Cerei in magnis Candelabris esse consueuerunt, qui in Missis Conuentualibus ad eleuationem Sanctissimi Sacramenti accendantur, nec donec Sacerdos communicauerit, extinguendi sunt. Quod pariter in minoribus Altaribus fiet, vnico tamen cereo.

Sequitur Regula.

Tertia verò, Sexta, Nona, eodem ordine celebratur idest versus, Hymni earumdem horarum terni Psalmi, Lectio, & versus Kyrie eleison, & Missæ sint. Si maior Congregatio fuerit cum Antiphonis, si verò minor in directum psallantur. Vespertina autem Synaxis quatuor Psalmis cum antiphonis terminetur, post quos Psalmos lectio recitanda est; inde responsum, Ambrosianum, versus, Canticum de Evangelio Litania, & oratio Dominica, & fiant Missæ. Completorium autem trium Psalmorum dictione terminetur, qui Psalmi directanei finè antiphona dicendi sunt, post quos hymnos eiusdem horæ lectio una, versus, Kyrie eleison, & benedictio, & Missæ fiant.

Constitutio.

1. Signum Tertix, ab Idibus Septēbris vsq; ad Pascha, mediâ hora post primam Missam dandum est; & si fortè post Primam non celebratur, ad vnus horæ spatium signum tendatur. A Pascha autè, vsq; ad tertiam decimâ Septembris, quando non ieiunatur, post horâ ac dimidiam, post primam missam, pulsabitur; si verò ieiunatur, semihora tardius.

2. Primum signum tertix erit vnus *Miserere*, interuallum duorum, secundum signum Item duorum. In die verò Natiuitatis Domini, & Sancti ROMUALDI tria dantur signa eiusdem mensuræ.

3. Signum Sextæ, quod vnicum est, erit spatij vnus Pa-

• us *Pater noster*, & vnus *Aue Maria*, quæ in quadragesima consecutiue post tertiam dicitur, ac in vigilia Pentecostes, & quoties deficit Missa ordinaria Tertiarum. In duplicibus, Dominicis, semiduplicibus, simplicibus, & Ferijs, post dictam Missam ordinariam Tertiarum Sexta semper dicitur.

4. Nona per totum annum ea hora nunciabitur (vt ipsa, quando sola dicitur) finita, & cum Missa, ac Vesperarum subsequuntur, ipsis absolutis adsit meridies, sed in Ieiunio Regulari per mediam horam anticipari poterit. Excipiuntur hinc etiam omnes Dominicarum à Kalendis Nouembris vsq; ad Pascha, nec non dies, in quibus tempore æstiuo fit dormitio ante Nonam. In quibus Nona, in ipso meridie signatur. Primum ergo signum, quando dormitur ante nonam, erit duorum *Miserere*, quando verò non dormitur, vnus tantum, sed interuallum, & secundum signum, erit duorum *Miserere*.

5. Vesperarum ab Idibus Septembris vsq; ad Pascha, hora vigesima prima signandarum sunt, exceptis Dominicis quadragesimæ Magnæ, in quibus, & toto tempore à Pascha vsq; ad festum S. CRUCIS Septembris, hora vigesima significandarum sunt. Primum, & secundum signum erunt duorum *Miserere*, tantumdem interuallum erit, at in diebus Ieiunij quadragesimæ vnicum signum vnus *Miserere* sufficit. In festis autem duplicibus ipsa signa longiora esse debent, & in festiuitatibus Natiuitatis Domini ac S. ROMUALDI tria fiant signa eiusdem mensuræ.

6. Completorij tandem signum datur circa vigesimam

nam tertiam horam, sed adstas Sacrista, dum id agit, maximè in æstate, vt post Completorium vsq; *Aue Maria* signum, solitæ orationis tempus superfit. In hyeme autem Completorio finito, statim *Aue Maria* pulsatur, idest à Kalendis Nouembris vsq; ad decimam Februarij. Eadem consideratione vti oportet, cum officium Defunctorum dicendum est, vt eo finito, dicatur *Aue Maria*. Signum Completorij ad tres, aut quatuor ad summum miserere protrahatur. Quando autem Eremitæ omnes in Ecclesia esse noscuntur, breuiari potest diuini officij signum, verum vel vno absente ad iustam mensuram protrahatur.

5. Signum Campanulæ post lectionem Completorij non omittatur, quod vnus *Pater noster*, & *Aue Maria* erit. Venerabile tandem signum Salutationis Angelicæ dicto Completorio post solis occasum pulsabitur. In nocte verò in fine laudum Regularis officij. At in meridie post Nonam, aut Vesperas pro temporis qualitate.

8. Signa tribus vicibus dabuntur, vnus cuiusq; signi spatium erit vnus *Aue Maria* cum suis debitis intervalis. Quo audito genuflectant omnes, & aperto capite dicant *Aue Maria*. Sed toto tempore Paschali, & diebus Dominicis à primis Vesperis non genuflectitur.

Quo ordine Psalmi dicendi sint.

C A P X V I I I.

✠✠✠✠✠ N primis semper diurnis horis dicatur versus. Deus
 ✠ I ✠ In adiutorium meum intende, Domine ad ad-
 ✠✠✠✠✠ iuuan-

iuvandum me festina. Et Gloria. Inde hymnus uniuscu-
 iusq; horæ; deinde Primâ hora Dominica dicenda quatuor Ca-
 pitula, Psalmi, centesimi decimi octavi; Reliquis uerò horis, id-
 est Tertia, Sexta, & Nona, terna Capitula supradicti Psalmi
 centesimi decimi octavi dicantur. Ad Primam autem secun-
 da feria, dicantur tres Psalmi, idest primus, secundus & sextus
 & ita per singulos dies ad primam usq; ad Dominicam, dican-
 tur per ordinem terni Psalmi usq; ad decimum nonum Psalmum,
 ita sanè, ut nonus Psalmus, & decimus septimus partiantur in
 binas glorias, & sic fiat, ut ad vigiliâs Dominica, semper à vi-
 gesimo incipiatur. Ad Tertiam uerò, Sextam, & Nonam secun-
 da feria nouem Capitula, quæ residua sunt de centesimo decimo
 octauo, ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Ex-
 penso ergò Psalmo centesimo decimo octauo, duobus diebus idest
 Dominico, & Secunda feria, Tertiâ feria iam ad Tertiam sex-
 tam, & nonam, Psallantur terni Psalmi, à centesimo decimo no-
 no, usq; ad centesimū vigesimum septimum, idest Psalmi nouem.
 Qui Psalmi semper usq; ad Dominicam per easdem horas itidem
 repetantur. Hymnorum nihilominus, lectionum, vel versuum
 dispositione uniformi cunctis diebus seruata. & ita scilicet, ut
 semper à Dominica centesimo decimo octauo incipiatur. Vespere
 autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canatur.
 Qui psalmi incipiantur à centesimo nono, usq; ad centesimum
 quadragesimum septimum, exceptis his, qui diuersis horis ex
 eis sequestrantur, idest à centesimo decimo septimo, usq; ad cen-
 tesimum vigesimum septimum, & centesimo trigesimo tertio, &
 centesimo quadragesimo secundo. Reliqui omnes in vespera
 dicendi sunt, qui in numero supradicto fortiores inueniuntur,
 idest centesimus trigessimus octauus & centesimus quadragesi-
 mus

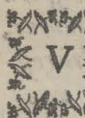
mus sextus, quia paruius est, cum centesimo decimo quinto coniungatur. Digesto ergo ordine Psalmorum Vespertinorum, reliqua idest lectiones, responsoria, Hymni, versus, vel Cantica (sicut supra taxauimus) impleantur. Ad Completorium vero quotidie ydem Psalmi repetatur, idest quartus, nonagesimus, & centesimus trigesimus tertius. Disposito ordine Psalmodie diuinae, reliqui omnes Psalmi, qui supersunt, aequaliter diuidantur in septem noctium vigilias, partiendo scilicet, qui inter eos prolixiores sunt psalmi, & duodecim per vnamquamq; constituentur noctem. Hoc praecipue commonentes vt si cui forte, haec distributio Psalmorum displicuerit, ordinet, si melius aliter iudicauerit, dummodo omnibus modis id attendatur, vt omni hebdomada Psalterium ex integro numero centum quinquaginta Psalmorum psallatur, & Dominico die semper a capite repetatur ad vigilias. Quia nimis iners deuotionis suae seruitium ostendunt Monachi, qui minus Psalterio cum Canticis consuetudinarijs per septimanam circulum psallunt: cum legamus Sanctos Patres nostros vno die, hoc strenue impleuisse, quod nos tepide utinam septimana integra persoluamus.

Constitutio.

1. AD integram perfectamq; regulae satisfactionem, cum non semper fiat officium de feria; quilibet cum Sacerdos, cum Clericus qualibet hebdomada totum David Psalterium siue ore, siue memoriter priuatim recitabit.

De disciplina psallendi.

C A P. XIX.

Biq; credimus diuinam esse presentiam, & oculos Domini in omni loco speculari bonos & malos. Maxime tamen

tamen hoc sine aliqua dubitatione credimus, cum ad opus diuini assistimus; Ideò semper memores simus, quod ait Propheeta, Seruite Domino in timore, & iterum, Psallite sapienter, & in conspectu Angelorum Psallam tibi. Ergò consideremus qualiter oporteat nos in conspectu Diuinitatis, & Angelorum esse, & sic stemus ad Psallendum, vt mens nostra concordet voci nostræ.

Constitutio.

I. IN omnibus nostræ Congregationis locis, omnes Sacerdotes, ac Clerici tam Professi, quam Nouitij, auditò officij signo, quotidie ad singulas horas, tam diurnas, quam nocturnas, ad Ecclesiam properent, ibiq; ante Ss. SACRAMENTUM deuotè, & reuerenter officium persoluant. Quod ità strictè obseruandum est, vt si fortè pauci, Imò si duo, vel vnus tantum in EREMO præsens fuerit, illi duo vel vnus id per se in Ecclesia implere teneantur, sinè cantu tamen, secundum antiquum Stylum, morem, ac consuetudinem Religionis, distinctis verbis, voce clara, concordi, ac sonora, simul incipientes ac pariter desinentes cum debitis pausis, seu punctis, monastico more; Ideò omnes ad quos spectat Psalmos incipere, responsoria, versus, & alia intonare, diligenter aduertant, vt cum voce mediocri, alta, ac sonora id faciant. Qui autem lectiones legunt, semper in eodem tono Chori incipiant, ac finiant, vt alij còmodius eundem tonum sequantur, & præcipuè cum duo simul Inuitatorium, aut Responsorium concinunt,

2. Et ne decor diuini cultus perturbetur, omnes perseuerantes vsq; in finem officij, maneant in Choro, nisi necessitas naturæ indè exire cogat. Neque Prælati pro aliquo quamvis magno negotio, dum diuinis laudibus cum alijs vacat, interpelletur, neq; ipse interpellatus foras egrediatur.

3. Officium paruum Beatissimæ Virginis **MARIÆ** quotidie recitabitur, at quando in Choro non dicitur, Magister Nouitiorum cum suis Notitijs in Capitulo, vel Sacratio honestâ mora persoluat. Cæteri verò priuatim, vbi voluerint recitabunt.

4. In Choro semper recitabitur; exceptis duplicibus, Dominicis, triduo ante hebdomadæ Sanctæ infra octauas **B. Virginis**, vigiliæ Natiuitatis, & Epiphaniæ Pentecostes, & Assumptionis, & in semiduplicibus, solum excipies Matutinum, quod item obseruandum in loco Capituli Generalis, quando suo debito, & ordinario tempore, celebratur, durante ipso Capitulo propter noctium breuitatem.

5. Defunctorum officium in Choro semel in hebdomada recitandum, exceptâ hebdomada Sancta, Paschatis, Pētecostes, & infra octauam Epiphaniæ, applicata tamen semper missa, etiam si omittatur officium, quo officio Rubricæ Breuiarij præcipientis talem officij recitationem prima quoq; die mensis non impedita, fit satis. Declarantes propter Anniuersaria, quæ fiunt, per annum, tolli obligationem talis Defunctorum officij prima mensis non impedita, & cuiuslibet hebdomadæ in quadragesimis.

6. Et quia modestia, & reuerentia interior, non parum interiorem deuotionem iuuat, ideò quilibet pro virili cæremonias, maximè quæ in Choro fiunt cantari solent, seruare studeat. Illicitum quippè imò turpe reputatur, si stantes in Choro ad aliquam sedilium partem dorsum, latusuè reclinent, aut cubitis innitantur, nisi Senectus, vel infirmitas defectum excuset, quod tamen omni modestiâ, grauitateq; fiat, nè scandalo, aut admirationi Nouitijs, ac Iuniorib9 sint. Tandem quando omnes genuflexi manent, Chorus, Chororum alterum respiciat.

7. Verùm superior, cum post Cantica *Magnificat*, & *Benedictus* altâ voce totum recitat *Pater noster*, stabit versâ facie ad Altare. Stabit item, quando dat benedictiones, stat etiam Hebdomadarius, quando recitat orationes.

8. Capitis profundæ inclinationes, semper fiunt, & *Gloria Patri*, in Hymnorum vltimis versibus ad Sanctus, Sanctus &c. *Fiat misericordia tua Domine &c.* *Te Deum laudamus.* Ad *Te decet laus &c.* post lectum Euangelium in Matutino: ad Primam in secundo Hymni versu. *Deum precemur supplices &c.* Ad tertiam cum dicitur. *Nunc Sancte nobis &c.* & *Veniat super nos misericordia &c.* Ad Vesperas, quando dicitur. *Sit nomen Domini benedictum.* quando dicitur ò *Gloriosa Domina, & Maria Mater gratiæ &c.* ac tandem quoties nominatur *IESUS*, & *MARIA* inclinetur caput.

9. Cum in hymno *Pange lingua &c.* dicitur *Tantum ergò quesumus &c.* & in festiuitatibus Beatæ Virginis pri-

primæ aut secundæ Classis, quando intonatur *Aue Maris stella &c.* ac in Pentecoste ad *Veni Creator Spiritus &c.* genuflectendum ad primos quatuor versus vtriusque hymni, sicut in hymno Crucis in versibus, *O Crux aue spes unica &c.* ad primos duos versus tantum quod pariter toto passionis tempore obseruandum erit, & semper in Psalmo *Venite exultemus,* ad verba, *Venite adoremus, & procidamus ante Deum &c.*

10. Ad omnes lectiones, & Responsorias, exceptis officij parui B. MARIE, & in initio Euangelij, quod antè lectiones homiliæ recitatur, sedebunt.

11. Dum Psalmi canuntur, ac Cantica veteris Testamenti, & lectiones in officio regulari leguntur, ac mortuorum, operto capite manebunt, exceptis lectoribus, qui nudum, aut seminudum pro temporis qualitate habebunt, & sic in hyeme in Choro inter vtrumque signum omnes operto, in æstate aperto capite erunt.

12. In omnibus alijs, quæ ad cultum diuinum pertinent, aut suis Cæremonijs, & obseruantijs, tam in Ecclesia, & Choro, quàm extra, ab Idibus Septembris vsque ad Pascha Resurrectionis, dimidium capitis detegitur, & à Paschate vsq; ad Idus prædictas, totum operum tenetur. Excipie tamen toto anni tempore principium diuini officij, quousq; psalmi cantari incipient, quando legitur Euangelium, aut eleuatur Ss. SACRAMENTUM, quousq; Sacerdos (aut alij si qui sint) communicauerit, quando datur signum salutationis Angelicæ, quando dicitur *Salve Regina,* aut alia similis Antiphona, in quibus totum caput aperiendum.

13. Ad

13. Ad hanc autem obseruantiam non adstringuntur infirmi, nisi in quantum ipsis videbitur, & placuerit, dummodo omnia faciant sciente, & consentiente superiore, qui poterit, & post Pascha & ante Idus Septembris, si fortè nimirum frigescet, dispensare, vt quisque saltim dimidium caput operire valeat, sicut in hyeme.

14. In Cæremonijs cum decore faciendis, multum iuuat vna omniũ conformitas, vt scilicet omnes simul, & semel æqualiter caput aperiant, & operiant. Si item in erigendo se, & inclinando, incipiẽdo aliquid, & finiẽdo, genuflectendo, & assurgendo, & tandem in omnibus, idem tempus, eundem domum, formam deniq; ac mensuram eandem obseruent.

15. Finito verò officio nemò exurgat, nisi superior erectus incipiat abire, aut signum dederit discedendi, ipso in Choro remanente. Studeant insuper, non solum in Cæremonijs conformes per omnia esse, sed etiam in vestitu, incessu, & cæteris omnibus.

16. Intrent in Ecclesiam cum modestia, habitu cõposito, solitisq; vestibus, & signanter cum pallio, sinè quo nullus (etiam si hospes fuerit) chorum aut Refectorium intrare præsumat: Et si quis hospes sæcularis, aut Regularis illuc ingressus fuerit, per Sacristam blandè prius admonitus extrahatur, nisi à Priore, vel de eius licentia introductus fuerit.

17. Processiones, quæ licet apud nos non sint in vsu sicut in sæcularium Ecclesijs, fieri tamen debent, quando præcipiuntur à summo Pontifice ad conse-

quendas Indulgentias, quæque à Missali præferuntur, in quibus Ritualis Romani ordo omninò seruandus est.

18. In Processionibus Feriarum Quintæ, & Sextæ maioris Hebdomadæ, singuli EREMITÆ, singulas candelas duarū vnciarum accensas gestabunt, quod ad honorè Ss. SACRAMENTI inconcusse obseruabitur, quod item faciendum, cum ad tumulum deferuntur Defuncti. Duarum pariter vnciarum erunt Candelæ, quæ in triangulo dicta Sacra hebdomada ad Matutinum accenduntur; illæ verò quæ in Altari ad Crucis adorationem accenduntur, trium vnciarum erunt: eiusdè item ponderis debent esse tres illæ, quæ nouo igne primæ in arundine accenduntur Sabbato Sancto, & tales erunt illæ, quæ in die Purificationis EREMITIS distribuuntur; priuatis in cellulis conseruandis.

19. Cereus autem Paschalis sex librarum, circiter erit, qui à die Sabbathi Sancti, vsq; ad Ascensionem Domini, completo Euangelio dicti Festi in Missis conuentualibus, Vesperis, ac Laudibus perpetuò ardebit.

20. Cera, quæ in nostris Ecclesijs consumitur debet esse alba exceptis illis cereis, quæ in triduo Maioris hebdomadæ in officijs, & Missa feriaz sextæ insumuntur, & in Anniversario omnium Defunctorum, quæ erunt ceræ communis.

21. Ad Crucem feriâ Sexta in Parasceue adorandam, Celebrans depositis solum creptidis alij verò EREMITÆ pedibus nudis, singillatim peragant, secundum eorum gradum, quod pariter ad mandatum in die

Cenæ Dñi obseruabunt. Prophetiæ Sabbathi Sancti, ac Vigilæ Pentecostes, inter Clericos, & Sacerdotes distribuuntur, secundum superioris ordinem, semper verò à Junioribus, ac vltimis sumatur initium.

De reuerentia Orationis,

C A P. X X.

I cum hominibus potentibus volumus aliqua suggere-
Sere, non præsumimus, nisi cum humilitate, & reueren-
tia, quanto magis Domino Deo vniuersorum cum omni
humilitate, & puritatis deuotione supplicandum est, & non in
multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lachryma-
rum nos exaudiri sciamus? & idè breuis debet esse, & pura
oratio, nisi forte ex affectu inspirationis diuinæ gratiæ proten-
datur. In Conuentu tamen omninò breuiter, & facto signo à
Priore, omnes pariter surgant.

Constitutio.

I. Quamvis EREMITICA vita continua debeat esse o-
ratio, illa tamen cōmunis quam hic Sancta præ-
cipit Regula breuis erit, vnius scilicet horæ spatij bipar-
titi bifariã, mediæ scilicet horæ de mane, & mediæ pa-
riter de sero post cōpletorium. Oratio tēpore æstiuo,
à Pascha videlicet Resurrectionis, vsq; tertiam deci-
mam Septēbris, propter noctiū breuitatem, post nonā
erit, nisi ieiunetur, si verò Ieiunatur, post Sextæ. Hye-
mis verò tempore post Matutinas Laudes fiet.

2. Signum verò tam primum, quàm secundum Ora-
tionis, erit Campanulæ, ad spatium vnius *Aue Mariae*,
cum quinque ictibus in fine, quod semper omniq̃
tem-

tempore obseruabitur, etiam si oratione completa, pulsetur signum *Aue Maria*, quæ oratio in communi fiat, idest statim completo Matutino in hyeme, ac statim finitâ Nona, aut Sexta in æstate, ac illico finito completorio toto anni cursu, cum non debeant EREMITÆ à Choro, Ecclesia, aut Cappellis discedere, nisi oratione completa, exceptâ urgente aliqua necessitate, ac veniâ à superiore accepta, & conuersi qui non adsunt, accedant ad Ecclesiam anticipatè, ità vt ad signum orationis sint ibi præsentés: Officium Beatissimæ Virginis immediatè post, à Nouitijs recitabitur.

3. Solliciti sint nostri EREMITÆ lucrari Indulgentiam vulgo dictam. *Exaudiat*, specialiter nostræ Congregationi ab VRBANO VIII. concessam. Illas PAULI V. & alias si quæ sint. Meminerint etiam omnes præter hanc præscriptam, orandi tempora, formamq; per breues aspirationes ardenti desiderio frequenter iaculatas, orationi incûbere, sic enim adimplebitur, quod scriptum est; oportet semper orare & non deficere, & illud *Orate sinè intermissione*. Hic siquidem vitæ EREMITICÆ finis est.

De Decanis Monasterij.

C A P. XXI.

¶ *I maior fuerit Congregatio, eligantur de ipsis fratres
S boni Testimonij, & Sanctæ Conuersationis, & Constitu-
antur Decani, qui sollicitudinem gerant super Decani-
as suas in omnibus secundum mandata Dei, & præcepta Abba-
tis sui. Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas
par-*

partiatur onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vitam meritum, & sapientiæ doctrinam. Quod si quis ex eis aliqua fortè inflatus superbia repertus fuerit reprehensibilis, correctus semel, & iterum, & tertio, si emendare noluerit, deijciatur, & alter in loco eius, qui dignus sit, subrogetur, & de Præposito eadem constituimus.

Constitutio.

I. **Q**uamuis apud nos Decani non eligantur, magna tamen sollicitudo, curaq; particularis, erga nouiter Professos adhibenda est; Ideoq; statuitur, vt Nouitij post emissam professionem, etiam per annum sub cura, & disciplina Patris Magistri maneant, quo anno post Professionem durante, etiam si Sacerdotes sint, vocem in Capitulo minimè habeant, culpamq; cum alijs Nouitijs dicent, post dictum tempus, loci Prior curabit, vt bis in hebdomada in suam cellam euocati, suorum Spiritualium exercitiorum exactam rationem reddant, etsi Clerici fuerint, in materia etiam SACRAMENTORUM eos erudiat, quod si Prior fuerit impeditus, alium ad hoc idoneum Sacerdotem subrogabit, alias pænæ Patrum visitatorum arbitriæ subiaceat.

Quomodo dormiant Monachi.

C A P. XXII.

Inguli per singulos lectos dormiant. Lectisternia pro modo conuersationis, secundum dispensationem Abbatis sui accipiant, si fieri potest omnes in uno loco dormiant: si autem multitudo non

K

sinit,

finit, deni, aut vicieni cum senioribus suis, qui super eos solliciti sint, pausent. Candela iugiter in eadem Cella ardeat usq; mane. Vestiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & culcillos ad latus non habeant, dum dormiunt, ne forte per somnum vulnerentur dormientes. Et parati sint Monachi semper, ut facto signo, absq; mora surgentes festinent inuicem se praeuenire ad opus Dei, cum omni tamen grauitate, & modestia. Adolescentiores fratres iuxta se non habeant lectos, sed permixti sint cum Senioribus: surgentes vero ad opus Dei, inuicem se moderatè cohortentur propter somnolentorum excusationes.

Constitutio.

I. **D**ORMiant nostri EREMITÆ soli semper in suis Cellulis, nisi extrâ EREMUM, vel in itinere cum Socio dormire necessitas cogat. Induti, ac vestiti, præcinctiq; eisdem vestibus (pallio, ac tibialibus ad eorum arbitrium exceptis) quibus per diem amicti incedunt, quas neq; itineris, neq; æstus causâ exuere licet, neque vnquam fas sit sola tunica, neque solo tunicello uti; si quis secus fecerit, ter in pane, & aqua ieiunet. Omni-modestâ cõpositione, at non supini quiescant. Sint autem solliciti antè primam noctis horam cubitum ire, vltra quam sinè superioris licentia immorari non licet, & transgressor, culpam in Capitulo dicat.

2. Lectuli ex ligneis tabulis simplici schemate compositi sint, & vniformes, quibus pro culcitra, stramenta palarum apparentur, & si alicui magis placuerit storea cõcedatur, plumea verò culcitra, aut laneo anaculi

cliterio, ac linteaminibus penitus, & in perpetuum
denegatis.

3. Opertoria omnibus vniformia dentur, nempe stragula Dalmatina, vulgò sclauinæ, villosa, & aspera, numquam meliora, ac lanea permittantur, cui verò vnum opertorium non sufficit, addatur secundum, & non vltra.

4. Pro cervicali, facculus paleis similiter plenus singulis lectis adaptetur, plumeum namq; aut laneum **EREMITAM** habere strictè prohibetur.

5. Verùm quæ de austeritate lectisternij dicta sunt ad infirmos, & debiles, senioq; confectos non extenduntur, cum quibus superior arbitrio suo charitatiuè poterit dispensare.

6. In hospitio forèsiū, ac Peregrinorum eiusdem formæ, & ornatus, lectuli parentur.

De Excommunicatione Culparum.

C A P. XXIII.

Siquis frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans, vel in aliquo contrarius existens Sanctæ Regulae, & præceptis Seniorum suorum contemptor repertus fuerit. Hic secundum Domini nostri præceptum admoneatur semel, & secundo a Senioribus suis; si non emandauerit, obiurgetur publicè coram omnibus, si verò neq; sic correxerit, si intelligit qualis pœna sit, excommunicationi subiaceat: si autem improbus est, vindicta Corporali subdatur.

Constitutio.

1. **H**Oc, & alijs sequentibus Capitulis, de excommunicatione agit Sanctus Pater, pœnaq; culpis infligenda; At quia inter nos non viget excommunicatio regularis, & Ecclesiastica, maiorem requirit tractationem; ideo hic solû de pœnis culpis dandis, tractabitur.
2. Multâ prudentiâ, sagaciq; Iudicio Superiores, iustâ quasi trutina librent, non solum culparum qualitates, earumq; circumstantias, verum etiam, & conditiones, ingeniû, naturamq; errantium considerent, aut salubri conuenienti q; remedio vtantur; sœpè enim phar-macus, quod vni prodest infirmo, alteri nocet, ideoq; aliter Iuuenis, sensualiter, vno modo, qui ex malitia, alio, qui ex fragilitate deliquit, corrigendus erit. His ac alijs similibus considerationibus ad culparum correctionem deueniat superior, vt humilibus parcat, superbosq; deprimat.

Qualis debeat esse Excommunicationis modus.

C A P. XXIV.

Secundum modum culpæ excommunicationis vel discipline debet extendi mensura. Qui culparum modus in Abbatis pendeat iudicio. Si quis tamen Frater in Leuioribus culpis inuenitur, tantum à Mensæ participatione priuetur. Priuatus autem à Mensæ Consortio, ista erit ratio, vt in Oratorio Psalmum, aut Antiphonam non imponat, neq; lectionem recitet, vsq; ad satisfactionem. Refectionem autem cibi post

post fratrum refectiōnem solus accipiat, mensura, vel hora, qua præuiderit Abbas ei competere, ut si verbi gratia fratres reficiat sexta horâ, ille frater nona, si fratres nona, ille vespertina, usq; dum satisfactione congruâ veniam consequatur.

Constitutio.

i. Sciebat utiq; Sanctus Pater scriptum esse, pro mensura peccati erit, & plagarum modus: Ideò ne à recto Iustitiæ tramite declinemus, culparum qualitates nosse, aliæ enim leues, aliæ graues, grauiores, aliæ gravissimæ.

2. Declaratur itaq; leues culpas esse intelligendas, errores, seu transgressiones illas Regulæ, & Constitutionum, quæ parui momenti esse noscuntur, veluti sunt defectus, qui circa cæremonias admittuntur, puta non genuflectere, non operire, vel operire caput debito tempore, vel hora, tardè ad Chorum, seu Ecclesiâ venire, silentium paucis verbis violare, vas aliquod, vel aliud incautè frangere, & huiusmodi innumera. Animaduertendum tamen est, has culpas de sui natura leues, malitiâ, seu deprauatâ intentione, & ex consuetudine, graues fieri posse. Æquum igitur erit leuius culpas mitioribus pœnis deleri, quæ licet arbitrariæ sint, poterit tamen delinquens verborum secretâ admonitione primò, deindè si opus est publicâ reprehensione corripi: mox aliquâ leui pœnitentiâ, puta Psalmum dicere quinquagesimum, aut Coronâ Domini, abstinere à fructibus, vino, vel pitantia, ac protestationem coram omnibus facere, terram osculari, & simile.

3. Graues autem culpæ sunt, si frater cum fratre intra, vel extra EREMUM lites, contentionesuè habuerit, si quis alicui fratri opprobrium dixerit, si quis mendacium de Industria dixisse deprehensus fuerit, si quis silentium violare in consuetudinem duxerit, si quis silentium in Ecclesia, Sacratio, aut Capitulo sinè necessitate procaciter fregerit. Si quis ieiunia regularia sinè causa, & licentia non seruauerit, & similibus; Pœna autem graui culpæ debita, erit, vt deliquens culpam suam dicat in Capitulo, & ieiunet in pane, & aqua semel, vel pluries ad arbitrium Prioris, fratrum pedes deosculetur, dicat semel, vel pluries septem Psalmos pœnitentiales, & cœtera huiusmodi. Declarâtes, quod vbi in Constitutionibus dicitur, quempiam grauiter esse puniendum, aut corrigendum sinè addito, intelligendum de similibus pœnis hic supradictis.

De grauioribus culpis.

C A P. XXV.

I autem frater, qui grauioris culpæ noxa tenetur, suspendatur à mensa simul, & ab oratorio: nullus ei fratrum in vlllo iungatur consortio, neq; in colloquio; solus sit ad opus sibi iniunctum persistens in pœnitentiæ luctu, sciens illam terribilem Apostoli sententiam, dicentis. Traditum huiusmodi hominem Sathanæ in interitum carnis, vt Spiritus saluus sit in die Domini. Cibi autem refectionem solus percipiat, mensura, vel hora, quæ prœuiderit ei Abbas competere, nec à quoquam benedicatur transente, nec cibis, qui ei datur.

Con.

Constitutio.

1. **H**ic de culpis grauioribus agitur, quæ sunt, quando EREMITA deliberato animo id agere non dubitat, quod à superiore, vel publicè, vel sibi priuatum vetitum, vel è contra noluerit agere, quod impositum est.

2. Grauiores etiam culpæ sunt, contumacia videlicet, rebellio, iniuriæ illatio, percussio, blasphemia, contemptio Regulæ & Constitutionum, sed multò magis mandatorum DEI & Ecclesiæ, quæ quidem absque peccato mortali operari non possunt, & hæc pauca pro exemplo posita sufficiant.

3. Attamen nè hic superiores temerè, nimis citò murmuratoribus credentes, extrà ordinem aliquando procedant, quoties ista corrigenda sunt, superior, ad quem pertinet, præmissa diligenti inquisitione, nisi reus crimen confiteatur, & duorum saltem testium assertionem ad castigationem iustis considerationibus personæ, & delicti, adhibitis, cum timore, & charitate procedat, quæ quidem in scriptis redigenda sunt, vt Capitulo Generali, aut Dietæ constet, superiores, contra delinquentes Iuridice processisse.

4. Pœnæ quidem pro his grauioribus delictis infligendæ, & si ad arbitrium superiorum relinquuntur, aliquæ hic ad exemplum enarrantur, vt pane, & aqua in Communi Refectorio in terra refici, toties quoties Prælato videbitur expedire, disciplinam circularem publicè in Capitulo culparum suscipere, vel à se ipso
semel,

semel, vel pluries facere. aut ante ostium Ecclesiæ, seu Chori iacere, super quem omnes transire, ac etiã discretè calcare debeant, consortio fratrum eum penitus priuare, in propria Cella sequestrare, delinquentem degradare, idest infra omnes sui Ordinis ponere, eum voce actiua, & passiuã priuare, & si fuerit Prælatu, eum deponere: carceri mancipare, ibiq; ieiunijs, abstinentijs, flagris, manicis, ac compedibus ferreis, affligere, ac grauare, & similibus pœnis mulctare. Declarando Corporis pœnam infamiam non asserre, nec priuationem, aut ad officia inhabilitatem, nisi delictum, propter quod datur carcer, de sui natura, inhabilitatem, aut infamiam asserat.

5. Et si quispiam contra Castitatem, quod Deus auertat, deliquerit, carceretur, ibiq; abstinentijs, disciplinis mulctetur; Et si peccatum etiam sæcularibus innotuerit, iisdem alijsque ad Patrum Maioris, & Visitorum arbitrium, pœnis puniatur. Quod si delinquens fuerit Prælatu, deponatur, & alijs pœnis ad Patrum superiorum, vt supra, arbitrium mulctetur.

6. Sed nè Iustitiæ prætextu scandala oriantur; præcipitur, vt semper leuibus culpis, secretæ dentur pœnitentiæ.

De his qui sinè iussione Abbatis iunguntur excommunicatis.

C A P. XXVI.

S I quis præsumpserit sinè iussione Abbatis, fratri excommunicato, quolibet modo se iungere, aut loqui cum eo, vel

vel mandatum ei dirigere, similem sortiatur excommunicatio-
nis vindictam.

Constitutio.

IVxta Sacræ Regulæ præscriptum nemo cum Carce-
ratis loquatur, neque eis auxilium, fauorem, aut ali-
quod adiutorium præbeat, declarantes eos, qui captos
ad fugam hortati fuerint, vel consilium, siue auxilium
quocumque modo dederint, quin etiam si eos velle fu-
gere sciuerint, & non superioribus reuelauerint, ea-
dem Carceris pœna plectantur. Reliqui verò (exce-
pto Carceris Ministro) qui allocuti eos fuerint, graui-
ter puniantur. Quod & de sequestratis in Cella, & si-
lento constrictis, intelligatur.

Qualiter debeat esse Abbas sollicitus circà Excommunicatos.

C A P: XXVII.

OMni sollicitudine curam gerat Abbas circà de-
linquentes Fratres, quia non est opus sanis Medi-
co, sed malè habentibus, & ideo vti debet omni
modo, vt Sapiens Medicus immittere quasi oc-
cultos Consolatores senipctas, idest Seniores sapi-
entes Fratres, qui quasi secretè consolentur Fratrem fluctuan-
tem, & prouocent eum ad humilitatis satisfactionem & conso-
lentur eum, nè abundantiori tristitiâ absorbeat, sed (sicut ait
Apostolus) confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo ab omni-
bus. Magnoperè enim debet sollicitudinem gerere Abbas, &
omni sagacitate, & Industriâ curare, ne aliquam de ouibus si-
bi

bi creditis perdat. Nouerit se infirmarum curam animarum non super sanas tyrannidem exercere; & metuat Prophetae comminationem, per quem dicit Deus. Quod Crassum videbatis, assumebatis, & quod debile erat proieciebatis, & Pastoris boni pium imitetur exemplum, qui relictis nonaginta nouem ouibus in Montibus, abiit unam ouem, quæ perierat quaerere. Cuius infirmitati in tantum compassus est, ut eam sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

Constitutio.

SEquantur Sanctæ Regulæ doctrinam omnes, qui alijs præsumunt. Discant inquam errantem ouem quaerere, inuentam humeris suis imponere, ac tandem ad gregem reducere. O quàm peruersè agunt Pastores illi, quin etiam contagiosos hircos blanditijs demulgent, mansuetas autem oues, atq; fætosas ubiq; percuciant, & irritant: sed vix illis, ac animabus illorum, qui strictam rationem de animabus illorum reddent, qui culpâ, & negligentia eorum perierunt.

De his qui sæpius correcti non emendauerint.

CAP: XXVIII.

¶ **I** quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpa, si etiam excommunicatus non emendauerit, acrior ei accedat correptio, id est verberum vindicta in eum procedat, quod si nec ita correxerit, aut fortè (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua, tunc Abbas faci-

faciat, quod sapiens Medicus, si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina scripturarum diuinarum, si ad ultimum ultionem excommunicationis vel plagas virgarum, & si viderit nihil suam præualere industriam, adhibeat etiam, (quod maius est) suæ, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc iam utatur Abbas ferro abscissionis (ut ait Apostolus) Auferte malleum ex vobis, & iterum. Infidelis si discedit, discedat ne vna ovis morbida totam gregem contaminet.

Constitutio.

I. **H**ic iam de atrocissimis criminibus agitur, quorum prima incorrigibilitas est, circa quam **V R BANI VIII.** decreta de Apostatis, & eiectionis omnino obseruentur. Grauissimæ item culpæ sunt, aliquem ad mortem vulnerare, suum Prælatum percutere, plures à Religione discedere, & eo magis si cum scandalo, ac Religionis infamiâ fecerit, ex quibus alia similia delicta facillè dignoscuntur.

2 Si quis igitur de supradictis, aut similibus criminibus, vel culpis, vel earum aliquâ conuictus fuerit, pænis, & afflictationibus carceris, flagrorum, seu Ergastuli. Et si delicti grauitas (quod **D E U S** auertat) postulat, perpetuo poterit carceri mancipari, & hæc vltima Iudicia expoliandi, eijciendi, aut ad ergastula, aut perpetuo carceri condemnandi solum Capitulo Generali, aut Dietæ reseruantur, aut infra annum Patri maiori, & omnibus visitatoribus; in quibus Iudicijs

Peritorum consilio vtantur: in ferenda sententia, in expoliatione, & electione, obseruetur decretum V R-
BANI VIII. de Apostatis & eiectis.

3. Debent nostri Superiores locales, contra huiusmodi delinquentes procedere, culpabilesq; repertos carcerare, eorum tamen causas iudicare nullatenus possunt, sed quam primum supradictos certiorare.

4. In similibus grauissimarum culparum causis quoad fieri potest, Iuris ordo seruandus circa Iudicij substantialia, ommissis solemnitatibus, & Apicibus Iuris, at si Prælatus fuerit in causa, non ad ipsum inquisitio pertinebit, ac Iudicium, sed ad duos Seniores Patres de mandato eiusdem Prioris; postea verò completo processu, Deoq; datis defensionibus, clausoq; sigilloq; benè munito, ad competentes Iudices transmittatur, nempè ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres, Maiorem, & visitatores: quem ordinem si quis Prior obseruare noluerit, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Visitatoribus in actu visitationis grauitè pro culpæ qualitate puniatur: sed contra illos, qui propria delicta fatentur, pænitentiamq; acceptant, defensionibusq; renunciantes, præsentibus duobus testibus, qui propria manu sicut Reus, se subscribant, processus neuiquam fiat.

5. At nè sub prætextu Iustitiæ Diabolo ansa præbeatur malignandi, statuitur, vt si accusator ille fratris sui delatum crimen non probauerit, aut ex malitia illum accusare, conuictus fuerit grauitè, secundum delicti grauitatem puniatur, talionisq; pænæ subiaceat,

fità expedire iudicabitur, vnde in visitationibus, Fratres omnes suas depositiones subscribant, ac denunciations, quod pariter Priores obseruabunt. Qui autem scribere nesciunt, signo Crucis signent.

Si debeant recipi Fratres egressi de Monasterio.

C A P: X X I X.

Rater, qui proprio vitio egreditur, aut proicitur de Monasterio, si reueri uoluerit, spondeat prius omnem emendationem vitij, pro quo egressus est, & sic in ultimo gradu recipiatur, ut ex hoc eius humilitas comprobetur: Quod si denuo exierit, vsq; tertio, ita recipiatur. Iam verò postea sciat omnem sibi reuersionis aditum, denegari.

Constitutio.

SI quis Apostatauerit, aut fugæ se dederit, non se-gnes, negligentesue sint superiores in perquirendo, procurandoue eius regressu, & reuersus infra hebdomadam, circulari disciplina mulctetur, & ad mensam carceris custodiâ puniatur, & reuertens infra mensem, ultra pænas prædictas professionis loco, voceq; actiuâ, & passiuâ per biennium priuetur; sed si post dictum tempus ad aliquam ex nostris EREMITIS reuertatur, recipiendus à superiore, & si habitum deposuerit, ab excommunicatione incurfa absoluator iuxtâ formam Ritualis, nunciando Patri maiori, ac Visitoribus, qui vel in loco à quo, vel in quo est, culpam coram omnibus in Capitulo dicere ordinabunt,

ac

ac disciplina circulari mulctetur: tum solito longo scapulari spoliatur, & alio mutilato vsque ad cingulum curto induatur, quod distinctum portabit, & in hac pœnitentia erit. Nouitiùs sub omnibus alijs vno anno, si semel aufugerit, si autem bis, biennio, si autem ter, triennio, dictumq; pœnitentiæ tempus incipiat à die traditionis Scapularis supradicti breuis, ac mutilati, quo tempore durante, carebit uoce actiuâ, & passiuâ, diesq; fugæ eius solito in libro adnotetur.

2. Huius nouitiatus tempore completo, nouo Scapulari vestiatur, & ut prius cingatur, & ab eo, die suæ professionis tempus incipiet, absq; vlla spe ascendendi amplius ad gradum pristinum, nec eligendi in Prælatum, nisi post annos octo, à duobus Capitulis Generalibus, dispensetur.

3. Quod si antè discessum, flagitium aliquod patrauerit, vel postquam recessit, habitum EREMITICUM deposuerit, aut irreligiosè vixerit, vltra supradictas pœnas, conijciatur etiam in Carcerem, ac pane, & aqua, disciplinisque ad superioris arbitrium plectatur.

4. Si quis Romam iuerit, sinè superiorum debitâ licentia immediatè carceri mancipetur, statimq; Superiores certiores reddantur, qui quid agendum erit, ordinabunt, vltra pœnam à CLEMENTE VIII. statutam, priuationis actiuæ, & passiuæ pro Clericis, Mensisque vnus Carceris, pro Laicis, quæ pœna à solo Summo Pontifice relaxari poterit. Qui absq; licentia ab aliquo ex nostris locis discesserit, & ad alterum

rum iuerit, ad mensẽ pœna Carceris, alijsq; pœnitentijs Superiorum arbitrio puniatur.

s. Sed si quispiam ad Patrem maiorem finè eius licentia, pro recursu iuerit, pari pœnâ puniatur, nisi causam sui recursus probauerit, à D. P. Maiore iudicanda.

De Pueris minori ætate qualiter corripiantur.

C A P. X X X.

Mnis ætas, vel intellectus, proprias debet habere mensuras; Ideoq; quoties Pueri, vel Adolescentes ætate, aut qui minus intelligere possunt, quanta pœna sit excommunicationis. Hi tales cum deliquerint, ieiunijs nimis affligantur, aut acribus verberibus coerceantur, ut sanentur.

Constitutio.

CVM in nostra Congregatione adultâ Nouitij recipiantur ætate, nihil de pueris, aut Iunioribus, de quibus in hoc Regulæ Capite fit mentio, ad nos pertinebit. Non enim illis robur naturæ inest ad EREMI labores perferendos, neq; mentis discretio ad tentationum fluctus superandos.

Qualis debeat esse Cellerarius Monasterij.

C A P. X X X I.

Cellerarius Monasterij eligatur de Congregatione Sapiens, maturus moribus, non multum edax, non elatus

tus non turbulentus, non iniuriosus, non tardus, non prodigus, sed timens Deum. Qui omni Congregationi sit sicut Pater. Curam gerat de omnibus, sine iussione Abbatis nihil faciat, quæ iubentur custodiat, Fratrem non contristet. Si quis autem Frater ab eo aliqua forte irrationabiliter postulat, non spernendo eum contristet, sed rationabiliter cum humilitate male petenti, deneget. Animam suam custodiat, memor semper illius Apostolici præcepti. Quia qui bene ministraverit gradum bonum sibi acquirit. Infirmorum Infantium hospitem, pauperumq; cum omni sollicitudine curam gerat, sciens sine dubio, quia pro his omnibus in die Iudicij rationem redditurus est. Omnia vasa Monasterij, Cunctamq; substantiam ac si Altaris vasa sacrata conspiciat, nihil ducat negligendum, neq; avaritiæ studeat neq; prodigus sit, aut extirpator substantiæ Monasterij, sed omnia mensurate faciat, ¶ secundum iussionem Abbatis sui. Humilitatem ante omnia habeat, ¶ cui substantia non est, quæ tribuatur, sermo responsionis porrigatur bonus, quia scriptum est, Sermo bonus super datum optimum. Omnia, quæ ei iunxerit Abbas, ipse habeat sub cura sua, à quibus cum prohibuerit, non præsumat. Fratribus constitutam Annonam sine aliquo typo, vel mora offerat, ut non scandalizentur, memor diuini eloquij, quid mereatur, qui scandalizauerit unum de pusillis. Si Congregatio maior fuerit, solatia ei dentur, à quibus adiutus ¶ ipse æquo animo impleat officium sibi commissum. Horis competentibus dentur, quæ danda sunt, ¶ petantur, quæ petenda sunt, ut nemo perturbetur, neq; contristetur in Domo Dei.

Con-

Constitutio.

1 Qualitates, & onera Cellerarij tam exactè depinxit hic Sanctus Pater, vt omnes nostrorum locorum Cellerarij, hoc Regulę Sanctę Caput, non solum legant attentè, ac sæpè, sed etiam omnia in eo contenta strenuè adimplere nitantur.

2 Eligatur itaque Cellerarius à Capitulo Conuentuali, qui saltem Professionis suę quinque annos habeat, exceptis Cellerario, ac Censuario Abbatie Montis Coronę, qui à Capitulo Generali eliguntur, quę Cellerarium loci Prior proponet, qui si non probetur à Capitulo, alterum proponet, & si etiam hic improbetur, denunciatur superioribus, qui opportunè prouidebunt, & si infra annū necesse sit, de Cellerario prouidere possit Prior, de consensu superiorum.

3. Sit talis Cellerarius, qui si non omnes, saltem præcipuas condiciones in Sancta regula requisitas habeat, & quemadmodum illi omnium rerum (cum superioris tamen autoritate) cura, & administratio committitur, ita ipse codicem rationum conficere teneatur, in quo data, & accepta ab eo fideliter notata, distinctè appareant intus in scriptura, foris verò per Abacum. Item alium habeat Codicem, in quo debita, & credita, statusq; domus pariter appareat, quibus adde, & Libellū diurnū, seu diuturnalem nuncupatū, in quo breuiter quidem, sed exactè cuiuslibet diei expensas, & exactiones describet.

4. Ad eius ergò curam pertinebunt omnia Eremitica bona, mobilia, & Immobilia, redditus & prouentus,

tus, siuè in pecunijs, siuè in fructibus consistant. Eius item erit credita exigere, debitaq; iusto tempore ac si-
nè mora Creditoribus soluere, caueat nè cum paupe-
ribus, qui non sunt soluendo, durè, rigidèuè procedat.
Lites, ac controuersias fugiat, temporalium rerum, sed
quando necesse sit de aliquo interesse tractare, modis
debitis, omnia media, ac remedia concordie prius
tententur. Ad ipsum parum spectabit necessaria eme-
re, superflua, que superabundant, Domi vendere. An-
nonam insuper, & quecunq; ad Eremitarum victum
pertinent, diligenterq; ac prudenter colligere, ac pro-
uidere, & in locis aptis collocata sapienter conseruare.

5 Ea verò, que ad fratrum indigentias spectant, si-
uè vestimentorum, siuè suppellectilium Cellarum, siuè
alimoniorum, diligenter parare debet, non singulatim,
minutimue eas indies emendo, sed in notabili summa,
vel quantitate, temporibus, locisq; opportunis, se-
mel, vel bis in anno, dando prius superiori schedulas
rerum emendarum, & secundum suum placitum o-
mnia operentur.

6 Curet autem, vt vasa omnia, tam que mensæ de-
seruiunt, quam que in cella communia, vel priuata,
& precipuè sciphi, seu crateres, quibus bibimus, o-
mnia Lutea, vel fictilia sint, aut certè lignea, nec vn-
quã vitrea, seu alterius cuiuscunq; rei in vsum dedu-
ci queant. Idque etiam in hospitum hospitij seruand-
um erit. sicut prouidus Paterfamilias ea curet eme-
re, nec propter rerum inopiam, iusta petentibus, nega-
re cogatur.

7. Super omnia sataget Cellerarius debito tempore Luna crescente ligna incidere, & intrà menses Septembris ad sūmum, vnicuique iustā quantitatem tribuerè. Animaduertat tamen, nè in cedendis lignis, syluę extirpentur, sed potius conseruentur, & circa vias publicas ad ornatum, & vmbra illarum, aliquę arbores relinquantur. è conuerso caueant Eremitę, ne huiusmodi lignorum abundantia malè superflueq; abutantur, ne, & ipsi propter hoc & Purgatorij ignes diutius experiantur.

8. Et sicut Cellerarius omnia cum consensu sui superioris facerè tenetur, Ità, & singulis mensibus eiusdem, aut cui ipse voluerit, administrationis suę rationem reddet.

At si Cellerarius propria voluntate, non autem superiori obediendo, se gerat, tunc superior cum duobus senioribus Domus, illum amouere possit, quamuis à Capitulo Generali electus fuerit.

9. At quia Cellerarius solus rei domesticę administrandę pondus portare nequit, frater Conuersus pro Dispensatore ei adiungatur, qui, & ipse Idoneus sit ad huiusmodi munus exercendū. Et ergò omnia, quę ad vsum Domus, & Eremitarum tam in victu, quam in vestitu sunt necessaria, committuntur. vndè magnam debet adhibere diligentiam, vt cuncta munda, beneq; disposita suis singula in locis collocentur, & cautè custodiantur, cautiusq; distribuuntur.

10. Eidem etiam addatur Cellę vinarie custos, qui eam benè custodiat, vinū per singulas Cellas, oportu-

no tempore deferat. Poma item, & agrumina distribu-
at iuxta superioris ordinationem, curans nè com-
munis eorum aceruus marcescat.

De ferramentarijs Monasterij

Cap. XXXII.

Substantię Monastery in ferramentis, vel vestibus, seu
quibuslibet rebus, prouideat Abbas fratres, de quo-
rum vita vel moribus securus sit, & eis singula (vt
utile indicauerit) consignet custodienda, atque recolligenda,
ex quibus Abbas breuem teneat, vt, cum sibi in ipsa assignata
fratres vicissim succedunt, sciat quid dat, aut quid recipit. si
quis autem sordide, aut negligenter res Monastery tractauerit,
corripiatur, si non emendauerit, discipline subiaceat.

Constitutio.

In nomine substantię hoc loco Pater Sanctus
ferè omnia mobilia, cuiuscunq; speciei exi-
stant planè comprehendere videtur. Quapropter non
ab vno, sed à pluribus Ministris custodienda sunt. Qui
omnes quotannis à Conuentuali Capitulo in singulis
Locis, statim post ingressum noui Prioris eligendi sunt.
Quorum primus erit Sacrista, cui vasa sacra, vestes, &
omnia ornamenta Altaris, & Sacrarij custodienda, tra-
ctanda, atq; dispensanda committuntur. Ideoq; cum
Inuentarij confectione eadem recipere, & omni tem-
pore finito, omnium rationem reddere tenetur, quod
si non fecerit à superiore corripiatur. Quę ornamen-
ta & sacrarij suppellectilia secularibus, eorumq; Ec-
clesijs sine assensu Capituli Conuentualis, commo-
dari

• dari non licebit.

2. Sacristę etiam officium erit horologium temperare, singulasq; horas canonicas tam diurni, quàm nocturni officij pulsu campanę, congruis temporibus, debitisq; interpositis spatijs, & alia quęcunque similes feno, significare, qua in re quoties horam pulsandi præterire, siuè præuenire contigerit, à Priore corrigatur, Item Ecclesiam, Sacrarium, atq; Capitulum, vasa sacra, sacrasq; vestes, Altariumq; ornamenta, vniuersalem, denique Ecclesię sacrarij; suppellectilem, munda, benęque composita, suisque in Locis constituta summa cum diligentia custodire, Lampades, tam antè Tabernaculum S.S. Sacramenti, quam alibi ardere solitas, expolitas tenere, & accensas continuo seruare, simili & modo Lucernas in Choro (nisi adsint Nouitij) & ipsas mundas, suis aptando locis singulis noctibus paramenta Altarium, secundum officij qualitatem mutabit, ac tandem quidquid ad bonum, fidelemq; Ecclesię ac Sacrarij Custodes pertinet, exactè peraget, idq; auxiliantibus Nouitijs, & si opus sit, socius addatur.

3. Specialiter, & super omnia sacras Reliquias expositas, atq; autenticas custodiat, de quibus nemini quidquam auferre, aut asportare licebit, sub pęna discipline circularis, neq; reus absolutionis beneficio nisi prius facta restitutione gaudebit.

4. Secundus inter rerum domesticarum Custodes, erit Bibliothecarius, qui communis Bibliothecę curā gerat, perpolitam tenens ac ab humiditate, alijsq; ne-

cessarijs diligētis, custodiat, libros ōnes, cōpetēti ordine, & secundum eorū materias distinctos, in eo locabit, quo facilius ille, qui quæritur, inueniatur. Caueat nè in illa Codex aliquis contra bonos mores, aut Laeuius, aut tractans, vt dicitur, de Cauallaria, & similes multoq; plus Libri prohibiti, aut suspensi, nisi legendi & retinendi adsit licentia.

5. Super omnia autem caueat, nè aliquis Codex sua incuria pereat, quod vt melius adimplere possit, Catalogum, seu Indicem conficiat, in quo omnes libros, tam eos qui in communi Bibliotheca, quam eos, qui ad Eremitarum vsum in priuatis cellulis continentur, de quibus Indicem particularem conscribet, cūq; aliquis ab Eremita discedit, omnes libros, quos in Cella inuenerit ad Bibliothecam asportabit.

6. Adsit quoq; ferramentarius, qui ferramenta, seu Instrumenta manualis operis, in aliqua ad hoc deputata officina custodiat, claue obserrata; vndè quoties opus erit, proferat, tradatq; operarijs volentibus, opere tamen consumato, eadem in ipsam officinam restituere curabit, vt benè tractentur, curabit etiam, vt necessaria fiant, si desint, & contrafacta reficiantur.

7. Multum interest nostrarum Eremorum syluas immunes conseruari, ideoq; illarum custos Iuuenis robustusq; esse debet, qui singulis quibusq; diebus semel, vel etiam bis, si oportuerit, nemora circuire, vicinorumq; animalia ab ipsis arcere, damnaq; omnia declinare. Quare sylvarum Custos, ex oblatiis semper erit (vel quod honestius est) merè Laicus mercede, condu-

• conductus, qui habitū regularem omninò non deferat.

8. Nec solum supradicti officiales, verùm etiam omnes, quicunq; ad suam cuiuscunq; generis obedientiam, aliqua habuerint Instrumenta, eadem benè tractare, reficere, & custodire non negligant, quia res omnes Monasterij sacras reputandas, ac de earum administratione negligenti, Deo rationem esse reddendam certum est; si quis autem infra mensem, post acceptam obedientiam, ac officium, Inuentariū non conficiet omnium, quæ sub custodia habet, ac in fine anni rationem non reddet, à Superiore puniatur.

Si quid debeant Monachi proprium habere.

C A P. XXXIII.

PRecipue hoc vitium radicitus amputetur de Monasterio, ne quis præsumat aliquid dare, aut accipere sine iussione Abbatis, neq; aliquid habere proprium, nullam omninò rem, neq; codicem, neq; tabulas, neq; graphium, sed nihil omninò, quippe quibus nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia verò necessaria à Patre Monasterij sperare, neq; quicquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiserit, omniaq; omnibus sint communia, ut (sicut scriptum est) nec quisquam suum esse aliquid dicat, vel præsumat. Quod si quisquā huic nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admonetur semel, & iterum, si non emendauerit, correctioni subiaceat.

Consti-

Regula &
Constitutio.

1. **G**eneralis prohibitio huius Capituli omnē prorsus proprietatem à vero Religioso arcere dignoscitur. Quamobrem præceptū istud strictè ab omnibus, & singulis Eremitis nostris obseruandum est: Ita certè, vt nullus omnino Eremita (præter cellerariū, seu in eius defectu ipsū loci Priorem pecuniā, vel in minima quantitate, neq; in Cella sua, neq; extra eam, neq; per se, neq; per alium, non nomine depositi, vel dati, aut quouis alio titulo, seu colore retinere possit. Qui autem secus fecerit, carceri mancipetur, & ibi panē, & aquā, & disciplinis secundum qualitatem culpæ, superioris plectatur arbitrio.

2. Si quisquam, (quod Deus auertat) aliquo modo proprietarius deprehendatur, vltra pænitentiam in hac sacra Regula, & constitutione, pænæ etiam Ecclesiasticæ priuationis vocis actiuæ, ac passiuæ, per biennium positæ in sacro Concilio Tridentino sess. 25. cap. 2. subiaceat.

3. Quod si Cellerarius in sua administratione aliquā fraudem in damnum loci, seu proximi commiserit, officio priuetur, & simili pænæ subiaceat. Prælati verò tali vitio infectus à Visitoribus puniatur, & Visitor, ac Mator à Capitulo Generali.

4. Quin, & res ipsæ, quæ singulis ad proprium, ac necessariū vsū ab ipsis Prælati, tam ad victū, & vestitū quàm ad alias necessitates concessæ sunt, singulæ ad nutum Prælati illis permixtæ censentur: Caueant autem

tem Priores nè superflua, curiosa, ac pretiosa aliquo modo fratribus vsum permittant, vt ornamenta Reliquiarum aut Agnus Dei aurati argentei, margaritis, aut gemmis pertexti Horologia item, quæ tum iustibus, tum signis horas prænunciant. Item picturæ oleo factæ, exceptis Oratorijs, prohibentur.

5. Et ne hoc vitium inualescere queat, frequenter aut saltem bis in anno Prior cum Cellerario, aut ex senioribus aliquo Eremitarum cellas visitet, ac diligenter scrutetur, atq; indè quidquid superfluum inuenerit, illico extrahat, quod si pretiosum aliquid, quod malitiosè absconditum, ac reseruatum fuerit, inuenerit, pro prima vice semel in pane, & aqua delinquens ieiunet, secundâ vice circulari disciplina plectatur, tertio carceribus vt supra puniatur.

6. Quamobrem quò semper cellarum omnium Priori ingressus pateat, vnius formæ sera erit, ita vt vna clavis cunctas cellas aperire, & claudere valeat, exceptis officinis, sacrario, Superioris, Visitatoris, & Cellarij Cellis.

7. Sciant autem Eremitæ illis non licere in die, siuè intus, siuè foris existant, ostium cellæ, obserrare, nisi eremo ingressi illa die non sint reuersuri, quo casu clavis tum cellæ, tum officinæ per ipsos forsan administrata, Priori tradenda est.

8. Non tamen putent nostri Eremitæ rerum necessarum primam benedictionem, perpetuam esse; sed necessarium est, singulis annis in ingressu noui Prioris (etiam si idem sit) nouam de omnibus, quæ
N ad vsum

ad vsum habent, humiliter petere; licebit autem Priori omnia confirmare, vel minuere, prout melius iudicauerit.

9. Studeant nihilominus ipsi Prælati semper, & in omnibus pauperiores suis subditis esse, vt discipuli videtes Magistri opera, glorificent Deum, possunt autem sibi assumere, quæ alijs iuste permittuntur.

10. Dum Eremicolæ de loco ad locum in familiam proficiscuntur, illa solum, quibus induti sunt vestimenta deferant, & aliquem Codicem deuotum Prioris arbitrio, qui verò indumenta aliud uè sinè Prioris licentia deferet, secundum culpæ qualitatem corripatur, ac totus ad locum, vnde discessit, remittatur. Discedens autem teneat Indicem rerum omnium, quas secum fert, Priori exhibere, & per eundem, visis tamen prius omnibus, subscriptionem recipere, quod si Priores negligant, à visitatoribus puniantur: quod & de transitu de cella in cellam strietè obseruabunt.

11. Itinerantes verò, pecunias pro viatico acceptas non nisi ad necessaria itineris expendant, si quis aliquid aliud emerit, eo priuetur, & superioris arbitrio puniatur.

12. Qui ad alium Religionis locum destinantur, statim ac ad locum peruenerint, qui que ad extera loca negotiorum causâ mittuntur, vt ad proprium Locum reuersi fuerint, pecunias, quæ ex viatico supersunt, Cellerario, aut eo absente, Priori, nihil penitus sibi retinentes consignent.

- Si omnes æqualiter debeant necessaria accipere :

CAP. XXXIV.

Sicut scriptum est, diuidebatur singulis, prout cui-
 que opus erat, ubi non dicimus, ut personarum (quod
 absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio, ubi
 qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur qui
 verò plus indiget, humilietur pro infirmitate, & non extolla-
 tur pro misericordia, & ita omnia membra erunt in pace, antè
 omnia nè murmuraciones malum pro qualicunq; causa, in aliquo
 qualicunq; verbo, vel significatione appareat. Quod si depre-
 hensus fuerit quis, districtiori disciplinæ subdatur.

Constitutio.

1. **S**uper hæc æqualitatis verba, non solum Præla-
 tis, sed etiam Ministris omnibus præcipitur,
 quatenus omnibus potentibus, atq; indigentibus, faci-
 les, benignosq; se præbeant, numquam, quod præsta-
 re possunt, negantes, atq; omnibus æqualiter secundu cuiusq;
 necessitatem tribuentes. Quibus autem satisfieri ne-
 quit, blandè saltim, ac consolatoriè loquantur.

2. Quicumq; ergò partialis ergà aliquem deprehen-
 sus fuerit, Superior, aut Cellerarius sit, aut Dispensa-
 tor, aut quicumq; ex Ministris aliquis, qui non indi-
 genti tribuat, & deneget indigenti, quod licitè dare
 potest, aut duris respondeat verbis, à Visitationibus in
 actu visitationis, aut à Capitulo Generali, aut à Dieta
 puniantur.

De Septimanarijs coquinæ.

C A P. XXXV.

Ratres sic sibi inuicem seruiant, vt nullus excusetur
 à coquinæ officio, nisi aut ægritudine, aut in causa
 grauis utilitatis quis occupatus fuerit, quia exinde
 maior merces acquiritur. Imbecilibus autem procurentur so-
 lalia, vt non cum tristitia hoc faciant, sed habeant omnes sola-
 tia secundum modum congregationis, aut positionem loci. Si
 maior congregatio fuerit, Cellerarius excusetur à Coquina,
 vel si qui (vt diximus) in maioribus utilitatibus occupan-
 tur. Cateri verò sibi sub charitatè inuicem seruiant. Egressurus
 de septimana, Sabbatho munditias faciat, linteamina, cum
 quibus ipsi fratres manus, ac pedes tergunt, lauet, pedes ve-
 rò, tùm ipse qui egreditur, tùm ille, qui intraturus est omnibus
 lauet, vasa ministerij sui munda, & sana, Cellerario confi-
 gnet, qui Cellerarius item intranti consignet. vt sciat quid
 dat, aut quid recipit. Septimanarij autem ante vnã horam
 refectiõnis accipiant super statutam Annonã, singulos biberes,
 & panẽ, vt horã refectiõnis sinè murmuratione, & graui la-
 bore seruiant fratribus suis. In diebus tamen solennibus, vsq;
 ad missas sustineant. Intrantes autem, & exeuntes hebdoma-
 darij in Oratorio mox matutinis finitis, Dominica omnium
 genibus prouoluantur, postulantes pro se orari. Egrediens au-
 tem de septimana, dicat hunc versum. Benedictus es Do-
 mine Deus, qui adiuuisti me, & consolatus es me. Quo
 dicto tertio, accipiat benedictionem egrediens, subsequatur in-
 grediens, & dicat Deus in Adiutorium meum intende,
 Domine ad adiuuandum me festina, & hoc idem tertio
 repetatur ab omnibus, & acceptã benedictione ingrediatur.

Constitutio.

1. **Q**uia Eremitica institutio, quæ commune Re-
 fectorium non nouit, minimè patitur per heb-
 domadarios, seu varios coquinæ Ministros, tale mini-
 sterium adimpleri. Idcirco semel electus Coquus per
 annum in sua obedientia perseueret.

2. Cuius partes erunt Cibos pro Eremitis, ac hospi-
 tibus parare; ac coquere, præueniendo tempus, vt ho-
 ris competentibus, sinè mora ad singulas Eremitarum
 Cellas (vt moris est) cuiq; ciborum portiunculam,
 quæ illi contingit, deferat; Ad quem etiam spectat sin-
 gulis Cellis oleum, sal, & acetum, quoties opus est
 ministrare.

3. Erit insuper continuus temporum, dierumue
 observator, vt secundum eorum diuersitatem, ciborū
 qualitatem mutare possit, secundum nostrum Eremiti-
 cum morem. Præcipua tamen eius curâ erit, vt om-
 nes æqualia recipiant: Infirmis, senibus, ac debilibus
 exceptis, quibus (Priore sciente, & annuente) chari-
 tate comite indulgere, ac inseruire non omittant. In-
 super vasa, quæ ab Eremitis sibi nitida restituenda sūt,
 vnoquoque mane è cellulis in coquinam asportabit.

4. Statis quoque temporibus sollicitè à cellerario
 sibi non solum comestibilia, verum etiam vasa, Lintea-
 mina, aliq; ad suam officium necessaria petere, atq;
 recipere debet.

5. Vbi maior est fratrum numerus, illi socius (sicut
 regula iubet) adiungatur, omneque aliud opportu-
 num auxilium præstetur. Semper autem in corde suo

retineat Coquus, se non hominibus, sed Christo ministrare, qui dixit, Qui mihi ministrauerit, honorabit illum Pater meus.

De Infirmis fratribus.

CAP: XXXVI.

Infirmorum cura super omnia adhibenda est, ut sicut reuera Christo, ita eis seruiatur, quia ipse dixit, infirmus fui, & visitastis me, & quod fecistis vni de his minimis meis, mihi fecistis, sed ipsi infirmi considerent, in honorem Dei sibi seruire, & non superfluitate sua contristent fratres suos seruietes sibi. Qui tamen patienter portandi sunt, quia de talibus copiosior merces acquiritur. Ergo cura maxima sit Abbati, ne aliquam negligentiam patiantur. Quibus fratribus infirmis, sit cella per se deputata, & seruitor timens Deum, & diligens, ac sollicitus. Balneorum usus infirmis quoties expedit offeratur: sanis autem, & maxime Iuuenibus tardius concedatur. Sed & carniæ esus infirmis, omninoq; debilibus, pro reparatione concedatur, ut ubi meliorati fuerint, à carniæ more solito omnes abstineant. Curam autem maximam habeat Abbas, ne à Cellarijs, aut seruatoribus negligatur Infirmi: quia ad ipsum respicit, quicquid à discipulis delinquitur.

Constitutio.

1. **C**ella, quam pijsimus noster Pater infirmis præcipit, deputari pro communi valetudinario intelligitur, in quo non vna tantum, sed plures Cellulæ existant, quæ pluribus existentibus infirmis, singulis singulæ consignentur Cameræ, ne alter alteri impedimento esse queat.
2. Hoc

2. Hoc valetudinarium, quamprimum in vnaquaq; nostra Eremito fiat, in loco salubri, & à concursu domesticorum semoto. Adsit ibi Sacellū ad celebrandū sit & officinula, in qua diuersa Pharmaca, puta vnguenta, olei conditi varia genera, herbarum distillationes, succi, & fasciculi, nec non saccarum, & confectiones, atq; huiusmodi pro Infirmorum vsu afferuentur. Adsit quoque Coquina, pro cibis infirmorum decoquendis. Omnis quippè Camerula suum habeat Caminū cum lectulo sine linteaminibus tamen, Eremitico more, quamuis grauescente morbo ceruical etiam plumeum, & anaclyterium laneum concedi possit.

3. Qui uerò ad Infirmorum curam præficitur, non solum perpetua diligentia, magnaque charitate illis seruire debet, verum etiam in præparandis rebus necessarijs viriliter insudabit. Super omnia autem morbo laborantibus, peritorum Medicorum visitatio non desit, aut saltem infirmitate accedente, ad eos plena informatio, cum qualitatibus tum infirmi, quam morbi, mittatur, & omnia secundum eorum consilium (nulla expensarum ratione habita) fiant.

4. At sicut Superiores, & infirmorum Præfecti solliciti esse debent in medicis consulendis, & accersendis, ita nemini licebit Medicum adire, eumq; de sua infirmitate informare, sinè Superiorum licentia, imò in vnaquaque Eremito Medicus à Capitulo Conuenuali eligatur, qui toti loci familiarè medeatur, nec aliquo alio medico vti valeat, nisi in grauium infirmitatū consultationibus.

5. Hoc

5. Hoc etiã strictè prohibetur, ne quis Eremitarum in sæcularium domibus, etiam Consanguineorũ, nec in publicis Xenodochijs, imò nec nostris in Hospitijs curetur. Qui verò secus fecerit, & superior permittēs grauitè à Visitatoribus puniatur.

6. Sit Prior frequens infirmorum visitator, & Ministrorum sollicitator, & cum opus fuerit Infirmario Socium, qui diu, noctuq; infirmorum lectulis assistat, secundum indigentiam, dare non negligat.

7. Pro solamine insuper infirmorum, charitatisq; causã, cuilibet quoties in die libuerit (prohibitis temporibus exceptis) eos inuisere, ibiq; seruata tamen omnimoda modestia, silentium frangere licebit, ad subleuandum quoad melius potuerit animum Infirmi. Caueant autem Eremitæ, nè tali benignã charitatiua indulgentia abutantur, finem immutando, quod utiq; fieret, si quispiam, (quod absit) valetudinarium, non ex principali charitatis obiectu, frequentaret, sed ad violandum procaciter silentium, vana, curiosa, & quod peius esset murmuratoria colloquia, immiscendo, ad quod præcauendum, vltra Infirmarium, non poterunt nisi duo simul eodem tempore in Infirmi cellula commorari, quiq; tertius adierit, panis aquæuè pænitentia plectatur, suamq; in Capitulo culpam dicat. Si quis autem diutius, vltra discretionis terminos immoretur, frequentiusq; ibidem reperiatur, ita vt reliqui excludantur. Inuigilet in hoc summopere superior, eiq; valetudinarij ingressum, quousq; sibi placuerit, prohibeat, nè alterius indiscretio tale charitatis opus non impedi-

pediat: Nemo tamen infirmos reclusos finè facultate superioris, nec eos, qui in proprijs Cellis, vbi valetudinarij adest, inuisere, aut visitare permittitur.

8. Balnearum vsus rarò, vel nunquam, (si fieri potest) concedatur, quod si vrgens necessitas cogat, trium medicorum, aut eorù duorum consilio fiat, de consensu tamen Capituli generalis, aut Dietæ, aut infrà annum, Maioris, ac Visitatorum (nisi Domi balneatio fiat) quiq; aliter fecerit, & superior, qui hoc permiserit, ambo à Visitatoribus puniantur. Balneandis nihilominus, sufficiens pecuniarum prouisio, cum prudente, maturoq; socio, detur.

9. Carnium esus medicorum suasu morbo laborantibus intrâ valetudinarium, vbi aderit, & commodè fieri poterit, concedatur, & vbi non adest valetudinarium, aut plenum fuerit: propria in Cellula, aut alibi prout expedire superiori videbitur, concedatur.

10. Qui tamen carnibus vescuntur, ab omnibus Cibis ægrotis vetari solitis penitè abstinèat, ideoq; carnibus indigètes, ad instructionem, & medicorum consilium regantur, circa qualitatem, & quantitatem, nec tempore, quo carnibus vescuntur, aliud illis concedatur, nisi quod medicus præscripserit, & in hoc Prior inuigilet, qui non concedet, vt quis eodem tempore pisces, & carnes edat, aut quidpiam infirmo insalubre, & noxium, & super hoc inquirent visitatores ad plectendos delinquentes. Insinuatur tamen Prioribus charitas, & vt secundum infirmitatis qualitatem, grauitati morbi compatiantur. Postremò summopere caueant su-

periores, nedum conualescentibus, senibus, ac debilibus rationaliter indulgent, sanis offendiculum pateat.

11. Ante omnia sagaciter attendat Prior, nè anima ipsius infirmi, suis solatijs priuetur, suauiter illi suadēs atq; aded (si ita res postulat) iubens quatenus peccata sua confiteatur, sacramq; sumat communionem. Vbi verò mortis periculum imminet, sacro eum inungat oleo. Et tandem, sicut in Ecclesiæ Rituali continetur, quantum fieri poterit, ad felicem exitum adhortetur.

12. Profectò si infirmis, dum viuūt, cura (quam diximus) adhibenda est, multò magis eisdem defunctis exequiarum charitas, ac suffragiorum impendenda. Defuncto igitur Infirmo, signum Angelicæ salutationis (vt omnibus notum sit, quod pro eo orare incipiant) statim pulsandum erit. Fiunt etiam tria signa per ictus, cum eadem Campana, singula per quatuor *Misere* protracta. Primum statim post *Aue Maria*. Secundum cum defertur ad Ecclesiam: tertium donec sepultus sit perdurabit.

13. Deinde (si ita expedit) sequenti mane, sin minus eadem die processionaliter ad Ecclesiam cum feretro corpus prædefuncti deferatur, omnibus Eremitis præsentibus, ac binis, concomitantibus, ibiq; piè, ac deuotè funeralia persoluantur, secundum Rubricas in fine Breuiarij positas; quod si manè fiat, missa præfenti cadauere celebretur, quâ expleta, deposita casula, ac manipulo, reliquum exequiarum explebit.

14. Præterea, & pro defunctis quatuor Anniuersaria singulis annis celebrentur. Quorum primum illud est,

est, quod iubet Ecclesia Kalendis Nouembris; secundum feriã seruanda post festum Ss. MARTINI pro Eremitis, ac Congregationis Benefactoribus. Tertium feriã secunda post primam Dominicam Quadragesimæ pro Genitoribus Eremitarum. Quartum in vno quocumque loco post octauam Epiphaniæ, pro animabus Eremitarum eo anno defunctorum, quod si præscripti dies à festis duplicibus impediuntur, in alios oportunos dies transferantur. In quibus Anniuersarijs, quotiescunq; fiunt, quilibet Sacerdos quamprimum poterit vnum Sacrum faciet pro salute earum animarum, pro quibus Anniuersarium celebratur, & satis erit pro eis applicare sacrificia. Clerici fratres pro vnoquoque Anniuersario, vnum Psalterium recitabunt de illis, quæ priuatim recitare tenentur, addito versu *Requiem æternam* in fine cuiuslibet Psalmi. Fratres verò conuersi quinquaginta *Pater*, & quinquaginta *Aue*.

15. Et quia dicta Anniuersaria more festi duplicis aguntur, quatuor candelæ trium vnciarum in Altari ardebunt, dum Laudes, ac Missa peraguntur. Quod simili modo in sepultura, siuè exequijs defunctorum nostrorum seruatur, adduntur duæ Candelæ, vna ad caput, altera ad pedes defuncti, quæ donec sepultus fuerit, non extinguuntur, sic item in Anniuersarijs ad lecticam in medio Ecclesiæ positam, duæ Candelæ ardere solent.

16. Quando aliquis ex nostræ Congregationis fratribus, licet oblatus fuerit, omnes tam Sacerdotes, quàm Clerici, eius loci, in quo ipse humanæ naturæ

debitum persoluit, pro eo totum defunctorum officium, idest vespas cum tribus nocturnis, inuitatorio, ac Laudibus, & hoc circum circa feretrum antiquæ sepulturæ demandetur, cum oratione in fine *Absolue quasumus Dñe &c.* recitabūt, eo quo à Breuiario ordine disponitur, ac pro eiusdem anima vnum trentesimum.

17. Insuper omnes tenentur intrà duorum Mensium spatium, à die habitæ notitiæ alicuius mortis computandum, Sacerdotes pro anima defuncti priuati, tres Missas celebrare; Clerici tria Psalteria, concludendo singulos Psalmos cum versu *Requiem aternam*, Conuersi, & oblati ducentos *Pater noster*, & ducentos *Aue Maria*. Si erat Prælatas, quando mortuus fuit, aut per tria Clerici *5.* Sexennia Prælatas fuerat insignitus: Sacerdotes quinque Psalteria, & Conuersi 300. *Pater noster*, & 300. *Aue Maria*; si erat Maior, Sacerdotes Missas decem, persoluent, Clerici decem psalteria, & Conuersi 600. *Pater noster*, & 600. *Aue Maria*. Et qui intra dictum terminum suum non persoluet pensum, abstineat à vino, donec adimpleat.

18. Insuper in loco, in quo quis obiit, præter consuetas eleemosinas pro eius anima pauperibus Iulij quindecim (aut æquiualens) tradantur, quod licebit vni, vel pluribus vicibus, dummodo infra mensem fiat, super quo superior, ac loci cellerarius inuigilabit.

De senibus, vel Infantibus.

CAP. XXXVII.

Licet ipsa natura humana trahatur ad misericordiam in his etatibus senum videlicet, & Infantum: tamen, & regu-

regulæ auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in ijs imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regulæ teneatur in alimentis, sed in eis pia consideratio, & præueniant horas Canonicas.

Constitutio.

Quoniam ipsa senectus morbus perpetuus est, ratio ipsa postulat senio confectos, quasi Infirmos, ac debiles esse tractandos: vnde senes, qui sexagesimum annum expleuerunt, non tenentur ad ieiunium panis, & aquæ. Propterea in visceribus Iesu Christi omnes admonentur, vt cuncti ad quos eorum cura spectat. Prælati, & Ministri, semper misericordes, & patientes erga senes esse velint, vt & ipsi misericordiam consequantur, neque inhumani, ac sine pietate, & male se cum senibus habentes sine correctione euadant, imò grauius puniantur.

De Hebdomadario Lectore.

CAP. XXXVIII.

Mensis fratrum edentium, Lectio deesse non debet nec fortuito casu, qui arripuerit codicem, legere audeat ibi, sed lecturus tota hebdomada, Dominica ingrediatur. Qui ingrediens post missas, & communionem, petat ab omnibus pro se orari, vt auertat ab eo Spiritum elationis, & dicatur hic versus in Oratorio tertio ab omnibus: ipso tamen incipiente, Domine labia mea aperies. Et os meum annūciabit laudem tuam. Et sic accepta benedictione ingrediatur ad legēdum, summumque fiat silentium ad Mensam, vt nullius mussitatio vel vox nisi-

nisi solius legentis ibi audiatur. Quæ verò necessaria sunt comedentibus, & bibentibus, sic sibi inuicem ministrent fratres, vt nullus indigeat petere aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu cuiuscunq; signi potius petatur, quam voce, nec præsumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut aliud eo quidquam requirere, ne detur occasio maligno, nisi fortè Prior pro ædificatione voluerit aliquid breuiter dicere; frater autem Hebdomadarius accipiat mixtum prius, quàm incipiat legere propter Cõmunionem Sanctam, & ne fortè graue sit ei Ieiunium sustinere. Postea autem cum Coquina Hebdomadarius, & seruatoribus reficiat. Fratres autem non per ordinem legant; aut cantent, sed qui ædificent audientes.

Constitutio.

1. **I**am à nostri Ordinis exordio, ab ipso Ssmo. Patre nostro Fundatore ROMUALDO, fuit ordinatum, & in hunc vsque diem tenaciter per nostros Eremitas extat obseruatum, vt vnusquisque in sua, quam incolit, cella (dum in Eremita manet) solus reficiat, sic namq; maiori silentio intendere, strictiori q; parsimonix sine alterius admiratione, propriiq; animi elatione, solus vti poterit feruens Eremita.

2. Excipiuntur quædam præcipuæ festiuitates, in quibus omnes ad commune Refectorium conueniunt, scilicet dies Dominicæ, Resurrectionis, Pentecostes, assumptionis Beatissimæ MARIÆ, omnium Sanctorum, Natiuitatis Domini, Epiphaniæ, Feriâ Quinta in Cæna Domini. S. ROMUALDI in vtraq; solemnitate, S. BENEDICTI, Festorum Dedicationis, ac Tituli Eccle-

• Ecclesiæ, nec non durante Capitulo Generali in loco, vbi celebratur. In quibus diebus Clericus, qui in Choro est hebdomadarius, communis mensæ lectioni incumbit, qui absolutè à superiore benedictione petita, & accepta, legere incipiet. In secunda verò mensa, erit Lector hebdomadæ præteritæ Clericus.

3. Signa autem duo danda sunt tam prandij, quàm cænæ, quando communiter fratres reficiuntur, quæ singula viginti ictus Campanulæ rari, quorum intervalla duorum *Miserere* erunt. Secundæ verò Mensæ vnicum erit eiusdem Mensuræ, & si dies erit Ieiunij pro collatione serotinam, ad Cellas vinum cum aliquibus fructibus deferatur, quod semper observabitur, excepto loco, vbi celebratur Generale Capitulum.

4. Reliquis verò totius anni diebus horâ prandij, vel cænæ, acceptâ ciborum portione sibi à ministris tradita, Eremita more solito Mensam benedicat, quâ finita benedictione, aliquantulum ex Biblia, aut alio Spirituali libro legat, & deinde cibum ad Dei gloriam sumat, non tamen omittat, cum corpus reficit, mentem ad Deum leuare, & quasi Christum continuò ante se habens, Spiritum, meditando, recreare. Postea paulisper legat deindè gratias agat.

5. Cæterum quoties dies abstinentiæ panis, & aquæ occurrerit, non super mēsam, sed in terra sedens, tabulâ supposita, pedibus nudis aut seminudis) sinè vllò apparatus panem tanquam cinerem cum gemitu, & humilitate manducet, & aquam velut potum lachrymarum, verâ contritione bibat.

6. Ab hac obseruatione, ac reficiendi modo eximuntur duæ solemnitates, scilicet Ss. MARTINI, & Dominicæ quinquagesima, in quibus propter ingressum Quadragesimarum, quadam piâ, ac charitatis plenâ libertate alacrius, lautiusque bis in die reficiuntur Fratres, & quamvis simul, atq; in eadem Mensa, non tamen in Refectorio, sed in alio quodam ad hoc præparato seorsum loco. Quæ nihilominus recreatio, cum religiosa modestia, omni prorsus profano, sæculari uè luxu expulso, imò expressè prohibito fieri debet; Ideò non licebit à sæcularibus instrumenta ad solum sumere.

7. At quia per consuetudinem solet Priori præcedenti hebdomada fratres suos, bipartitos tamen, non vna die, omnes foras ad aliquod loci membrum, seruata ibidem eadem, quâ in Eremita modestia, ad comedendum mittere, eadem quidem die sub vesperam reuersuros, ibique in prædicto recreationis loco simul Cœnatos.

8. Caueant autem in sæcularium, aut Regularium domibus comedere, quod si quis secus fecerit, grauitèr puniatur, sicut illi, qui post Prioris recessum, in loco recreationis permanebunt, & qui in talibus recreationibus quidquam fecerit, aut fieri permiserit, nostro statui repugnans.

9. Vbi non erit membrum Eremita, ad fratres pro dicta recreatione mittendos, debent Priores domi concedere. Consuevit item singulis annis tempore vindemiæ, vnâ die Eremitas recreationis causâ mittere.

De mensura ciborum.

C A P. XXXIX.

Sfficere credimus ad refectiōem quotidianam, tam sextæ, quàm Nonæ omnibus mensis cocta duo pulmentaria, propter diuersorum infirmitates, vt fortè, qui ex vno non potuerit edere, ex alio reficiatur, ergò duo pulmentaria cocta fratribus sufficiant, & si fuerint inde poma, aut nascentia leguminum addatur, & tertium.

Constitutio.

Quia Eremitica austeritas maiorem victus austeritatem requirit; ideò in cibus ministrandis infrascriptus seruandus erit. APascha Resurrectionis, vsq; ad exaltationem S. C R U C I S (exceptis feriâ quarta, & sexta, in quibus ieiunatur, singulis diebus in mane vnicum pulmentum ministrabitur, sed si festum duplex primæ, vel secundæ Clasis celebratur, pitantia addatur. Ad Cænam etiam pitantia dabitur, & insuper quando superiori videbitur dari poterit pulmentum ex herbis decoctis, quod intelligitur in dominicis tempore hyemali.

2. Acetarium ex herbulis condire nemini prohibetur in cæna, quod etiam de mane in diebus Ieiuniorum, extrâ quadragesimas, & abstinentias, & quando in Ieiunijs vnum tantum ferculum defertur, permittitur. At qui nemini licebit acetarium à Ministro delatum, & quod quis sibi fortè parauerat manducare, quia tunc vnum relinquere omninò debet.

3. Si quis extrâ dies ieiuniorum semel tantum, qua-

si ieiunaturus, vellet refectionem accipere, mane hora refectionis solita tribuatur, quicquid alijs tam mane, quam serò alijs dandum erit

4. Ieiunium quartæ ferix in æstate, si officium feriale occurrit, cum vno pulmento quadragesimali, ac acetario fiat; at si de festo etiam simplici agi contingat, aut de die infra octauã, aut vbi Capitulum Generale celebratur, tunc duo pulmenta crassa ministranda erunt, intellige minestram, & pitantiam: idem in Rogationum militabit, etiam si de simplici sola fieret commemoratio, quibus diebus ieiunium, vt in quarta feria dictum est supra, seruandum erit.

5. Feriã verò sexta æstiuo tempore in pane, & aqua ieiunetur additis fructibus, seu agruminibus, vel herbulis cum sale sinè aliquo condimento. Sed si in feria sexta aliquod duplex festũ inciderit, abstinentia transferatur, & duo pulmenta quadragesimalia deferantur, idest minestra, ac pitantia, quod in omnibus sextis ferijs per annum obseruetur: abstinentia verò in alium diem ieiunij, qui duplici careat, transferatur. Quod si omnes dies sint duplices, feriã sexta etiam duplici fiat abstinentia, & hoc strictissimè obseruandum, vt nulla decurrat per annum hebdomada sinè aliqua panis, aquæquè abstinentia.

6. Qui tamen in sexta feria abstinere voluerit (nisi in communi reficiatur) abstineat in Domino. Declarando quando abstinentia ex pœnitentia fit, extrã quadragesimas fieri cum fructibus.

7. Ab Idibus septembris vsq; ad Pascha (vt Pater San-

• Sanctissimus præcepit perpetuum indicitur Ieiunium, exceptis Dominicis diebus, in quibus Ieiunium ad cuiuscunq; arbitrium relinquatur. Quamobrem in mane pulmentum cum ferculo simul datur, vt qui vnâ refectioe vti voluerit, liberè possit, sed ei, qui de sero cænare voluerit tunc pitãtia de sero detur, & de mane pulmentum, si ita placuerit.

8. Ab eadem die festo S. CRUCIS, vsq; ad festum S. MARTINI, & à Natiuitate Domini, vsq; ad quinquagesimam, ter in hebdomada nempe Dominica, feriã tertia, & quinta, cum pulmento pitantia ex ovis ministratur, quod in omnibus festis duplicibus intra eadem tempora obseruatur: Et quando Anniuersaria cum tribus nocturnis celebrantur; Atqui feria secunda, & Sabbatho pulmētum crassum cum insalatitio defertur. Feria verò sextã abstinetur, vt supra.

9. Postremò in vtraquè quadragesima singulis Dominicis, & feriã quinta cum festis duplicibus, duo fercula macra quisq; habere debet; feriã tertia, & Sabbatho, vnum simili condimento pulmētum cum acétario, feriã verò secunda, quarta, & sexta in pane, aqua ac sale, addita etiam herbula cocta vnus tantum speciei, & volenti, panis coctus in aqua, & sale concedatur. In quibus ferijs, vel earum aliqua, si festum duplex inciderit, abstinentia relaxatur, dummodo in hebdomada semel fiat, vt supradictum est, & in abstinentiã diebus conuersis per continuum laborem, vinum cum fructibus, quos in Cellulis habent, conceduntur.]

10. At Vigilia Natiuitatis Domini (nisi venerit in

die abſtinentiæ) & Sabbatho Sancto Ieiunium cum vino, fruētibus, ſoloq; pulmento ſeruabitur.

II. Præter Quadrageſimas, & alia ieiunia ab Eccleſia indiſta, ex ſpeciali Religionis noſtræ deuotione ieiunetur, in Vigilia Epiphaniæ, Purificationis, Natiuitatis B. MARIÆ, ac S. Patris noſtri ROMUALDI ſeptima februarij, quæ habet octauâ, ſed non in feſto altero de mēſe Iunij, in quibus vigilijs ieiunatur, cibus quadrageſimalibus, cum ſerculis, quæ alias illa die danda forent.

12. Quoties autem in ſexta feria Natiuitatis Domini aut S. ROMUALDI feſtiuitas occurrerit, ouorum & caſei pulmentaria comedantur, Ieiunium verò minimè ſoluitur. Intra ſepta Eremitarum nunquam licet feriæ ſextæ Ieiunium violare, neque quoad ciborum qualitatem, exceptis ſupradictis, ſed neque hoſpitibus, neq; operarijs, aut ſeruientibus in ferijs ſextis oua, ſeu lacticiuia miniſtrare licet, niſi infirmitate, aut debilitate laborent, aut perſonæ valde nobiles, multumq; delicatæ fuerint, aut alia ex cauſa ſuperiori benè uiſa noſtri omninò tam intra, quàm extra Eremitas oua, aut quodcunq; craſſum ſtriſtiſſimè prohibentur edere.

13. Si deniquè ea die feſtum S. MARTINI contingerit celebrari ſolita, illius diei recreatio, præcedenti die, fieri conſueuit.

14. Ouorum pitantia, duo oua, piſcium recentium, ſex vncias Salsamentorum benè expurgatorum, quatuor ponderis vncias non excedat in pulmentis conſidendis, ſingulis Eremitis ouum vnum, & caſei quantum neceſſe eſt tribuatur.

15. Et quia hic pulmenta crassi, & macri appellatione disponuntur, declaratur illud Maerum dici, quod finè ouis, aut lacticinijis fit, crassum illud quod ouorum casei, butyri, lactis uè mixtione cõditur, macrum quippe pro crasso, & non crassum pro macro fas est ministrare.

16. Strictè quoq; prohibetur, ne quis in priuata Cella aliquid, quod pulmenti speciem sapiat, coquat, præter fructus, ut sunt poma, & crumina, & qui contra fecerit semel in aqua; & pane mulctetur.

17. Præter comestibilia, quæ è coquina Eremitis deportantur, per singulas Cellas saltè semel in hebdomada, vel bis, si commodè poterit, vel pluries in ætate, iusta fructuum portio deferatur. Dari quoq; aliquando solent, secūdam temporum qualitatem, acrumina, radices, vel aliud huiusmodi. Nulla tandè hebdomada trãseat finè aliqua prædictorum portiuncula.

18. Casei quoq; pitantia sex vniciarum ponderiserit, quæ die Dominico tantum singulis datur, cuiusq; discretione in totam hebdomadam compartienda.

19. Omnia ergo quæcunq; Eremitis ministratur ex decoctis Epulis, si cuiquam superfit, quod scilicet non manducauerit, in crastinum sibi reseruare omninò nequit, sed eadem die foras deponat, sic & vasa, quibus usus est, munda in Armarium à Coquo asportanda.

20. Vetatur etiam cunctis ex Cellarum, seu communibus hortulis acrumina, fructus, sellaros finiculos, seu quid simile, finè licentia superioris, colligere, & carpere, omnes tamen poterunt ex proprijs, aut com-

munibus hortulis, herbulas sibi ad proprium vsum sumere; solus autem Coquus vndecunq; pro Coquinæ vfu colligere poterit.

21. Collatio serotina fit cum fructibus, vel pane, benedictione præmissa, & gratiarum actione subsequente: sed in quadragesimis, in diebus abstinentiæ pro collatione, panis tantum adhibeatur.

Sequitur Regula.

Panis libra una pro mensa sufficiat in dies, siue una sit refectio, siue prandij, & cæna. Quod si cænaturi sunt, de eadem libra tertia pars à Cellerario reseruetur, reddenda cænaturis. Quod si labor fortè factus fuerit maior, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, (si expediat) aliquid augere, remotâ præ omnibus crapula, ut numquam subrepat Monacho indigeries, quia nihil sic contrarium est omni Christiano quomodo Crapula, sicut ait Dominus noster. Videte ne grauentur corda vestra crapula, & ebrietate. Pueris verò minori ætate non eadem seruetur quantitas, sed minor, quàm maioribus, seruata in omnibus parcitate.

Constitutio.

Quia complexionibus hominum variæ existunt, nulla certa panis mensura nobis à maioribus nostris, constituta inuenitur. Quin potius secundum antiquorum ritum, tanta panis quantitas, quoties recens coquitur, cuiq; à ministro in Cellam deferretur, quanta rationabiliter ei sufficere possit, quousque recens iterum deportetur: verum pane deficiente mittat foras in armario-
lo buc-

libo buccellum pro signo, & statim supplementum ab eodem ministro recipiat. Panis tandem cibarius, seu communis, bonus, beneq; conditionatus, & non nimis delicatus, aut exquisitus erit.

Sequitur Regula.

Carnium verò quadrupedum omninò ab omnibus abste-
neatur comestio præter omninò debiles, & ægrotos.

Constitutio.

I. Quadrupedum appellatione hoc loco, & bipedum carnes comprehendi minimè ambigitur, ac proinde esus omnium carniùm Quadrupedum, & bipedum, ac volatiliùm, Eremitis prohibitus censetur, imò verò, & etiam omnium rerum, quæ per commixtionem carnis sapore, vel gustum contraxerunt, nec non earum quæ iusculo, seu adipe conditæ sunt. Quæ prohibitio semper, & ubiq; tam in Eremo, quam extrà in itinere, ac omni tandem loco indispensabilis omninò maneat, nisi morbi necessitas aliter requirat: Et tunc superiores, medici consilio si haberi potest, facilliter concedant, modo supra expresso.

2. Atque per hanc prohibitionem, nec sæcularibus quidem cuiuscunq; status, aut conditionis fuerint, intra Cruces Eremi, carnes concedi nequeunt, quod & in oblatiis, atque famulis obseruabitur.

3. Transgressores verò, qui vel manducauerint vel manducare permisierint, disciplinâ circulari plectantur, ac tribus diebus in pane, & aqua ieiunent; Et si delinquens

quens fuerit Prælati, à visitatoribus, si autem visitator, aut maior, à Capitulo Generali, aut dieta eadem pænitentia puniatur, & qui manducari à sæcularibus permiserint, ter in pane, & aqua ieiuent.

De Mensura potus.

CAP. XL.

 Nusquisque proprium habet donum ex Deo, alius sic, alius verò sic, & ideo cum aliqua scrupolositate à nobis mensura victus aliorum constituitur. Tamen infirmorum contuentes imbecillitatè credimus, heminam vini per singulos sufficere per diem. Quibus autem donat Deus tolerationem abstinentiæ, propriam se habituros mercedè sciant. Quod si aut loci necessitas, vel labor, aut ardor æstatis amplius poposcerit, in arbitrio Prioris consistat, considerando in omnibus ne subrepat satietas, aut ebrietas, licet legamus vinum omnino monachorum non esse, sed quia à nostris temporibus id Monachis persuaderi non potest, saltem vel hoc consentiamus, ut non usq; ad satiетatem bibamus, sed parcius, quia vinum apostatare facit etiam sapientes: ubi autem necessitas loci exposcit, ut nec superscripta mensura inueniri possit, sed multo minus aut ex toto nihil, benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem antè omnia admonemus, ut absq; murmurationibus sint.

Constitutio.

I. **Q**uia inter Eremitas nostros magna est citrà vini potum diuersitas, ideo vasculum, quod quisq; de consensu Prioris in Cella habet, singulis diebus non prohibitis Minister impleat. 2. Sed

2. Sed diligenter aduertant Prælati, nè vascula modestiam, sobrietatemq; Eremiticam excedant, magis autem aduertant subditi, vt semper Religiosam parsimoniam constanter retineant, nec vnquam vinum, nisi aqua dilutum, bibant, & dum bibunt (secundum Eremitarum antiquam consuetudinem) sedeant, ambabus manibus craterem tenentes.

Quibus horis oporteat reficere fratres.

C A P. XLI.

Sancto Pascha, vsq; ad Pentecostem ad Sextam reficiant fratres, & ad seram cænent. A Pentecoste autem tota æstate, si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas æstatis non perturbat, quartâ, & sexta feria ieiunent vsq; ad nonam, reliquis verò diebus ad sextam tardent. Quæ sexta prandij, si opera in agris habuerint, aut æstatis feruor nimis fuerit, continuanda erit, & in Abbatis sit prouidentia, & sic omnia temperet, atq; disponat, qualiter animæ saluentur, & quod faciunt fratres, absq; vlla murmuratione faciant. Ab Idibus autem Septembris, vsq; ad caput quadragesimæ, ad nonam semper reficiant fratres. In quadragesima autem vsq; ad Pascha, ad Vesperam reficiant. Ipsa tamen Vespera sic agatur, vt lumine lucernæ, non indigeant reficientes, sed luce adhuc diei omnia consumentur, sed & omni tempore, siuè Cænæ, siuè refectionis hora, sic temperentur, vt cum luce diei fiant omnia.

Constitutio.

1. **Æ** Stivo tempore cum non ieiunatur, hora prandij erit post sextam, hora verò cænæ, post vespervas antè tamen Completorium. Q 2. In

2. In hyeme qui diebus Dominicis cœnare de se-
ro voluerit, propter dierum breuitatem ad sanita-
tem tuendam, post completorium licebit, post ora-
tionem (ita etiam de collatione serotina in alijs die-
bus intellige) sed inter prandium, & cœnam quid-
quam potus, aut cibi sumere non licet.

3. In Ieiuniorum diebus post nonam reficiant fra-
tres, sed in Quadragesima post Vesperas.

4. Hæc est nostræ Congregationis vitæ forma,
quam omnes Professi, ac Nouitij obseruare tenen-
tur, nec sinè Superioris licentia, nec in totum, nec
in partem quidquam addere, vel relaxare possunt.

5. Si autem aliquis Spiritu Sancto inflammatus,
maiori austeritate vti desiderat, cum Prioris benedi-
ctione agat, dummodo sua singularitate alijs admira-
tionem, Ministrisq; molestiam non inferat.

6. Superiores verò relaxandi, perinde ac restrin-
gendi, sibi ipsis, sicut cæteris, discretionē magistræ
auctoritatem habent, & specialiter cum oblati, qui
non sicut professi ad tantam obseruantiam non tenentur.

Vt post completorium nemo loquatur.

C A P. XLII.

*M*ni tempore silentio studere debent Monachi, maxime
*O*stamen nocturnis horis, & ideò omni tempore siuè Ieu-
niij, siuè prandij, si tempus fuerit prandij, mox, vt sur-
reuerint à Cena, sedeant omnes in vnum, & legat vnus collati-
ones,

ones, vel vitas Patrum, aut certè aliquid, quod edificet audientes, non autem Eptaticum, aut Regum; quia infirmis intellectibus non erit utile illa hora hanc scripturam audire: alijs vero horis legantur; si autem ieiunij dies fuerit, dicta Vespera paucò interuallo, mox accedant ad lectionem collationum, ut diximus, & lectis quatuor, aut quinq; folijs, vel quantum hora permittit, omnibus in vnum concurrentibus per hanc horam lectionis. Si quis fortè in assignato sibi commissò, fuerit occupatus, occurrat. omnes ergò in vnũ positi compleant, & exeuntes à Completorio nulla sit licètia denuo cuiquam loqui aliquid. Quod si inuentus fuerit quisquam præuaricari hanc taciturnitatis regulam, grauari vindiçtæ subiaceat, excepto si necessitas hospitum superuenerit, aut fortè Abbas alicui aliquid iusserit. Quod tamen, & ipsum cum summa grauitate, & moderatione honestissimè fiat.

Constitutio.

1. **V**espertinæ lectionis, quam hic fieri præcipit Pater Sanctus, in nostra Societate, hic fuit, & erit semper præscriptus modus. Pulsante completorij signo, omnes Fratres ad Ecclesiam decore seruato, concurrent, vbi ante Sacramentum flexis genibus manebunt, signo postea completo, cunctis aulam Capituli ingressis, & attentè audientibus, ibi Clericus hebdomadarius, ad quartam horæ partem, vel donec per Superiorem, signum datum, more solito fecerit, librum collationum, siuè alium vulgarem similem, vt & Laici intelligant, alta, & intelligibili voce perleget.
2. Vnde surgentes, ad Ecclesiam reuersi completori-

torium persoluent, & vsque ad horam primam finitam sequentis diei, in perpetuo, inuolabilique silētio permanebunt.

3. Si verò aliquis ad hanc lectionem non venerit, dicat suam culpam, & corripiatur à Superiore.

De his, qui ad opus Dei, vel ad mensam tardè occurrunt.

CAP. XLIII.

AD horam Diuini officij mox, vt auditum fuerit signum, relictis omnibus quaecunq; fuerint in manibus, summā cum festinatione curratur, cum grauitate tamen, vt scūrilitas non inueniat fomitem. Ergò nihil operi Dei præponatur. Quod si quis ad nocturnas vigilias post gloriā psalmi nonagesimi quarti (quē propter hoc omnino protrahēdo, & morosè volumus dici) occurrerit, non stet in ordine suo in Choro, sed vltimus omnium, aut in loco, quem talibus negligentibus, seorsum constituerit Abbas, vt videatur ab ipso, vel ab omnibus, vsq; dum completo opere Dei, publicā satisfactione pæniteat. Ideo autem eos in vltimo, aut seorsum iudicauimus debere stare, vt visi ab omnibus, vel pro ipsa verecundia sua emendentur. Nam si extra oratorium remaneant, erit fortè talis, qui se, aut collocet, aut dormiat, vt certè sedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occasio maligno, sed ingrediatur intro, vt nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei post versum, & gloriā primi psalmi, qui post versum dicitur, occurrerit, lege quam suprā diximus, in vltimo stet, nec præsumat sociari choro psal-

- psallentium, vsq; ad satisfactionem, nisi fortè Abbas licentiam dederit permissione sua, ita tamen, vt satisfaciat reus ex hoc.

Constitutio.

1. **M**odus à regula præscriptus, sic à nobis hodie vsui est, aut quodocunque aliquis Sacerdos, vel Clericus in Choro, seu etiam Laicus extra eum, excepto Matutini, vel primæ officio, abesse deprehenditur, statim hebdomadarius frater eundem vocabit, in alijs verò horis diei, Sacrista, cui officij signandi cura est, pigros quoque accersendi curam habebit. Vigilabit nihilominus Prior, aliquo à Choro deficiente (vt moris est) signum statim dare festinet, & vocetur.

2. Ipse verò rarditatis amator, post scilicet completo Venite exultemus in Matutino, & in alijs horis incepto primo psalmo accedens, extra Chorum, in ea parte, in qua ipse residet ad terram profundè humiliatus tamdiu maneat, donec illi Superior signum præbuerit, vt assurgat, quo facto in suam sedem ascendet. Quod & Conuersi obseruabunt in horis, in quibus in Ecclesia sistere debent, atque ideò quando tardè venerint, vel inde recesserint, durante officio, in Chori porta veniam petere, ibique Superioris signum expectare.

3. Si quis propter negligentiam ad matutinum non venerit, ieiunet semel in pane, & aqua.

Règula &
Sequitur Regula.

AD horam verò refectioⁿis, qui antè versum non occur-
rerit, vt simul omnes dicant versum, & orent & sub
vno omnes accedant ad mensam. Qui per negligentiam
suam, aut vitium non occurrerit, vsque ad secundam vicem
pro hoc corripiatur, si denud non emendauerit, non permittatur
ad mense communis participationem, sed sequestratus à confor-
tione omnium, reficiat solus, sublatâ ei portione sua vini, vsq; ad sa-
tisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui,
& ad illum versum non fuerit præsens, qui post cibum dicitur.
Nec quisquam præsumat antè statutam horam, vel postea quid-
quam cibi, vel potus percipere; sed etsi cui offertur aliquid à
Priore, & accipere renuerit, hora, qua desiderauerit hoc, quod
prius recusauit, aut aliud omninò non percipiat, vsq; ad emen-
dationem congruam.

Constitutio.

QUOD Pater Sanctus de tardè ad mensam venienti-
bus disponit, idem in nostris Refectorijs (licet ra-
rius accidat) strictius obseruetur.

De his, qui excommunicantur quo-
modo satisfaciant.

CAP. XLIV.

VI pro grauioribus culpis ab oratorio, & à mensa ex-
communicantur, horâ qua opus Dei in oratorio per-
celebratur, antè fores oratorij prostratus pronus omni-
um de oratorio exeuntium pedibus se projiciat, & hoc tamdiu
faciat, vsque dum Abbas indicauerit satisfactum esse. Qui cum
iuf-

Iussus ab Abbate venerit, prouoluat se ipsius Abbatis pedibus, deinde omnium vestigijs fratrum, ut orent pro eo, & tunc si iusserit Abbas, recipiatur in Choro, vel in ordine, quo Abbas decreuerit, ita sanè, ut psalmum, aut lectionem, vel aliud quid, non præsumat in oratorio imponere, nisi iterum Abbas iusserit, & omnibus horis, dum completur opus Dei, proiciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisfaciat, usque dum ei iubeat iterum Abbas, ut quiescat iam ab hac satisfactione. Qui verò pro leuibus culpis excommunicantur, tantum à mensa, & oratorio, satisfaciant usq; ad iussionem Abbatis, & hoc semper faciant, usq; dum benedicat, & dicat sufficit.

Constitutio.

I. **E** Remita, qui quomodolibet in foro exteriori excommunicatus declaratus fuerit iuxta nostrorum privilegiorum facultatem, debitam præmissa satisfactione absoluator, seruata omninò forma super hoc Rituali Romani, quæ nunquam omittatur.

2. Insuper casibus, omnibus, qui accidere possunt, consulendo, statuitur, ut quinquies in anno, quilibet Prior in sua Eremita, suos subditos generaliter absoluat, ac ubi Pater maior fuerit, suum id munus erit, quæ absolutio tradenda est in Capitulo culparum de sero ante Completorium, in Vigilijs Natiuitatis Domini, Paschæ, Resurrectionis, Pentecostes, Assumptionis B. M. V. & Capitulo Generali absoluto, lecta tabula. Sic autem fiat, omnes Eremitæ congregati, ac genuflexi; sacerdos primus recitabit *Confiteor Deo &c.* & postea adhibita super pallio stola superior stans dicat *Miseretur*

tur &c. & Indulgentiam &c. postea absolutionem secundum sequentem formam, recitabit.

*Forma
Absolutio-
is gñlis.*

3. Si tenemini aliquibus vinculis, siuè sententijs ex-
cõmunicationis maioris, vel minoris, suspensionis, vel
interdicti, siuè pœnis quibuscunq; tam à Iure, quàm ab
homine latis, vel alias quotiescunq; , & quomodolibet
incurfis, auctoritate Apostolica mihi commissa, &
vobis concessa, in quantum se extendunt gratiæ, &
privilegia nostra. Ego absoluo vos omnes Iurisdictioni
meæ subiectos tam præsentis, quàm absentes ab om-
nibus vinculis, censuris, & pœnis prædictis, & resti-
tuo vos Sacrosanctæ Ecclesiæ gremio, ac vnitati fide-
lium, & dispenseo vobiscum super omni irregularitate,
siuè irregularitatibus si quas, vel si quas contraxistis, &
absoluo vos ab omnibus defectibus, & negligentijs cõ-
missis in administratione ordinum, & Sacramentorum
& officiorum vestrorum, & à transgressionibus Regu-
læ, & Constitutionum, admonitionumq; maiorum ve-
strorum, & earum pœnitentijs incurfis, non tamen sub
huiusmodi absolutionis prætextu, vel expectatione,
commissis, vel dimissis: Aboleoq; à vobis omnem in-
famiae & inhabilitatis maculam, vndecunq; contra-
ctam, & restituo, ac habilito vos ad status, famam, &
executionem ordinum, & officiorum vestrorum, nec
non ad omnes gradus dignitatum, & honorum, ad par-
ticipationem quoq; privilegiorum omnium; & bene-
ficioꝝ Ecclesiasticorum, in quantum possum, & in-
digetis, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti A-
men. Iniungat postea omnibus vnum *Pater* & vnum.
Aue Maria. De

De his, qui falluntur in oratorio.

CAP. XLV.

SI quis dum pronunciat psalmum, responsorium, aut antiphonā, vel lectionē, fallitur, nisi cū per satisfactionem, ibi coram omnibus humiliatus fuerit, maiori vindictæ subiaceat, quippe qui noluit humilitate corrigere, quod negligentia deliquit. Infantes verò pro tali culpa vapulent.

Constitutio.

1. **C**IRCA emédationē errorū, qui in Choro occurrere solēt, consuetudo antiqua nostræ Cōgregationis tenuit, ut qui versiculum, Responsorium, Antiphonam, Capitulum, orationem, lectionem uè dicendo peruerterit, & qui alium errare facit, Chorum uè perturbat; finito officio in medium Chori exiens, ibi prostratus super terram, signum superioris, vel pænitentiam immobilis expectet. At qui in verbis tantum, seū ceremonijs naturali defectu labitur, secundum qualitatem erroris, vel genuflectit statim, vel certè in proprio loco caput profundè inclinatur; Quòd si enim tremore, negligentia uè sopitus, facere recusat, iussu Prioris, finito officio, foras exire, & condignam pænitentiam suscipere cogitur.

2. Et si aliquis in illis rebus, quæ fieri, aut dici debent in Choro, vel alibi, si ille qui iuxta errantem manet, tacitè signo, alio uè modo defectui mederi potest, cum submissa voce moneat, attamen cum alta, si uè manifesta correctio desideratur, tunc quoad professos

R

corri-

corrigendos, solius Prioris officium est. Nouitios verò ipforum Magister instruat, atq; corrigeat. Non tamen Priori prohibitum est, & Nouitios in choro, & vbique corrigere, & reprehendere, tandem nulli priuato licet superioribus præsentibus aliquem errantem reprehendere, seù emendare, nisi Prælati negligentibus, siuè non aduertentibus, talis error scandalum, absurdum uè esset allaturus, eo enim casu, non erit indecens, sed oportuna talis correctio.

3. Animaduertant tamen omnes, vt correctiones homini in diuinis officijs, nutu potius, signouè faciant, quàm ore aperto, nè perturbatio sequatur. Vndè consultius erit in his, quæ pauci momenti sunt, dissimulare, quàm pro nihilo officium interrompere, vel alios in admirationem ducere.

De his, qui in aliquibus rebus leuibus delinquant.

CAP: XLVI.

SI quis dum in labore quouis in Coquina, in Cellario, in Monasterio, in pistrino, in horto, in arte aliqua dum laborat, vel in quocunq; loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdiderit aut aliud quid excesserit; ubi, & non ueniens continuò antè Abbatem, vel Congregationem, ipse vltro satisfecerit, & prodiderit delictum suum, cum per alium cognitum fuerit, maiori subiaceat emendationi: Si animæ peccati causa latens fuerit, tantum Abbati, aut Spiritualibus senioribus patefaciat, qui sciant curare sua, & alièna vulnera, non detegere, ac publicare.

Con-

Constitutio.

1. **D**iscretissime Sanctus Pater (sicut sagacissimus animarum Medicus) sanciuit debere vnum quèque ægrotum suam detegere infirmitatem, latens enim morbus curari non potest, Idcirco Eremitæ nostri omnes Constitutionum transgressiones, defectusq; manifestos in Capitulo culparum, coram omnibus dicant, quatenus superior vniciq; vulneri congruentia adhibeat medicamenta.

2. Oblati quoq; in Capitulo culpam dicere tenentur, vti faciunt professi, sed antè omnes etiam nouitios, qua dicta omnes simul discedant.

De significanda hora operis Dei.

CAP. XLVII.

Nuncianda hora operis Dei, die, noctuq; sit cura Abbatibus, ut aut ipse, nunciare aut tali sollicito fratri iniungat hanc curam, ut omnia horis cõpetentibus cõpleantur, Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus iussum fuerit imponant. Cantare autem, & legere non presumat, nisi qui potest ipsum officium implere, ut ædificentur audientes, quod cum humilitate, & grauitate, & timore fiat, & cui iusserit Abbas.

Constitutio.

1. **L**icet vsuprà Capitulo trigesimo secundo dictum est, diuinum officium Campanæ signo nunciare, munus esse sacratæ; Inuigilabit tamen superior, ut id opportunis, congruisq; horis peragatur; & vt hoc, vt decet, exequatur; statuitur, vt in omnibus nostris Ere-

mis vnica sit campana magna ad canonicas pulsandas horas, duæ verò minores, ad alias domus obedientias significandas.

2. Horologium quoque necessarium est, atque ideò vbi non fuerit, quamprimum, fiat, vt domus seruitia ordinatim currant, Sacristæ autem si necesse sit, à Capitulo Conuentuali, aut, à Priore socius detur.

3. Circà psalmodum, & antiphonarum intonationē dictum est in Capitulo tertiodécimo.

De opere manuum quotidiano.

CAP. XLVIII.

tiōfitas inimica est animæ, & ideò certis temporibus occupari debent fratres in labore manuum, certis iterum horis, in lectione diuina. Ideoq; hac dispositione credimus utraq; tempora ordinari, idest vt à Pascha, vsq; ad Kalendaras octobris, manè exeuntes à prima, vsq; ad horam penè quartam laborent quod necessarium fuerit. Ab hora autem quarta, vsq; ad horam quasi sextam lectioni vacent.

Constitutio.

1. Considerantès Patres, non posse adimplere, quod sanctà regula præcipit, propter continuas officiorum, & missarum occupationes, cauetur nè vllò vquam die non impedito festo de præcepto, aut temporis iniurià, aut à feruenti calore in æstate, in sole scilicet in leone, ab horario corporali exercitiò vacent.

2. A die Resurrectiōnis Dominicæ, vsq; ad festum Exaltationis S. Crucis post secundam missam, campanulæ

Campanulæ signo, omnes Eremitæ ad locum per superiorem designatum operaturi concurrent, ubi præmissa genibus flexis salutatione Angelica, in proposito opere per horam integram exercebuntur; Reliquo verò anni tempore id ipsum, & eodem ordine finitâ sexta fieri consuevit. Absoluto tandem opere incipiente superiore, dicitur psalmus Deprofundis pro Defunctis cum versiculis, & oratione Deus veniæ largitor.

3. Nouitij cum suo Magistro seorsum huiusmodi exercitium persolvere tenentur, nisi superiori aliud visum fuerit.

4. Pigri verò ac negligentes, seu recusantes venire, grauius corripiantur: qui sua sponte horam exercitij excedere voluerint, non illis prohibetur. verum quando adest Capitulum culparum, aut fit Panis, vel communis tonsura, illa die non tenentur ad manuale opus. In panis confectione si numerus Fratrum sufficiat, semper lectio adesse debet.

5. Signa autem exercitij, & Panificij erunt viginti campanulæ ictus.

6. Possunt præterea, imò debent vnusquisque in proprijs cellis, aut alibi priuatim, aliquod opus exercere, vti scribere, libros legere, signacula, vel globulos coronæ perficere, coclearia, sportulas, iunceas, mattas, & similia. Prohibentur tamen Coclearia, coronasue ex ebore, aut alijs pretiosis materijs conficere.

Sequitur Regula

 ¶ Post sextā autem surgentes à mensa, pausent in Lectulis suis cum omni silentio, aut fortè qui voluerit sibi legere, sic legat, vt alium non inquietet. Agatur nona temporibus, median- te octaua hora, & iterum quod faciendum est, operentur vsq; ad vesperam: si autem necessi- tas loci, aut paupertas exegerit, vt ad fruges colligendas per se occupentur, non contristentur. Quia tunc verè monachi sunt, si de labore manuum suarum viuunt, sic, vt & Patres nostri, & Apostoli. Omnia tamen mensuratè fiant propter pusillanimes. A Kalendis autem octobris vsq; ad Caput quadragesimæ vsq; ad horam secundam plenam lectioni vacent. Hora secunda aga- tur tertia, & vsq; ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod eis iniungitur. factò autem primo signo horæ nonæ, distungant se ab opere suo singuli, & sint parati cum secundum signum pulsauerit.

Constitutio

1. **Q**uia homini à natura insitum est post labo- rem anhelare quietem, ided æstiuo tempore à Pascha scilicet Resurrectionis vsq; ad Exaltationem S. Crucis statuitur, vt Eremitæ sumpta refectione paululum quiescant, Ita vt noctis, & meridiei somnus septem horarum saltem spatium æquet.
2. Sacrista igitur post prandium, hora scilicet, ac di- midia post dictam sextam, vel Nonam solita campa- nula dormitionis signum dabit, ad spatium vnus Pater noster cum ictibus quinque.
3. Audito itaq; signo, vnusquisque in cellam suam se reci-

se recipiat, & in lectulo suo, vel si maluerit sedendo per horam, & dimidiam, vel duas quiescat. sed qui dormire nolit, quietus in silentio maneat, nè ipse alijs aliquo modo impedimento sit, quod superiores animaduertere debent.

4. Dormitionis finis, erit signum Nonæ, sed quando ieiunatur, pulsanda erit campanula per duo Pater noster cum istibus quinque.

5. Qui post matutinum quiescere exoptat, ab ipso superiore licentiam obtineat.

Sequitur Regula

Post refectioem autem, vacent lectionibus suis, aut psal-
 mis. In quadragesima verò diebus, à mane vsque ad ter-
 tiam plenam lectioni vacent, & vsque ad decimam ple-
 nam operentur, quod eis iniungitur. In quibus diebus quadra-
 gesima accipiant omnes, singulos Codices de Bibliotheca, quos
 per ordinem ex integro legant, qui Codices in capite quadra-
 gesima, dandi sunt. Ante omnia sanè deputetur vnus, aut duo se-
 niores, qui circumeant Monasterium, horis, quibus vacant fra-
 tres lectioni, & videant ne fortè inueniatur frater accidiosus,
 qui vacet otio, aut fabulis, & non sit intentus lectioni, & non
 solum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat. Hic talis si (quod
 absit) repertus fuerit, corripiatur semel, & secundo, si non e-
 mendauerit, correptioni regulari subiaceat, taliter vt ceteri
 metum habeant. Neque frater ad fratrem iungatur horis in-
 competentibus. Dominico die lectioni vacent omnes, exceptis,
 his, qui varijs officijs deputati sunt. si quis verò ita negligens,
 & desidiòsus fuerit, vt non velit, aut non possit meditari, aut
 lege.

legere, iniungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, aut delicatis talis opera, aut ars iniungatur, ut nec otiosi sint, nec violentiâ laboris opprimantur, aut effugentur, quorum imbecillitas ab Abbate consideranda est.

Constitutio.

1. **A**D sacræ regulæ complementum in vnaquaque Eremo, deputetur Pater, qui bis in hebdomada, scilicet die lunæ, ac Iouis per horam antè vel post vespèras lectionem moralis Theologiæ habeat, postquam inter se mutuò fratres conferant, quod etiam in Aduentu, & quadragesima obseruabitur, & si quis ex prædictis diebus impeditus fuerit, in altero suppleatur, In illis verò locis, vbi commodè lector haberi non poterit, curabit Pater Prior iisdem temporibus, ac horis, vt deijsdem materijs per fratres differatur, vbi ipse cum omnibus Choristis interueniet, iuxta constitutionem Clementis. V I I I.

2. Insuper quilibet sacerdos, Clericusuè vnicum sacræ Bibliæ caput, vel alterius libri spiritualis in dies legat, quia lectio præmissa multum iuuat orationem.

De Quadragesimæ obseruatione.

CAP. XLIX.

Sicut omni tempore vita Monachi quadragesimæ debent obseruationem habere, tamen quia paucorum est ista virtus; idè suademus istis diebus quadragesimæ omni puritate vitam suam custodire, omnès pariter negligentias aliorum temporum, his diebus Sanctis diluere. Quod tunc dignè fit, si ab omnibus vitijs nos temperemus, Orationi cum fletibus, le-

Etioni,

Orationi, & compunctioni cordis, atq; abstinentiæ operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum pensū seruitutis nostræ, orationes peculiare, Ciborum, & potus abstinentiam, & unusquisque super mensuram sibi indictam aliquid propriâ voluntate cum gaudio Spiritus Sancti offerat Deo. Idest subtrahat corpori suo de cibo, de potu, de somno, de loquacitate de scurrilitate & cum Spiritualis desiderij gaudio, Sanctum Pascha expectet. Hoc ipsum tamen, quod unusquisque offert, Abbati suo suggerat, & cum eius fiat oratione, & voluntate. Quia quod sine permissione Patris Spiritualis fit, præsumptio- ni deputabitur, & vanæ gloriæ, non mercedi. Ergo cum volun- tate Abbatis omnia agenda sunt.

Constitutio.

I. **S**I veris Cœnobitis tantoperè expedit in quadra- gesima Regularibus institutis aliquid addere. certè nobis Eremiti Cultoribus necessarium videtur, to- tum integrum annum, nedum quadragesimas quibus- dam piorum operum additamentis exornare. Ideo Eremita singulis ferijs sextis totius anni, hora, quæ cuique commodior visa fuerit, quisque in sua Cella se ipsum flagris tāditiū cedat, quandiū bis psalmum quin- quagesimum pronuntiando immorabitur, quam fla- gellationem, seu disciplinam in hebdomada maiori in memoriam passionis Dominicæ triplicabunt, scilicet eam feriâ quarta, quinta, & sexta faciendo. Hortantur insuper Patres omnes cœremitas, vt in honorem qua- dragesimæ, singulis diebus abstinentiæ eam frequen- tent, & professi, qui toto anni curriculo voluerint, va- leant

leant finè alia licentia, at nouitij habeant consensum
sui Magistri.

2. Si quis ad certum tempus, vel perpetuò voluerit
ciliciò vti, sicuti multi Sanctorum Patrum fecerunt,
quod maximè in quadragesima fieri, solet, de licentia
Patris Spiritualis, & Novitij sui Magistri, valeant.

De fratribus qui longè ab oratoriò
laborant, aut in via sunt.

C A P. L.

*Fr*atres; qui omninò longè sunt in labore, & non possunt
*F*occurrere horà competenti ad Oratorium, & Abbas hoc
*F*erpendit, quia ita est, agant ibidem opus Dei, ubi ope-
rantur, cum tremore Diuino flectentes genua. similiter qui in
itinere directi sunt, non eos praterant horæ constitutæ, sed ut
possunt, agant sibi, & seruitutis pensum, non negligent reddere.

Constitutio.

NOtent omnes Religiosi, ex hac S. Patris exhortati-
one neminem ab officio, horisue Canonicis, vel
alio debito orationis ex constitutione Ecclesiæ, vel
ex professione, votoq; contracta, propter opera ma-
nualia immunem fieri, neq; itineris labore: semper-
igitur domo, nostri Eremitæ Choro addicti debitum
Diuini officij, ac laici orationum suarum integrum de-
uotè persoluant.

De fratribus, qui non satis longè-
proficiscuntur.

Sratres, qui pro quouis responso proficiscuntur, & eadem die sperant reuerti ad Monasterium, non præsumant foris manducare, etiam si à quouis rogentur, nisi fortè eis ab Abbate suo præcipiatur. Quod si aliter fecerit, excõmunicetur.

Constitutio ?

1. **Q**uod hic de excommunicatione dicitur, de Regulari intelligendum est, ideo qui foras exeunt, nec congruo refectiois tempore reuerti poterunt in nostris (si adsunt) hospitijis, aut alibi reficiantur de sui licentia Prælati, tacitâ, vel expressa : & si extra Eremum pernõctare coguntur, vbi nostra aderunt hospitia, neq; superiores extra illa dormire nequeant, neque extrâ illa comedere sinè licentia: & qui secus fecerint, semel in pane, & aqua ieiunent.

2. Non potest Prior sibi, neq; suis veniam dare itinerandi vltra quinquaginta milliaria, sed solius Patris Maioris, aut vicemaioris, munus erit, quod si dictus Pater maior, aut vice maior longè abesset, & periculum esset in mora, tunc Prior cum suo Capitulo Conuentuali, talem impartiri licentiam poterit, & qui tali ordinationi non paruerit, carcerali pœna per mensem puniatur.

De oratorio Monasterij.

Oratorium sit hoc, quod dicitur, nec ibi quicquam aliud geratur, aut condatur expleto opere Dei, omnes cum summo silentio exeant, & agatur reuerentia Deo, vt frater, qui

qui fortè sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate, sed si alter vult sibi fortè secretus orare, simpliciter intret. & oret non in clamosa voce, sed in lachrymis, & intentione cordis. Ergò qui simile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in oratorio, sicut dictum est, nè alius impedimentum patiatur.

Constitutio.

1. **D**OMUS Dei Ecclesia est, quæ Domus orationis vocatur; Ideò Sanctus Benedictus ab exercitio, oratorium appellat. Cum ergò oratio silentium, & quietem desideret, necesse est ab Ecclesia omnem strepitum, omnemq; tumultum propulsare: In tota itaq; Ecclesia, sed præcipuè in Choro, Summum, perpetuumq; silentium seruetur, vt non solum ibi omnis superflua locutio, seu vociferatio prohibita intelligatur, sed etiam omnis strepitus, qui ad aures peruenire, seu mentem distrahere valeat, qualis est sedilium demissio, seu eleuatio, librorum indiscreta reuolutio, inurbana tussis, modesta consputatio, atq; oscitatio, & alia similia, & maximè quando aliquid secretè dicitur, vel recitantur lectiones, antiphonæ, & similia, ac in missa cum legitur Euangelium, & dum canon, ac alia secreta peraguntur.

2. Cura sit insuper sacristæ nè aliquis per Ecclesiam deambulet; nemini item in Ecclesia alium alloqui licet, seu alta voce orare. Quicumq; ergò colloquentes, quacunq; diei hora, vel noctis inuenti fuerint, illo vel sequenti die, in pane, & aqua abstineant. In reliquis

• quils supradictis defectibus Prioris discretioni, correctiō, vel pænitentia relinquitur.

De Hospitibus suscipiendis.

C A P. L I I I.

¶ **O**mnes peruenientes hospites, tanquam Christus suscipi-
antur, quia ipse dicturus est. Hospes fui, & suscepistis-
me, & honor cōgruus omnibus exhibeatur, maximè tamē
domesticis Fidei, & Peregrinis. ut ergo nunciatus fuerit hospes
occurratur ei à Priore, vel à fratribus cum omni officio charita-
tis, & primitus orent pariter, & sic sibi socientur in pace, quod
pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione præmissa propter
illusiones Diabolicas. In ipsa autem salutatione omnis exhibea-
tur humilitas omnibus venientibus, siuē discedentibus hospiti-
bus inclinato capite, vel prostrato omni corpore in terra. Chri-
stus in eis adoretur, qui & suscipitur. suscepti autem hospites
ducantur ad oratorium, & postea sedeat cum eis Prior, aut is,
cui insserit ipse. legatur coram hospite Lex diuina, ut edificetur,
& post hæc omnis ei exhibeatur humanitas Ieiunium à Pri-
ore frangatur propter hospitē, nisi fortè præcipuus sit dies Ieiunij,
quod non possit violari. fratres autem Ieiuniorum consuetudines
prosequantur. Aquam in manibus Abbas hospitibus det, pedes
hospitibus omnibus, tam Abbas, quam cuncta Congregatiō la-
uet: Quibus lotis, hunc versum dicant, suscepimus Deus mise-
ricordiam tuam in mediō Templi tui. Pauperum autē, & Pere-
grinorum maximè susceptiō omni cura exhibeatur, quia in ipsis
Christus magis suscipitur nam diuitum terror, ipse sibi exigit
honorem. Coquina Abbatis, & hospitum per se sit, ut incertis
horis superuenientes hospites, qui numquam desunt Monasteriō,

non inquietent fratres, in quam Coquinam ingrediántur duo fratres ad annum, qui officium bene impleant. Quibus (ut indigent) solatia administrentur, ut absque murmuratione seruiant. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in opera, ¶ non solum in ipsis, sed ¶ in omnibus officijs Monasterij ista sit consideratio, ut quando indigent, solatiá accomodentur eis, ¶ iterum quando vacant, obediant imperanti.

Constitutio.

1. **H**ospitia loco comodo tam hospitibus, quã suscipientibus, & ab officinis, & Ecclesia aliquantulum, & multo plus à solitarijs cellulis sint separata, quo hospites maximè, qui de longinquo venerunt, benignè deducantur, adsint tibi lætisternia per omnia Eremitis similia; sed cum personæ dignitas, seu hospitis infirmitas mollioribus egerit, ipse Prior pia adhibita consideratione, eadem concedere valebit.

2. Frater ille ad hoc charitatis munus deputatus, præscriptas in Regula qualitates habeat, ad quem pertinebit mensam parare, Mensæque providere necessaria, & ea hospitibus ministrare. Nec tantum Dominorum necessitatibus, sed etiam famulorum, iumentorumq; (secundum loci facultatem) benignè satisfaciat. Huic si opus habuerit, socius, & ipse diligens, ac pius dabitur.

3. Nec non illis Sacerdos, qui associet hospites in Ecclesiam, perque Eremitum, ut fieri solet deducat, atque reducat, nec vltra agat, nisi à superiore habeat in mandatis.

Super

4. Super omnia tamen vnusquisque eorum in suo Ministerio sagaciter attendat, ne in aliquo Peregrinos offendat, sed potius, tam verbis, quàm factis eos ædificare nitatur, pietatis virtutisque exemplis coram ipsis semper insistendo.

5. Eisdem & Ministris (quia hodie ob varias occupationes officiorum, rerumq; domesticarum) Prior non potest, tam manuum, quàm pedum lotioni incumbat, Hoc additò, quod ad pedum lotionem præter versiculum, suscepimus Deus &c. Psalmũ miserere vel aliòs, siuè hymnos addant. si quis autem hanc pedum lotionem prætermiserit semel in pane, & aqua ieiunet.

6. Discedentibus hospitibus itineris, directio si alias ignorant, negari minimè debet.

7. Caueant autem Priores, nè in suis locis Banditos, ære alieno grauatos, vel alia quacunq; ex causa sæculari Curia obnoxios (nisi coacti fuerint) hospitio recipiant, qui secus fecerit secundm culpæ grauitatem puniatur.

Si debeat Monachus litteras, vel Eulogia suscipere.

C A P. L I V.

N Vllatenus liceat Monacho nec à parentibus suis, nec à quoquam hominum, nec sibi inuicem litteras, aut eulogia, vel quolibet munuscula accipere, aut dare sinè præcepto Abbatis sui Quod si etiam à parentibus suis ei quidquam directum fuerit, non præsumat suscipere illud, nisi prius inditatum fuerit Abbati, quod si iusserit suscipi, in Abbatis, sit potesta-

potestate, cui illud iubeat dari, & non contristetur frater, cui fortè directum fuerat, ut non detur Occasio Diabolo: Qui autem aliter præsumperit, discipline regulari subiaceat.

Constitutio.

1. **C**VM violatio huius Capituli, sinè vitio proprietatis atq; inobedientiæ esse non possit, ideo strictè omnino in eo contenta inuiolabiter observentur in literis dandis seû recipiendis, quam munusculis hinc indè mittendis, vel in alijs quibuscunq; rebus, præter fructus, qui mutuò inter Eremitas dari possunt.

2. Et ad maiorem paupertatis obseruantiam prohibetur nè priores cuiquam Eremitæ petendi pecunias à parentibus, vel Amicis, sub quouis prætextu, ac colore etiam eleæmosynæ pro missis ad singularia sibi comparanda, facultatem faciant. quod ità strictè prohibetur, vt is pro proprietario habeatur, qui huiusmodi eleæmosynis, particularia sibi emit, cum non possit superior talem licentiam impartiri, sed huiusmodi eleæmosynæ Cellerario consignentur, qui ad introitum, sicut rem emptam, ad exitum describat: Prior qui aliter permiserit, à Visitatoribus puniatur, & subditus proprietarij pœna mulctetur.

3. Quod vt facilius suum sortiatur effectum, teneantur Priores subditorum litteras antequam ad eorum manus perueniant aperire, ac legere, nisi fortè à Maiore, aut visitatoribus sint directæ, quas sub pœna circularis disciplinæ aperire non possunt, si constet ab eis
missas,

missas, quod facile innotescet, sin in fronte apparet M. aut V. sic interim Pater Maior, ac visitatores obseruabunt, vt vnus alterius litteras non aperiat.

4. Sic pariter locorum superiores teneantur, vt supra legere, quas subditi scribunt Epistolas, & ad suum arbitrium mittent, vel retinebunt: subditi verò, qui furtiuè mittent, sinè superiorum scientia, manifestata fraude, pro qualibet vice per decem dies, subtus omnes degradati maneant, dummodo grauis sit transgressio, quod arbitrio Prioris relinquatur, quod etiam in recipiendis Epistolis intelligatur.

5. Sic grauiter plectatur quilibet subditus, qui alterius priuati litteras referare præsumpserit, & multò grauius puniatur quicumq; sui Prioris Epistolas aperuerit: nec superior absente Priore illius aperire poterit nisi prius licentiam dederit.

6. Omnes Epistolæ in loco, vbi adest Pater Maior ipsi tradantur, qui suis sibi retentis, reliquas integras Priori transmittet, nisi ob rationabilem aliquam causam dicto Patri Maiori visum fuerit alicuius illius familiaris Epistolas aperire.

7. Nemo vti potest Congregationis, aut particularis loci sigillo, præterquam superiores respectiuè.

De vestimentis, vel calceamentis

Fratrum.

C A P. L V.

Vestimenta Fratribus secundum locorum qualitatem, vbi habitant, vel rerum temperiem dentur, quia in frigidis

T

gidis regionibus amplius indiget, in calidis verò minus. Hæc
 ergò consideratio penes Abbate sit. Nos tamen mediocribus lo-
 cis, sufficere credimus Monachis singulis Cucullam, & Tunicam,
 Cucullam in hyeme villosam, in æstate puram, aut vetustam, &
 Scapulare propter opera, indumeta pedum, pedules, & caligas.
 De quarum rerum omnium colore, aut grossitudine non causentur
 Monachi, sed quales inueniri possunt in Prouincia in qua habi-
 tant, aut quo vilius comparari potest. Abbas autem de mensu-
 ra prouideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus eis,
 sed mensurata; Accipientes noua, vetera semper reddant in præ-
 senti deponenda in vestiario propter pauperes, sufficit enim Mo-
 nacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter noctes, &
 propter lauare ipsas res. Iam quod superfuerit, superfluum est,
 & amputari debet: & pedules, & quodcumq; est vetustum red-
 dant, cum accipiunt nouum. femoralia hi, qui in via diriguntur
 de vestiario accipiant, qui reuertentes lota ibi restituant: etiam
 Cuculla, & Tunica sint aliquantò, his, quas habere soliti sunt,
 meliores quas exeuntes in viam accipiant de vestiario, & re-
 uertentes restituant. Stramenta autem lectorù, sufficiant mat-
 ta, sagum, lena, & capitale, qui tamen lecti frequenter ab Ab-
 bate scrutandi sunt, propter opus peculiare, & si cui inuentum
 fuerit, quod ab Abbate non acceperit, grauissima discipline sub-
 iaceat. Et ut hoc vitium peculiare radicitus amputetur, den-
 tur ab Abbate omnia, quæ sunt necessaria, idest Cuculla, Tunica,
 pedules, caligæ, brachile, cultellus, graphium, acus, mapula, ta-
 bulæ, ut omnis auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen
 Abbate semper consideretur illa sententia aetuum Apostolorum,
 quod dabatur singulis, prout cuiq; opus erat. Ita ergò, & Abbas
 consideret infirmitates indigentium, non malam voluntatem In-
 uiden-

videntium. In omnibus tamen Iudicijs suis Dei retributionem cogitet.

Constitutio.

1. **P**Rior, ac Cellerarius specialiter curabunt, vt pannorum prouisio, & eorum omnium, quæ ad hoc necessaria sunt, congruo fiant tempore, ita vt antè Sanctorum omnium solemnitatem, aut ad summum Sancti MARTINI Eremitarum quilibet, vestes, quibus indiget, recipiat.

2. Et ad hoc de mense Augusti per Priorem tam Cellæ, quam fratres visitentur, inquirendo, & inuestigando, quod unicuiq; loco, personæue desit, indè memoriale diligenter conficiendo. Nemo tamen Prælati, aut Ministris molestus sit, antè tempus, sed patienter expectet, donec eorum negligentia manifesta fiat, & tunc necessitate constrictus, humiliter, quæ sibi desunt, poscat.

3. Cuncti itaq; nostræ Congregationis Eremitæ albi coloris amictum sinè aliqua admixtione deferant, quo per vestium candorem, animi innocentiam præferant quam habere debent.

4. Indumentorum materia vilis, rudis, paruiq; pretij semper quærenda est, puta leuidensa, quæ rasciam mulionum vulgò, seu sclauonica dicitur, ex qua Tunicellæ, & Scapularia fiant, quæ cuilibet annis singulis dari consuevit.

5. Tunicella ad dimidium Tibiarū descendat. Scapularium verò quatuor digitorum altius tunica dependeat, cui circa collum cucullus consutus sit. T 2 6.

6. Tunica item ex panno rudi, ac stricto singulis danda est, licet non quotannis, sed quando Prælati opus esse iudicabit, quæ pro choristis vsq; ad talos protrahatur, pro conuersis quatuor digitorum breuior sit.

2. Pallium quoq; ex rudi, ac villoso griso, indigentibus, non omnibus dandum, palmo tunica breuius, ligneo globulo antè pectus clausum.

8. Habeat insuper aliud pallium vetustum ad commodum lotionis, cui ratione itineris, vel pluviæ adnecti poterit, Caputium, dummodo dictum Caputium in choro, Ecclesia, aut Refectorio non appareat, quodq; nunquam à pallio seiunctum gestare possunt Eremitæ.

9. Eiusdem rationis, ac formæ Conuersorum pallium cum Caputio erit, sed eorum tunica palmo breuior

10. Conceditur etiam volentibus alia vestis, vulgò guardacuore, ex Tunicarū panno, qua subtus vtimur, ad genua vsq; descendens: cuius vice si quispiam maluerit Tunicellam, poterit Prior concedere.

11. Dentur etiam tibialia, vulgò Galzette, quæ paulo supra genua protrahantur, quia femoralia non permittuntur Eremitis, quâquam campestria vulgò mutandæ ex tela lineatantum subtus aperta concedantur.

12. Habeant insuper singuli vdones, siuè pedules (vulgò scarpini) ex griso, seu lazza, rudissimo panno, ac punctas secundum consuetudinem: & cingulū ex ora panni, quo super Scapulare Professi, Nouitij subtus cingantur, & conuersi ex corio, cum annulo ex osse ad maioris digiti latitudinem, & Scapularis longitudinem.

13. Cala-

13. Calapodia lignea tecta, quæ pro calceis, crepidis succedunt, quoties opus erit. Si etiam unicuique pars calceorum, qui non sint nimis alti, more Eremitico. Possunt etiam Eremitæ habere albos galeros, sed non ex fina lana, seu pretiosa, sed ordinaria, & communi, caueantque ne solo unquam bireto utantur.

14. Strictè prohibetur nè chirothecas, ocreas, vel aliquid aliud vestium genus induere, siuè gestare audeant, volentes insuper (iuxta regulam) ut nouis vestibus receptis, illico vetera Dispensatori restituantur, benignè propter munditiam indulgentes, ut duas subuculas, duas tunicas nouam scilicet, & veterem, duo similiter Scapularia cum duobus biretis, ac geminatum par punctarum, nec aliud duplicatum habeant, nec unquam tela pro pedulis, nec subtus tibialibus utantur, nisi pro marsupio iuxta nostrum antiquum usum, nec ante, vel in sæmoralibus ad sæcularium morem.

15. Ex eodè panno ac rascia induantur oblato, sed horum Tunica habeat os citrà collum erectum, & Scapulare sinè Caputio supra datur Tunica, ea quatuor digitorum breuius, & corio sicuti conuersi cingantur, eorum pallium erit sicuti conuersorum, sed breuius.

16. Qui oblato habitus quouis quæsito colore ac prætextu nec causa deuotionis concedi possit.

17. Peritum ergo in arte sartoria eum esse oportet, cui hoc munus delegatur (ad quod munus nullus sæculariū admittatur, nisi in Tibialibus scindendis, siuè disuè) in scindendis vestibus iuxta seruetur mensura, in dandis æqualitas, neminem contristando: Quod si non fecerit per Priorem, aut eò negligente, per visitatores,

corri-

corripiatur, atq; puniatur. Quæq; in vestibus emendentur, & in debitam formam reducantur. Neq; vestibus nouis induantur Eremitæ, nisi à Priore, vel superiore prius benedictionem acceperint.

De Mensa Abbatis.

CAP. LVI.

Mensa Abbatis cum hospitibus, & Peregrinis sit semper, quoties tamen minus sunt hospites, quos vult de fratribus vocare, in ipsius sit potestate, seniorum vnum tamen, aut duos semper cum fratribus dimittendos procuret propter disciplinam.

Constitutio.

I. QVONIAM apud nos neq; Priores, neq; etiam Pater Maior, propriam Mensam habent, sed vna, & eadem est illis cum ministris, ac seruientibus ciborum portio, soli; sicut cæteri omnes, in priuata cella manducant. Ideò quæ hic iubet Sanctus Pater, nec obseruare possunt, cum penitus vsui Eremitico contraria existant. Minus etiam cum Peregrinis, hospitibus esse conuenit Mensam Prælatorū nostrorum, cum hodiè frequentia aduentantium vix dinumerari queat, nisi hospes Prælatus Religiosus, aut vir insignis fuerit; tunc enim cum illis in hospitio poterunt manducare, charitatis, ac reuerentiæ causa.

De Artificibus Monasterij.

Artifices si sunt in Monasterio, cum omni humilitate, & reuerentia faciant ipsas artes si tamen iusserit Abbas.

Constit: Eremitica,

151

Quod si aliquis ex eis extollitur, pro scientia artis suæ, eo quod videatur aliquid conferre Monasterio, hic talis euellatur ab ipsa arte, & denuo per eam non transeat, nisi fortè humiliato, ceterum iterum Abbas iubeat. Si quid verò ex operibus artificum, venundandum est, videant ipsi per quorum manus transigenda sunt, nè aliquam fraudem præsumant inferre. Memorentur Anania & Saphira, ne fortè mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc isti, vel omnes qui aliquam fraudem de rebus Monasterij fecerint in Anima patiantur. In ipsis autem pretijs non subrepat auaritiæ malum, sed semper aliquantulum vilius detur, quam ab alijs secularibus datur, vt in omnibus glorificetur Deus.

Constitutio.

AD huius Sanctæ Regulæ obseruantiam, statuitur, vt nemo in scio Priore artè aliquam exerceat, & quid quid Eremitæ fecerint, siuè Coronas, siuè coclearia, aut aliud superiori deferant aut de eius mandato Cellario in communem dispensam deferendum, nec curquam promittere, multò minus donare, aut vendere sine expressa Prioris licentia. Et qui aliter fecerint grauer puniantur iuxta culpæ qualitatem, & in hoc inuigilet Prior, ita vt infallibiliter obseruetur.

De disciplina suscipiendorum fratrum.

CAP. LVIII.

Quiter veniat si quis ad conuersionem, non ei facilis tribuatur ingressus; sed sicut ait Apostolus, probentur Spiritus si ex Deo sunt. Ergò si veniens perseuerauerit pulsans, & illatas sibi iniurias, & difficultatem ingressus, post quatuor, aut quinque dies, visus fuerit patienter portare, & persi-

*persistere, petitioni suæ, annuatur ei ingressus, & sit in Cella Hō-
spitum paucis diebus; postea autem sit in Cella Nouitiorum, ubi
meditetur, & manducet, & dormiat.*

Constitutio.

1. **A**D hanc considerationem probationem uè, quam
in recipiendis Nouitijs hic Pater Sanctus requi-
rit, multa sunt hodiè attendenda quorum primum sit
ætas, nam minores viginti annorum inceptorum, aspe-
ctuq; puerili aut maiores quadraginta quinque ad E-
remiticam vitam tanquam insufficientes, ac debiles re-
cipi non possunt, licet in maioribus per Capitulum
Generale, vsq; ad quinquagesimum dispensari possit,
quæ ætatis ratio, & in Oblatis habenda est.

2. Diligenter inquirantur; an sint Rei, aut delicto-
rum cōmissorum suspecti, pro quibus iam cōdemnan-
dos fore timeatur, si supra vires ære alieno grauari, aut
ratiocinijs reddendis alicuius administrationis obno-
xij, ita vt per hoc lis mota, vel mouenda dubitetur, &
vt non sæculi humaniui respectu, sed ex deuotionis,
spiritus uè feruore, sponte Religiosam vitam eligant,
iuxtà Bullam Sixti V. eiusquè moderationem. Matrimo-
nio quoquo modo obligati, manifesta infamia notati,
achæreseos suspecti, omninò excludendi sunt; Per-
quiratur & diligentissimè de eorum legitimis natali-
bus, moribus, vitæq; antea actæ.

3. Postremè professi alterius Religionis non recipi-
pantur, nisi habita prius informatione vitæ, ac morum
eorum, ac licentiæ petitiæ, licet non obtentiæ suorum.

Supè.

Superiorum: & quod non discedant ab eorum Religione ob malas satisfactiones; se maioris perfectionis desiderio, cautè tamen, ac prudenter procedendum, ita vt solummodo Capitulum Generale tales Professos, Nouitiosuè recipere queat.

4. Si quis recipiatur, qui non manifestauerit se fuisse Nouitium alterius Religionis, aut aliquam grauem, incurabilem, aut contagiosam infirmitatem tacuerit, & si talis profiteatur, eijciatur, tanquam professus contra voluntatem vocalium, qui receperunt, seruata tamen forma sacri Concilij Tridentini *Cap. 19 Sess. 25. de Regularibus*, & declarationi Sacræ Cōgregationis supradicti Concilij 23. Ianuarij 1666. quod tunc procedit, quando in Capitulo pro habitu suscipiendo, professioneuè emittenda, interrogatus, ac intimatus fuerit, suam professionem fore nullam, si quid ex supradictis negauerit, quæ protestationes, ac intimationes, semper in libro actuum Capitulariū Eremiti ascribi registrentur.

5. Cessantibus igitur impedimentis, congregentur simul Patres, Maior, Prior, Visitatores, ac Nouitiorum Magister, aut eorum maior pars, absentibus alijs, ita vt minoris partis absentia non præiudicet: In alijs verò locis, vbi non fuerit Pater maior, eodem modo Prior, Nouitiorum Magister, ac duo Sacerdotes ad hoc à Capitulo conuentuali specialiter electi insimul conueniant, & coram eis Nouitius constitutus, diligenter citra scientiam (si ad Clericatum assumendus erit) ad quem gradum nemo, nisi sufficienter latinam calleat linguam non admittatur, & de alijs vt supra.

6. Qui verò in Cōuersorum Classē ascisci debent, & ipsi de ingenij vigore, & industria, & aptitudine, imò promptitudine ad obedientiam, de corporis viribus, sed super omnia tam Clerici, quàm Conuersi, de spiritu, an ex Deo sit, ac mundum ex devotione, perfectio- nisque zelo mundo renuncient, an verò leuitas, vel necessitas aliqua de mundo depellat, interrogetur: si vo- uerunt Religionem, si ad toleranda aduersa, & ad obe- diendum prompti sunt.

7. Item prudenter, ac sagaciter, qui ingredi cupit Religionem, interrogetur, an aliquam habeat secretam infirmitatem, si Parentes filij, aut sorores sua præsentia, ac industria egent. Manifestentur ei difficultates, la- boresq; quos in Religione passurus est, at si ità exami- natus idoneus, liber, & constans à supradictis Patribus inuētus fuerit, & approbatus, tunc conuocato Capitulo cōuētuali, ipse Pater maior, vel eo absente, idem Prior proponat, ac calculis de more iactis, si maiore partem obtinuerit, electus intelligatur, atq; inter Nouitios in Nouitiatu admittatur, quod si secus, honestè dimittatur.

8. Semel verò receptus à Gñali, vel Cōuēntuali tan- tum Capitulo, non autem à quouis Prælato eijci potest.

9. Ista prima receptio, non statim ad habitum susci- endum factam intelligatur, sed solum ad probationem quadraginta dierum, quibus elapsis, tunc noua Capitu- li approbatione habitus ei concedatur, habita prius à Patribus Maiore, ac visitatoribus uenia, quibus pri- mò qualitatis Nouitij informatio transmittatur.

10. Interim prædicta quadragenaria probatione duran-

• durante, antequam proprijs vestibus exuatur vt S. Pater monet, Regulam hanc cum constitutione diligenter perlegat, aut si litteras nescit, ab alio legatur, aut summarie substantialia innuentur. Qui accuratè attendere curet, quid sibi faciendum, ac adimplendum est, in eò gradum, ad quem admissus est; & pluries ei dura, & aspera, quæ sustinere debet replicentur, nè amplius ignorantiam valeat allegare.

11. Nec ignorare fas est si in eo statu, seu gradu ad quem semel assumitur, perpetuò esse mansurum, aut saltem ad altiorem nunquam sibi ascensum esse futurum, quam quam ad inferiorem descendi (quale est è Clerico conuersum fieri) plena reseruetur Capitulo Generali dispensandi auctoritas.

12. Præterea antè habitus susceptionem, Nouitius Generalem Confessionem cum suo Magistro faciat, aut cum alio ex expositis Patribus ad maiorem libertatem confessionis. Quibus omnibus, & singulis, feliciter cum Dei adiutorio expeditis, noua Capituli approbatione præmissa, habitus ei more solito tradatur, vt supra dictum est.

13. Ex decreto Sanctæ Memoræ Alexandri VII. quolibet quarto mense Nouitius in Capitulo Conuentuali calculis exponatur, vbi si maior suffragiorum pars contraria fuerit, dimittatur; si verò maior pars propitia, ac fauens, aut etiam æqualis existat, prosequatur suum Nouitiatum, quod de duobus intermedijs scrutinijs intelligatur; In approbationibus autem ad habitum, & professionem, maior pars fauorabilis omninò esse de-

bet; dicta autem duo intermedia scrutinia fieri solent pro omnibus Nouitijs simul, licet non omnes in quarto existant mense, secundum discretam prudentiam Patris maioris, aut Prioris respectiue, dum modo dicta tria scrutinia præcedant.

14. Oblati à Capitulo Conuentuali recipiuntur, præmissa licentia Patris maioris, ac visitatorum, quolibet tempore, & loco, vbi sub disciplina alicuius Patris maneant, quousq; religiosos mores, & quæcunq; ad verum Christianum, necessaria sunt ad salutem animæ didicerint. Habeatur tractatus prius, ac diligens fiat inquisitio de eorum vita, ac moribus, atque etiam de valetudine, corporisq; viribus, ac si aliquo impedimento detineantur.

15. Qui postquam annum expleuerint in habitu Religionis, non nisi à Capitulo Generali, Dietæ, aut Patris maioris, ac Visitatorum, & ex graui admodum causa expelli possint, licet ad eorum beneplacitum redire possint ad sæculum.

16. Cum benè se in Religione gesserint, post septennium in Conuersorum numerum à Capitulo generali coaptari possunt, ex sola tamen gratia, ac beneplacito dicti Capituli Generalis. Et sciendum quod quando pro Conuersis proponuntur, si maior pars votorum fauorabilium deficeret, non ideò à Religione excluduntur, sed vt prius, oblati, remaneant.

17. In eorum insuper ingressum publico mediante Instrumento Deo se offerent, Religioniq; gratis seruire promittent, renunciantes eorum medio iuramento cui-

cunq;

- eunq; mercedi, aut remunerationi pro laboribus exhibitis; qui verò tale noluerint conficere instrumentum, reijciantur; At si aliqua in ingressu Religionis dederint siuè mobilia, siuè immobilia, siuè pecunias numeratas in discessu singula sinè fructibus restituantur. Si quis oblatus sponte exierit, vel à Religione licentia- tus fuerit, numquam recipiatur.

18. Non possunt Oblati pecunias, aut rem aliquam propriam penes se retinere, sed omnia apud Cellerarium ad conseruationem deponantur, vt supra, & si bona stabilia possideat, non faciat fructus suos, donec in Religione vixerint, sed intra primum annum de bonis, ac fructibus ad eorum libitum disponere teneantur, quia in Religione nihil proprium habere possunt.

Sequitur Regula.

Senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas, qui super eum omnino curiosè intendat, & sollicitus, si verè Deum querit, & si sollicitus est ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria.

Constitutio.

I. AD Sancti Patris Doctrinam adimplendam statuitur, vt Nouitiorum Magister solum à Capitulo Generali eligatur, qui non iuuenis, sed senex nondum ætate, sed morum, scientiâ, in incessu grauis, ac in omnibus suis actibus exemplaris, Sanctique silentij amator, atq; in Religione saltem per quadriennium versatus, nisi aliter iustis de causis Capitulum Generale decreuerit, & sit alios docere Peritus.

2. Attendat is semper discipulos suos ad perfectionem spiritualem promouere eorum naturales affectus, corruptasq; consuetudines cum charitate, verbis, monitionibus retundere, mortificare, radicitusq; assiduis correctionibus euellere, nec non vitiorum loco, virtutes, ac maximè vtilitatem, obedientiam plantare. Instruat deindè eos in his, quæ ad diuinum cultum pertinent, tum in horis Canonicis ritè secundum Regulas Breuiarij persoluendas, tum in solitis cæremonijs, cum humili gestu, & modestia, sollicitudine, deuotioneq; obseruandis, tum etiam in solitudine Cellæ, in oris custodia visus modestia, strenuè retinendis. Et in reliquis omnibus, in quibus internus, extrernusq; veri Religiosi ornatus consistit, ac præcipuè instruat in oratione mentali,

3. Præterea ad minus semel in die eos, & Cellas eorum visitabit, & eis oportunitis temporibus necessaria præbebit, & curam animarum eorum sollicitè geret, atq; sæpè aliquo exercitiò spirituali eos depascet. Post completorium tandem illis cõuocatis, seorsum eorum culpis (prout ipsi de omnibus defectibus illa die commissis, eas dicere tenentur) auditis, pænitentijsq; iniunctis necessaria monitiuncula præmissa, eos benedicat: Benedictio Dei Patris omnipotentis &c.

4. Meminerit autem perpetuò Nouitiorum Magister, tales omnino suos discipulos futuros vsq; ad mortem, quales ipsi suis instructionibus, & exemplis tempore probationis effecerit, sciens vberem à Deo mercedem suorum laborum, recepturum.

5. At

5. At è contrà si non rectè se habeat, possit loci Prior, cum duorum ex Senioribus Patribus, interuentu, illum ab officio suspèdere, & alium in eius locum subrogare, donec superiores aliter prouiderint.

Sequitur Regula.

P Radicentur ei dura, & aspera, per quæ itur ad Deum, & si promiserit de stabilitate sua perseuerantia post duorum mensium circulum, legatur ei hæc regula per ordinem, & dicatur ei. Ecce lex, sub qua militare vis, si potes obseruare, ingredi, si verò non potes liber discede, si adhuc steterit, tunc ducatur in supradictam Cellam Nouitiorum, & iterum probetur in omni patientia. Et post sex mensium circulum, relegatur ei Regula, vt sciat ad quid ingreditur, & si adhuc stat post quatuor menses iterum relegatur ei eadem Regula, etsi habita secum deliberatione promiserit se omnia custodire, & cuncta imperata seruare: tunc suscipiatur in Congregatione, sciens se sub lege Regulæ constitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monasterio, nec collum excutere de sub iugo regulæ, quam sub tam morosa deliberatione, licuit recusare, aut suscipere. Suscipiendus autem in oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, & conuersione morum suorum, & obedientia coram Deo, & Sanctis eius, vt si aliquando aliter fecerit, à Deo se damnandum sciat, quem irridet. De qua promissione sua, faciat petitionem ad nomen Sanctorum, quorum Reliquiæ ibi sunt, & Abbatis præsentis quam petitionem manu sua scribat, aut certè si non scit litteras, alter ab eo rogatus scribat, & ille nouitius signum faciat, & manu sua, eam super Altare po-

reponat. Quam cum posuerit, incipiat ipse Nouitius mox hunc versum, *Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & viam, & non confundas me ab expectatione mea. Quem versum omnis congregatio tertio respondeat, adiungentes, Gloria Patri &c. Tunc ipse frater Nouitius prosternatur singulorum pedibus, vt orent pro eo, & iam ex illa hora in Congregatione reputetur.*

Constitutio.

Postquam per annum varijs exercitijs, ac correctionibus probatus est Nouitius, ac in suo gradu probè exercitatus, tunc iterum legat, aut legatur ei regula, & Constitutiones, vt supradictum est, vt plenius deliberare valeat, velit ne discedere, vel perseverare. Quod si interrogatus constans inuentus fuerit, si Capitulo, audito ab ipso Magistro, & alijs de eius moribus & in Religione progressu, discussione facta, cum tanquam idoneum, ac benemeritum, ad Professionem admiserit, præmissa iterum confessione Generali saltem illius anni, profiteatur, secundum formam in fine constitutionum apposita. Quam professionem ipsemet Nouitius manu propria subscribat, præsentibus duobus testibus sæcularibus, siuè fratribus, qui pariter se subscribant. Quæ professio intelligatur semper facta ad præscriptum Sanctæ Regulæ ac nostrarum Constitutionum sub eadem vita Communi, ita vt nunquam sic professus ex quauis antiqua consuetudine prætereundum se liberum, ac immunem ab vlla, vel minima obseruantia his in constitutionibus expressa, qui vsus, ac consuetudines forsan introductæ, abusus, ac corruptelæ nominentur.

Sequi.

Sequitur Regula.

REs, si quas habet, aut erogat prius pauperibus, & ut factâ solemniter donatione conferat Monasterio, nihil sibi reseruans ex omnibus, quippe qui ex illo die, nec proprij corporis potestatem se habiturum sciat. Mox ergo in oratorio exuatur rebus proprijs, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterij. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in vestiario conseruanda, ut si aliquando suadente Diabolo, consenserit, ut egrediatur de Monasterio, (quod absit) tunc exutus rebus Monasterij proijciatur: illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in monasterio seruetur.

Constitutio.

I. **V**T hæc Regulæ dispositio sincerius sortiatur effectum, vestes, ac pecuniæ, & quæcunq; secum attulit Nouitius, illico suscepto Religionis habitu, penes Cellerarium in custodiam, & conseruationem deponantur. Quæ res nullo modo antè eius professionem, nequè à superioribus, nequè à Cellerario, nec ab ipso etiam Nouitio, vel eius iussu, ab ipsa dispensa extrahi, nec distrahi debent quocunq; nomine, vel prætextu venditi, vel commodati, nec elemosynæ quidem, sed ipse Nouitius ante professionem de rebus suis plenè, ac liberè disponat.

2. Nec ab eo quisquam pro se, vel pro alijs petere audeat quidquam, sub pæna circularis disciplinæ, quam etiam incurret, qui petere suggesserit, vel antè professionem aliquid de eius rebus disposuerit.

3. Attamen si ipse de rebus suis, disponere recusaue-
rit, aut certe uoluerit, eo casu quæcunq; ex eius spolijs
remanent, in usum Ecclesiæ cōuertantur, in ornamen-
tis scilicet Altarium, ac sacrarij; idem de eleæmosynis
in Ecclesia relictis obseruandum.

4. Quæ omnia si quis ad alium usum conuerterit, ter
in pane & aqua ieiunet, & legata Congregationi relictæ,
non nisi in usum à Benefactore statutum, conuertantur.

5. Quoad verò ad acceptationem missarum perpetuam, obseruetur omninò decretum Sac. Congregati-
onis Concilij de celebratione Missarum, suisq; congru-
is temporibus adimpleantur, & missæ quotidianæ non
recipiatur, si congruo tempore adimpleri non possunt.
Nec anticipatè pro personis, aut eleæmosynis incertis
applicentur: nec obligentur Sacerdotes continuò ce-
lebrare, sed bis in hebdomada secundum eorum inten-
tionem, & quinq;, quæ restant ad superioris intentio-
nem, secundum quam tenentur celebrare: qui duo di-
es non habeant in hebdomadis, in quibus Eremiti obli-
gationibus satisfi.

6. Si autem aliquis Nouitius mendax inuentus fuerit
circa sua grauiora propalanda impedimenta, antè profes-
sionem expellatur; at si post professionem detegatur,
grauiter puniatur; dummodo professio nulla non sit.

De Filijs Nobilium, vel Pauperum qui offeruntur.

CAP. LIX.

Si quis

SI quis forte de Nobilibus offert filium suum Deo in Monasterio, si ipse puer minori etate est, parentes eius faciant petitionem, quam supradiximus, & cum oblatione ipsam petitionem, & manum Pueri inuoluāt in palla Altaris, & sic eum offerant. De rebus autem suis, aut in presenti petitione promittant sub iureiurando, quia nunquam per se, nunquam per suspectam personam, nec quolibet modo ei aliquando aliquid dent, aut tribuant occasionem habendi. vel certē si hoc facere noluerint, & aliquid offerre voluerint in eleamosynam Monasterio pro mercede sua, faciant ex rebus, quas dare volunt Monasterio donationem, reseruato sibi (si ita voluerint) vsu fructu; atq; ita omnia obstruantur, vt nulla suspicio remaneat puero, per quam deceptus perire possit (quod absit) quod experimento didicimus: Similiter autem, & pauperes faciant. Qui verò ex toto nihil habent simpliciter petitiones faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram testibus.

Constitutio.

Cum dictum sit supra, solum maiores viginti annorum in nostra Congregatione recipi posse, non est, quod hic de impuberibus, minoribusue tractemus.

De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habitare.

CAP. LX.

SI quis de ordine Sacerdotum in Monasterio se suscipi rogauerit; non ei quidem citius assentiatur. Tamen si omnino perstiterit in hac supplicatione, sciat se omnem Regule disciplinam seruaturum, nec aliquid ei relaxabitur, vt sit, sicut scri-

scriptum est. Amice ad quid venisti? concedatur ei tamen post
 Abbatem stare, & benedicere, aut missas canere, si tamen iusse-
 rit ei Abbas, sin alias, nullatenus aliqua præsumat. Sciens se disci-
 plinæ Regulari subditum, & magis humilitatis exempla omnibus
 det. si fortè ordinationis, aut alicuius rei causa fuerit in Mona-
 sterio, illum locum attendat, quando ingressus est Monasterium,
 non illum, qui ei pro reuerentia Sacerdoti concessus est. Cleri-
 corum autem si quis eodem desiderio Monasterio sociari voluerit,
 loco mediocri collocetur, & ipse tamen si promittat de obseruati-
 one Regulæ, vel propria stabilitate.

Constitutio.

I SACERDOTES qui animo perseverandi in nostram Cõ-
 gregationē venient, simul atq; habitum Eremiti-
 cum susceperint, super omnes Clericos, sub tamen o-
 mnes Sacerdotes non solum professos, sed etiam Noui-
 tios collocantur. At Clerici cum Præbyteri effecti fu-
 erint, supra dictos Sacerdotes, locum recuperabunt.

2. Nouitij, Sacerdotes non fungantur officio hebdo-
 madarij in Choro, nec in Altari Conuentualem missam
 celebrare: & ad minus trium annorum spatio omnes
 functiones, quas faciunt Clerici Professi, exerceant, nec
 in alijs, quam Clericorum obedientijs misceantur.

3. At Clerici cuiuscunq; gradus, licet Diaconi exi-
 stant, post habitus susceptionem, nulli prius recepto
 Nouitio præcedant, sed donec Sacerdotes fiant, infe-
 riorem locum retineant.

4. Sacerdotes illi, qui ex deuotionis, vel alterius rei
 causa Eremos nostras inuisunt, dum ibi commorantur,
 si Epi-

• si Episcopi aut Prælati sint, in omni loco præcedant Priores. Reliqui verò Præsbyteri, qui aliqua dignitate Ecclesiastica, scientiâ, vel nobilitate pollent, superioribus utiq; cedere solent, reliquis omnibus præire.

4. Idipsum in Religiosis viris hospitibus obseruari solet. Demum hæc hospitem & insignium personarum promotio, absolutè ex superioris arbitrio pendet.

De Monachis Peregrinis qualiter suscipiantur.

CAP. LXI

SI quis Monachus Peregrinus de longinquis Prouincijs superuenerit, si pro hospite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit consuetudine loci, quam inuenit, & non fortè superfluitate sua perturbet Monasterium, sed simpliciter contentus est quod inuenit, suscipiatur, quanto tempore cupit. Si qua sanè rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut ostendit, tractet Abbas prudenter, nè fortè eum propter hoc ipsum Dominus direxerit. Si verò postea voluerit stabilitatem suam firmare, non renuatur talis voluntas, & maxime quia tempore hospitalitatis, potuit eius vita dignosci. Quod si superfluus, aut vitiosus inuentus fuerit tempore hospitalitatis, non solum non debet sociari corpori Monasterij, verùm etiam dicatur ei honestè, ut discedat, ne eius miseria etiam alij vitientur. quod si non fuerit talis, qui mereatur projici, non solum si petierit suscipiatur, Congregationi sociandus, verùm etiam suadeatur, ut stet, ut eius exemplo alij erudiantur, & quia in omni loco, vni Domino seruitur, vni Règi militatur. Quem si etiam talem prospexerit Abbas, liceat eum aliquantulum in

superiori constitutere loco, non solum autem Monachum, sed etiam de supradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum stabilire potest Abbas in maiori, quam ingreditur loco, si eius talem prospexerit esse vitam. Caueat autem Abbas ne aliquando de alio noto Monasterio, Monachum ad habitandum suscipiat sine consensu Abbatis eius, aut Litteris comendatitijs, quia scriptum est, quod tibi non vis fieri alteri ne feceris.

Constitutio.

Quomodo alterius Ordinis Religiosi apud nos recipiantur dictum est supra. Illi vero, qui ad nostras Eremos visuri accedunt, maximam charitate excipiantur, ac tractentur, tum quia Peregrini, tum quia Religiosi sunt: sed ultra triduum commorari non permittantur, ne ipsi in hospicio otio delitescant, & Domus expensis grauetur.

De Sacerdotibus Monasterij

CAP. LXII.

Nisi quis Abbas sibi Presbyterum, vel Diaconum ordinari petierit, de suis eligat, qui dignus sit Sacerdotio fungi: ordinatus autem caueat elationem, aut superbiam, ne quicquam presumat, nisi quod ei ab Abbate precipitur, sciens se multo magis disciplinae regulari subditum. Nec occasione Sacerdotij obliuiscatur Regulae obedientiam, & disciplinam, sed magis, ac magis in Deum proficiat: locum vero illum semper attendat, quo ingressus est Monasterium, praeter officium Altaris, & si forte electio Congregationis, & voluntas Abbatis pro vita merito eum promouere voluerit, qui tamen Regulam a Decanis, vel Praepositis constitutam, sibi seruandam sciat. Quod si aliter per-

præsumpserit, non ut Sacerdos, sed ut rebellis iudicetur, & sepe admonitus, si non correxerit, etiam Episcopus adhibeatur in testimonium. Quod si nec se emendauerit, clarescentibus culpis, proijciatur de Monasterio, si tamen talis fuerit eius contumacia, ut subdi, aut obedire regulæ nolit.

Constitutio.

1. Clericorum ad ordines promotio, solius Capituli Generalis, vel Dietæ est facultas; præmissa diligenti, plenaque à Patribus visitoribus informatione, an promouendus habeat requisita, qui Patres in actu visitationis, vna cum loci Priore, exactè considerent num sufficienti scientia sit instructus, tum mores scrutentur, ac præcipuè an in eo regnet humilitas.

2. Nullus ad Præbyteratum promouetur, nisi post professionis quinquennium, licet in hoc, si idoneam personam iudicabitur, Capitulum Generale dispensare possit.

3. Qui se ipsum promouere fecerit, absque Capituli Generalis licentia, seu Dietæ suiue superioris, disciplina circulari mulctetur, ab ordinibus suspendatur, ac degradetur, maneat scilicet infra omnes alios professos ordinatos. Qui autem absq; dictis facultatibus quempiam fecerit promoueri, circulari pariter disciplina, alijsq; arbitrio superioris pænis puniatur.

4. Diligenter curabunt superiores, ut Clerici à Capitulo Generali, vel Dieta promoti, suis congruis temporibus ordinentur.

5. Antequam ad sacros ordines Clerici promouentur,

tur, Priores diligenter in Sacramentorum doctrina versari faciant, eosq; qui Sacerdotio initiandi sunt, vt cæremonias casusue, qui euenire possunt, Theologiamq; moralem addiscant.

6. Quamvis Eremitæ nostri ex Pauli terrij facultate, prædicationis officio fungi possint; nemo tamen sine Capituli Generalis venia in praxim deducat.

7. Fratres Laici caueant nè causâ lectionis, negligentes ad obedientiam reddantur: Ideoq; statuitur, vt ex dictis nullus plusquam duos codices, vltra officium Beatæ Virginis, doctrinam Christianam, præsentisq; Constitutionis sub ieiunio in pane, & aqua retinere possit.

De ordine Congregationis.

C A P. LXIII.

rdines suos in Monasterio ita conseruent, vt conuersionis tempus, & vitæ meritum discernit, vel vt Abbas constituerit. Qui Abbas non conturbet gregem sibi commissum, nec quasi liberâ vtens potestate, iniuste disponat aliquid, sed cogitet semper, quod de omnibus Iudicijs, & operibus suis redditurus est Deo orationem. Ergo secundum ordines, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi fratres, sic accedant ad pacem, ad Communionem, ad Psalmum imponendum, in Chorum standum, vt in omnibus omnino locis etas non discernatur in ordine nec præiudicet, quia Samuel, & Daniel pueri Præsbyteros iudicauerunt. Ergo exceptis his (quos, vt diximus) altiori consilio Abbas prætulerit, vel degradauerit, certis ex causis, reliqui omnes, vt conuertuntur, ita sint, vt

ut V. G. qui secunda diei horâ venerit, in Monasterio Iunio-rem se nouerit esse illo, qui primâ hora diei venit, cuiuslibet ætatis, aut dignitatis sit. Pueris verò per omnia ab omnibus disciplina teneatur-

Constitutio.

1. **C**VM ex dignitate, seu antiquitatè locorum sæpè prælatio descendere soleat Prælatorum. Sciendum est Sacram Montis Coronæ Eremum, totius Congregationis caput esse; postea Priores infra scriptarum Nationum Nouitiatorum sequuntur. Ideò illi Prior S. **MARIÆ** de Rhua succedit, tertius S. **MARIÆ** Coronatæ, quartus Montis Argentini, sicquè alij iuxtâ locorum erectionem, ac antiquitatem.

2. Sic supremæ Congregationis Pater, Maior dictus, omnibus Religionis Prælati quocunq; loco, ac tempore præest, qui in prædicta sacra Eremo Montis Coronæ (nisi necessaria negocia aliò euocent) commorari solet.

3. Ibi duo visitatores ei continuè assistunt, penes quos cum Patre maiore vniuersale totius Congregationis regimen consistit, & hi Prioribus præibunt omnibus in locis eorum residentijs exceptis, idest intrâ clausuram, in qua etiam præcedent, in actu visitationis.

4. Inter visitatores, qui primus est in electione præibit, licet inferior professione fuerit.

5. Quilibet in sua Eremo Prior (licet alij ibi sint Prælati) omnes alios, vt supradictum est, præcedet, qui tamen cum simul conueniunt, alter alteri iuxtâ ordinem,

ac prioritatem locorum suorum sibi inuicem cedunt, post hos Magister Nouitiorum collocatur.

6. Quicumq; alij Sacerdotes, Clerici, & Conuersi, aut oblati fuerint in casu præcedentiæ, tempus suæ professionis in hac Congregatione non alibi emissæ, obseruabunt.

7. Priores, ac visitatores, hospites, omnibus locorum superioribus non graduatis, ac vice Prioribus antecellere consueuerunt: hoc autem quoad Mensæ, eiusq; benedictionem, ac Ecclesiasticarum functionum procedit, Salua semper Domus administratione, ac familiaritæ superioritate superiori, ac vicepriori supradictis remanente.

8. Primam vtriusq; chori sedem, nemo, nisi proprii ipsius loci Prælati occupabit.

Sequitur Regula.

Iniores ergo, Priores suos honorent, Priores Iuniores suos diligant. In ipsa autem appellatione nominum, nulli liceat alium puro appellare nomine, sed Priores iuniores suos, fratres nominent. Iuniores autem Priores, suos Dominos vocent, quod intelligitur paterna reuerentia. Abbas autem, quia vices Christi agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur, non sua assumptione, sed honore, & amore Christi. Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore. Vbiq; autem sibi obuenant fratres Iunior à Priore benedictionem petat, transeunte maiore, Iunior surgat, & det ei locam sedendi, nec præsumat Iunior consedere, nisi ei præcipiat Senior suus, ut fiat, quod scriptum est: honore inuicem præuenientes. Pueri verò,

verò, vel adolescentes in oratorio, vel ad mensam cum disciplina ordines suos consequantur: foris autem, vel ubi custodiam habeant, & disciplinam vsque dum ad intelligibilem ætatem perueniunt.

Constitutio.

1. **E**X hoc regulæ textu, omnes Eremitæ addiscant, sèper Patri maiori genuflectere quoties eū alloquuntur, vel obuiam in Eremito habent, sicq; tēpore Capituli Præsidenti, quod & ante Priorē loci in Cella tantummodo faciendum est, eodem modo Nouitij coram Magistro faciant.

2. At reliquis Sacerdotibus, ac Prælati, caput detegere, & humiliter se inclinare sufficit: Antiquioribus item semper inferior sedens assurgat, & capite aperto aliquantulum humiliter.

3. Et generaliter non solum Nouitij, Junioresuē, sed omnes vicissim singulos à Regula præscriptos mores obseruabunt, vti sunt inclinationes, apertio capitis, ac alia signa ciuilia, ac reuerentiæ.

4. In nominandis, vocandisq; Patribus consuevit nostra Congregatio sic vocare, Pater maior, Pater Præsidentis, Pater Prior, ac Sacerdotes simplices, Frater Romualdus &c. & omnes alij simpliciter vocentur, oblatis quoque fratres, quæ simplicitas semper est obseruanda.

De ordinando Abbate.

CAP. LXIV.

In Abbatis ordinatione illa semper consideratur ratio, ut
Istis constituatur, quem sibi omnis concors Congregatio se-
 cundum timorem Dei, siue etiã pars, quamuis parua Con-
 gregationis saniori consilio elegerit: vita autem merito, & sa-
 pientie doctrina eligatur, qui ordinandus est, etiam si vitium
 fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congre-
 gatio vitijs suis (quod quidem absit) consentientem personam
 pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Epi-
 scopi, ad cuius Diocesim pertinet locus ipse, vel Abbatibus,
 aut Christianis vicinis claruerint; prohibeant prauorum præ-
 ualere consensum, sed domui Dei dignum constituant dispensa-
 torem, scientes pro hoc se recepturos mercedẽ bonam, si illud ca-
 stè, & Dei Zelo faciant, sicut è contrario peccatum incururos,
 si negligent. Ordinatus autem Abbas semper cogitet quale onus
 suscepit, & cui redditurus est rationem villicationis sue, sciatq;
 sibi oportere prodesse magis, quàm præesse. oportet ergò eum
 esse doctum lege diuina, ut sciat, vnde proferat noua, & vete-
 ra, castum, sobrium, misericordem, & semper superexaltet mi-
 sericordiam iudicio, ut idem ipse consequatur, oderit vitia, dili-
 gat fratres. In ipsa autem correptione prudenter agat, & nè
 quid nimis, nedum nimis cupit eradere eruginem, frangatur
 vas; suamq; fragilitatem semper suspectam habeat, memineriq;
 calamum quassatum non conterendum. In quibus non dicimus,
 ut permittat nutriri vitia, sed prudenter, & cum charitate ea
 amputet, prout viderit utiq; expedire (sicut iam diximus) &
 studeat plus amari, quàm timeri. non sit turbulentus, & an-
 xius, non sit nimis obstinatus, & non sit Zelotypus, & nimis
 suspiciosus, quia nunquam requiescēt. In ipsis Imperijs suis sit
 prouidus, & consideratus, siue secundum Deum, siue secundum

secu-

o^oseculum sint. Opera quæ iniungit discernat, & temperet, cogitans discretionem Sancti IACOBI dicentis: si greges meos plus iam ambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hæc ergo aliâq; testimonia discretionis matris virtutum sumēs, sic omnia temperet, ut sit, quod & fortes cupiant, & infirmâ non refugiant, & præcipuè ut præsentem Regulam in omnibus seruet: ut cum benè ministraverit, audiat à Domino, quod servus bonus, qui erogavit triticum conseruis suis in tempore suo. Amen dico vobis, super omnia bona constituet eum.

Constitutio.

1. **A**Ntè omnia Priorem, doctrinæ Sanctissimi Patris diligentem observatorem esse oportet, ut sibi ipsi consulere, gregiq; suo præesse sciat.

2. Cum primum ergò novus Prior in suam Eremitum de venerit, singulorum Cellas visitet, ut sciat quid cuiq; concedere, quid uè negare debeat, ac deinde de domo sua ordinanda, ministrisq; eligēdis providè cogitabit; præmissa igitur admonitione, longaq; factâ oratione, ipse cum alijs, ad quos elatio pertinet, per diem saltem præmeditabuntur, qui digni sint familiæ officiales.

3. Atque tunc conuocato de more Capitulo, & absolutis præteritis ab obedientijs suis, diligentes & timoratos rerum agendarum Ministros, solita calculatione constituent.

4. Quorum primus erit Sacrifista, secundus Bibliotecarius, tertius Scriba Capituli, quartus Archiuista, quintus Cellerarius, sextus Dispensator, septimus In-

firmarius, octauus Pistor, nonus Cellæ vinarix custos, decimus fructuum distributor, vndecimus Coquus, duodecimus Ianitor, tertius decimus Hospitarius, quartus decimus Barbitonsor, quintus decimus Vestiarius, sextus decimus pannarius, decimus septimus ferramentarius, decimus octauus Hortolanus, decimus nonus Sylvarum custos. Facta autem prædicta electione ante Completorij lectionem, omnibus in Capitulo existentibus, eorum ordinatio distinctè legatur, qui omnes, & singuli obedientiam sibi iniunctam alacri animo, & absq; murmuratione amplectantur, & pro viribus adimplere conentur, scientes per obedientiam Deo suo gratos esse futuros. Quæ obedientiarum distributio, non solum cum Prior è Capitulo reuertitur, fiat, sed etiam quando completa fuerit Dieta.

5. Si numerus verò fratrum minor fuerit, bonas, vel plures obedientias Frater vnus Idoneus, & sufficiens habere poterit, & è conuerso vbi numerus abundat, vna, in duos si opus fuerit, diuidatur.

6. Atsi infra annū fortè aliquis, ob suas negligentias, vel defectus suos priuandus sit officio, novusq; sit constituendus Minister; tunc Prior cum consilio saltem seniorum rem exequat.

7. Hoc ergò modò, dispositâ Domo, & ordinata familia, curet Prælati sollicitè Pastoris boni more, frequenter suas oues recognoscere, eisdemq; salutare pacisculum præbere. Quod profectò fiet, si singulis Sabbathis (aut Sabbatho impeditò) alio die, Capitulum, vt vocant culparum post primam tenuerit, in quo aliqua

qua pia ad fratres exhortatio, ex quadam Sacræ scripturæ auctoritate, vel ex sequenti Dominicæ Evangelio, vel ex Regulæ Sanctæ. Constitutione uè, doctrina desumpta præmittatur. Prior omnino singulis Sabbathis Culparum Capitulum habere teneatur, nisi grauißima vrgeat causa, nec quia supradictum spirituales discursum non parauerit, omittat, dupliciter enim erraret, si totum ob tam leue causam omitteret, qui verò ex Prioribus in hoc negligens fuerit, à Patribus uisitoribus puniatur.

8. Ac deindè specialiter, quæ in sequenti hebdomada seruanda, faciendæ sunt, annuncient, ueluti festa ex præcepto, ieiunia uigiliarum, ac quatuor temporum, si anniuersaria dicenda, Communionem faciendam, Communem refectionem, obseruantiarum, officijq; mutationem cum dubiorum occurrentijs & sic de alijs, quæ accidere solent declaratione.

9. Constituat insuper, & omnia quæ ad regimen, & conseruationem Domus, atq; familiæ spectant, nec non generaliter omnes cum seruore hortetur ad obseruantiam Sanctæ Regulæ, ceremoniasq; adimplendas cum efficaci reprehensione defectuum commissorum, & exhortatione ad emendationem, ac Sancti propositi augmentum &c.

10. Nec obliuiscatur vnquam generaliter, Sanctam Ecclesiam, Animas defunctorum, Benefactores tam uiuos, quàm mortuos, omnesq; in necessitate constitutos, & aliqua, quæ sæpè accidunt, fratrum orationibus fideliter commendare.

ii. Nec

11. Nec (si hoc dies ipsa requirat) silentium dispensare prætermittat, & mox per suum quisque gradum, culpas, negligentias, transgressiones, & omnia, in quibus se errasse cognoscet, humiliter, ac genuflexus alta & intelligibili voce dicat, idque coram ipso Priore, facie tamen ad Altare versa, & cum breuitate secreta nihilominus peccata confessioni relinquens.

12. Professi, qui adhuc in Nouitiatu cum Nouitijs morantur primi erunt, qui statim dictâ culpa, omnes pariter foras egredi debent, sequuntur postea Sacerdotes secundum ordinem dignitatis, & Professionis, qui finitâ accusatione se toto corpore solotenus versa facie ad superiorem prosternant; ac tandiu sic manent quousq; ipse signum dederit, quo auditò erigant se in genua, donec pœnitentiâ data, alio signo dimittantur.

13. Superior verò circumstantijs rerum, ac personarum maturè consideratis, vnicuiq; vulnere proprium adhibeat medicamentum, frequentando potius pœnitentias illas, quæ animum humiliant, quàm quæ corpus affligunt, poteritq; mutare, & alterare, moderari, atq; in toto, vel in parte relaxare, taxatas in his Constitutionibus, & alias etiam imponere pœnitentias, sicut melius viderit ad animarum salutem conducere.

14. Sit hoc in loco diligens Prior vnumquemq; admonere, vel corrigere iuxtâ demerita eorum, eisquè debitam pœnitentiam assignet, quam omnes fideliter adimplere sinè mora debent.

15. Non omittat superior negligentēs, vel recusantes

santes ad Capitulū accedere per aliquem vocari, quos, nisi legitimam causam allegauerint, seuerè puniat.

16. Si reprehensus, vel correctus frater, de conscientia munda se purgare voluerit, semel audiatur, at si post excusationem culpabilis remanet, duplex exinde reportet supplicium, nec quicquam moretur Prælati, quamuis eodem tempore reus, maiorem, aut supremum Tribunal appellet, sed his non obstantibus, quod agendum esse præviderit, securus exequatur.

17. Quod tamen in regularibus pœnitentijs procedit, at si pœnitentia grauis fuerit, vt puta disciplinæ circularis, aut carceris (dummodo non sit pro custodia, aut contumacia, aut ultra dies quindecim) si subditus appellauerit, Prior ad executionem non procedet, donec per se ipsum & per Reum superiori, cui appellatum denunciatum fuerit, ac per eundem causa cognoscatur.

18. Priores sicut & alij omnes (id quod nomen Eremitæ significat) adimpleant residentes iugiter in Eremito, rarissimè, nisi extrema cogat necessitas, exeant.

19. Rursus ad conseruationem rerum domestica- rum patrimonij ipsius loci cum debita diligentia, current Priores, scripturas, contractus, Instrumenta, Bullas Apostolicas, & quæcunq; ad rem faciunt habere, recuperare, & in quodam Archiuio, seu arca benè clausa, & custodita seruare, nec non & libellum conficiant, in quo contineantur summaria dictarum scripturarum, & Archiuistæ custodiâ seruentur.

20. Notent præterea, & secum habeant ea acta Ca-
Z
pitu-

pitularia, quæ ad locum suum, & ad communes obseruantias pertinent. Describantur etiam omnia acta Capituli conuentualis cum suis circumstantijs dierum, & annorum.

21. Sit quoque in singulis Eremitis nostris, & alius libellus, in quo nomen, & loci Patriæ, dies ingressus, ac professionis, cuiusq; Eremitæ, præmissis nomine, ac cognomine, quo vocabatur antè habitus susceptionem: item fugitiuorum, expulsoꝝ, ac licentiatuꝝ fiat memoria, quo facilius ab omnibus cognoscantur. Sic tandem, & Defunctorum nomina, & obitus dies diligenter notentur, pro quibus statim solitas preces fieri, & ab ipsius loci Priore cum diligentia alijs Societatis Prælatis notificari debent, vt & ipsi suis in locis similiter faciant.

22. Sit item, & alius libellus, vbi annuatim acta Capitularia cuicunque Priori data, & in actu visitationis a visitatoribus.

23. Nullus Prior potest noua ædificia erigere, nisi loci redditus expensas superent, ita vt ex residuo perfici queant, alias aut eleemosynis, aut alio quouis subsidio construantur.

24. Noua non fundentur ædificia, donec quæ cepta reperiuntur ad debitum finem perducantur sine superiorum licentia. Ad nouum autem aliquod opus construendum, duo prius obtinenda sunt, licentia scilicet superiorum, Conuentualisq; Capituli consensus.

25. Non omittant Priores singulis bimestribus, Patres Maiorem, ac visitatores de eorum familia facere cernuores.

De Præposito Monasterij.

CAP. LXV.

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpositi
 scandala grauia in Monasterijs oriantur, dum sunt aliqui
 maligno spiritu superbiæ inflati, qui existimantes se se-
 cundos Abbates, assumentes sibi tyrannidem scandala nutriunt,
 & dissensiones in Congregatione faciunt, & maximè in illis lo-
 cis, vbi ab eodem Sacerdote, vel ab eisdem Abbatibus, qui Ab-
 batem ordinant, ab ipsis etiam, & Præpositus ordinatur. Quod
 quam sit absurdum faciliè aduertitur, quia ab ipso initio ordina-
 tionis materia ei datur superbiendi, dum ei suggeritur à cogita-
 tionibus suis exutum se à potestate Abbatis sui, qui ab ipsest
 ordinatus, à quibus & Abbas. Hinc suscitantur inuidiæ, rixæ,
 detractiones, emulationes, dissensiones, & inordinationes, &
 dum contraria sibi inuicem Abbas, Præpositusq; sentiunt, & ipso-
 rum necesse est sub hac dissensione animas periclitari: & hi
 qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus, eunt in perditionem
 cuius periculi malum illos respicit in capite, qui talibus in or-
 dinatione se fecerunt auctores. Ideoq; nos præuidemus expedire
 propter pacis, charitatisq; custodiam in Abbatis pendere ar-
 bitrio ordinationem Monasterij sui, & si potest fieri, per Decanos
 ordinetur (ut antea disposuimus) omnis utilitas Monasterij,
 prout Abbas disposuerit, & dum pluribus committitur, vnus
 non superbiat. Quod si aut locus expetit, aut Congregatio pe-
 tierit, rationabiliter cum humilitate, & Abbas iudicauerit ex-
 pedire. Quemcunq; elegerit Abbas cum consilio fratrum ti-
 mentium Deum, ordinet sibi Præpositum. Qui tamen Præposi-
 tus illa agat cum reuerentia, quæ ab Abbate suo ei iniuncta fu-
 erint,

erint, nihil cōtra Abbatis voluntatē, aut ordinationē facien-
 quia quantum Prælati est cæteris, tantum eum oportet sollicitē
 observare præcepta regule.

Constitutio.

I. **Q**uem Pater Sanctus Præpositum hoc loco appel-
 lat, nos superiorem simpliciter dicimus, qui so-
 lum in absentia Prioris vices gerit, ac gubernat locum,
 ac familiam.

2. Hunc quoties Prior ab Eremitio discedit, puta cum
 ad Generale Capitulum, vel ad aliud quodcumq; agen-
 dum se confert, nominatim fratribus notificare debet:
 quo omnes subditi sciant, cui obedire, seu ad quem in
 suis indigentijs recurrere oporteat.

3. Hanc eandem superioris denominationem po-
 test, imò debet facere Prior antè obitum suum, si mori
 contigerit: at tamen si vel ab ipso loco discedens, vel
 moriens Prior, id facere neglexerit, tunc antiquior
 professione Sacerdos, seu potius primus dignitate (si
 adsit) ipso iure superior intelligatur.

4. Libera tamen erit Priori nominandi facultas, nul-
 lâ antiquitatis, vel dignitatis habitâ ratione, sed solum
 habilitatis, atq; sufficientiæ, siue meriti qualitate con-
 sideratâ.

5. Superior itaq; eandem auctoritatem in Spiritua-
 libus, ac temporalibus habebit, quam ipse Prior habe-
 bat, eique omnes de familia, tanquam verò Priori, obe-
 diant, seque subditos subiecto sue demonstrant.

6. Dicta superioris auctoritas tamdiù durabit, quâ-
 diù

diu verus Prior domum reuertatur, vel alius in eius locum subrogetur. Hoc enim Eremum ingrediente, omnis dicti superioris potestas, ac auctoritas cessare intelligitur.

7. Qui quidem superiores non solum extinctâ, seu amissa auctoritate, sed etiam eâ durante, prorsus suo Priori subditi remaneant, potestq; Prior, vel verbo, vel per litteras eundem reuocare, amouere, atq; mutare, prout sibi visum fuerit, atq; libuerit, nec vlrâ illi aliqua superioritas, aut præcedentia erit, & in casu contrauentionis, vel inobedientiæ ab eodem corrigatur, & castigetur.

8. Neminem in sui locum potest Superior substituere, sed eo Domo exeunte, antiquior professione vicem gerat, nisi Prior aliter ordinauerit.

9. Non potest superior durante Capitulo graui, & urgente necessitate cessante, foras fratres mittere, & sublata est illi omnis facultas quidquâ innouandi, ita vt nullo modo fabricare, nec vendere, seu emere, aut permutare, alterare aut destruere, aut similia facere possit, nisi eadem negotiâ Prior discedens, vel moriens fieri iusserit, quamobrem sicut ipse superior semper, & vbiq; suo Priori obedire tenetur, ita & Prior, quoties eundem nominat, debet in scriptis, aut saltem verbo coram testibus omnia, quæ fieri desiderat, aut sunt necessaria, ordinata eidem relinquere.

10. Quia superior Abbatix S. Saluatoris Montis acuti, per Capiculum Generale ad biennium, sicut & reliqui Prælati eligitur, non obstante huiusmodi electio-

ne tam ipse superior, quam sua familia semper, & in omnibus sine exceptione Priori Montis Coronæ subfit, eiq; perpetuo obedire teneatur. Quin & Prior Montis Coronæ tanquam proprius Prælati prædictæ Abbatiz debet, non solum, quando opus est, sed etiam sæpè ex officio suo debito eandem Domum, cum superiore, & familia illic commorante visitare, corrigere, atq; instruere. Nec non quæcunq; ibidem necessaria, agendaue sunt, disponere, & ordinare, cuius dispositioni, & ordinationi omnes quotquot ibi sunt, tanquam verè subditi obediant. Non tamen poterit dictus Prior, dictum Superiorem vti à Capitulo Generali electum mutare, sed urgente necessitate id faciendi ad Patres maiores, ac visitatores recurratur, qui iusta stante causa mutare possunt. Sed correctio, ac pænna dicti superioris proprio Priori relinquitur (vti Sancta regula iubet) & si in hoc Prior negligens fuerit, Pater maior, & visitatores, tam in actu visitationis, quam extrà seuerè puniant, quod si accidat in discessu Prioris Montis Coronæ, aut in morte, superiorem in Eremo relinquat, hic præcedet, & superiori Abbatiz imperabit.

De Ostiarijs Monasterij.

CAP. LXVI.

Ad portam Monasterij ponatur frater sapiens, qui sciat accipere responsum, & reddere, cuius maturitas eum non sinat vagari. Qui portarius cellam debet habere iuxta portam, ut venientes semper præsentis inueniant, à quo respon-

responsum accipiant, & mox, ut aliquis pulsauerit, aut pauper clamauerit, Deo gratias, respondeat aut benedicat, & cum omni mansuetudine timoris Dei, reddant responsum festinanter cum seruore charitatis. Qui Portarius si indiget, solatio, iunio-rem fratrem accipiat.

Constitutio.

1. **H**is, quæ de ostiario hic admonet. Pater Sanctus vix aliquid addi potest, sufficiet ergò si is, cui tale munus datur hanc piissimam doctrinam opere compleat.

2. Sic nihilominus ostiarius sollicitus, nè quis molestiam inferat Eremitis absq; causa, expediendo eos, qui nihil negotij habent, quod tamen sine scandalo fiat, & denique qui cum superiore, vel Cellerario negotium non habent, si ex vicino loco fuerint, re sacra audita discedant, nè per Eremum ambulantes loci quietem perturbent. In his verò, qui è longinquo veniunt, regula obseruetur, & statim ipsis ingredientibus, & Priori, & Hospitario nunciatur.

3. Maneat semper ostium clausum, nec contrarium fiat sine necessitate; quoties autem aduerterit ostiarius, non per ostium, sed transiitâ sepe, vel aliundè aliquem esse ingressum, modestè eum reprehendat, atq; foras eijciat, quo alijs sit exemplo.

4. Armatus in Eremito nemo introeat, sed admonitus in Domo Dei armatum incedere non licere, statim in ipso ingressu arma deponat, quæ diligenter lanitor custodiat.

5. Præmoneantur quoquæ alienigenæ, loci consuetudinem nescientes, ut cum silentio procedant, & ab omni clamore, siuè strepitu abstineant.

6. Nunquam permittat ostiarius iumenta aliena per Eremum errare, imò nec introire præter domestica, eorumq; hospicum, qui aliquantulum moræ in loco contrahere desiderant, quæ tamen iumenta non sunt permittenda vagari.

Sequitur Regula.

Monasterium autem (si possit fieri) ita debet construi, ut omnia necessaria, idest aqua, molendinum, hortus, pistrinum, vel artes diuersæ intra Monasterium exerceantur, ut non sit necessitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem regulam sæpius volumus in Congregatione legi, ne quis fratrum se de ignorantia excuset.

Constitutio.

1. **A**trenta utilitate, quæ ex molendino nostris locis solet prouenire, laudabile valde est, prout Regula iubet, ut secundum hodiernum morem in vnaquaq; nostra Eremita quamprimum poterit, construatur.

2. Licet Hortuli singulis priuatis Cellis adhæreant, nihilominus & hortum communem sufficientis latitudinis in Eremita esse oportet, propter olerum frequentem usum, ac necessitatem, cuius cura committenda est, qui agriculturam nouerit, qui suis sciat temporibus colere, quiq; diligens sit in colligendis seminibus, ac fructibus in communi penu conseruandis; & quid quid

quid ad tale exercitium necessarium, ac opportunum fuerit, diligenter adimpleat.

3. Furnus, sinè quo nostra Eremus stare non potest idoneū habeat pistorem, qui furnariam artem exercere valeat, quiq; sollicitus existat in pane conficiendo, conseruando, per Cellulas Eremitatum distribuendo, & quæ ad panificium spectant, vt sunt varia Instrumenta, atq; lintheamina, benè instructa, mundaq; teneat.

4. Adsit & in singulis Eremis nostris Tôstrina, Tonforis in loco remotiori, sitq; tale ædificium, quale ars illa requirit, nempè dealbatum, ac perpolitum, atq; instrumentis ad illam artem exercendam necessarijs benè munitum, cuius cura fratri talem artem callentem committatur, qui officium suum omni diligentia, charitate, & munditia adimplere curabit.

5. Tertia quoq; hebdomada Sacerdotes, ac Clericos forficibus tondeat, aut nouacula eradat (relictò more monastico) capillorum circulo in modum Coronæ. Reliquos autè fratres, tam conuersos, quàm oblatos, seruato eodem termino, toto capite radat, siuè tondat; & qui hanc temporis taxationē præterit sinè licentia superioris, priuetur vino. Omnes Eremitæ barbam deferant, sicut Apostolica concessione permissum est, omnes autem propter frequentem Sacræ Communionis vsum pilos circa oris labia superfluos, sæpius forcipe abscindere curent.

6. Dies verò tonsuræ exercitiò deputati, in quadragessimis erunt omnes non festi, & in quibus non fit abstinentia in pane, & aqua, silentio tamen seruato;

reliquis anni temporibus tondeatur quandocunq; soluitur silentium, dummodo non impediatur diuinum officium.

7. Extra hos dies, non licebit, nisi aliquo necessitatis casu operari, & tunc de superioris licentia, sine qua neminem radere, aut tondere poterit, qui ex nostra Congregatione non fuerit.

8. Idem Barbitonsor debet lixiuū facere, ignemq; in lauatorio caldario supponere ad Eremitarum commoditatem, qui voluerint indumenta lauare, qui si nequiuerit hæc omnia per se implere, detur socius: cura tamen ista agendi ad se præcipuè spectet, & lauatorium semper mundatum teneat.

De fratribus in via directis.

C A P. L X V I I.

*I*rigendi fratres in via omnium fratrum, vel Abbatibus orationi se commendent, semper ad orationem ultimam operis Dei, commemoratio omnium absentium fiat. Reuertentes autem de via fratres ipso die, quo redeunt per omnes horas Canonicas, dum expletur opus Dei, prostrati solo oratorij ab omnibus petant orationem propter excessus, ne quid forte subrepperit in via visus, & auditus malæ rei, aut otiosi sermonis. Nec præsumat quisquam alijs referre quæcunq; extra Monasterium viderit, aut audierit, quia plurima destructio est. Quod si præsumpserit, vindictæ Regulari subiaceat: similiter, & qui præsumpserit Claustra Monasterij egredi, vel quocunq; ire, vel quippiam (quamuis parum) sine Abbatis iussione facere.

Con-

Constitutio.

1. Quanta cautela Religiosis è Monasterio egredientibus vtendum sit, quantoq; in periculo versentur, ex hoc Regulæ capitulo facilè colligitur. Quapropter sollicitè est obseruandum nè nostri Eremitæ nunquam soli incedant nec longè, nec propè, quod tam de superioribus quibuscunq; quàm de subditis intelligatur, qui autem secus fecerit, in medio Refectorij in pane, & aqua ieiunet.

2. Socius itineris sit, & ipse Eremita, vel oblatu: verùm si non longè, & inter cognitos vicinos ire debet, nec possit Eremita haberi, tunc vel famulus, vel aliquis domesticus, de licètia tamen superioris suppleat.

3. Ex quacunq; ergò causa foras egreditur Eremita, antè omnia benedictionem à suo Priore humiliter petat, quod regrediens antequam Cellam intret. Et si longius est profecturus, petat etiam litteras testimoniales.

4. Egredientes, & toto tempore itineris, officium pro itinerantibus (singulis diebus de mane recitabunt, in fine Breuiarij positum, cuius loco, conuersi, ac ignari dicant *Pater noster, & Aue Maria.*

5. Non se itineribus festiuis diebus, ac Dominicis exponant Eremitæ, nisi vrgenti obedientiâ, aut necessitate, & festinent insuper, quod habent in mandatis citius, quam possunt exequi, se se expedientes ad desideratam protinus quietem reuersuri, & si non longè proficiscuntur, si fieri potest de serò Eremum repetant.

6. Itinerantes, sæcularium domos, maximeq; di-

uitū, publicaq; hospitia, & Caupones fugiant; sed potius ad Monasteria Regularium accedant. &c. &c. &c.

7. Ipse autem Prior, cunctaq; eius familia domi manens pro absentibus itinerantibus (tanquam in continuo corporis, & animæ periculo constitutis) assidue orare meminerint.

8. Itinerantes, quæ sunt Domi extra non referant, nec Domum reversi alij, quæ in itinere viderunt, aut intellexerūt, nisi conferant ad ædificationem.

9. Et quamvis ad Ieiunia regularia, neq; ad abstinentiã, nequè ad priuatam psalmodiam minimè obligentur itinerantes, attamen in eo, quod possunt, non deficere curēt, quia Regulares Solitarij, taquã speculū populo positi sunt, ideo tam verbo, quàm opere cunctis videntibus virtutis exempla exhibeant.

10. Superiores cum omni charitate itinerantibus, maxime si debiles, ac senes sint, vltra viaticum, iumenta, aliaq; oportuna dare non recusent. è contrà hospites charitatiuè recepti, non multa magna, ac delicata requirant, sed paucis contenti, quod sibi seruitutis, vel alimenti offertur, tanquam à Deo missum, cum humilitate, & gratiarū actione suscipiant, se ipsos per omnia paupertati simplicitatiq; Eremiticæ conformantes.

Si fratri impossibilia iniunguntur.

CAP. LXVIII.

SI cui fratri aliqua fortè grauiã, aut impossibilia iniunguntur, suscipiat quidē iubentis Imperiū, cū òni māsuetudine, & obedientia. Quod si omnino virium suarum mensu-

mensuram viderit pondus excedere, impossibilitatis suæ causas ei, qui sibi præest patienter, & opportunè suggerat, non superbiendo, aut resistendo, vel contradicendo. Quod si post suggestionem suam, in sua sententia Prioris imperium perdurauerit, sciatur Iunior ita sibi expedire, & ex charitate confidens de adiutorio Dei obediat.

Constitutio.

1. **N**Eminem latere putamus contra superiorum mandata nullam admitti solere excusationem multoq; minus (perseuerante in sententia Prælati) quidpiam replicare licere. Omnes ergo Eremitas adhortamur, vt simpliciter, patienterq; opus sibi iniunctum suscipiant & vnusquisq; illud pro viribus) Dei adiutorium inuocâdo) adimplere conetur; nunquam verò obediendi deerit Deus

2. Sancta regula minimè prohibet subdito suam rationabilè excusationem proponere, humiliter tamen, ac modeste, quando supra vires se grauatum putat, sed firmo permanente superiore, replicationem denegat.

3. Vt ergò totum cum fructu, meritoq; obedientiæ eueniat, adhortantur nostri Eremitæ, vt simpliciter, ac patienter onus sibi impositum acceptare, iuxtaq; suas vires curabit implere Dei adiutorio aduocato, qui nunquam vero obediendi deest.

4. Caueant autem Prælati ne subditorum humeris graua onera imponant, quæ nec digito suo mouere volunt; Ideoq; qui indiscretè suos grauabunt subditos, quos fratres, imò filios reputare debent, sicq; omni charitate, ac benignitate illos tractare à visitatoribus
in actu

in actu visitationis, aut à Capitulo Generali, aut Dieta
seuerè puniantur.

Quod in Monasterio non præsumat alter alterum defendere.

CAP. LXIX.

*Ummoperè præcauendum est, nè quauis occasione præsu-
mat alius alium defendere Monachum in Monasterio, aut
quasi tueri, etiamsi qualibet consanguinitatis propin-
quitate iungantur, nec quolibet modo id à Monachis præsuma-
tur, quia exindè grauissima occasio scandalorum oriri potest,
Quod si quis hæc transgressus fuerit, arctius coerceatur.*

Constitutio.

1. **D**Efensio quam hic Sanctus Pater iustè reprobat,
quâ aliquis humilibus, ratioalibusuè rationibus,
ac supplicationibus pœnam euitare curat, fratremuè
ab ea liberare: quia cum hæc rationabilis existat, nul-
lo modo potest scandalum gignere: sed illa est, qua
quis impugnatiuè, & contentiosè sese, aliumuè à pœ-
nis, alijsue sibi contrarijs contra mentem Superioris,
ac Ius eximere tentat, aut contra Prælatum murmu-
rationibus, ac detractionibus insurgendo, iniustum,
durum, crudelemuè nominabit, Reum verò è contra
Innocentem declarando.

2. Ex his enim multa possent in Religione scanda-
la, ac perturbationes oriri, solent namq; proterui,
cum aliquos sibi fautores, defensoresque agnoscunt,
nequiores fieri: Prælati namq; animum despondent,
suntq; pusillanimes, & sic tandè à Iustitia ministranda
cum

sum ignavia desistunt. Studeat itaq; vnusquisque fratrem suum, quem amat, cum in correctione constitutum videt ad humilitatem, & subiectionem, obedientiam, emendationemq; hortari, & si vexari, & DEO permittente tribulari cognoscet, debet ad patientiam inducere, & conformari diuinæ voluntati.

3. Ad hoc, vt tale vitium in nobis non reperiatur secundum culpæ qualitatem huiusmodi falsi defensores, aut potius murmuratores seuerè puniantur, quum contra Prælatum, fratremque eodem tempore lingua detrectant.

4. Qui ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres Superiores falsas infamias contra aliquem mittunt, si choristi sunt per biennium careant voce actiua, & passiuâ, Conuersi per bimestre carcere mancipentur, & si tempore Capituli, vel Dietæ veritas non possit dignosci, Patri Visitatori, vel cui Capitulum Generale iudicabit, causa committatur, vt non præsumat quisquam passim cedere, aut excommunicare.

CAP. LXX.

Etetur in Monasterio omnis præsumptionis occasio, ordinamus, atq; constituimus, vt nulli liceat quæquam fratrum suorum excommunicare, aut cedere, nisi cui potestas ab Abbate data fuerit. Peccantes autem coram omnibus arguantur. Infantibus verò vsq; ad decimum quintum ætatis annu, disciplinæ diligentia sit, & custodia adhibeatur ab omnibus, sed hoc cum omni mensura, & ratione; nam in fortiori ætate, qui præsumpserit aliquatenus sine præcepto
Abba-

Abbatis, vel in ipsos Infantes sine discretionem exarserit, disciplina regulari subiaceat, quia scriptum est. Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

Constitutio.

1. **E**Xcommunicare actus est Iurisdictionis, illiq; soli possunt, qui ordinariam vel delegatam habent Iurisdictionem, uti sunt Piores in proprijs locis, Visitatores in actu solum Visitationis, & Maior ubiq; & in omnes Eremitas.

2. Qui autem suadente Diabolo, fratrem percusserit, ultra excommunicationem, quam incurrit, carcerali pœna, ac Ieiunijs, pane & aqua ad Superioris arbitrium puniantur, qui qualitatem, gravitatemq; percussione considerabit. Qui verò maledicis, turpibusque aut iniurijs solummodo verbis in fratrem suum usus fuerit, dicat suam culpam in Capitulo, ac semel in pane, & aqua ieiunet, quod si minas addiderit, ita ut se velle percutere ostenderit, gravius puniatur. Tandem omnes pacis quocunq; modo perturbatores, statim grauius à Superioribus corrigantur.

Vt obedientes sint sibi Fratres
inuicem.

CAP. LXXI.

Obedientiæ bonum non solum Abbati exhibendum est, sed etiam sibi inuicem obediant fratres, scientes per hanc obedientiæ viam se ituros ad Deum. Præmissis ergo Abbatis, aut Præpositurum, qui ab eo constituuntur, imperio

Prio, cui non permittimus priuata imperia præponi, de cætero omnes Iuniores Prioribus suis omni charitate, & sollicitudine obediant. Quod si quis contentiosus reperitur, corripiatur. Si quis autem frater pro quauis minima causa ab Abbate vel à quocunq; Priore suo corripitur quolibet modo, vel si leuiter senserit animum Prioris cuiuscunq; contra se iratum, vel commotum, (quamuis modicè) mox sinè mora tam diu prostratus in terrâ antè pedes eius iaceat, satisfaciens vsq; dum benedictione sanetur, illa commotio; Quod si quis contempserit facere, aut corporali vindictæ subiaceat, aut si contumax fuerit de Monasterio expellatur.

Constitutio.

1. **Q**ui Prælatum, & Superiorem suum honorat, Deum honorat, & qui eum contemnit, Deum spernit, qui dixit Prælati qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Ideò Eremitis erga suos Prælatos, obedientes, ac humiles esse oportet.

2. Si quis verò (quod absit) cum Prælato suo contenderit, vel parum reuerenter secum se habuerit, semel in pane, & aqua ieiunet, & culpam suam coram omnibus dicat. Qui contra Prælatum suum quomodocunq; conspirauerit, vltra prædictam culpam, disciplina circulari plectatur.

De zelo bono quem debent Monachi habere.

CAP. LXXII.

Sicut est zelus amaritudinis malus, qui separat à Deo, & ducit ad Infernum, ita est zelus bonus, qui separat, à
vitijs

virijs, & ducit ad Deum, & ad vitam eternam. Hunc ergo zelum feruentissimo amore exerceant Monachi, idest honore se inuicem præueniant, infirmitates suas siue corporum, siue animarum, patientissime tolerant, obedientiam sibi certatim impendant. Nullus, quod sibi utile iudicat sequatur, sed quod magis alij charitate fraternitatis casto impendat amore, Deum timeant, Abbatem suum sincera & humili charitate diligant. Christo nihil præponant, qui nos pariter perducatur ad vitam eternam Amen.

Constitutio.

1. **A**D bonum, ad sanctum zelum, ad quem Sanctus Pater hortatur, non solum in interiori homine, rectè cum Deo ambulare spectat, sed etiam in exteriori, nihil vitiosum, quod proximum offendere valeat ostendere, imò semper piè viuendi exempla præbere.
2. Sint ergo nostri Eremitæ in incessu graues oculis depressis, uerecundi ac humiles; submissa loquantur voce, omnibus subiaceant, suis præcipuè Superioribus, in quorum præsentia, non nisi interrogatos obmutescere consultius foret.
3. In omnibus suis actibus modesti, benedici, compositi, paupertatis amatores, vestes potius ræcaritas, quam immundas gestent, & sicut ipsi semper mundi, ac nitidi esse debent, ita cellam, perpolitam, seclusa omni prorsus affectatione, curiositateuè omni tempore habere debent.

De eo quod non omnis obseruatio Iustitiæ in hac Regula sit constituta.

CAP. LXXIII.

Regulam hanc descripsimus, ut eam obseruantes in Monasterijs aliquatenus, vel honestatem morum, aut initium conuersationis, nos demonstremus habere; cæterum ad perfectionem conuersationis, qui festinant, sunt doctrinæ Sanctorum Patrum, quarum obseruatio perducit hominem ad celsitudinem perfectionis. Quæ enim pagina, aut quis sermo diuinæ auctoritatis veteris, ac noui Testamenti, non est rectissima norma vitæ humanæ. aut quis liber Sanctorum Catholicorum Patrum hoc non resonat, ut recto cursu perueniamus ad Creatorem nostrum? Nec non & Collationes Patrum, & instituta vitæ eorum, sed & regula Sancti Patris nostri Basilij, quid aliud sunt, nisi benè uiuentium, & obedientium Monachorum exempla, & instrumenta virtutum? Nobis autem desidiosis, & malè uiuentibus, atq; negligentibus rubor confusionis est. Quisquis ergò ad Patriam Cælestem festinas, hanc minimam inchoationis regulam descriptam, (admonente Christo) persice, & tunc demum ad maiora, quæ supra commemorauimus, doctrinæ, virtutumq; culmina (Deo protegente) peruenies. Facientibus hæc, Regna patebunt superna.

Constitutio.

- I. **Q**uemadmodum Sanctissimus Pater in Regula non omnimodam perfectionis doctrinam, sed initium tantum aliquod Religiosæ disciplinæ contineri

neri fatetur; ita omnes sciant, quod licet non pauca constitutio Regulæ adiungat, tam in strictiori modo viuendi, quàm in sæculi fuga, omnique peccandi occasione, non tamen in ea exactè, vitæ Eremiticæ rigor describitur.

2. Ideò omnes Eremitæ perfectionem anhelantes non Regulæ Sanctissimæ documentis, ac istarum constitutionum; contenti ordinibus, ad altiora perfectionis fastigia ascendere contendant, quod facilius assequetur, si Sanctorum Patrum, ac præcipuè Sancti Patris nostri Romualdi, suorumque seruentium discipulorum mores, ac virtutes, vitæque austeritatem, pro virili imitari sollicitè studuerint: primum autem in istarum constitutionum omnimoda observantia à qua nemo excluditur, assuescânt.

3. Caueant Superiores nè sint faciles, ac proni in suis subditis sub formali obedientiæ præcepto, (quo ad peccatum mortale obligat,) præcipiendo: quamuis ipso vitæ verbo, quàm scripto possent, quando ipsi opportunum, necessariumue iudicabunt. In transgressionibus autem Regulæ, Constitutionum, Actorum Capitularium, Ordinum licet scriptorum, Visitatorum nulla incurritur culpa, sed in illis solum, quæ contra tria vota, aut contra stabilitatem, fiunt. Peccabunt autem huiusmodi Transgressores ex negligentia, vel inordinato affectu venialiter, ex contemptu verò, mortaliter.

4. Tenentur tamen culpam in capitulo dicere, ac penitentias à Regula, ac constitutionibus taxatas, aut
à Capita-

¶ Capitulis taxandas, quando illæ à superioribus iniunguntur exequi, quas omnes iisdem superiores prænitentias, prout alibi dictum est, mutare, minuere, vel in totum relaxare poterunt.

5. Caueant ne nimia eorum benignitas, ac clementia, aut in delinquentes corrigendo morositas, vel incuria, regularem destruant obseruantiam Et quia **D E O** districtam reddent rationem. ne quis ignorantiam allegare valeat, Regulam, ac Constitutionem, quæ hoc volumine continentur, singulis diebus per iustas portiunculas antè Completorii Lectionem legenda statuitur.

Primæ Partis Finis.

SECUNDA PARS

Constitutionum Congregationis Ere- mitarum Camaldulensium Montis Coronæ.

*De loco, & tempore celebrandi Capitulum
Generale Cap. I.*

Congregatio, suis mediantibus Capi-
tulis, Sedis Apostolicæ, Privilegio
Zizanix, (quæ fortè in aures Religio-
nis pullularunt) euellere solet ac
addita Religiosæ pietatis munditia,
bonum semen ad messem crescere:
statutum ergo est, vt singulis quoque biennijs Genera-
le Capitulum legitime celebretur eo ordine, & modo
inferius dicendis.

Celebratur autem in Sacra Eremita Montis Coronæ
semper Dominica tertia post Pascha Resurrectionis:
sed si aliqua necessitas vrgeat. Diffinitores in ipso Ca-
pitulo, & infra annum PP. Maior, ac Visitatores, pro-
trahere, minuere tempus, prout ipsis melius expedi-
re videbitur, poterunt.

2. Cum Capitulum singulis biennijs celebrari de-
beat, anno intermedio, eodem loco, ac tempore ce-
lebrabitur Dieta, in qua interuenient P. Maior, duo

Vifi-

Visitatores Generales, Procurator Generalis, alijque duo particulares Visitatores, pro visitanda sacra Ere-
mo Montis Coronæ electi, qui hac lege, ac circum-
spectione eligendi sunt, vt in Dieta non plus quam
duo pro vnaquaque natione reperiantur. Dietæ au-
tem eademmet erit auctoritas, ac potestas, quæ Ca-
pituli Generalis, ijs exceptis, quæ in his Constitutio-
nibus eidem Capitulo referuantur. Et licet in ipsa
non fiat generalis Prælatorum electio, tamen per mor-
tem, vel per renunciationem vacantibus aut quauis
alia causa poterit prouidere, à Visitoribus, aut ali-
undè cerciorata: Prælatos mutare, ac suspendere, non
autem nisi prius formato processu, deponere poterit,
ac subrogare valebit. Necessarias, sibiq; visas Fra-
trum mutationes faciet, Clericos promouebit, omni-
bus Religionis negotijs prouidebit, generalibus or-
dinationibus, ac in re graui harum Constitutionum,
declarationibus semper exceptis.

3. Initium, progressus, finisque Dietæ ijdemmet e-
runt, qui Capitulo Generali præscribuntur, ijs pari-
ter, quæ ipsi Dietæ impropria sunt, Capituloq; gene-
rali propria, exceptis omnis & officij, ac Missæ so-
lemnitate.

Qui ad Capitulum venire; & quid se- cum deferre debeant.

Capit II.

1. AD Capituli celebrationem omnes Congrega-
tionis Prælati venire. & assistere debent, scili-
cet,

cet, P. Maior, Visitatores, Procurator Generalis, Prioresq; cuncti conuentuales, quorum nemo, si suo loco, & tempore, non accedat, excusabitur, nisi ab infirmitate, grauiq; necessitate se impeditum probet, alias per annum priuationi vocis actiuae, & passiuæ subiaceat.

2. Ab huiusmodi obligatione Poloni Priores excipiuntur, qui licet semper interuenire Capitulo possint, non nisi quarto quoq; anno tenentur, vt supra, qui accedentes ad euitandas expensas sese associabunt, & incasum necessitatis, vnum tantummodo ducant socium, cuius quidem nomē prius Patribus superioribus significabunt, ac ab eisdem responsum expectabunt.

3. Præter dictos, nemo ad locum Capituli, vel Dietæ temerè accedat, nisi ab eodem Capitulo, Dieta, vel Patre maiore, ac Visitatoribus vocatus fuerit, vel licentiam obtinuerit. Qui contra fecerit per mensem carceri mancipetur; grauissima tamen necessitate urgente, excepta, quæ an talis fuerit, nec nē ipsi Capituli, vel Dietæ Diffinitores iudicabunt.

4. Prædicti omnes Patres, qui ad Capitulum accedere debent, iustam imò superabundantem viatici pecuniarum prouisionem, tam accedendi, quam recedendi secum deferant, ne ea deficiente, alios grauare cogantur.

5. Priores nullo modo, dati, vel expensi benè calculatum exemplar cum indice debitorum, deferre omitterant, quod exemplar cum libro originali, duo Patres à Priore deputati concordabunt, & subscribent, singulis

singulis partitis distinctè dispositis, ac in fine cuiuscunque paginæ illius summa notetur.

6. In iisdem transumptis, prouisiones domesticæ describantur, quas cum dicti Deputati Patres viderint, fideliter manu propria subscribant. Quæ transumpta, si Priores legitimè impediti ad Capitulum deferre non valuerint, ea cum literis suæ Domus, statum, necessitatemq; continentibus per fidelem latorè transmittant

7. Qui verò dicta exemplaria non tulerit, aut miserit, per annum Prælatura priuetur. Qui verò pecuniam Eremito suo à Capitulo generali taxatam, vel cui ab eodem commissum fuerit, non satisfecerit, in electione Definitorum, nec actiuè, nec passiuè admittatur, & maxime si Patri Procuratori Generali, tam pro sua assignatione, quam pro alijs rebus Romæ soluendis non satisfecerit, suspensionis pœnam ipso facto incurrat, nisi infra annum non satisfecerit, & Priores Teutonici, ac Poloni, si per annum cum dimidiò in iisdem defecerint, eandem pœnam incurrant. quæ suspensio eò vsque protrahatur, quousq; plenariè satisfecerint; quod si vsque ad Capitulum generale contumaces fuerint, vocè actiua, ac passiuà priuentur, nec ipsi inter vocales numerentur; idem in illis obseruandum qui quinquennia ad Capitulum pro Eremito Montis Coronæ, deferre tenentur.

8. Vniuersi tandem, ac singuli, qui ad Capituli celebrationem venire coguntur, feriâ sexta, dictam Dominicam tertiam præcedente in loco futuræ celebrationis adesse tenentur sin autem omnes dicta die non

adfuerint, dummodo duæ ex tribus partibus, congregatorum Patrum præsentibus sint, celebretur Capitulum, nec propter eorum absentiam, inualida, sed legitima, & canonica censeatur.

Modus inchoandi Capitulum.

CAP. III.

1. Usitata à maioribus nostris introducendi Capitulum forma sic se habet, vt scilicet sabbatho præcedente Dominicæ, vnus ex congregatis Prælatibus, cui iniunxerit Maior, celebret manè missam pro congregatione, cum oratione de Spiritu Sancto, pro bono initio, & successu futuri Capituli orans.

2. Finita nona, & oratione ordinaria peracta, parua campanula Capituli inchoandi signum spatio vnus miserere, cum decem ictibus in fine pulsetur (quod modus significandi Capitulum, quoties signum fieri oportuerit, obseruandus est) quo signo dato, omnes qui tunc in ipsa Eremita præsentibus inueniuntur fratres (inclusis exceptis) ad Capitulum Culparum, vel alium locum per Maiorem ad hoc deputatum, simul conueniant, vbi omnibus genibus flexis manentibus, Pater Maior psalmum 66. Deus misereatur nostri &c. intonabit, cæteris vsque in finem psalmi prosequentibus alternatim. Deinde kyrie eleison Pater noster. & ne nos vers. saluos fac seruos tuos. & Mitte nobis Domine &c. & nihil proficiat inimicus in nobis; & Emitte Spiritum tuum. & creabuntur. & Post partum virgo inuolata &c. & Domine exaudi orationem meam, & Dominus vobiscum cum suis responsis. Oratio eiusdem Domini.

Dominicæ, Oratio, Deus qui corda fidelium, & oratio Omnipotens sempiternæ Deus, qui facis mirabilia magna solus &c. pro congregatione, quâ finita per Maiorem dicitur Antiphona, Sancta Maria cum Beatissimis Patribus nostris Benedicto, & Romualdo, & omnibus Sanctis, intercedat ad Dominum Deum nostrum. Amen.

3. Quibus expletis omnibus sedentibus, & in silentio attentè audientibus P. Maior suasoriam habebit oratiunculam, quæ tota ad bonum successum, ac felicem exitum Generalis Comitatus tendere debet, exhortando omnes ad confessionem ad eundem finem crastina die faciendam in missa Conventuali. Ordinabit insuper, quatenus Sacerdotes sequenti mane, omnes cum deuotione, & feruore rem sacram facere debeant, cum oratione Spiritus Sancti, quæ omnia cum deuota, ac iugi cunctorum oratione ad prædictum finem, prosperitatis scilicet, atq; sælicis successus Generalis Capituli fieri debent. Dominica verò die P. Maior, solemniter maiorem Missam dictâ Tertia, celebrabit, in qua omnes fratres, ac etiam vocales illos, qui fortè celebrare nequiverint, communicabit.

De electionibus in Communi in Capitulo Generali faciendis.

CAP. IV.

1. Omnes superiorum electiones iuxta Concilij Tridentini formam faciendæ sunt, per secreta suffragia, ac Decreti Clementis VIII. Cuncti Electores,

ctores, antequam ad electionem deueniant, se meliores electuros iuxta suarum conscientiarum dictamen curabunt, legendæq; etiam sunt Constitutiones de qualitatibus, ac requisitis eligendorum.

2. Vfus Congregationis antiquus in electionibus cum calculis nigris, & albis seruetur, nigra enim affirmant, negant alba, nec quisquam electus intelligatur, nisi maiorem partem supra medietatē obtineat, quod si duo, vel plures in calculis concurrant, ultra medietatem pro eadem Prælatūra, officioû, vterq; concurrēs iterum suffragijs exponatur calculorum, quiq; maiorem fauorabilium votorum partem habuerit, electus intelligatur; at si iterum pariformes in fauorabilibus supra medietatem fuerint, præferatur, ac electus Prior in professione intelligatur.

3. Quando aliquis pro aliqua Prælatūra, aut officio proponitur, si in Diffinitorio fuerit, exeat, ac longè expectet, ita vt tractatus Patrū Diffinitorū audire minimè valeat, nec reuertatur, donec euocetur. Idem pariter obseruandum, cum de aliquo negotio agendum erit, in quo ex Diffinitoribus aliquis, vel ipsemet Præfidens, ius ac interessè haberet, foras enim exire debent.

4. Qui per se, vel alios directè, vel indirectè, vocem, aut suffragia ad aliquod officium consequendum procurabit, vltra alias pœnas, censurasq; contra illos, qui simili modo officia ambiunt, ex Decreto Clementis VIII., priuationis officiorum ipso facto, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia, pœnam incurrant, dispen-

penfatione foli summo Pontifici referuatà, quæ pænæ ad complices, & ad fcientes, & non reuelantes extenduntur.

5. Notandum tamen, non idcirco prohiberi Eremitis in simul agere, tractare uè de qualitate, & habilitate, meritis, vel demeritis, respectibus, ac conuenientijs eligendorum, quæ iuste alio, alium digniorem, meliorem uè præmonstrare solent; adhortando, persuadendoq; modeste, charitatiuè, ac Religiofe, ad digniorem electionem, dummodo fiat sine precibus, donis, promissuè; hæc quippe sunt subordinatiõnis, ac practicæ, de quibus summorum Pontificum Decreta, Constitutionesq; intelliguntur.

6. Si quis demum à Prælati, aut Principibus sæcularibus, aut alia quacunque persona extrâ Congregationem commendatitias, fauorabilesq; Epistolas ad aliquod officium obtinendum, ad Capitulum directas procurauerit, voce actiua, ac passiuâ per biennium priuetur.

7. Qui autem in aliqua electione, malignum habuerit tractatum, infra quindecim dies, ultra consuetam abstinentiam, ter in aqua, & pane ieiunet, ac ter se in torto flagello priuatim, in cella scilicet, diuerberet, ac genibus flexis ter Psalmos Pœnitentiales cum Litanijs recitabit.

De Prælaturarum renunciatione, Patrumq; uocalium absolute.

Caput V.

- I. Ipsa die Dominica post Nonam, finita ordinaria oratione, detur Capituli signum, & omnes Prælati

Cc;

lati

lati ad sonum campanulæ in Definitorium conueniant, vbi congregati, primum fiat similis diei vocalis oratio, cum suis versibus & orationibus.

2. Deinde Pater Maior Prælatos moneat, vt solito more vnusquisq; prælaturam deponat, qui omnes illico (præter Patres Visitatores) culpam suorum defectuum in administratione admissorum, genuflexi humiliter dicant, & Prælaturæ in manum maioris renūciantes, in terram se prosternant. Tunc verò ipse Maior acceptatis singulorum renunciationibus nomine, ac vice Capituli, imposita pro negligentijs cuiq; aliqua pœnitentiâ, pronunciet omnes tam præsentēs quàm absentes, qui fortè venire non potuerunt, absolutos à Prælaturis, officijsq; suis, sicut alios ab alijs officijs, & obedientijs. Quamuis absentes in eorum gubernijs, tanquam à Capitulo generali deputati, vsq; ad aduentum successorum, aut per literas remotiōnem, interim eorum locis fungentes.

3. Et vt electiones Capituli stabiliores, firmiores, ac validiores sint, imò etiam ad quietem, ac tranquillitatem Patrum vocalium, Pater Maior eos absoluat, & dispenset, vt sequitur: Omnes Patres vocales genuflectant, & vnus dicat Confiteor DEO alta, alij verò dimissa voce, & Pater Maior Misereatur &c. & Indulgentiam &c. postea absoluat, dicens Ego N. quantum se extendunt priuilegia nostra, absoluo vos ab omni censura excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & quacunq; aliâ sententiâ, ac pœna, & dispenso vobiscum, super omni irregularitate in quantum
possim,

possunt, & indigetis ad canonicas, legitimasq; electiones faciendas; exceptis tamen illis censuris, sententijs, pœnis, ac irregularitatibus contractis ob defectus cõcernentes electiones in præsentî Capitulo faciendas, ac deductis ad forum fori, ac pronuncio, & declaro vos legitimos vocales.

4. Quo factò ipse Maior genuflexus culpam dicat, & Maioratu renunciet, quam renunciacionem P. P. Visitatores nomine, ac vice Capituli accipientes iniuncta prius pœnitentia salutari, absolutum ipsum pronuncient. Ipsi autem visitatores suo deinde loco, & tempore sui officij, ratione reddita, renunciabunt.

5. Deinde antequam ad electionem deueniatur, vocalium singuli sigillatim iurabunt, se, quos in conscientia meliores iudicabunt electuros, secundum formã infrascriptam.

Ego N. iuro, me in hoc Capitulo meliores, ac magis idoneos electurum, secundum meæ conscientie dictamen, seruatâ tamen dispositione Constitutionum. Et hoc solum iuramentum pro omnibus electionibus in hoc Capitulo futuris satis erit.

De Patrum Diffinitorum, ac Patris Præsidentis electione.

Caput VI.

1. **EX** omnibus Patribus vocalibus in Capitulo præsentibus, Patres Diffinitores eligantur, dummodo in proximè præterito Capitulo, Diffinitores non extiterint, qui non sunt eligibiles.

2. Sex

2. Sex item eligantur *Diffinitores*, duo scilicet pro vnaquaque natione, id est *Ecclesiastica*, *Veneta*, & *Neapolitana*, & quando *Patres Poloni* accedunt, si quatuor fuerint eligibiles, duo autem eligantur, sicut de alijs Nationibus dictum est, ita vt in huiusmodi casu octo existant, at si pauciores quatuor fuerint eligibiles, vnus solummodo eligatur, & sint septem, quod si vnus tantum capax fuerit, possit illud *Capitulum* inter *Diffinitores* cooptare, at non cogatur, vt electio sit libera. Nulla natio plusquam duos habere potest *Diffinitores*, nullaq; *Ciuitas*, aut *Territorium*, non nisi vnum *Diffinitorem* habebit, quilibet autem illius intelligatur Nationis, in qua professionem emisit.

3. Omnes singillatim calculis exponantur, incipiendo à *Patribus Visitatoribus*, sequanturq; *Patres vocales*, secundum professionis ordinem vnus cuiusque suffragijs tum nigris, tum albis semper adnotatis.

4. *Patrum vocalium*, omnium completis scrutinijs inspiciatur, quot ex ipsis fauorabilia habuerint, & si isti solum sex, vel octo respectiue fuerint, vt supra, omnes *Diffinitores* erunt canonicè electi: At si pauciores sex fuerint, aut septem, aut octo respectiue, iterum fiat scrutinium pro tot *Diffinitoribus*, quot prædicto numero deerunt. Et si plures dicto numero electi fuerint, qui suffragia pauciora habuerint, excludantur, ac pro non electis habeantur.

5. Similiter intelligatur, quando plures eiusdem *Ciuitatis*, aut *Territorij* electi fuerint, is enim electus intelligatur, qui maiorem fauorabilium calculorum quantitatem obtinuerit.

6. Insu-

6. Insuper quia dictum est in nulla natione plures duobus Diffinitoribus dari posse, si in primo scrutinio tres, pluresuè in vna Natione electi inueniantur, qui supra duos pauciora favorabilia suffragia, seu vota habuerint, pro non electis habeantur, ac nouo scrutinio, vel calculo illarum Nationum vocales, quæ nullum, vel vnum solum electum habuerint diffinitorem, exponantur.

7. Sex, septem, aut octo Diffinitoribus respectiuo modo, ac formâ supradicta, electis, cæteris inde egressis, ipsi solummodo in Diffinitorio remanebunt, & prius Patres Visitatores, tam Generales, quàm particulares, visitationes per ipsos conscriptas benè clausas sigillisq; munitas Diffinitorio consignabunt.

8. Vocalibus omnibus è Diffinitorio egressis: Patres Diffinitores per vota secreta de ipsis vnum in Patrem Præsidentem eligent, qui Caput Diffinitorij erit, quiq; cum reliquis Diffinitoribus totius Congregationis supremam authoritatem, potestatemque habebunt.

De Scribæ, Vicarij Capituli, ac officium electione.

Caput VII.

Ebus prædicto modo dispositis, procedant Patres ad electionem Ministrorû, quo debito ordine omnia durante Capitulo disponantur ac peragantur. Imprimis igitur eligatur Scriba Capituli, qui statim electus iuxta tenorem Priuilegi-

orum nostrorum, ad ea quæ ad expeditionem eiusdem Capituli spectant, qui tamen vnus erit, ex Diffinitoribus publici Notarij auctoritatem habebit. Cuius munus erit, totam Capituli seriem, & quæcunq; in diffinitorio tractabuntur, diffinita q; fuerint, si essentialiter notanda sunt, in libro Actorum Capitularium diligenter, ordinatèq; describere, eaq; post conclusionem Capituli, præsentibus Fratribus, & audientibus, publicè legere, ijs exceptis, quæ Patribus visa fuerint, reticenda. Epistolas quoq; Capitulo directas leget, quibus ex sententia Patrum respondebit. Adnotabit insuper scriba, quæ ratione dictarum Epistolarum tractanda erunt, quam notulam Patri Præsidenti porrigat, quæ ipsi suo loco, ac tempore proponet, & post Diffinitionem, ipse in supra dicto libro registrabit.

2. Secundo, ex his, qui extra Capitulum domi sunt Patres, eligatur Vicarius Generalis in spiritualibus, et temporalibus, qui in ipso loco vicem Prioris gerat, disponens omnia, quæ ad ipsius domus familiaræq; directionem pertinebunt, (ijs exceptis) quæ Patres Diffinitores sibi referuare voluerint.

3. Sequitur Depositarij electio, cui traduntur omnes pecuniæ, quas Priores secum detulerant, nec non quæ apud Visitatores inueniuntur, quas omnes sub clauè custodire, & in fine Capituli de illis rationè reddere tenebitur.

4. Deinde duo fiat Còputistæ, qui libros, ac rationes eorum omnium, qui locorum, seu alias bonorum Religionis administrationè gesserunt, diligenter per modum computi examinent, data & accepta ponderent, defe-

ctus

ut notent, & tandem ex his in scriptis redactum rati-
ocinium cum plena facti relatione, Patribus Diffini-
toribus tradant. Alius item eligatur, qui Computista-
rum computa examinet.

5. Referant quoque ea, quæ ipsis visum fuerit cor-
rectione, præmonitione, vel alio remedio, egere, vt
ipsi Patres opportunè providere valeant.

6. Fiet postea ostiarius Capituli, qui Conuersus,
prudens, ac Idoneus esse omnium iudicio censeatur &
oportet namque eum audire, fideliterq; audita, refer-
re, eorum, qui vel ingredi ad Patres desiderant, vel
Patrum responsa foras expectant sibi per eundem re-
portari; eos, qui vocandi sunt, statim vocare, Capituli
signum, horis competentibus dare, & quæcunque alia
Patrum commissa, omni solertia executioni mandare.

7. Ac similiter constituendi veniunt tam primæ,
quàm secundæ Mensarum Lectores, ac ministri ipsa-
rum, scilicet Refectorarius, ac duo, vel tres Fratres,
qui dictis inseruiant Mensis.

8. Post hæc adnotabit idem scribe, omnium Ele-
ctorum nomina, tam Diffinitorum, quam officialium
prædictorum, incipiendo à Dignioribus vsq; ad infi-
mum, eorumq; descriptionem statim dabit P. Præsi-
denti, qui eam in Refectorio antè Cænæ benedictio-
nem eiusdem Dominicæ coram omnibus fratribus
clarâ voce leget, atq; exhortatiunculam in fine adjici-
et, vt fratres omnes durante Capitulo pro felici rerum
euentu maiori cura, ac diligentia, quàm antea Regu-
lari, ac Eremiticæ obseruantia intendant, ac oratio-
nibus toto animo iugiter inuigilent. Dd 2 De or-

De ordine Seruando in negotijs per Patres Diffinitores tractandis.

CAP. VIII.

1. Patres ipsi Diffinitores singulis noctibus cū alijs ad Matutinum in Ecclesia, diebus verò festiuis, etiam ad vespervas conueniant, cæteras verò diurnas horas separatim, vel alternatim persoluant, ac legitimo cessante impedimento rem sacram quotidie faciant. Ac dum Prima in Choro feriâ secunda cantatur, P. Præsidens missam cum Oratione Spiritus Sancti celebret, & sic omnibus diebus, seruato professionis ordine, vnus ex Diffinitoribus cum eadem oratione celebrabit, eadem hora, & qui fortè ex ipsis Diffinitoribus celebrare non poterit, interueniat.

2. Qua missa peractâ, signoq; ab Ostiariò dato õnes in diffinitoriũ se cõferãt vbi ipsis, cõgregatis, dicto secretò Pater noster. P. Præsidēs dicat Et ne nos inducas &c. *Memite Spirit: tuũ & Dñe exãdi & Dñus vobiscũ, Oratione Actiões nostras, & sic fiat quoties Diffinitoriũ intrãt.*

3. Antequam negotia propria Religionis Patres aggreantur, charitas vrget, vt prius illi, si qui sunt foris, expellantur, qui alicuius negotij resolutionem, vel responsum expectant.

4. Postea Epistolæ tam è nostris locis, quam aliunde Capitulo directis, perlegantur, & scribat tam illas, quæ prouisionem requirunt, quàm responsionem, adnotabit. Ad tollendam tamen omnem suspicionis causam, Eremitæ ad Capitulum generale scribentes, de-

be ne

bent retrô Epistolas, nomen Eremiti, in quo scribunt, ac degunt, apponere V. G. Ruha, Mons Anconæ &c. & antequam scriba eam aperiat, si Prior loci, vnde venit Epistola, in Diffinitorio erit, foras exeat, donec legatur.

5. Lectis Epistolis, vocentur visitatores, qui cuiuscunque loci debito ordine visitationem legant, sedulo inuigilantes, attenteq; audientes Patres obseruanteq; punctualiter si quid aliqua nouâ prouisione indigeat, & si quis est in Diffinitorio, qui in ipsa recitatione Visitacionum comprehendatur, vel quocunque modo ad ipsum pertinere dignoscatur, foras egrediatur, idem faciat P. Præsidens, eiusq; locum tam primus Diffinitor habeat, quibus expeditis comburantur visitacionū notulæ, & ea, quæ amplius apparere non debent; Patresq; visitatores genuflexi culpam dicant, officio renunciantes, quos P. Præsidens pœnitentiâ iniuncta, absolutos pronuntiabit.

6. Et item si qui sunt in loco, qui aliqua de causa visitati non fuerint, vocentur, & visitentur: sic etiâ si qui puniendi de suis defectibus, vel corrigendi, si præsentes fuerint, puniantur, & corrigantur, & si absentes, debitâ pœnitentiâ eis taxetur, ac suo tempore, ac loco executioni mandetur.

7. Anni præteriti Diffinitiones, ac statuta perlegantur, & qui ea non fuerint exequuti, puniantur.

8. Accersantur insuper Priores præteriti, qui in Diffinitorio non sint, ac diligenter interrogentur de statu, necessitate, & prosperitate locorum, personarū,

& aliarum rerum, quæ ad rem faciant, & qui corrigendi sunt, corrigantur, & nunquam correctio prætermittatur, & qui in gubernio suo defecerint, etiam puniantur, vel si Diffinitores forent, nec cuiquam hac in re parcatur, sed cunctis puniendis iudicium fiat cum æquitate.

9. P. Præsidēs rem de qua agitur. proponat, & cōsequenter per suos gradus incipiens à digniori, vsque ad infimum, ab vnoquoque Diffinitore requirat, quid sentiat, & ultimo loco quid ipse super re proposita sentit, verbis exprimat, quo tractatu sic expedito, fiat per suffragia solitum scrutinium, at si duo Patres Diffinitores concordent quidpiam ad bonū regimen Congregationis spectans, proponere possint, ac valeant, ac scrutinio exponatur, etiam si P. Præsidens noluerit.

10. Si autem in Capitulo Generali aliquid proponatur, & approbetur, quod prius à Capitulo Conuentuali exclusum fuerit, nullum sit, nisi exclusio Capituli conuentualis, ipsi Capitulo generali fuerit manifestata,

5. Quodocunq; materię graues, difficilesq; pertractandæ erunt, ad primam sessionem, vel etiam ad sequentem diem resolutionis protahantur, vt maturius examinentur, maximè verò in actis Capitularibus communem obseruantiam concernentibus, à quibus semper abstineant, nisi necessitas urgeat.

12. Declarantes tamē ordinationes, actusq; Capitulares, qui ad communem obseruatiā non spectant, statim parere obligationem, donec reuocetur. Alij vero
ro actus

10. actus Capitulares, qui ad communē obseruantia spectant, statim pariter obligent (nisi constitutionibus aut actis Capitularibus cōfirmatis, aduersentur) sed ut vim legis habeant, necesse est, ut á sequenti Capitulo confirmentur, quod si non fiat, pro nullis, ac reuocatis sine ulla prorsus declaratione, habeantur, Idem pariter obseruandum in dictarum nouarum ordinatio- num reuocatione.

13. Quisquis autem indicendo quid sentit, stude- at breuitati, ea tantum quæ ad rem faciunt, exprimens friuolis, aut impertinentibus omiffis. Quidquid enim hic peragitur, substantiale erit, alias nullo modo hic pertractetur, Nulla sint verba ingrata, ac aspera inter Diffinitores, nec voce, aut signo aliquo, sancta charitas vel leuiter offendatur. Nemo suam sententiam perti- naciter defendat, sed plurimum opinioni facile consen- tiat. Omnis quippe murmuratio longè absit, nec quis- quam signo aliquo prodat se grauius ferre, quod con- tra suum votum tantum quidpiã sit definitũ, sed quili- bet hilariter sustineat, & qui contra fecerit, puniatur.

14. Caueat item quilibet, nec eorum aliquando verbum proferat, neq; signum faciat, quo animus eius circa futurum scrutinium alijs pateat, sed clausa manu suffragium tenens, cautè in vasculum immittat, ita ve videat nemo.

15. Sic insuper omnino prohibitum pro re aliqua ibi diffinienda, siue communis, siue alicuius propria existat, peculiare tractatũ [practica vulgo appellant]

secreto

secretò habere, sed sola veritas, & Iustitia præ oculis est ab omnibus unanimiter habenda; prudenter unusquisq; consideret damnum, quid sibi, animæq; suæ, nec non proximo afferret, si votum, seu suffragium iniquo animo, contra Ius, & æquitatem, foras emitteret, Quamobrem semper in rebus terminandis, omni affectione, passione uè depositâ, Deus timendus est, eiusq; tantum gloria, animarumq; salus, atq; communis utilitas sincero oculo respicienda.

16 Cum autem quæ in Diffinitorio tractantur quasi sub sigillo secreta retinenda, præsertim ea, quæ reuelata mutuum odium, magnaq; scandala suscitare valent inter Eremitas, Ideo in virtute S Obedientiæ ac sub formali præcepto decretum est, ne quis alicui referre, seu reuelare audeat, eiq; specialiter, de quo in absentia actum est, rem in Capitulo tractatam, seu secretò diffinitam, vel factam, ex qua reuelatione discordia, odium, vel scandalum quoquo modo oriri queat. si quis cõtra fecerit è Diffinitorio eijciatur. nec liceat cuiquam, Diffinitores de rebus, quæ in Capitulo fiunt, interrogare

17 Post hæc accedant Computisæ, qui summarie exponant errores, & defectus in libris rationum repositos, expensarumq; excessus, & omnia quæ alicuius momenti esse videantur. Quibus auditis Diffinitores corrigant, emendent, ac puniant eos, qui malè administrauerint, secundum quod illis iustum esse videbitur, futurisq; saltem admonendo prouideant.

18. Si casus euenerit, vt decimæ vel aliæ impositiones

nes à sede Apostolica, vel ab ipso Capitulo pro aliquo Congregationis negotio, imponantur, tunc omnes Eremos, secundum singulorum facultatem, in solutione istiusmodi oneris, pro rata contribuere oportebit, & antequam istæ taxæ fiant, omnes Capituli vocales audiantur.

19. Accuratè tandem considerent Patres omnia, quæ vel per Constitutiones, vel etiam per acta Capitularia, Capitulo reseruata constant, vt antè Capituli finem debitè expediantur, cum infráannum resolu, vel diffiniri minimè possint.

20. Vltimo loco duo scrutatores Clerici, timentes Deum eligantur, qui fideliter in Prælatorum electionibus se gerant.

De electione Patris Maioris aliorumque Prælatorum.

C A P. IX.

His igitur feliciter expeditis ipsâ die, in qua electio Prælatorum fieri debet, manè dum Prima in choro cantatur. Missa de Spiritu Sancto cum commemoratione Sanctorum Patrum nostrorum Benedicti, & Romualdi celebrabitur, cui interueniant etiam Patres Diffinitores, qui fortè illa die celebrare non valuerunt, duo Clerici Scrutatores cum Ostiario Capituli, qui salutem communicent.

2. Absoluta missa Patres Diffinitores, Diffinitoriũ ingredientur, vbi recitatis orationibus vt in sabbatho, ac Dominica præcedentibus ad electionem Prælatorum

Ee

rum

rum deueniant, ac primo constitutio de eorum qualitatibus, & conditionibus prout in Capitulo proxime sequenti, ac caput secundum Sanctæ Regulæ cum sua constitutione in fine perlegantur.

3. In Prælatorum electionibus in Capitulo faciendis, solummodo Patres Diffinitores actiuam vocem habebunt, passiuam verò, qui ab eisdem fuerint nominati: In quorum nominationibus, præcedentiæ, non dignitatum, ac locorum ratio est habenda: incipiendo ab ipso P. Maiore, postea sequuntur Visitatores, Procurator Generalis, ac Priores successiuè iuxta eorum gradus, quæ denominationes sic fiant.

4. Vocatis Clericis Scrutatoribus, P. Præfidentis in virtute S. Obedientiæ illis præcipiat, vt suum officiũ fideliter agant, nec cuiquam vnquam ex ijs, quæ in Scrutinio dicta, factauè sunt, reuelent: Iamq; præparatis in sufficienti numero papiraceis schedulis eiusdè formæ, ac magnitudinis, quilibet ex Diffinitoribus in vna dictarum schedularũ, secretè nomen illius Patris, quem proponere, denominareq; voluerit in electione faciendâ, describat in hanc formam. Ego N. nomino in Maiorem N. exprimendo nomen Prælaturæ, Patrè N., & vnusquisque benè complicatus, ita vt nullo modo quidpiam appareat, dignosciuè possit in Pixidè Scrutatorum propria manu dimittant.

5. Scrutatores verò illis acceptis, è Diffinitorio exeuntes, in cellulam ad hoc sibi assignatam, se conferant, vbi sub silentio nomina eorum, qui nominati sunt, & Prælaturæ currentis in modum breuissimi memorialis scribant

scribant atq; in Diffinitorium reuertentes, sic Patribus deferant. sunt nominati ad Prælaruram N. Pater N., & N. nomina tamen, ac numerum eligentium, omnino reticentes, relinquentes schedulam, seu memoriale huiusmodi in mensa Diffinitorij.

6. Et nequis in errorem incidat, decretum est nemini licere se ipsum in electione nominare sub grauissima pœna à reliquis Diffinitoribus taxanda. Ideo scrutatores cognoscentes in schedula hoc crimen, illico reliquis Diffinitoribus, eandem schedulam ostendentes, manifestabunt sub pœna vnius disciplinæ circularis.

7. Scrutatoribus foras egressis, fiat de vnoquoque electio specialis per scrutinium: ac primo Diffinitores nominatos scrutandos esse, tum eos qui foris sunt, secundum professionis gradum, & qui vltra medietatem plura fauorabilia suffragia obtinet in scrutinio, illam, de qua agitur Prælatura, obtinebit: at si nemo plura vota supra medietatem obtinuerit, tunc denuo denominatio fiat, ac nominati scrutinio subiiciantur, vt supra, quod toties fiat, donec ex nominatis maiori calculorum parte, vnus eligatur.

8. Si quis ad Prælaturam electus recipere renuat, iustis deductis causis, audiatur, at si Patres in prouisis steterint, eorum dispositioni acquiescat.

9. Vnoquoque electo Prælato, P. Præsidens, suo aliorumq; Diffinitorum nomine, denuo eos eligant in hanc formam: Ego N. nomine meo, & omnium istorum Patrum Diffinitorum eligo, ac pronuncio Patrem N. in Maiorem nostræ Congregationis, idem in alijs Præ-

latis, secundum eorum ordinem faciet. Et si Præfident electus fuerit, Primus Diffinitor ut supra eliget. Nec villo modo talis electio omittatur, quia secundum Doctores in ipsa electionis essentia consistit, particularesque electiones factæ per suffragia à PP. Diffinitoribus sunt veluti præambula ad eorum voluntatem inuestigandam, & cognoscendum, quemnam ipsi intendant eorū vice, ac nomine ad Prælaturas nominari, ac eligi.

De aliquibus requisitis prælatis necessarijs.

C A P. X.

Nemo in Maiorē eligi potest, qui per Quinquennium in hac Congregatione professus non fuerit, & nisi Prior, seu Visitator non extiterit, magnæ necessitatis casu excepto: Nullus Maior ultra quadriennium in officio perdurabit.

2. Visitatores biennio durabunt, nec eligi valent, nisi post quartum annum professionis, casu pariter necessitatis excepto.

3. Tam Maior, quam Visitatores eorum officio durante, non possunt esse Priores locales.

4. Maior, & Visitatores, diuersæ erunt Nationis.

5. Procurator in vrbe non erit eiusdem Nationis cum P. Maiore.

6. Nemo in Priorem eligi potest, nisi post quartum professionis annum in hac Congregatione, necessitatis casu excepto, tunc enim Capitulum dispensare poterit, casusque qualitatem iudicare: sicuti quando in necessitate.

cessitate antè Quinquennium in P. Maiore, & Quadriennium in Visitatore.

7. Nemo in eadem Eremito Prior vltra quatriennium maneat, quod etiam in Procuratore Generali in vrbe intelligatur.

8. Nullus vltra sexennium Prælatura fungatur, & quodcunque officium habens vocem in Capitulo intelligatur, post quod sexennium per biennium continuū à quacunq; Prælatura vacabit, ita vt minor vacatia ad rem non faciat, neq; numeretur. Annus autem hic ab vno ad aliud Capitulum intelligetur. Quando verò duo vel tres deessent menses à Capitulo generali aut Dieta, vel etiam infra annū à Tribunali dispensari poterit.

9. Omnis Natio tot ad minus Priores habebit, quot habet Eremos, excepta Viennensi Eremito: cuius Prior à quaq; natione assumi potest.

10. Nostræ Congregationis Nationes vna est status Ecclesiastici, altera Lombardiæ, seu Dominij Veneti, Tertia Regni Neapolis, Quarta Poloniæ, Viennæq; simul.

11. Qui fugitiuus, aut Apostata vltra mensem extiterit, non potest in Prælatum eligi, nisi post triennium Capitulum dispenset, vt suo loco dicendum est.

12. Qui librum Rationum suæ Eremiti ad Capitulum non tulerit, eo anno non est in Priorem eligibilis, sicuti qui ex ordinaria in dispositione communi vita viuere non potest, non poterit in Priorem eligi.

13. Moneantur tandem Electores, tam in Diffinito-

rum, Priorum, aliorumq; Prælatorum electione, suæ
minimè facere satis obligationi, si quem bonum iudi-
cant, eligant; sed tenentur eligere, quos in conscien-
tia iudicant meliores, alias mortaliter peccant, etiam
si non iurassent, se meliores electuros.

De locorum Reformatione & familijs constituendis.

C A P. XI.

Post Prælatorum electiones, consequens est, & fami-
lias locorum ordinare, atque fratres suis locis, pro-
ut necessitas, seu opportunitas exigit, deputare; sed
præcipuè cauendum est nè sine causa, sineq; maxima
necessitate fratres à loco ad locum transferantur, &
præcipuè ij, qui ibidem quieti manent. Quæ quidem
indiscreta, nimisq; frequens Eremitarum mutatio nun-
quam laudanda est, quia multa mala parit, neque audi-
endi sunt quidam instabiles, qui quotidie velut aues
volatiles per omnes Eremos transuolare cupiunt, sed
potius ad stabilitatem suadendi sunt, imò & cogendi.

2. Si alicui ratione mutationis aliusuè negotij iti-
nerandū erit, dimissorias Epistolas à Patre Priore secū
deferat, alias non nisi per noctem in nostris locis ad-
mittatur, nisi talis, tantæq; qualitatis esset Pater, ut nul-
lam suspicionis vmbra admitteret.

3. Considerent insuper Diffinitores in familijs con-
stituendis, & cuiusq; loci viuendi facultates, & habitadi
commoditates ne siquidem locus plus æquo graue-
tur, fratresq; necessitates patiantur. Sic autem
hæc familiæ collocatio fiat, vt æqualitas serue-

cur, neminiq; grauamen inferatur, [scriptum-
est enim] quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. Acci-
piant tamen omnes Priores cum patientia eos, qui sibi
consignati sūt fratres, nisi aliquid rationi obstet, nec est
quod quisq; ignoret, quæ à superioribus [cōsilio habi-
to] fiunt, à Domino fieri, sicq; saluti consuli animarū.

De conclusione, & publicatione Capituli.

C A P. X I I.

Pertractatis omnibus, quæ ad dispositionem Capituli
pertinent, eligantur Patres Visitatores pro loco resi-
dentia P. Maioris & Visitorum, qui eum visitabunt
ante Capitulum generale, aut Dietam.

5. Tum omnia acta Capitularia per scribā legantur,
cæteris attēte audientibus, quæ emēdētur, & corrigātur
addēdo, vel minuēdo, secūdū quod visū fuerit Diffini-
toribus, & specialiter signētur ea, quæ Patres publi-
cari nolunt.

3. Postea Diffinitores triduum sibi reseruent, quo
ipsi, seu maior eorum pars, in eodem loco inuenti, pos-
sint suam auctoritatem, ubi opus fuerit exercere, nihil
tamen ex his, quæ facta sunt, reuocari possint: & si quis
eorum terminos loci egressus fuerit, auctoritatem a-
mittat. In quo triduo PP. Diffinitores, omnibus Præ-
latis præcedent, atq; etiā Patri Maiori in Diffinitorio
extra quod ipse Pater Maior Diffinitoribus præcedet.

4. Rebus à Capitulo decretis reuisis, omnia descri-
bātur in libro Actorū Capitulariū distinctè, & ordina-
te.

re legibiliq; caractere per eundē scribā, seu per ali-
um, dummodo ipse se propria manu subscribat. Crasti-
na verò die, Missa cum oratione, Deus, qui nos à seculi
vanitate &c. & post Nonam, oratione ordinaria com-
pletā, ad sonum campanulæ omnes Eremitæ in Capi-
tulo culparum congregentur.

5. Vbi cunctis sedentibus Pater Præsidens breui
quodam sermone, omnes hortari ad veram promptaq;
obedientiam debet. Crucem item quemq; suam am-
plectendam, libenterq; portandam instruere. quo ces-
sante, assurgat scriba, ac stans ante Altare, alta, & intel-
ligibili voce, distinctèq; omnia gesta, decretaq; Patrū
præter ea quæ tacita esse voluerunt, omnibus audien-
tibus, publicè vt Notarius, perlegat.

6. Publicatione tali finita, suum locum Pater Ma-
ior accipiet, ac statim intonabit. Te DEVM laudamus
quo decantato, & si quid habet dicendum, dicat in
confirmationem earum rerum in Capitulo factarum,
ad omnimodam obseruantiam, omnes adhortan-
do, tam Prælati, quam subditis denunciando, vt
infra triduum se expediant, suumq; iter arripiant ad
locum obedientiæ. Item prohibeat, ne quis sine cōsen-
su, & licentia Prioris eiusdem loci quidpiam inde secū
deportet.

7. Debet vnusquisque Prior, acta seu decreta, quæ
ad suum locum, & ad communem obseruantiam per-
tinent, copiā desumpta, secum deferre, ac in libro suæ
Eremitæ (denunciata prius suis Eremitis, ac familiæ] de-
scribere, & qui rescribere, accipere vt ne glexerit, vel
ipsemet

Ipsemet Prior, vel in eius absentia primus dignitate, aut professione illius loci, ac familiae, qui praeses fuerit, semel in pane, & aqua ieiunet & septem psalmos penitentiales cum Litanis, & orationibus genu flexus dicat

8. Demum per Depositarium, Crumena cum paucis Prioribus restituantur, unicuique scilicet crumena illius loci, cuius est Prior, sciente Patre Praesidente qui ad hoc, ut optima methodo, perfectaque pace pertranseat, assistentem denominabit: quia sicut Priores omnes, qui ad Capitulum accesserunt, tam pro accessu quam pro recessu viaticum detulerunt, ita omnes pecuniam habere debent sufficientem ad designatum locum, & ut hoc ordinate accidat illis, qui ob vacantiam, seu aliam causam, vel respectum sine Praelatura restant, congregentur crumena illorum locorum, pro quibus nouae Praelaturae constitutae sunt, quae scilicet non erant de corpore Capituli, talibus enim tradi debet viaticum a loco ubi de familia degunt, quod etiam de Maiori, ac Visitatoribus intelligendum est, & si aliqua crumena insufficientis esset, tunc Eremus, a qua Crumena ipsa sumpta est suppleat, & si superabundet, eidem Eremo restituatur superfluum.

De Auctoritate Patrum Maioris & Visitorum

CAPVT X.III

Intra annum Pater, cum Visitoribus commune ac supremum Tribunal constituunt Religionis. Et in omnibus Eremitis seu Congregationis locis, eandem auctoritatem

ratē habēt quā, suo tēpore Generale Capitulū habere solet, exceptis ijs quæ in istis Cōstitutionibus, vel per alias diffinitiones declarationes uē eidē Capitulo expressè reseruatæ fuerūt.

2. Solus Pater Maior de rebus locorum (neq; vbi ipse deget) disponere non potest in Priorum præiudicium, nec in aliquo circa loci regimen se intromittere, neq; in Sabbathis fratrū culpas audire, potest nihilominus generales, aut particulares debitas correctiones Prioribus, ac subditis simul, ac cuilibet eorum facere, quotiescunq; necessarium iudicauerit sicuti mīnuere, ac remittere pænitentias infra annum à Prælati, aut constitutionibus taxatis (si humiliter pænitentes petant) prout ad salutem animarum expedire iudicauerit: & idem in actu visitationis, & non alijs temporibus, visitatores poterunt.

3. Idem P. Maior curabit, vt Capituli Generalis ordinationes, boniq; mores, ac antiquæ Religionis consuetudines exactè obseruentur, quod etiam Priores in eorum residentijs, præstabunt, alias eorum conscientia grauentur.

4. Pater Maior cum visitatoribus omni loco, ac tempore, quocunq; fratrem etiam Prælatum ad eorum libitum corrigere, punire uē possūt, ac loca, personas uē, vbi, ac quocunq; voluerint visitare. Item fratres de loco ad locum mutare, ac quicquid vile personis, lociq; futurū iudicauerit efficere. Quæ tamen mutationes raro, vel nunquā frant, nisi animarū periculum immineat, aut necessitas cogat.

5. Si aliquis Prælati, [quod absit] cōuictus fuerit diuinorum,

Diuinorum, aut S. Ecclesiæ præceptorum, Regulæ, aut Constitutionum, aut ordinum, ac Diffinitionum Capituli Generalis, aut S. obedientiæ contemptor, deponatur, si Religiosorum corruptor, aut ita negligens esse comprobetur, vt euidenter graue scandalum, damnum aut ruinam Congregationi locouè; cui ipse præest, euenire posse dignoscatur, bis, aut ter intra terminos à P. Maiore assignatos, amoneatur, vt fistat, seq; corrigat, & non correptus deponatur: Et si Pater Maior deponendus foret, idem prorsus secum obseruent visitatores.

5. Quocunq; depositionis casu, aut noui Maioris electionis per mortem. aliamuè causam, Visitatores alios quatuor Prælatos conuocate debent, vt omnes simul ad depositionem, aut electionem canonicè eodè prorsus modo ac formâ, quâ in Capitulo Generali Maior eligitur, procedant, & eo tempore quo Maior decrit, Visitatores in administratione suppleant.

6. Sed in depositione, aut electione vnus Visitatoris alteriusuè Prælati, satis sunt quinque: ita vt in electione vnus Prioris Pater Maior, ac Visitatores, duos ex illa Natione Prælatos, vbi talis electio facienda est, conuocabunt; Ita ut quinque sint Electores: sed pro electione, aut depositione vnus visitatoris, P. Maior, visitator, tresq; alij Prælati interueniant, & sic quinque simul ad electionem, depositionemq; procedant.

7. Quæcunq; momenti dubia Pater Maior cum visitatoribus, tum in actu visitationis tum extra, circa cultum Diuinum, ac cæremonias, etiam si ex Constitutionibus

seu quibuscumq; Patrum declarationibus, descendam ac oriantur, declarare utiq; poterit. dubia verò parui momenti solus Pater Maior, atq; etiam Visitatores, declarabit [sed isti solum in actu visitationis] pariter & Priores leuia dubia quæ euenire possunt, poterunt declarare, non tamen momenti, quam visitam Pater Maior, quam Visitatores & Priores an dubia magni sint momēti vel leuia interpretari possint, eorumq; declarationi omnes acquiescere debent, qui si absurdè declararunt, Capituli Generalis iudicio subiaceant.

9. Intra annū omnia negotia, & actus Congregationis occurrentes, ad P. Maiorem deferatur, cui cum P. P. Visitoribus eorum expeditio incumbit, quibus etiam in actu visitationis Priores negotia grauia occurrētia, communicabunt.

10. Debent singulis annis, graui cessante necessitate de cōsensu P. Maioris totā in Italiā Congregationem visitare: Et quia Poloniæ ac Germaniæ annualis visitatio non est possibilis, sed quoties possibilitas vrget, à Capitulo Generali, aut Dieta aut à Patre Maiore ac Visitoribus prouideatur, vt singulis quoq; annis etiam dicta loca visitentur? Et si quis a Visitoribus Generalibus se grauatum senserit, ad Patrem Maiorē aut Dietam appellent, & si à delegatis, ad Tribunal.

11. Cum ipsi Visitatores de ordine, & consensu P. Maioris Congregationis Eremos visitabunt, eandem, quam cum ipso Maiore simul habere consueuerunt auctoritatem, retinebunt, sed locum vbi ipsi resident visitare minime poterunt. Et inter visitandum aliquid arduum

arduū difficileuè occurrerit Maiorē pro ipsius casus
decisione cōsulāt, ac si possibile sit, & casus dilationem
patiatur, ante resolutionem eius sententiam expectent.

12. Ad suum libitum poterit P. Maior quotiescunq;
voluerit cum visitatoribus visitare Congregationem
sed non omittat singulis triennijs, aut quadriennijs
Poterit patiter pro tempore Maiori, si locum aliquem
particularem voluerit visitare, ad suum beneplacitū
duos visitatores ducere.

13. Visitatores nullo modo in domesticis negotijs
locorum, quos visitant, se ingerant, neq; absq; Maior-
ris consensu poterunt, alicuius Prioratus renunciatio-
nem recipere, imò talis renunciatio ab ipsis puniatur.

14. Visitatorum auctoritas inter utrosq; communis
est, ita vt alter sine altero suam Iurisdictionem nullibi
exercere queat, nisi per Maiorem aliquem locum visi-
tandi, aut aliquid aliud faciendi, commissum fuerit,
quo casu, Visitator delegatus cum sacerdote assignato
in focium à P. Maiore, plenam (nisi limitata ei, fue-
rit) habeat auctoritatem, quam P. Maior, aliusq; visi-
tator simul habent.

15. In visitationibus antiquum stylum modumue
Congregationis retineant, incipiendo à Prælati, aut
superioribus, ac successiue à primis in professione. Ac
in visitandis officinis, Cellulisque tam Prioris, quam
cuiuscunq; fratris, semper dictus P. Maior interfit.
Nullo modo libros rationum videre omittant, vt præ-
cipue certiorare Dietam possint.

16. Antequam visitatores ad visitandum proficif-
cantur,

santur, simul cum P. Maiore, duos vice visitatores eligant, qui eorum durante absentia, valeant cum Patre Maiore esse, ac negotia plenâ auctoritate expedire. Et quia primi in dignitate hucusq; eligi obtinuit consuetudo, aut professione antiquiores domi existêtes, idèd impostero idem obseruentur, nisi iustis de causis, & maturâ consideratione aliter faciendum iudicatum foret: qui vice visitatores ad regressum duorum visitatorum generalium, auctoritatem deperdant.

17. Idem Visitatores (vltrâ Eremos, ac loca) visitabunt Beneficia tam curata, quam non curata, & in eis, quæ viderint necessaria providere: quorum ordinationes ac decreta in actu visitationis facta, in speciali libro adnotentur, quorum transumpta ad Capitulum generale portabunt: quæ ordinationes semper obseruari debent, donec à Capitulo generali, aut subsequêntibus visitatoribus, reuocata fuerint: ac iidemmet visitatores, & alij pro tempore existentes de eorum obseruantia inquirant.

18. Visitatores ad visitandum locum residentia P. Maioris, ac visitorum, electi, non illuc accedant, neq; suâ vtantur auctoritate, nisi post Pascha, & sic antè Dietam proportionabiliter, nisi à P. Maiore vocati antea fuerint.

De Receptione nouorum locorum.

C A P. XIV.

Si Congregationi nouus offeratur locus, recipiendus erit, nisi Eremitico instituto repugnet, nec loca tam oblata, quam recepta repudiari possunt, nisi maiori
 calculorum

calculorum maioris partis vocalium, ad Generale Capitulum aduentorum. Noua etiam loca procurare licebit, quando ob multitudinem fratrum loca non essent capacia.

5. Recipiendi autem facultas, penes Capitulum Generale erit: hoc tamen addito, ne locus recipi aliquo modo valeat, in quo duodecim Eremitæ ali sustentantq; nequeant, iuxta Decretum Gregorij xv. Multæ accipiendis in locis circûstantiæ cõsiderandæ sunt, imprimisq; situs, Regio & loci solitudo vt scilicet Eremitico instituto conueniant adaptariuè valeant: ac præcipuè eorum prospectus ad meridiem, & orientem vergat, nequaquam autem ad Septentrionem. Syluas habeat densas, ac latas, & aquam in abundantia Multum iuuabit, si situs etiã deuotionem redolet, & inter fideles, ac deuotos consistit Sed si hæ omnes conditiones non adsint, præcipuè tamen, ac necessariæ non desint,

Conclusio & Confirmatio

Constitutionum

CAPVT XV.

Præsentibus Constitutionibus, ordinatis, ad earum maius robur, ac firmitatem communi consensu PP. Diffinitores cum Patribus Vocalibus præcipiunt, vt omnes Cõstitutiones in hoc libro descriptæ perpetuæ sint ac fideliter, inuiolabiliterq; vnâ cum Regula S. Patris Benedicti, ab omnibus Eremitis Nostræ Congregationis præsentibus, & futuris perpetuò seruentur.

2. Quæ

2. Quæ Constitutiones, nunquam in totum, vel in partem, reuocari, mutari, aut alterari poterunt, nisi à duobus Capitulis generalibus continuis reuocatæ, mutatæ, aut alteratæ omnium suffragijs, aut à tribus continuis Capitulis maiori parte votorum. sed ordinationes Capitulares, idest actus Capitulares, qui à Capituli Generalis Diffinitoribus ad communem obseruantiam fiunt, postquam semel legitime facti fuerint, ac modo supradicto confirmati, non poterunt reuocari, aut cassari, nisi per duo sequentia Capitula, vt iam dictum est cap. V.

Forma induendi Nouitios.

C A P. XVI.

AD habitum post probationem quadragenariam approbatus Nouitius, si fieri potest die festo per Superioris manus, habitus ei tradatur in missa Conuentuali, qui Nouitius post offertorium per Magistrum antè Altare præsentabitur, edoctus prius quid dicendum, faciendumuè ei incumbat, indutusq; Tunicella subtus antea, gestans Coronam Clericalem, si Clericus fuerit, cui genuflexo, manibusq; iunctis, Sacerdos conuersus dicat. Quid postulat Charitas vestra? Cui ipse alta voce respondere debet. Misericordiam DEI, & habitum vestræ Sanctæ Religionis Eremiticæ Regularis, humiliter peto. & Sacerdos subdat. Planè ne exploratum habetis filii, maturaquè consideratione perspectâ formam, ac seriem vitæ nostræ, prout in Regula, & Constitutionibus continetur? quam sit ardua, & austera, nè fortè Succumbentibus vobis, perseuerantia interdicitur.

perdicatur. Nouitius respondet. Reuerende Pater optimè perpendi, ac ritè consideravi omnia, & quamvis cognoscam vires meas tanto negotio impares esse; nihilominus de gratia Omnipotentis Dei confido, speroq; auxilio ipsius, & vestrum omnium orationibus me peruenire posse ad culmen huius nostræ Sanctæ vitæ, atq; permansurum vsq; ad mortem, quemadmodum fecerunt Prædecessores mei, qui perseuerauerunt vsque in finem. Quapropter rogo vos amore Dei, quatenus habitum Sanctum vestrum mihi concedere non grauemini. Deprecantes Dominum Deum, vt ipse pro sua pietate, & misericordia gratiam mihi impartiri dignetur, quâ meam bonam voluntatem prosequi, ac bonum desiderium meum perficere queam. Tunc demum concludat Sacerdos, dicens. Fiat vobis, sicut credidistis, & perijstis, & gratia Dei maneat semper vobiscum in auxilium vestrum. Deindè incipiat psalmum 50. Miserere, ac prosequatur, cum Magistro ex vna parte, & Chorus ex altera, vsq; in finem cum Gloria Patri, &c. postea Kyrie eleison Pater noster, & ne nos ¶ Saluum fac seruum tuum Domine ¶ Ostende ei Domine misericordiam tuam ¶ Esto ei Domine Turris fortitudinis ¶ Nihil proficiat inimicus in eo ¶ Mitte ei Domine auxilium de Sancto ¶ Domine exaudi orationem meam ¶ Dominus vobiscum, cum suis responsorijs à Choro faciendis.

Quibus absolutis sacerdos conuersus ad Altare precatur hoc modo. DEVS indulgentiæ Pater, qui seueritatem tuæ districtiōis temperans indulxisti, ne filius portet

us portet iniquitatem Patris, & qui mira dispensatione etiam malis bene utens tuae dignationis gratiam per eos frequenter operaris, quæsumus clementiam tuam, ut huic famulo tuo non obsistat, quod habitum Sanctæ Religionis huius Eremiticæ per nos tanta, ac tali te indignos accipit, sed Ministerium quod per nos exterius exhibetur, tu interius per donum Sancti Spiritus exequaris. Per Dominum nostrum. &c.

Deus qui per coeternum Filium tuum cuncta creasti, quique mundum peccatis inueteratum &c. quibus finitissimus Sacerdos, ac Magister genuflexi usque ad finem dicant Hymnum Veni Creator Spiritus &c. & Chorus respondeat alternatim. postea Sacerdos expoliet Novitium, dicens, Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus tuis, leuando ei tunc omnia secularia indumenta, & nostro induendo habitu, dicat, Induat te Dominus nouum hominem &c. & Chorus repetat semper eadem verba. Postea Sacerdos sequentes subdat orationes DOMINE IESV CHRYSSTE &c. cum duabus alijs, ut in originali latino. Postea aspergatur Novitius aqua benedicta, dicendo Asperges me &c.

Ac imponatur ei nomen alicuius Sancti, aut certe alicuius nostri Eremitæ memorabilis Defuncti, quo nomine quantum commodè fieri poterit, nullus alius in Congregatione appelletur. Tandem adhibeat Sacerdos aliquam breuem adhortationem, quâ novitius toto conatu ad perseverantiam, iterque perfectionis viriliter Capiendum efficaciter accendatur, & in fine benedicat eum dicendo. Benedictio Dei Omnipotentis Patris,

Patris, & Filij, & Spiritus Sancti descendat super Te, & maneat semper tecum Amen. Post hæc deducat eum Magister in locum suum, ac spolia, & omnia, quæ illius sunt in communi pœnu deportentur, vbi vsq; ad professionem tutè afferuentur.

Forma profitendi nostrorum Eremitarum.

C A P. XVII.

Completo tempore probationis Nouitij, eoq; ad profitendum per Capitulum admissio, confessione quoque generali peracta, die, quo professionem emissurus est, celebret missam Conuentualem Superior, & antè offertorium, conuerso Celebrante ad fratres, Nouitius iam præsentatus coram Altari stans Capite nudo legat alta, & intelligibili voce professionem suam ab ipsomet prius scriptam in libro professionum, aut ab alio nomine, & rogatu ipsius, nesciente ipso scribere, cuius professionis forma communis erit tam Sacerdotibus, & Clericis, quam & Laicis, ac & illis, qui alterius Congregationis professi extitissent.

Forma Professionis.

Ego N. promitto stabilitatem meam in hac Congregatione Eremitarum Camaldulensium, morumq; meorū conuersionem, & obedientiam paupertatem, & castitatem, secundum Regulam S. Patris Nostri Benedicti, & Constitutionis dictæ Congregationis Altissimo Deo omnibusq; Sanctis, ac specia-

liter eorum, quorum Reliquiæ in hac Ecclesia habentur, ac legitimis superioribus eiusdem Congregationis Die Mense & Anno Quam vt supra lectam profitens, Altari imponat in cornu Epistolæ, signetq; eam propriâ manu, & si scribere nesciat, signet in medio signo Crucis, quam duo Testes subscribant, Deferens dictum libellum super Altare, quem depositum Sacrista, Sacrario reponat, atq; custodiat. Professus Altari deosculato, ante illud reuertatur. vbi genu flexus, manibusq; iunctis, voce aliquanto alta dicat. Patres mei orate pro me. Et tunc sacerdos precetur in hunc modum Oremus fratres charissimi, vt quod ore frater iste professus est, opere feliciter compleat, auxiliante Domino Nostro IESV Christo &c. Surgens inde Professus, eleuans manus in principio ac iungens in fine. genu flexus ter dicat Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & viam, & non confundas me ab expectatione mea. Choro idem repetente, & Professus subdet. Gloria Patri &c. & Chorus respondebit, sicut erat &c. Postea Sacerdos benedicat nouum cingulum in peluâ Sacrista præparatum, hanc Orationem dicens, id est, Domine DEVS bonarum virtutum dator &c. vt in originali. Aqua benedicta nouum cingulum simulq; Professum asperget, & incensabit: & leuando cingulum vetus dicat, exuat te Dominus veterem hominem cum actibus tuis, ac nouo eum præcingens, subdat. induat, & præcingat te Dominus nouum hominem, qui secundum DEVM creatus est in iustitia, & Sanctitate veritatis:

veritatis: Choro idem repetente, tum sacerdos Kyrie eleison &c. Pater noster &c. & ne nos &c. Saluum fac seruum tuum &c. Ostende ei Domine misericordiam tuam &c. Esto ei Domine Turris fortitudinis &c. Nihil proficiat inimicus in eo &c. Mitte ei Domine auxilium de Sancto &c. Dñe exaudi orationem meam &c. Dñs vobiscum &c. cum responsis à Choro faciendis, & subdat sequentes orationes, scilicet, Omnipotens sempiterne DEVS &c. vt in originali.

2. Orationibus completis, sacerdos intonabit Te DEVM Laudamus &c. quem vterque Chorus alternatim aliquali pausa interposita decantabit. Interim nouiter professus, se super pannum nigrum in dextrū Latus collocet, Capite cervicali superposito, & altero simili panno longè distentus operiatur, & ad cuius caput, & pedes duæ candelæ trium vnciarum ponderis accendantur, se totum interim offerens DEO & illum deprecans pro toto mundo. Et completo per Chorum Te DEVM. Sacerdos stans versus professum dicat, surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus. leuato opertorio nigro, surget professus, ac coram Altari se collocabit, super primum gradum. genuflexus, Sacerdos illum benedicat, dicens Benedictio DEI Patris omnipotentis &c. ac breuiter eum hortetur ad promissorum obseruantiam, & feruidam vsq; in finem perseverantiam. Tandem, vt cognoscat se per emissionem professionis esse effectum membrum Congregationis ipsum Sacerdos osculetur osculo pacis, & idem omnes tam Sacerdotes, quam alij professi faciant

faciant secundum gradum, ac eorum professionem.,
 deprecantes à DOMINO perseverantiam his verbis.
 DOMINVS custodiat introitum tuum, & exitum tu-
 um ex hoc nunc, & vsq; in sæculum, illo respondente.
 Orate prome, His completis Professus ad suum locū
 pergat, & Sacerdos completa missa reuertatur in
 Sacrarium.,

Formæ professionis, & secunda Constit: Partis

Finis:

Cum

Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, præfati exponentes Constitutiones huiusmodi quo firmitus subsistant, & seruentur exactius, Apostolicæ Confirmationis robore cōmuniri summopere desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentis litteras, omnesque, & singulas Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectiue inuiolabiliter obseruari, sicque in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere; ac irritum, &
inan e

inane si secus super his á quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis Montis Coronæ, eiusque Eremorû, & Domorû Regulariû quarumvis etiam iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Priuilegijs quoq; indultis, & literis Apostolicis in contrariû præmissorum quomolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis; illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliás in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice duntaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisq; contrarijs, quibuscunq; Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transcriptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutz munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die vigesima septima Septembris 1669. Pontificatus Nostri anno tertio.

I. G. Slusius.

Con-

P A V L V S
E P I S C O P V S
SERVVS SERVORVM DEI.
Ab perpetuam rei memoriam.

 RATIONI congruit, & conuenit honesta-
ti, vt ea, quæ de Romani Pontificis gratia
processerunt, licet eius superueniente
obitu literæ apostolicæ confectæ non
fuerint super illis, suum consequantur
effectum.

Dudum felicitis recordationis Clementis Papæ VII præ-
decessori nostro, pro parte dilectorum Filiorū Maioris
Visitatorum, Priorum, & Fratrum Societatis Eremitarū
Sancti Romualdi Camaldulen: ordinis exposito: Quod
olim postquam piæ memoriæ Leo Papa X. etiam præ-
decessor noster quondam paulo veneto, & quibusdam
alijs in literis tunc expressis Eremitis sacri Eremi dicti
ordinis Aretinæ diocesis expressè professis, ardore ma-
ioris obseruantix, & perfectionis vitæ Eremiticæ feruē-
tibus inter alia, quod in quibusuis locis etiam extra Itali-
am & loca vltamarina, Monasteria Eremitoria, & reli-
giosa loca erigere: Et postquam erecta forent omnibus,
& singulis indultis, & priuilegijs quomodolibet á sede
Apostolica Eremitis sacri Eremi huiusmodi, ac congre-
gationi eiusdem Eremi, & S. Michaelis de Murano con-
cessis

Paulus

cessis gaudere, & habitum eiusdem religionis alijs exhibere possent, per suas in forma breuis literas licentiam concesserat: & ipse Paulus cum vno Socio Eremita vigore cōcessionis huiusmodi ad id electo ad locum Criptarum nuncupatū Castri Massatij Exin, Diocesis, qui tunc membrum Eremitarum sacri Eremi prædicti erat accesserat, & ad eosdem Paulum, & socium, diuersarū multarum partium tam ecclesiasticæ & religiosæ, quàm seculares personæ, in dies ad eosdē veniētes, cum eodē Paulo, & socio se coniunxerant. Et præfatis Paulo, & Socio, & successiuè receptis personis, nulla loca Eremitica, partim ferè diruta, & partim ædificari cæpta, quæ postmodum ipsi restaurauerant, & quasi de nouo ædificauerant, tam à sede Apostolica, quàm à diuersis Christi fidelibus Ecclesiasticis, & secularibus personis donata, & concessa fuerant. Videntq; ipse Paulus se tot personis, ac locis quotidie multiplicari, ad olim Congregationis sacri Eremi, S. Michaelis de Murano Vicarium Generalem, tunc vero generalem nuncupatū, & visitatores accesserat, eisdemq; seriem facti explicauerat, velleq; tam ipse, quàm cæteri Socij Eremitæ huiusmodi sub eorum obedientia & visitatione viuere declarauerat. Olim Vicarius tunc Generalis prædictus habens, vt assererat, à Congregatione huiusmodi omnimodam auctoritatem, sinceritatem animi dicti Pauli cognoscens, præfata Eremitoria, videlicet quinq; Criptarum, Massatij, S. Ieronimi de Pascilupo, Criptæ S. Benedicti in Monte Conaro, S. Leonardi de Volabrio, ac S. Mariæ de Spiritu S. Exin. Eugubina, Anconitanæ

Episcopus

nitanz, Firmanz, & Larinz dioceſ. à Sede prædicta
alijsq; Chriſti fidelibus præfatis eiſdem, Paulo, & Socijs,
vt præfertur, conceſſa, & Eremitas in illis tunc cõ
morantes in eorum Congregationẽ receperat, ipſoſq;
Paulum, & Socios receptos Eremitas, eorumq; Eremi
toria, & religioſa loca huiusmodi in ſocietatem Eremi
tarum S Romualdi per maiorem, & olim Correctores
tunc autem viſitatores, Capitulum, & Eremitarum hu
iuſmodi ſingulorum Priores, perpetuis futuris tempori
bus regendam, & gubernandam erexerat: & eiſdem
Paulo, & Eremitis præfatæ Societatis condendi, & ce
lebrandi generalia Capitula eiſdem Societatis, & in
eis Priores, Rectores, & alios Miniſtros eligendi, & pro
eiſdem Societatis conſeruatione, & augmento Miſſas,
& alia diuina officia in eorum capitulis celebrandi, Ca
pitula generalia eiſdem Societatis, & pro eius obser
uantia quæcunq; ſtatuta, ordinationes, & Conſtitutio
nes edendi, & pro tempore edita corrigendi, reformã
di, & mutandi: quæ ſi contra ſubſtantialia Regulæ S. Be
nedicti non eſſent, à prædicto tunc vicario, & viſitato
ribus, aut præfatæ Congregationis Capitulis derogari,
aut innouari ſine dictorum Eremitarum conſenſu non
poſſent, ac alia loca quæcunq; & perſonas quaſcunq;
in eadẽ ſocietate receptãdi. Necnõ quod eiſdẽ Societa
tis ſuperior ex tũc maior nũcupãdo, per eiſdẽ Congre
gationis Capitulũ de Anno in Annũ eligẽdus, loca, &
perſonas de Triennio in trieniũ, & frequẽtius, ſi ſibi
videretur, viſitare deberet, licentiã cõceſſerat. Et om
nia & ſingula priuilegia, gratias, & immunitates Ere
mitis conceſſa,
& quomodolibet

Paulus

& quomodolibet cōcedēda, tam S. Eremitarū Camaldulēsi, quantotius præfatæ Congregationis, eidem societati Eremitarū S. Romualdi loca, & personas communia esse, dummodo receptio, & admissio huiusmodi per Capitulum generale Congregationis Sacri Eremitarū S. Michaelis de Murano prædictis approbaretur, voluerat, & præfati Eremitarū vigore concessionis huiusmodi in eorum Capitulo congregati nonnullas constitutiones, ordinationes, & statuta super tribus substantialibus, & forsā alijs emittendis votis, & regularibus institutis Regulæ S. Benedicti, & diuinis officijs celebrandis, ac alijs felicē dictæ societatis, tam in spiritualibus quam in temporalibus, gubernationem & directionem ac honestè & religiosè viuendi modum concernentia ordinauerant. Ac postmodū Præsides & Definitorum Capituli generalis Congregationis S. Eremitarū, & S. Michaelis prædicti, per eorum speciales literas, dicta quinque Eremitoria, & societatem huiusmodi ab eorum congregatione penitus separauerant, & dissolutam, & separatam esse declarauerant, nullumq; sibi eligendi superiorem, nec non Eremitoria, ac illorum personas huiusmodi visendi facultatē reseruauerāt. Quodq; præfati Eremitarū ad eorū superioris huiusmodi electionē, prout eis visū foret, procedere possent, ac in ijs, quæ Eremitoria, & illorū personas prædicta concernebant, ac quicquid eidem societati visum foret, à sedē Apostolica petere possent, ac voluerant, præfatus Clemens prædecessor prædicta omnia, & dissolutionem huiusmodi approbauerat, & confirmauerat, eisq; vnum dictæ societatis Maiorem, &

Correctores

Episcopus

Correctores, nunc autem uisitatores nuncupatos locorum, Priores, & alios Officiales, prout eis expedire videretur, per seipfos Annis singulis eligendi: qui eo ipso quo electi forent confirmati esse censerentur indulserat. Et successiue cum ipsi pro dictæ societatis cōmodiori gubernatione aliquas ex prædictis Constitutionibus, ordinationibus, & Capitulis eis diligentius, & maturius examinatis cassassent, & aliquas de nouo ordinassent, & amotis quibusdam superfluis in meliorem formam reformassent: Idem Clemens prædecessor illas etiam approbauerat, & confirmauerat, prout in diuersis instrumentis, & scripturis vicarij generalis, ac uisitatoꝝ præfidentis, & Diffinitoꝝ prædictoꝝ, ac ipsorum Leonis, & Clementis prædecessoꝝ diuersis litteris dicebatur plenius contineri. Ac pro parte eorundem maioris uisitatoꝝ, priorum, fratrum, & Eremitarum, eidem Clementi prædecessoꝝ humiliter supplicato, vt ex prædictis, & alijs eis concessis, & concedendi locis vnam tantum societatem Eremitarum sancti Romualdi erigere, & instituere præmissis, & alijs infrascriptis pro illorum subsistentia firmiori robur apostolicæ firmitatis adijcere, ac alias in præmissis opportunè prouidere de benignitate apostolica dignaretur. Præfatus Clemens prædecessor, qui ad ea, per quæ status religiosarum personarum florere, ipsæ que personæ acceptius diuinis beneplacitis se coaptare possent, solertix suæ curas libenter dirigebat: volens Maiorem, uisitatoꝝ, Priores, Officiales, ac Eremitas societatis huiusmodi amplioris apostolici fauoris præfidio.

Paulus

dio complecti. Ac eos, & eorum singulos à quibusuis
excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq;
ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure, vel
ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus
quomodolibet innodati existebant, ad effectum infra-
scriptorum duntaxat consequendum absoluens, & ab-
solutos fore censens, huiusmodi supplicationibus incli-
natus; sub Datis videlicet Tertio Nonas Septembris
Pontificatus sui Anno Sexto, autoritate Apostolica,
ex prædictis, & quibuscunque alijs eis tunc, & pro tem-
pore dictæ societati vbique terrarum concessis, & con-
cedendis, ac per eos recipiendis, & retinendis Ere-
mitorijs, & religiosis locis vnam tantum omnium, &
singulorum fratrum in eisdem Eremitorijs, & religio-
sis locis pro tempore degentium societatem Eremita-
rum Sancti Romualdi nuncupandam per maiorem Superi-
orem nuncupatum, Visitatores, Capitulum, Priores,
ac alios Officiales, iuxta ipsius societatis statuta, & or-
dinationes, regendam, & gubernandam: Ita quòd
omnes, & singuli dictæ societatis fratres præsentis,
& futuri, quamuis in diuersis locis etiam extra Italiam,
& loca ultra marina pro tempore manerent, vnum ta-
men corpus, & vnica societas Eremitarum Sancti Ro-
mualdi Camaldulensis ordinis perpetuis futuris tempo-
ribus existerent, & facerent, cum facultate celebrandi
generalia, prouincialia, & alia Capitula eiusdem socie-
tatis, & in eis Superiorem Maiorem, Priores, Recto-
res; & alios Ministros eligendi, & pro eiusdem socie-
tatis conseruatione, & augmento, Missas, & alia diuina
Officia

Episcopus

officia in eorum Capitulis celebrandi, aliaq; omnia, & singula, quæ ad similes societates pertinebant, & pro tempore pertinerent, faciendi, crexit, & instituit. Nec non separationem, dissolutionem, concessionem, & indulta, ac facultates eis quomodolibet concessa, ac constitutiones, & statuta per Capitulum dictæ erectæ societatis edita, vt præfertur, reformata, ac omnia, & singula priuilegia, indulta, & gratias per sedem eandem dictæ societati, vel per alium facultatem habentem, etiã viuæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessa, & concessas auctoritate prædictâ approbavit, confirmavit, stabilivit, ac robur Apostolicæ confirmationis habere decrevit. supplens omnes, & singulos tam iuris, quàm facti, defectus: si qui forsan interuenerant in eisdem. Et pro potiori cautela Maioris, Visitatorum, Priorum, Officialium, & aliorum fratrum præfatæ societatis, illas, & illa Quinque Eremitoria prædicta, eidem Maiori, Visitatoribus, Prioribus, & fratribus eorum erectæ societatis pro tempore existentibus, de nouo perpetuò concessit, & assignavit. Quòdq; omnes, & singuli dictæ societatis erectæ, Eremitæ ordinem prædictum in ipsa societate professi, tunc præsentés, & futuri, in Capitulo Generali pro tempore celebrandi in eo vocem habentes, pro felici dictæ societatis statu, & successu, alia statuta, Constitutiones, ordinationes, ac omnia, & singula, quæ in spiritualibus, & temporalibus ipsius societatis, ac eius regularis disciplinæ statum, obseruantiam, indemnitate, & circa diuini officij, & Missarum directionem, & ordinationem, ac ceremonias, absq;

Paulus

as, absq; ipsius regulæ in substantia, vel in effectu varia-
tione, interpretatione, vel declaratione quoquomodo
côcernere possent, instituendi, ordinâdi, interpretandi,
declarandi, & alia de nouo faciendi: & sic instituta,
ordinata, interpretata, declarata, & de nouo facta, in
toto, vel in parte, prout rerum, & temporum qualitas
exigeret, tollendi, & alterandi, ac in melius commutan-
di: Nec non pro honestate, & qualitate vitæ Eremiti-
cæ huiusmodi barbam deferendi plenam, & liberam
eis concessit facultatem. Ac huiusmodi societatem,
omnesque, & singulos superiores Eremitas, oblatos,
nouitios, familiares, seruitores, & personas dictæ socie-
tatis, tunc & pro tempore existentes, ac ipsius Mona-
steria, Heremitoria religiosa, & alia loca quæcunque,
ac mobilia, & immobilia bona, tunc præsentia, & fu-
tura, ad præfatam societatem quomodolibet pro tẽpo-
re pertinentia, & impostherum eidem de nouo erecte so-
cietati, quandocunque, seu quomodolibet vniri, vel
incorporari, seu subijci imperpetuum, vel ad tempus
contingeret, à quorumcunque legatorum etiam de la-
tere, necnon Nunciorum dictæ sedis, ac quorumuis
Officialium Romanæ Curie, & Patriarcharum, Archi-
episcoporum, Episcoporum, Electorum, & Inquisito-
rum hereticæ prauitatis, quacunque etiam Apostolica
auctoritate, ac aliorum quoruncunque Iudicum ordi-
nariorum, & non ordinariorum quauis auctoritate, &
potestate fungentium ditione, auctoritate, superiorita-
te, potestate, dominio, uisitatione, reformatione, &
correctione: Ita quod contra dictam de nouo erectam
societatem,

Episcopus

Societatem, vel eius singulares personas, Nec non Monasteria, Eremitoria, & loca, & personas, ac familiares cum eis degentes, ratione delicti, excessus, seu contractus, aut rei de qua ageretur vbiunque iniretur contractus, committeretur delictum, aut res ipsa consisteret excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aut alias quasuis sententias, nisi de speciali sedis prædictæ commissione, quomodolibet directè vel indirectè proferre, seu promulgare non possent.

Necnon ab omnibus, & singulis Decimis, Collectis, Exactionibus, Gabellis, Talleis, Datus, Datis, Tractis, subsidijs charitatiuis, Impositionibus ordinarijs, & extraordinarijs. Collegijs, Parochianis, vniuersitatibus, Monasterijs, fabricis, & alijs quibusuis personis, quacunq; auctoritate, & ex quauis causâ, & consideratione etiam pro expeditione contra Infideles, aut fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de vrbe, Aut alijs imminentibus necessitatibus sedis prædictæ, auctoritate eiusdem sedis, vel quauis alia impositis, & imponendis, sub quacunq; verborum vi, & forma, etiam sub excommunicationis latæ sententiæ pœna exempti, & exempta censerentur, nisi de indulto, & societate huiusmodi specialis, & expressa mentio in litteris Apostolicis fieret: Et tunc non veram Decimam, sed mediam auri vnciam Cameræ Apostolicæ soluendo, pro omnibus eorum locis, ac Eremitarijs, bonis, & personis liberationem consequerentur; prorsus exempti, & totaliter liberauit: eaque omnia, & eorum quodlibet in ius, & proprietatem beati Petri, & sedis prædictæ, ac sub eorum,

Paulus

rum, & dictæ sedis protectione suscepit. Et si legati, & subdelegati ordinarij, aut aliæ personæ prædictæ, contra exemptionem, & liberationem huiusmodi quicquã attentare quoquomodo præsumerent, ac litterarum de super conficiendarum vigore requisiti, per ipsius de nouo erectæ societatis Prælatos, Eremitas, vel procuratores eorum infra Tres dies à die requisitionis huiusmodi computandos non desisterent, excommunicationis sententiæ ipso facto noscerent se subiectos: & si forte aliter factum foret, eo ipso esset irritum, & inane, nulliusque roboris, vel momenti. præterea ipsis, vel religiosos eorum ordinis ad primam tonsuram, & quatuor minores ordines promouendi, ad sacros verò, etiam si tempus à Canonibus statutum non attingerent, per quolibet Catholicum Episcopum in eorum locis, & alibi, vbicunque eis commodum foret, absq; licentia Diocesani etiam extra tempora, Diebus tamen dominicis, vel festiuis, eos promoueri faciendi, ac illos eis liberè conferendi; eundemq; Episcopum, pro consecrationibus Altarium, seu ecclesiarum, ac pro oleo sancto, & quolibet ecclesiastico sacramento, adeundi, & de licentia eorum Capituli generalis, seu prouincialis Ierusalem, & alia loca sancta visitandi, & inibi habitandi, ac loca, & elemosynas etiam ab Infidelibus recipiendi licentiam, & facultatem concessit. Et insuper pro conseruatione puritatis eorum solitudinis, ne mulieres ad eorum Eremitoria etiam sancti Hieronymi de Pasilupo Eugubin. Dioc. tunc præsentia, & futura, intra videlicet per eos præfixos, seu præfigendos terminos, præter illos

Episcopus

hos tantum Dies quos ipsi statuerent, dummodo non ultra Tres Dies in quolibet Anno accedere quomodolibet sub excommunicationis pena auderent, vel praesumerent Cellularum tamen ipsorum ingressu semper prohibito remanente, inhibuit. Demum pro commoditate, & utilitate, Eremitiorum, & locorum huiusmodi tunc praesentium, & futurorum, de licentia eorum Capituli generalis, seu provincialis, eis, & cuilibet eorum, ac pro tempore existentibus quaecunque immobilia ad eos, eorumque ecclesias, Eremitoria, Altaria, & loca huiusmodi pro tempore spectantia, & pertinentia in emphiteosim perpetuam, vel ad tempus sub aliquo annuo Canone, siue censu, quibusvis personis in euentem ecclesiarum, Monasteriorum, & regularium locorum huiusmodi utilitatem concedere, illaque pro alijs immobilibus utilioribus permutare, seu vendere, & alienare, & precium inde proueniens in alijs immobilibus bonis eorum ecclesijs, Eremitijs, & regularibus locis utilioribus, ac alijs iuxta tenorem litterarum recolendae memoriae Pauli Papae II. similiter praedecessoris nostri de rebus ecclesiasticis non alienandis editarum: Ita quod Priores, qui pro tempore essent locorum huiusmodi Iudices, ad hoc ut immobilia bona huiusmodi in emphiteosim, vel censum, aut alijs danda, & permutanda, seu vendenda, & alienanda coram eisdem Iudicibus specificarentur, eligere possent, conuertere, & caeteris Eremitijs eorum societatis, prout eis commodius visum foret, pro eiusdem societatis conseruatione applicare valerent: & quaecunque bona, etiam
feudalia,

Paulus

feudalia, ac emphitheutica, etiam ecclesiastica eidem societati, tam inter viuos, quam causa mortis, seu testamento, vel codicillo, dari, concedi, & relinqui liberè possent. Ita quod ipsa societas ad eadem onera; ad quæ donator, seu testator, huiusmodi occasione bonorum eorundem, tenebatur: & quæcunque alia, quæ ipse donator, seu testator etiam imponeret; omnino tenerentur: etiam si ad certum numerum generationum, aut nominationum eadem bona concessa essent, ipsa societas, non perpetuo, sed per Triginta annos, pro qualibet generatione, seu nominatione, huiusmodi bona eadem tenere possent: & finitis ipsis Annis bona prædicta ad eorum directos dominos deuoluerentur, & absq; eorum consensu tenere non valerent, statuit, & ordinauit. Vt etiam ipsis, de licentia Capituli generalis, seu prouincialis diætæ societatis, curam animarum Monasterij sancti Saluatoris de monte acuto, & parochialium sancti Michaelis Archangeli, ac Prioratus sancti Saluatoris de fanno Perusina, Tudertina, & fanesis diæcesis ecclesiarum eidem societati perpetuo canonice vnitarum abdicare, & de consensu illorum parochianorum, in locodictis parochianis ac comodo alias, Ecclesias, quibus cura parochianorum præfatorum applicaretur, construere facere, seu alteri parochiali, quæ parochianis huiusmodi accommodata foret, etiam de consensu illius Rectoris, cui pro huiusmodi cura exercenda quod inter eos conuentum esset soluerent, ac illas iurisdictioni ordinarij loci subijcere, ac loca quæcunque etiam per ecclesiasticas, & religiosas personas eis concedenda recipere, & eorum vsui applicare. Necnon loca, siue Eremitoria pro

Episcopus

pro tēporē recepta perficere, & alia de nouo cū eccle-
sijs, oratorijs, humili campanili, Cellulis, & officinis
necessarijs construere, seu construi, & iam constructa
pro conuenientiori eorum mansione demoliri facere,
& ea ad aliorum locorum constructorum, siue de nouo
construendorum vsum conuertere facultas recipiendi
quoscunq; religiosos: Ac pro dicti ordinis propagatio-
ne, omnes, & singulos religiosos quoruncunque, etiā
Mendicantium ordinum, & congregatorum, ac Mona-
stiorum ad Eremitoria præfata, tanquam ad arctiorem
vitam conuolare, & sub societate, & eorum habitu al-
tissimo famulari eligentes superiorum suorum licentia
petita, licet non obtentā, absq; aliqua contradictione,
vel obstaculo recipere, ipsiq; sic recepti, & in eadem
societate siue ordine professi, ad omnia officia, & digni-
tates societatis eorundem Eremitarum promoueri, &
assumi liberē, & licitē, valerent, indulget. Postremo
Majori, ac omnibus, & singulis Visitationibus, Prouin-
cialibus, Prioribus, & alijs Officialibus, ac fratribus
siue Eremitis præfatis; vt ipsi, & omnes, & singuli, ac
Commissi, Oblati, Nouitij, seruitores, familiares, Bene-
factores, & aliæ personæ, ac etiam Oratoria, ecclesiæ,
Monasteria, Eremitoria, & loca, & quæcunq; bona,
& cætera alia eiusdem societatis pro tempore perti-
nentia, omnibus, & singulis indulgentijs, peccatorum
remissionibus, gratijs, concessionibus, facultatibus,
immunitatibus, exemptionibus, priuilegijs, præemi-
nentijs, prærogatiuis, libertatibus, fauoribus, licentijs,
& indultis apostolicis, vel aliter qualiacunq; essent,
quibus

Paulus

quibus omnes, & singuli ordines, Congregationes, societates, & Monasteria, sub approbatis regulis degentes, seu militantes, ac degentia, seu militantia, eorumq; superiores, generales, prouinciales, & particulares Monachi, seu religiosi, Commissi, Oblati, Nouitij, familiares, seruitores, Benefactores, & alix personarum eorumque Ecclesiarum, Oratoria, & alia quaecunq; bona; quæ omnia, ac si nominatim exprimerentur, dictus Clemens prædecessor haberi voluit pro sufficienter expressis, coniunctim, vel diuisim, eis, & cuilibet ipsorum in genere, vel in specie, etiam viuæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessis, seu concedendis, tam in spiritualibus, quàm temporalibus, & tam in communi, quàm particulari, seu aliàs quomodolibet utebantur, potiebantur, & gaudebant, seu uti, potiri, & gaudere possent, quomodolibet in futurum absque vlla differentia, tam in communi, quam particulari, vel aliàs quomodolibet uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè possent, & valerent, in perpetuum, ac etiam de nouo concessit pariter, & indulgit, & in eis locum habere voluit; ac si eisdem omnia, & singula præmissa directè, & expressè concessa fuissent: exceptis, quæ essent contra eorum Constitutiones approbatas, ac Ordinationes Capitulares factas, & pro tempore faciendas: ac vt dum priuilegiorum, concessionum, exemptionum, immunitatum, facultatum, gratiarum & indultorum eorum, & cuiuslibet dictorum ordinum Congregationum, societatum, & Monasteriorum originales literæ, seu transumpta autentica ex illis
prout

Episcopus

prout in fauorē dictæ societatis, eusq; superiorum, Eremitarum, Commissorum Oblatorum, Nouitiorum, familiarum, seruatorum Benefactorum, & personarum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Eremitiorum, locorū bonorum, & aliorum cæterorum eiusdem societatis ostenderentur: vel exhiberentur, eadem fides indubia adhiberetur, tam in iudicio quam extra, & alijs locis quibus opus foret: ac si pro. & in fauorem eorum societatis, Ecclesiarū Eremitiorū, & Monasteriorū, fratrum, & personarum, ac bonorum prædictorum, & prædictarū à sede prædicta amanassent, ac eis, & cuiuslibet ipsorum fuissent immediatè concessæ, mandauit. Necnon quod literarum desuper conficiendarum transumptis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati Ecclesiastici munitis vbiq; staretur, prout originalib9 literis staretur, & plena fides in iudicio, & extra adhiberetur: quæ eisdem desuper conficiendis literis daretur si essent exhibitæ, vel ostensæ: Quodq; literæ ipsæ desuper conficiendæ cum confectæ forent, ac in eis contenta quæcunq; sub quibusuis reuocationibus, modificationibus, limitationibus, & suspensionibus quarumcunq; literarum gratiarum & dispositionum, per ipsum Clementem prædecessorem, & Sedem prædictam etiā motu proprio & ex certâ sciētia, seu ad Imperatoris, Regū, & Ducum instantiam concessis & concedendis, nullatenus comprehenderentur, sed semper ab illis excepta essent, et esse censeretur. Et quoties reuocata modificata, limitata, suspensa, aut alterata forent; toties in eo statu, in quo ante reuocationem, modificationem, limitationem,

Paulus

limitationem, & suspensionem huiusmodi repositæ, restitutæ, & reintegratæ, ac si opus foret de nouo concessæ essent, & esse censerentur: Et quotiescunq; per aliquem, aut plures actus, contra ea, aut ipsorum aliqua, à quoquam cuiuscunq; dignitatis, status, gradus, & conditionis foret, ex negligentia, vel ignorantia illorum, quibus ea concedebantur, aut aliquauis causa scienter, vel ignoranter attemptari, vel attemptata obseruari contingeret, nullum tamen propterea exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, gratijs, indultis, & priuilegijs huiusmodi præiudicium generaretur; sed ea omnia, & singula in suo robore, & firmitate permanerent, easdem litteras, absq; aliorum instrumentorum, litterarum prædictarum productione, & ostensione ad probandum plenè omnia, & singula superius enarrata, & specificata in iudicio, & extra vbiq; sufficere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri. Et si forte contingeret aliquod dubium in dictis per ipsum Clementem prædecessorem confirmatis, aut litteris suis super præmissis conficiendis huiusmodi, aut aliquo eorum pro tempore emergi, data verborum ambiguitate, & iurisperitorum interpretatione dictæ societatis de nouo erectæ, ac illius locorum particularium, & personarum fauorem interpretari debere, sicque per quoscunq; Iudices ordinarios, & extraordinarios, ac delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sententiari, iudicari, & diffiniri debere, sublata eis, & eorum cuilibet, quacunq; alia iudicandi, & interpretandi facultate,

Episcopus

ultate, & auctoritate, irritum quoque, & inane, quicquid secus fieri siue attemptari contingeret, decreuit. Ac voluit, & concessit vniuersis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & alijs in dignitate ecclesiastica constitutis personis, ac quaruncunq; Metropolitanarum, & Cathedralium ecclesiarum Canonicis, necnon præfatorum Patriarcharum, ac Archiepiscoporum, & Episcoporum in Spiritualibus Vicarijs, & Officialibus generalibus dari in mandatis, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios litteras desuper conficiendas huiusmodi cum cōfectæ forent, ac in eis contenta quæcunq; solenniter publicantes, ipsiq; Eremitis, seu fratribus, ac personis prædictis præmissis efficacis defensionis præsidio assistere, ac facere eosdem Eremitas, ac alias personas omnibus præmissis pacificè frui, & gaudere, non permittentes ipsos, seu ipsas super his per quoscunq; quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & alia oportuna iuris remedia, appellatione postposita, compesci, ac legitimis super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas iteratis vicibus aggrauandi; Inuocato etiam ad id, si opus foret, auxilio brachij secularis. Non obstantibus præmissis, ac Clementis, per quam inter alia voluerat, quòd potentes beneficia Ecclesiastica alijs vniri, tenerentur exprimere verum annum valorem secundum communem estimationem, tam beneficij vniri, quàm illius, cui vnio fieri peteretur; alioquin vnio non valeret.:

Paulus

valeret. & semper in vnionibus commissio fieret ad partes vocatis quorum interesset. Necnon Pauli prædecessorum prædictorum, ac similis memoriæ Innocētij III. contra exemptos edita, quæ incipit Volentes. Necnon quibus cauetur, quòd nullus extra suam Ciuitatem, vel Dioc. nisi incertis exceptis casibus, & in illis vltra vnā Dietam à finē suæ Dioc. ad iudicium euocetur; seu ne Iudices à sede prædicta deputati extra Ciuitatem, vel dioc. in quibus deputati forent, contra quoscunq; procedere, aut alij, vel alijs vices suas committere præsumerent Bonifacij V. I. I. Roman. Pontificum etiam prædecessorum nostrorum, & de duabus dietis in Concilio generali edita, dummodo non vltra Tres dietas aliquis dictarum litterarum desuper conficiendarum auct. non traheretur, & quibusuis alijs Apostolicis, Necnon Prouincialibus, & sinodalibus Concilijs editis, generalibus, & specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac prædictarum Ecclesiarum, Monasteriorum etiam Sancti Antonij de Sancto Antonio, ordinis Sancti Augustini vienens. dioc. & religiosorum locorum, ac ordinum quorumcunq; etiam Camaldulen. huiusmodi, & aliorum etiam Mendicantium, & non mendicantium statutis, & consuetudinibus etiam illis, in quibus cauebatur: vt mulieres ad dictum Eremitorium Sancti Hieronimi de Pasculupo sub excommunicationis latæ sententiæ pœna nunquam accederēt iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roborato priuilegijs quoque, & indultis, ac litteris Apostolicis Camaldulen. alijsq; ordinibus Mendicantium,

Episcopus

Sanctium, & non mendicantium, & Militiarum Ecclesijs, Monasterijs, & Sancti Antonij huiusmodi, Necnon vniuersitatibus, Congregationibus, societatibus, Communitatibus, Collegijs, & cæteris alijs personis, & locis per eundem Clementem prædecessorem, & sedem prædictam, sub quibusuis verborum formis, & clausulis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis illis præsertim, quibus inter alia caueri dicebatur expressè quod nulli fratres, seu Monachi, dictis etiam Mendicantium ordinibus, ad alium ordinem etiam strictiorem transeuntès per Superiores Priores, & alios fratres ordinum, aut societatum, ad quos si transierint etiam de licentia eorundem Superiorum petita, & obtenta, recipi, & admitti possent; aliàs recipientes, & recepti excommunicationis sententiã incurrerët. ipsiq; sic vel alio modo recepti, ad aliquod officium seu Prælaturam eiusdem ordinis, in quo recipiebantur, eligi non possit, absq; apostolicæ sedis speciali, & expressa licentia, per ipsius sedis patentes litteras cõcedenda, faciètes plenã, ac certã, & determinatã de statuto, & ordinatione huiusmodi expressã, & indiuiduã mentionem. Quibus omnibus etiã si pro eorũ sufficiënti derogatione de illis, eorũq; totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua mencio, seu quæuis alia expressio habenda, vel aliqua alia exquisita forma seruanda foret, dictus Clemens prædecessor eorũ omnium tenores, & formas illorũ concessionũ, ac si de verbo ad verbum insererëtur, pro expressis habens, illis aliàs in suo robore permãsuris ea vice dũtaxat auctorit, prædicta specialiter, & expressè derogauit, cæterisq; cõtrarijs quibuscũq;. Ne autẽ de absolu-

Paulus

tionē, erectionē, institutionē, approbationē, cōfirmationē, suppletionē, cōcessionē, assignationē, exēptionē, liberationē, susceptionē, inhibitionē, statuto, ordinationē, indulto, volūtate, mādato, decreto, & derogationē prædictis, pro eo quod super illis dicti Clemētis prædecessoris eius superueniēte obitu litteræ cōfectæ non fuerūt, valeat quo modolibet hæsitari, ipsiq; Maior, Visitatores, Priores, Officiales, & fratres illorū frustrētur effectu, volumus, & similiter apostolica auctor. decernimus, quod absolutio, erectio, institutio, approbatio, cōfirmatio, suppletio, cōcessio, assignatio, exēptio, liberatio, susceptio, inhibitto, statutū, ordinatio, indultum, volūtās mādaturū, decretū, & derogatio Clemētis prædecessoris huiusmodi perinde à dicta Die Tertio Non. Septēber. suū sortiātur effectu; ac si super illis ipsius Clemētis prædecessoris litteræ sub eiusdē Dei Dat. cōfectæ fuissēt, prout superius enarratur. Quodq; præsentēs litteræ ad probādū plene absolutionē, erectionē, institutionē, approbationē, cōfirmationē, suppletionē, cōcessionē, assignationē, exēptionē, liberationē, susceptionē inhibitionē, statutū, ordinationē, indultum, volūtātē, mādaturū, decretū, & derogationē Clemētis prædecessoris huiusmodi vbique sufficiāt, nec ad id probationis alterius adminiculū requiratur. Quocirca vniuersis, & singulis venerabilibus fratribus nostris, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Dilectis filijs Abbatibus, ac alijs personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, necnon Metropolitan. & aliarū Ecclesiarū Canoniceis, ac eorūdē Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum,

Episcopus

• *Episcoporum Vicarijs in Spiritualibus, & Officialibus generalibus per Apostolica scripta mādamus; quatenus ipsi, vel Duo, aut vnus eorū per se, vel per aliū, seu alios, præsentes litteras, & in eis cōtēta quæcūque, vbi, & quādo opus fuerit, ac quotiēs, pro parte Maioris, Visitatorū, Priorū, Officialiū, & Fratrum, Prædictorū, seu alicuius eorū desuper fuerint requisiti, solēniter publicātes, eis que in præmissis efficacis defensionis præsidio assistētes, faciāt auctoritate nostra præsentes litteras, & in eis cōtēta huiusmodi firmiter obseruari, ac singulos, quos eodē præsentes litteræ cōcernūt, illis paciēcē gādere; non permittētes eos desuper per quoscūque quomodolibet indebitē molestari, perturbari, aut inquietari: Cōtradiētores quoslibet, & rebelles per cēsura Ecclesiasticā, & alia opportuna iuris remedia, appellatione postposita, cōpescēdo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus cēsuras, & pænas ipsas etiā iteratis vicibus aggrauādo: Inuocato etiā ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis, iuxta volūtātē & cōcessionem Clemētis prædecessoris huiusmodi. Nō obstātibus omnibus supradictis; Aut si aliquibus, communiter, vel diuisim, ab dicta sit sede indultū, quod interdicti, suspēdi, vel excōmunicari non possint per litteras Apostolicas, non faciētes plenā, & expressā, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mētioē. Nulli ergo ōnino hominū liceat hāc paginā nostræ volūtatis, decreti, & mādati infringere, vel ei ausu temeratio cōtraire. Si quis autē hoc attēptare præsupserit, Indignationē ōnipotētis Dei, ac beatorū Petr., & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.*

Dat. Romæ apud S. Petr: Anno Incarnationis Dominicæ Milleesimo quingentesimo trigesimo quarto Tertio Nonæ. Nouembr. Pontificatus nostri Anno Primo.

Confirmatio Indultorum, seu Priuilegiorum, ac Indulgentiarum, nec non Statuti, siue Decreti Capituli Generalis, ac extensio Constitutionis fel. rec. Clementis Papæ VIII. quæ incipit Ambitiosam ad Eremitas Camaldulenses Montis Coronæ.

C L E M E N S

P A P A N O N V S

AD PERPETVAM REI MEMORIAM.

X iniuncto Nobis diuinitus, meritis licet imparibus, Apostolicæ seruitutis officio, ad ea libenter intendimus, per quæ felici Congregationum quarumlibet, præsertim Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ successui, & Religiosorum in ea Altissimo famulantium quieti, spiritualique consolationi prouidetur, ac vt Priuilegia, Indulta, & Indulgentiæ per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros eis concessa, eò firmius illibata persistant, quo sæpius fuerunt Apostolica auctoritate munita Nostræ confirmationis robur, prout in Domino conspicimus, salubriter expedire: Cum sicut accepimus Camaldulensis Ordo in summa puritatis, & deuotionis perfectione, cum bonæ famæ, & virtutum odore ad ædificationem militantis Ecclesiæ, cooperante Domino, per longam annorum seriem, ac exemplari Religiosorum suorum vita, & sanctimonia semper flourerit, & floreat, nihilominus, postquam fel. rec.

Hh

Vrba-

Urbanus Papa VIII. Prædeceſſor Noſter Eremum Camaldulenſem Hetruriæ, ſiue Prouinciæ Aretinæ, ac Congregationem Montis Coronæ Ordinis Camaldulenſis Peruſinæ, ſeu nullius Diœceſis earumque reſpectiue Eremos Monafteria, membra, & alia regularia loca ab eis quomodolibet dependentia, inuicem perpetuò vniuerat, incorporauerat, ac in vnã ſolummodo Congregationem Eremitarum Camaldulenſium nuncupandam erexerat, & inſtituerat, ita vt Camaldulenſis Hetruriæ Eremus totius Congregationis eſſet caput, ac vltèrius vniõnem, & incorporationem, aliàs de Camaldulenſi Eremo in Montibus propè Taurinẽſem Ciuitatem ſita, vnã cum omnibus alijs Eremis, & locis, ab ea dependentibus, ſiue ad illam quomodolibet ſpectantibus, ſupradictæ Congregationi Montis Coronæ factas approbauerat, & confirmauerat, inter dilectos filios Eremitas Camaldulenſes Nationis Hetruriæ Sacræ Eremi nuncupatos, ex vna, ac illos Nationum Status Noſtri Eccleſiaſtici, Dominiſ Veneti, Regni Neapolis, Poloniæ, & Germaniæ, qui olim ſub Congregatione Sacræ Eremi Montis Coronæ comprehendebantur, ex altera, ac illos Pedemontanæ Nationis, ex reliqua partibus variæ lites, & diſſenſiones exortæ fuerint, Nos ob peculiarem, quem erga hunc Eremitarum Ordinem gerimus affectum, conſiderantes, nullum aptius remedium adhiberi potuiſſe, ad conſequendam animorum quietem, & firmiorem charitatem, quam dictas Nationes ſeparare, & reducere ad formam regiminis, quo gubernabantur, ante illa-

Harum vnionem, vt præfertur factam: propterea, dictas vnionem, & incorporationem dictæ Eremi Camaldulensis Hetrurix, siue Prouinciæ Aretinæ prædictæ, ac Congregationis Montis Coronæ earumq; respectiuæ Eremorum, & aliorum Regularium locorum, adinuicem, sic vt præfertur à prædicto Urbano Prædecessore vnitorum, nec non aliam vnionem siue incorporationem prædictæ Eremi Camaldulensis in Taurini Montibus, vt præfertur sitæ, vna cum eis dependentibus, & annexis ad prædictam Congregationem Montis Coronæ, ab eodem Urbano Prædecessore, etiam vt præfertur confirmatam reuocauimus, dissoluimus, & annullauimus, iuribusq; & effectu penitus, & omninò euacuauimus, ac Nationes prædictas ab inuicem separauimus, easq; ad formam regiminis, quo, antea dictas vniones respectiuè gubernabantur, reduximus, prout in Nostris litteris, in forma Breuis sub Datum 24. Octobris anno Domini 1667. Pontificatus Nostri anno primo, plenius continetur, subinde Nos Constitutionem à præmemorato Urbano Prædecessore Nostro, super translatione, Eremitarum, de vna Prouincia, siue Natione ad alteram Prouinciam, seu Nationem, iuxta formam, ab eodem Urbano Prædecessore præscriptam, reuocauimus cassauimus, ac similiter annullauimus, prout in alijs Nostris litteris in eadem forma Breuis, de super sub Datum Romæ 23. Martij anni eiusdem Domini 1668. Pontificatus Nostri, similiter anno primo, expeditis, vberius etiam continetur. Et cum sicut etiam

accepimus, in Capitulo Generali habito, de præsentis
 anno pro maiori Regularis disciplinæ obseruantia, sub
 Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, fuerit statu-
 tum, siue decretum, quod si aliquis ex Eremitis præ-
 dictis, siue sit ipsius Congregationis Montis Coronæ
 Maior, siue sint Visitatores, aut Procurator Generalis,
 aut quilibet alius, quacunq; alia dignitate suffultus,
 quascunq; Prælaturas, Dignitates, munera, & officia
 quacunq; aut quascunq; alias honorum gratias,
 mediante quocunq; Principum, tam Ecclesiasti-
 corum etiam S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu
 prælatorum, etiam de gremio, dictæ Congregationis
 de Monte Corona existentium, quam secularium fa-
 uore, à sede Apostolica directè, vel indirectè, absq;
 consensu Capituli Generalis impetrauerit, literæ pro
 consequenda dicta Prælatura, siue dignitate munere
 aut officio, aut quacunq; alia honorum gratia, etiã si
 literæ Apostolicæ fuerint, dummodo in eisdem literis
 Apostolicis, de prædicto statuto, siue decreto expressa,
 & specifica mentio facta non fuisset, nullius essent ro-
 boris, vel momenti. Nos qui certè scimus, & ex eui-
 dentia facti conspiciamus, quod non benè colitur pacis
 Auctor, nisi in pacis tempore, & ambitio est uitiorum
 mater, sanctitatis tinea, ac cordis excæcatrix. Motu
 proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione
 Nostri, dictæque Apostolicæ potestatis plenitudine,
 etiam ex voto Congregationis, sub die 19. Iulij præ-
 sentis, anni habitæ, dilectorum Filiorum Nostrorum

Sanctæ

Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, cui hoc negotium discutiendum commiseramus, prædictos Eremitas Montis Coronæ amplioris gratiæ, fauore prosequi volentes, prædictarumque, & aliarum litterarum, etiam in simili forma Breuis, si quæ sint, superinde confectarum tenores, etiam veriores præsentibus pro expressis habentes, statutum, siue decretum prædictum, nec non omnia, & singula Indulta, Priuilegia, & Indulgentiæ, hæctenus à diuersis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri, eidem Congregationi Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ concessa, ac reuocationes, dissolutiones, & separationes Eremitarum Hetruriz, & Congregationis Montis Coronæ, ac Eremitarum Camaldulensium, propè Taurinum, sic ab inuicem per Nos factas, & reuocationem statuti Urbani Prædecessoris Nostri huiusmodi super translatione Eremitarum prædictorū, aliq; per Nos gesta, & ordinata pro maiori, & firmiori subsistentia, Apostolica auctoritate approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur adiicimus, omnesque, & singulos, tam iuris, quàm facti, solemnitatūq; etiam substantialium defectus, si qui forsan quomodolibet interuenerint, in eisdem supplemus, nec non Constitutionem, aliàs à san. mem. Clemente Papa Octauo, similiter Prædecessore Nostro, quæ incipiat, *Ambitiosam*, contra Camaldulenses Monachos, officia, & dignitates ambientes editam, pro maiori supradicti statuti, siuè decreti cor-

roboratione, ad eosdem. Eremitas Camaldulenses,
 Montis Coronæ extendimus, illamq; omnes compre-
 hendere, ac eosdem ad eiusdem Constitutionis obser-
 uantiam, strictè obligatos esse, cum earundem pœna-
 rum in dicta Constitutione contra transgressores com-
 minatarum incurfu declaramus, ac eisdem. Eremitis
 Camaldulensibus Congregationis Montis Coronæ iti-
 nerantibus, siue genuflexis, aut aliàs deuotè Coronam
 Domini recitantibus, centum dierum Indulgentiam
 ultra aliàs Indulgentias, iam pro dictis Coronis recitā-
 tibus concessas, de nouo pariter, dicta auctoritate con-
 cedimus, & elargimur: Præsentis quoq; ex eo quod in
 præmissis, quicumque interesse habentes, seû habere
 prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea
 vocati, vel auditi fuerint, nullo vnquam tempore,
 quouis quæsito colore; vel ingenio, de subreptionis,
 vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seû intentionis
 Nostræ, alioue quomodolibet, quantumuis magno, &
 substantiali, ac excogitabili, & inexcogitabili defectu
 notari, impugnari, infringi, retractari, in ius, vel con-
 trouersiam vocari ad viam, & terminos iuris reduci,
 seû aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in inte-
 grum, aliudque, quodcunque iuris facti, vel gratiæ re-
 medium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu si-
 mili concessio in iudicio, vel extra illud, vti, seû se iu-
 vari posse, neq; sub quibuscunque similibus gratiarum
 reuocationibus, limitationibus, derogationibus, aut
 alijs contrarijs dispositionibus, etiam per Nos, & Sedē
 prædictam, quibusuis de causis, etiam necessarijs quo-
 modolibet

modolibet faciendis comprehendi, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum, etiam sub Datum posteriori per Maiorem dictorum Eremitarum pro tempore existentem, quandoque eligenda concessas, semperque validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Eremitis in omnibus, & per omnia perpetuò suffragari, ac ab omnibus illis ad quos spectat, inuiolabiliter, & inconcussè obseruari, sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis, per quoscunque Iudices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, & cuilibet eorum quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque; & inane decernimus, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Quocircà Dilectis Filijs Nostris, nunc, & pro tempore existentibus, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, & Vicecancellario, ac Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per præsentem committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentem has nostras litteras, & in eis contenta, quæcunque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dilectorum filiorum Maioris, ac aliorum Superiorum dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, vel alicuius ex eis fuerint requisiti, solema-
ter

ter publicantes, eisq; in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant, confirmationem prædictam, ab omnibus, quos illa concernit inuiolabiliter obseruari, ipsosq; Maiorem, & Superiores, ac Religiosos dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, ac præmissis omnibus, & singulis pacificè frui, & gaudere non permittentes, eos desuper per quoscunq; quomodolibet molestari, contradictores, quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas, aliq; opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisq; super his habendis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, seruata forma Concilij Tridentini aggrauando, inuocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis; Non obstantibus præmissis, ac felic. Bonifacij Papæ Octauæ Prædecessoris Nostri, de vna, & Concilij Generalis de duabus Dietis: Dummodo quis, ultra tres Dietas, earundem vigore præsentium extra suam Ciuitatem, vel Diocesim, ad iudicium non trahatur, ac quibusuis alijs Constitutionibus, & Ordinationibus, ac primo dictæ Congregationis etiã iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Priuilegijs quoq; indultis, & literis Apostolicis quibusuis locis, & personis, etiam speciali mentione, & expressione dignis, sub quibuscunq; tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusq; & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam

Motu

Motu pari quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio aut quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc seruanda foret, tenore huiusmodi, etiam veriores, ac Datum etiam præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice duntaxat, hanc serie, latissimè & plenissimè derogamus, cæterisq; contrarijs quibuscunq;. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris. Die 15 Octobris 1669 Pontificatus Nostri Anno tertio.

Loco Annuli Piscatoris.

F. Murotus Secret.

seris. G. ab Hinnesdael

P A V L V S
P A P A S E C V N D V S
A D P E R P E T V A M R E I M E M O R I A M .

Ambitiosæ cupiditati illorum præcipue
qui diuinis, & humanis affectati damnati-
one postposita, immobilia & pretiosa
mobilia Deo dicata, ex quibus Ecclesiæ,
Monasteria, & pia loca reguntur illustran-
turq; & eorū Ministri sibi alimoniã vëdicât prophanis
vsibus applicare, aut cum maximo illorū ac Diuini cul-
tus detrimëto exquisitis medijs vsurpare præsumunt,
occurrere cupientes. omniū rerū & bonorū Eccl. ali-
enationem omneq; pactum per quod ipsoꝝ domi-
nium trànsfertur, coçessionem, hypothecam locatio-
nem, & conductionem vltra triennium, nec non in
feudationem & contractum emphyteuticum præter-
quam in casibus à iure permissis, ac de rebus & bonis
in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & tunc
cum Ecclesiarum euidenti vtilitate ac de fructibus &
bonis quæ seruando seruari non possunt. pro instantis
temporis exigentia hac perpetuò valitura Constitut.
præsenti fieri prohibemus. Prædecessorū N. Constit-
utionibus, prohibitionibus, & decretis alijs super hoc
editis, quæ tenore præsentium innouamus in suo ni-
hilominus robore permansuris. Si quis autem con-
tra huius nostræ prohibitionis seriem, de bonis & re-
bus eisdem quicquam alienare præsumpserit, alie-
natio, hypotheca, concessio locatio, conductio, &
infeudatio

Paulus Papa Secundus

infeudatio huiusmodi nullius omnino sint roboris vel momenti. Et tam qui alienat, quam is qui alienatas res & bona prædicta receperit, sententiam excommunicationis incurrat, alienati verò bona Eccl. Monasteriorum locorumq; piorum quorumlibet inconsulto Rom. Pontif. aut contra præsentis Constit. tenorem si Pontificali vel Abbatiali præfulgeat dignitate, ingressus Eccl. sit penitus interdictus. Et si per sex menses immediate sequentes sub interdicto huiusmodi animo [quod absit] perseverauerit indurato, lapsis mensibus eisdem, à regimine & administratione suæ Eccl. vel Monasterij cui præsidet in spiritualibus, sit eo ipso suspensus. Inferiores vero Prælati, Cōmendarij & aliarum Eccl. Rectores, beneficia vel administrationem quomodolibet obtinentes, Prioratibus, Præposituris, præpositatibus, dignitatibus, personatibus, administrationibus, officijs, Canonicatibus, præbendis, alijsq; Eccl. cum cura, & sine cura secularibus & regularibus beneficijs, quorum res bona alienarunt duntaxat, ipso facto privati existant, illaq; absque declaratione aliqua vacare censeantur, possintq; per locorum ordinarios, vel alios ad quos eorum collatio pertinet, personis idoneis [illis exceptis quæ propterea privatae fuerint] liberè de iure cōferri nisi alias dispositioni Apostolicæ Sedis sint specialiter aut generaliter reseruata. Nihilominus alienatæ res & bona huiusmodi ad Eccl. Monasteria & loca pia ad quæ ante alienationem huiusmodi pertinebant liberè reuertantur, Nulli ergo &c. Dat. Romæ Anno Incarnat Dñi 1468 Kalend Martij. 112 Index

I N D E X

Primæ & Secundæ Partis Constitutionum.

Primus numerus significat paginã, secundus numerus marginem.

A

Abbas: istud nomen Abbatis non est in usu in Congregatione nostra, sed Prioris & Maioris. pag. 20. n. 1

Praelati debent obseruare doctrinam S. Benedicti in descriptione

Abbatis. pag. 17. Regulæ Cap. 2.

Acceptare: Locum nouum, qualem, à quibus & quomodo debet acceptare. pag. 230. vide loca noua.

Accusator: nisi probet aut conuincitur qualem pœnam subire debet pag. 84 n. 5 *Denunciations in uisitationibus sub-*
scribi debent. pag. 84 num. 5.

Aqua benedicta à quo debet benedici diebus Dominicis, p. 58. n. 11 à quibus datur, & quomodo Eremitæ stare in Choro debeant dñi asperguntur. pag. 57. n. 5.

Accendere lucernas in choro & Candelas in Eccl. quis debeat pag. 48. num. 7

Acceptator personarum, quomodo puniatur. pag. 99. num. 2

Adoratio Crucis, & quo ordine. pag. 70. n. 21

Aerumina & fructus nõ possũ colligi sine licentia. pag. 117. n. 20

Alienatio quid in illa obseruari. debet. pag. 23. n. 3

Animalia clamosa & latrabilia exceptis canibus prohibentur. pag. 33 num. 5

Antiphonæ quomodo, & à quibus dicuntur. pag. 46. n. 4 5

Annũuersaria quot, pro quibus & quando absoluntur, & si possunt transferri. pag. 106. 14. in illis quot Candelæ tempore missæ, laudum & in medio Eccl. ad tumbam accenduntur. pag. 107. 15.

Anni Prælatuæ, vide Prælatura, Maior, Visitator & Prior
Anni

I N D E X

- Anni Professionis, vide Professio, Maior Visitator & Prior*
Apostata & Fugitiuus debet quæri à superiore. p. 85. 1.
quando reuertitur qualem pœnam incurrat. p. 8. 1.
quid debet obseruari in recipiendo. p. 85. 1. potest dispensari ad
Prælaturas & quomodo. p. 65. 2. Qui sine licentia vadit Romã
aut ab Eremito ad Eremitum, qualem incurrit pœnam. pag. 86. 4
Appellatio facta, in quo casu suspendit pœnam. p. 177. 16. 17
Arbores prohibentur scindi etiam à Priore & quomodo. p. 10. 2.
vide Sylua.
Archiuum pro conseruatione scripturarum & Bullarum in qua-
libet Eremito. p. 177. 19.
Arma relinquuntur ad portam Eremiti. 183. 4. vide porta.
Ars aliqua non debet exerceri ab Eremitis sine licentia. p. 151. 1
Artifices quibus debent consignari illorum opera. p. 151. 1.
Absolutio percussoris Clerici, ad quæ spectat si est publica p. 27. 9
Excommunicatorum p. 127. 1. vide Censura, Generalis quoties
fit in anno & quomodo. p. 127. 2. 3 Non absoluntur qui accipiunt
sacras reliquias sine præuia restitutione. p. 93. 3.
Aspergio quando fit. 57. 5. vide aqua Benedicta. Abstinentia
quomodo fit. 151. 5. Cum fructibus in astate quando transf-
ertur. p. 114. 5. qualibet septimana fieri debet. p. 114. 5
Abstinentia assignata pro pœna quomodo debet fieri p. 114. 6. 6
In Quadragesimis quando & quomodo fiat. 115. 9.
quando dispensatur. 115. 9. Conuersis conceditur vinum & fructus
p. 115. 9. Actus Capitulares fiunt. p. 214. 11. Spectantes ad
communem obseruantiam statim obligant. p. 214. 12. Qui ha-
beant vim legis, & quando pro reuocatis habentur. p. 214. 12
Definitores annotent quos nolunt publicare. 223. 2. Spectantes
ad quamlibet Eremitum quis teneatur portare descriptos. p. 225. n. 7
Spectantes ad communem obseruantiam quomodo possunt annu-

I N D E X

Iari. p. 232. 2. *Aue Maria datur signum illius post Cōpletorium*
& quom. in nocte post laudes in die post nonam aut vesp̄eras. p.
 62. 167. *Interualla & tractus illius & quando dicitur flexis genib9*
pag. 162. 7. Datur signum simile mortuo Eremita. pag. 106. 12.
Aduocatus eligitur a Conuentuali Capitulo. p. 233.
Autoritas Dietæ. vide, *Dietæ: Maioris cū visitatorib9* p. 225. 1.
Solius Maioris circa correctionem. p. 226. 2. *Cum visitatoribus*
In dubijs. p. 227. *In negotijs grauib9.* p. 228. 9. *In Conducē*
dis visitatoribus pro visitatione particulari. p. 229. 12.
In limitanda visitatorum autoritate aut in assignatione socij visi-
tatori vno. p. 229. 14. *In eligendis visitatoribus.* p. 229. 16

B

Balneum quando à quibus à quot medicorum Consilio conceditur
pag. 105. 8. Cui conceditur adeundi balneum debet illi dari
socius & pecunia. 105. 8.
Balletatio. Qui procurat ballotationem aut votum pro se vel pro
alijs pro obtinendo aliquo officio qualem penam subeat vide assi-
cium Calculus Candidus negat, niger affirmat p. 194. 2. *Qua-*
ndo sunt vota paria quid faciendum p. 194. 2. *nulla ratione de-*
bet perueniri ad Cognitionem calculus p. 215. 14. *Practicatio*
secreta de negotijs Capituli Generalis, prohibetur p. 215. 15.
Ordo ballotandi pro Prælati in Difinitorio p. 219. 7. *Quando*
iterato fit ballotatio & nominatio p. 219. 7. *vide Difinitorium.*
Banditi Debitorēs aut Contumaces non debent recipi in nostris
locis à Prioribus. 143. 7.
Barbam debent alere nostri Eremitæ & quis vsus crinium circa
os p. 185. 5.
Barbitonforium quale & quibus rebus instruitur p. 185. 4.
Barbitonfor qualis eligi debet. p. 185. 4. *Omni tertia septimana*
vadat

I N D E X

- Vadat aut tondeat & quomodo.* p: 185. 5. *Qui transit hoc tempus sine licentia priuatur vino* p: 185. 5. *Quales dies deputati ad tonsuram extra hos non potest radi sine licentia* p: 186. 8.
Benedictio rerum necessariarum renouatur omni anno. p: 97. 8.
Benedictio mensæ. p: 151. 4.
Bibere quomodo & qualis mensura potus. pag: 120. 1. 2.
Bireti duo Cōceduntur. p: 149. 14. nō utitur solus biretus. 149. 13.
Bestiæ non vadant per Eremum & intrent illam ad quem spectat. 184. 6.
Breuiarium monasticum debet obseruari in toto. p: 43. 1.
Bursæ quando Consignantur depositario tempore Capituli Generalis p: 210. 3. quando redduntur Prioribus. 225. 8.

C

- Campanæ Nostrarum Eremorum quot & quales.* p: 131. 1. vide *Missa*.
Candelæ Quando debent accendi super Altare. p: 51. 1. 2. *quis accendit.* p: 51. 2. *In festis primæ Class. & secundæ in quibus celebrat superior quot accenduntur & Cuius ponderis.* item in *Missis Conuentualibus in festis duplicibus & semiduplicibus in vigilia Pentec: & in Dominica Palmarum.* P: 59. 15. *Cuius pōderis sunt quæ portātur ab Eremitis in processionibus* p: 70. 18. *in triangulo Altaris in adoratione Crucis in hastili Sabb: Sancto in die Purificationis* p: 70. 18. *Albæ esse debēt excepto.* p: 70. 20.
In anniuersarijs & exequijs ad Catalectum. p: 107. 14. *Canes permittuntur pro Custodia* p: 33. 5.
Capecalia Eremitarum qualia debent esse. p. 74. 24.
Capitulum triplex fit in Congregatione Generale,
Conuentuale & Culparum. p: 22. 1.
Capitulum Conuentuale: quale sit signum pro Capitulo.
Conuentuali.

I N D E X

Conuentali. p: 22 2. quis habeat vocem in illo. p: 22. 2. ad quem spectat proponere negotia tractanda. p: 22. 2. ad qua negotia adunatur. p: 23. 3. Reuelare tractata in Capitulo prohibetur & quae pena. p: 23. 4. facit Officiales Domus quando & quomodo. p: 173. 2. 3. Conceat licentiam fabricandi noua. p: 178. 24.

Capitulum Culparum de quibus defectibus dicitur culpa. p. 131. 1. 176. 11. fit in sabb. aut alio die. p: 174. 7.

Quo ordine. p: 175. 8. 9. 10. quomodo dicuntur Culpa. p: 176. 11. quo ordine. p: 176. 12. vocantur negligentes. p: 176. 15. illuc congregantur omnes Eremitae ad initium Capituli Generalis.

p: 202. 2. & ad audiendam lectionem Actuum cap: 223. 4. 5. Capitulum Generale Determinat dies quibus mulieres intrant Ecclesiam p: 12. 10. ubinam Celebratur & qui cibi dantur feria Quarta. 114. 4. in fine datur absolutio generalis quo ordine & forma p: 127. 2. 3. In qua etate discessat cum Nouitijs p: 152. 1. Cu quali aduertentia recipit Religiosos alterius Ordinis p: 152. 3. Dispensat pro susceptione Ordinis Presbyteratus ante 5. annos Professionis. p: 167. 2. Quid faciat in occasione litterarum infamantium. pag: 191. 4. Quo tempore Celebratur quam ob causam ubi & quando potest tempus Celebrandi prolongari aut abbreviari. p: 198. 1. Qui tenentur venire ad Capitulum. p: 199. 1.

Qualis pena in absentes p: 199. 1. Priores de Polonia saltē quarto āno veniant & cum quo p: 200. 2. Non potest venire non Praelatus nisi vocetur, & qualis pena p: 200. 3. Cum quali quantitate pecuniae vixit Prior. p: 200. 4. serat secum Computum suae Eremitae. p: 200. 5. 6. Absens tenetur mittere, alias incurrit penam p: 191. 7. Quo die debet inueniri in loco qui vadit. p: 191. 8. Forma introductionis Capituli. p: 202. 1. Quando datur primum signum & quomodo, qui Conueniant & quo, fit Ora.

I N D E X

veniant & quo, fit Oratio. p: 202. 2. Quis facit Exhortationē,
 quo sine & quid disponit. p: 203. 3. Quomodo fiant electiones
 & sua requisita. p: 203. 1. 2. vide electionem. Quid obseruatur
 cum litteris scriptis ad Capitulum. p: 212. 4. Quae annihilan-
 tur praeiteriti Capituli. p: 214 10. Dispensat cum annis professio-
 nis pro electione Maioris visitatoris & Prioris in quo casu.
 p. 221. 6. Accepat noua loca cum quali aduertentia p: 231. 1. 2.
 vide Definitor Definitorum.
 Caput quando profunde inclinatur. p: 67. 8. Quando in choro
 & in Ecclesia tenetur Coopertum discoopertum & mediocooper-
 tum. p: 68. 11 12. Non tenentur infirmi. p: 69. 13. Quando de-
 tegitur & inclinatur coram alijs. p: 171. 2. 3. supra nunquam
 portatur solum biretum. p: 149. 13.
 Carceres. Cum incarceratis non licet loqui. p: 80. 1. Quando in-
 carcerantur Apostatae aut fugitiui. p: 85. 1. 86 3. qui vadit
 Romam sine licentia. p. 86. 4. qui vadit de Eremo ad Eremum.
 p: 86. 4. qui vadit ad P. Maiorem ob recursum. p: 87. 5. vide
 Apostata fugitiuo, pena, proprietas, percussio,
 Carnes prohibentur manducari cuiuscunq; generis & quae co-
 quantur cum carne & iuscula carnis. p: 119 1. cum Consilio Me-
 dici facile conceditur esus. p: 119. 1. secularibus non concedun-
 tur intra Cruces Eremi. p: 119. 2. manducans qua punitur pena,
 Prelatus à quo punitur. 119. 3.
 Casus reseruatos bene norint Eremitae expositi ad Cōfessiones ex-
 ceptendas secularium. p: 27. 7. Casus reseruare potest Prior.
 p: 27. 9 Publica percussio Clerici reseruata Priori. p: 27 9.
 Cella quantum distat à Cella ab Ecclesia ab Officinis. p: 10. 4.
 non potest intrari excepto. 11. 7. In vestibulo loqui licet. p. 11. 8.
 qui intrat aut permittit intrare quam pœnam subit p. 11. 8. Se-
questratis

I N D E X

questratis in Cella non licet loqui. p: 81. 1. visitatur bis in anno. p: 97. 5. Omnes Cellae habent comunem clauem excepto. p: 97. 6. in die non clauditur. p: 97. 7. de vna ad aliam nihil transportatur. p: 98. 10. tenetur munda. p: visitatur à visitatoribus praesente Priore. p: 229. 19.

Cellerarius qualis eligitur à Capitulo Generali aut Cõuentuali. p: 89. 2. quales libros tenetur habere. p: 89. 3. Sacerdos debet esse 5 annorũ professus. p: 89. 2. Quale Officiũ illius. p: 89. 4. 5. totum facit cum consensu Prioris, reddit computum quolibet Mense. quis Coadiutor Cellerarij. p: 91. 9. 10. Conseruat pecuniam. p: 96. 1. si cõmiserit fraudem. p: 96. 3. visitat Cellas cum Priore. p: 97. 5. partialis punitur. p: 99. 2. facit prouisionem pannorum quando. p: 147. 1. 2.

Cera vide Candelae.

Ceremonia in choro quomodo sũt & debet obseruari p: 43. 1. 2. 3. Cerei accenduntur ante Altare maius ad eleuationem extinguntur post communionem, in alijs Capellis vnus solus. p: 59. 16. Cereus Paschalis cuius ponderis, quando debet ardere & quo die extinguitur. p: 70. 19.

Clericus, illius publica percussio reseruatur Priori. p: 27. 9. recitat psalterium cum Requiem in fine psalmi toties quoties fit Anniuersarium. p: 106. 14. Quot psalteria absoluit pro quolibet defuncto Eremita. p: 108. 17. Ordinatus Presbyter quem locum recuperat. p: 164. 1. Diaconus receptus ad habitum non praecedat Nouitium antecedenter susceptam. p: 164. 3. ad quem spectat promotio Clerici ad Ordines & à quo examinatur. p: 167. 1. post quinque annos Professionis promouetur ad sacerdotium & quando cum his annis dispensatur. p: 167. 2. Qui ordinat sine licentia quam panam incurrit. p: 167. 3. quali scientia debet instrui.

p: 167. 5.

I N D E X

p: 167. 5. vnum psalterium absoluit qualibet septimana. p: 64. 1. vide Eremita hebdomadarius. Chorus consistitur in illo sine sustentamento excepta infirmitate & senectute. p: 67. 6. in choro respiciat alter alterum quando genuflexi manent. p: 67. 6. Conformitas Obseruatur. p: 69. 14. finito officio nemo recedit de choro ante superiorem excepto &. p: 69. 15. nullus chorum intrat sine pallio. p: 69. 16. Hospites saculares & Religiosi non introducuntur in chorum sine scitu superioris. p: 69. 16. summum silentium in choro, & pœna infractores. p: 140. 1. in choro quis corrigit. p: 140. 2.

Cibi quomodo disponuntur per totum annum. pag: 113. 1. 114. 4. 5. 8. 9. 115. 116. 117. 118. quales in vigilia Natiuit. Domini & sabbato sancto. p: 115. 10. feria 6. quando occurrit festum Natiuitatis Domini & S. Romualdi. p: 116. 12. quales cum butiro & quales cum oleo. p: 117. 15. quales parantur in Cella. p: 117. 16. relicta cibaria omni diè exponuntur in armariolo. p: 117. 19. tempore Capituli Generalis vbi dantur cibi. p: 114. 4. tempore rogationum. p: 114. 4.

Cilicium potest portari cum licentia Confessarij à Professo, à No- uicio cum licentia sui Magistri. p: 138. 2. Cingulus chorista- rum & Conuersorum. p: 148. 12. Colatio fit in Cella ad quam portantur fructus & vinum diebus refectorij quando ieiunatur. p: 151. 3. fit cum fructibus aut pane. p: 118. 21. tempore hy- emis potest fieri post Completorium & Orationem p: 122. 2. Culpa quomodo debeat considerari à Superiore in Capitulo. p: 76. 2: quales Culpæ sunt leues, quales graues & earum peni- tentia. p: 772. 783. grauiores. p: 79. 12. quomodo se gerant superiores cum talibus. p: 79 3. Culpæ grauiores quas penas habeant. p: 79. 4. Culpa secreta, secretè puniuntur. p: 80. 6.

I N D E X

Culpa grauissima & earum pena. p. 83. 1. 2. in Capitulo dicitur culpa de transgressionibus & defectibus manifestis. p. 131. 1. 176. II. Cū quo Ordine & obseruatiā dicuntur. 176. 12. Communio debet fieri omni die Dominico excepto. p. 27. 10. in Aduentu & in Quadragesima nunquam omittitur. p. 27. 10. In Cena Domini fit ab omnibus quo ordine p. 27. II. pro Communionē extraordinaria licentia petitur à superiore p. 28. 12. tempore Cōmunionis, duo Cerei ardeant ante maius altare in Capellis vnus. p. 59. 16. Computisti quatuor Capituli & eorum officium. p. 210. 4. referunt Definitorio defectus reperiōs. p. 216. 17. Completa qua hora absoluitur, & cum quali aduertentia datur signum illius. p. 61. 6. signum illius & quando abbreviatur. p. 61. post lectionem ante Completorium datur signum parua Campana p. 62. 7. vide signum Concurrētia votorum in electione quomodo terminatur. p. 208. 4. 5. 6. 7. 219. 7. Cōfessio intra nouē dies quilibet confiteri tenetur. p. 25. qui transit tempus sine licentia quam pœnam sustinet. p. 25. 2. Generalem Cōfessionem coram quo possunt facere Nouitij. p. 160. 1. ante susceptionem habitus cui possunt confiteri generaliter Nouitij. p. 155. 12. ante professionem 160. 1. Confessarij exponuntur à Priore sine illius licentia potest mutari p. 26. 3. Eremitæ hospites cui possunt cōfiteri p. 26. 3. 26. 6. Nōuus Sacerdos non exponitur sine præuio examine & approbatione p. 26. 4. in necessitate potest Prior exponere nouum Sacerdotem vsq; ad visitationem. p. 26. 4. Deputati pro secularibus approbatur à Diocesiano. p. 27. 7. Confessarij possunt absoluerē ab ijs à quibus & Prior excepto & c. p. 27. 9. Sed non reliquiarum acceptores absq; præuia restitutione. p. 93. 3. Conformitas in Ceremonijs p. 69. 14. in vestimentis & in omnibus. p. 69. 15.

Coniuratio

I N D E X

- Coniuratio contra superiorē punitur disciplinā Circulari p. 193. 2.*
Conseruator eligitur à Capitulo Conuentuali. p. 23. 3.
Consuetudines antiquas Religionis curet obseruari P. Maior
p. 226. 3. Contradictor superiori punitur. p. 193. 2.
Contumaces aulæ p. 143. 7. Conuersatio cum hospitibus prohibe-
tur. p. 34. 6.
Copiam rationum portat Prior ad Capitulum Generale. p. 201. 6.
Quando mittuntur p. 201. 6.
Conuersus tenetur ire ad Matutinum, & septies laudare Deum
per diem. p. 54. 1. 3. recitat 82. Pater & Aue Maria cum qua-
li diuisione p. 54. 2. diebus ferialibus debet adesse primæ &
Completorio, festiuis uero & uesperis ac officio defunctorum
p. 55. . Quis primæ Missæ inseruit & pulsat pro illa. 56. 2. Quot
Pater noster & Aue Maria dicit pro quolibet Anniversario p. 106
14. quot pro subditis aut Prælati defunctis debet dicere. p. 108. 17
facit abstinentiam solitam cum fructibus & uino p. 115. 9. tarde
accedens ad officium & recedens ante finem accipit ueniam pag.
125. 2. quot libros potest habere. p. 168. 7.
Caseus, quantum datur casei qualibet septimana p. 117. 18.
Correctio diuersa iuuenum ac serum. q. 76. 2. in choro ad quem
spectat. p. 129. 2. Quomodo ibi fiat correctio. p. 130. 3. in definito-
rio nunquam omittitur Correctio Prælatorum p. 213. 8. 217. 17.
uide Maior, uisitor, Prior, Superior, Error.
Calcei Prohibiti Eremitis: p. 148. 11.
Constitutiones leguntur ante lectionem Capituli cum Regula
pag. 197. 5. obseruari debent p. 231. 1. Quomodo possunt reuocari
mutari & alterari. p. 32. 2.
Cruces ponuntur grandiores, distantes à porta Eremiti p. 12. 9. uide
mulieres. Quomodo fiat adoratio Crucis à celebrante, & ab alijs
Eremitis. p. 70. 21.

I N D E X

Coquus durat per anñ in suo officio eius cura & obligatio. p. 100. 2. 3. 4. datur illi socius p. 101. 5. Colligit ex omnibus hortis pro vsu culinae. p. 117. 20.
Coquere in cella nõ licet præter fructus & à crumina. p. 117. 16.
Curam animarum non exercent Eremitae. p. 11. 6.
Custos sylvarum. p. 94. 7. vide sylua.

D

Debiles quomodo tractantur ratione lecti. p. 75. 5. præter viaticum datur vehiculum. pag. 178. 10. debitores nõ recipiuntur in locis nostris. p. 143. 7. Decima vide Taxa.
Depositarius in eius manu deponitur pecunia Priorum & visitatorum, eligitur à Definitorio. p. 210. 3. quando reddit depositam pecuniam Prælati. p. 225. 8.
Depositio Prælati infra annum ob quam fit causam & quo ordine. p. 226. 5. 6. 7. 8. definitores quid debeant legere. p. 213. 7.
Dieta quando fit, ubi & quomodo, & qui conueniunt, quam habet authoritatem. p. 198. 2. qui eo vadit incurrit pœnam. p. 200. 3.
Defensio qualis prohibetur aliorum & propria. p. 190. 1. de iniusta & inordinata quid nascitur. p. 190. 2. qui defendit iniquiter quomodo castigatur. p. 191. 3. defensio rei. p. 84. 4.
Definitor quando debet exire de Definitorio vide definitor, quis elegitur pro definitore. p. 207. 1. eliguntur octo qualiter & quomodo. p. 208. 2. ab omnibus vocalibus dantur vota. p. 208. 3. quis putatur obtinere. p. 208. 4. 5. Definitores eligunt scribam Capituli. p. 209. 1. Visariũ Domus & alios Officiales. p. 210. 2. tenentur venire ad matutinum, diebus festiuis ad vespervas & Celebrare omni die aut audire Missam. p. 212. 1. Primus Definitor quando tenet locum Præsidentis. p. 213. 7. interrogantur Priores & corriguntur. p. 213. 8. in Consultationibus quæ obseruantur.

I N D E X

gantur. p: 215. 13. in virtute S. Obedientia prohibitum est reuelare tractata. p: 216. 16. corriguntur mali administratores. p: 216. 17. Celebrant aut communicant in die Electionis Prælatorum. p: 217. 1. leguntur ante electionem. p: 217. 2. quid observatur in nominatione Prælaturarum. p: 218. 3. quomodo scribantur chartulæ. p: 218. 1. reseruat authoritas tribus diebus & quis eam perdat. pag: 223. 3. qualem præcedentiam habent his tribus diebus. p: 223. 3. vide Capitalum generale Præsidents. 209. 8.

Definitor egreditur de Definitorio quando de illo vota dantur aut tractatur de illius interesse. pag: 204. 3. Quando conveniunt omnes vocales. p: 205. 1. Quilibet Prælati renunciat Prælatura. p: 206. 2. remanent solum octo definitores. pag: 209. 8.

Disciplina quoties, quando, & quamdiu peragitur. pag: 137. 1. Dispensatio silentij quoties & quando fit. p: 32. 3. vide silentium.

Dispensator datur pro adiutorio Cellerarj quis debet eligi, suum onus. pag: 91. 9. non sit partialis. p: 99. 2.

Donatio. vide hæreditas legata. 23. 3.

Dona non possunt dari & accipi ab Eremitis exceptis fructibus. pag: 144. 1.

Dormire ubi & quomodo dormiunt Eremitæ p: 74. 1. quæ hora noctis vadunt dormitum. p: 74. 1. Dormitio in die quanto tempore quomodo & quando fiat. p: 134. 1. datur signum dormitionis. p: 134. 2. eo tempore quilibet manet in Cella. p: 134. 3. finis dormitionis. p: 135. 4. quando ieiunatur qualis finis dormitionis. p: 135. 4. post matutinum non licet dormire sine licentia. p: 135. 5. ubi sunt nostra hospitia non licet dormire extra illa. p: 139. n. 1.

Dubium

I N D E X

Dubium quale declarat P. Maior. p: 227. 8.

Discere litteras possunt Eremitæ. p: 167. 5. vide lectio.

E

Ædificia noua quādo & cum quali fiunt licentia. p: 178. 23. 24.

Eleemosyna qualis, quando, & à quo fit pro mortuo Eremita pag. 108. 18. Relicta à nouitijs conuertuntur in vsum Eccl. alias

& p. 162. 3. 4.

Electio officialium Eremiti p. 173. 2. 3. 4. vide officiales superiorū quomodo fiat p. 203. 1. iuramentum fit pro electione meliorum legitur Const. de qualitate eligendorum p. 204. 1. fit cum calculis

albis, & nigris p. 204. 2. quid fiat in paritate votorum p. 204. 2. quales practicationes prohibentur in Electione vide practici officiales electi à definitoribus vide definitor Ante electionem quid

obseruatur tempore Capituli p. 217. 1. quid legatur. p. 217. 2. 2. Præcedentia in electionibus & nominationibus. p. 218. 3. Noua

Electio & Nominatio quando p. 219. quis electus recusat officium p. 219. 8. Anni professionis pro electione Maioris p. 221. 1. visita-

torū pag. 221. priorū. p: 221. n. 6. de qua natione eligendus est Pater Procurator Generalis. p. 221. 5. Qualitates eligendorum,

p. 221. illorum numerus. p. 221. Electores qui iurant supra electionē meliorū. p. 203. 1. quando & quali forma p. 207. 5. possunt tractare de qualitate eligendorum p: 205. 5. vide definitor Electio.

Eremitus quāntū distat à ciuitate & locis. p. 9. 1. intra syluas. p. 10. n. 2. Clausa muro. p. 10. 3. clausura non mutatur sine licentia p. 103

nou intrant mulieres vide mulier, Eremitus Montis Coronæ vocatur Sacra & Caput totius Congregationis. p: 169. 1. ex Eremito

asportari res prohibentur à quo & quando. p: 225. 6. acceptare Eremitum vide locus nouus. Eremita. modus illius viuendi. p: 5.

quinta die Men. Junij.

votum

I N D E X

votum solemnē facit. p: 6. ubi habitat. p: 10. 2. non egreditur
 sine licentia. p: 10. 3. non se ingerit negotijs secularium & pa-
 rentum. p: 10. 5. non frequentat Ecclesias secularium nec exer-
 cet curam animarum. p: 11. 6. adeundo Cellas aliorum quid facit.
 p: 11. 8. Cui confitetur in Eremitio & in itinere. p: 26. 3. 6. renun-
 ciat priuilegijs. p: 30. 3. quando, ubi, & de quo loquitur vide
 silentium, non loquitur cum Nouitijs sine licentia, nec conuersa-
 tur cum illis. p: 34. 6. dicit aut audit quolibet die Missam.
 p: 56. 2. 3. absoluit nocte & die Officium in Choro licet solus in
 Eremitio remaneat & quomodo. p: 69. 1. tempore Officij non egre-
 ditur de choro, excepto. p: 66. 2. Quomodo debet intrare Eccl-
 echorum & Refectarium p: 69. 16. Quomodo, & ubi dormiat, ha-
 beat curam rerum uti sacrarum. p: 95. 8. non facit maiorem auste-
 ritatem sine licentia. 122. 5. Qualis est in loquendo in ambulando
 & in omni actione sua, ac in cella. p: 194. 2. 3. Quando peccat ve-
 nialiter aut mortaliter transgrediendo Regulam. p: 196. 3
 obligatus est ad dicendam culpam & faciendam poenitentiam. p: 1.
 96. 4. qualis sit error in choro, à quo, qualis, & quomodo corrigatur
 pag. 129. 1. 2.
 Exercitiū Corporale fit omni die vna hora excepto & c. p: 132. 1.
 in qua hora, quali loco, quæ oratio dicitur ante & post exercitiū
 pag 132. 2. Nouitijs separatim cum suo Magistro excepto & c. p.
 133. 3. Culparum Capitulum & panis consecutio impedit exercitiū
 pag 133. 4. quale exercitiū fit in Cella. p: 133. 6. negligentes
 ad exercitiū p: 133. 4. Excusatio auditur vna vice, quādo licita
 Exequiæ illarum ordo. p: 106. 13. Anniversaria. p: 106. 15. 16.
 vide mortuus. datur signū Capana minori cū 20. ictibus. p: 133. 8.
 Aestas, tempus illius quale intelligitur. p: 33. 4.
 Euangelium in nocte cum quali Ceremonia cantatur à superiore
 p: 49. 1. in Missa quādo incēatur Euāgelium. p: 57. 8. Ll Ex cō-

I N D E X

Excommunicatio. quis potest excommunicare. p. 192. 1. à reſer-
 uata Priori non abſoluit Confeſſarijs. p. 27. 9. cum quo ordine
 abſoluitur à Priore & Forma. 127. 1. ultra Excommunicatio-
 nem, quali pœna punitur percuffor Fratris. p. 192. 2. F. Fabri-
 dari quando poteſt. pag: 178. 23. 24. vide *Ædificia noua.*
Familia Abbatia Montis Corona cui ſubeſt. p. 181. 10. viſitatur
 à Priore. p. 181. 10. pro Eremitis ordinatur à definitoribus.
 p. 222. 1. cum quali aduertentia. p. 222. 3. pro familia fratres
 deſtinatos recipiunt Prior es. p. 222. 3.
Ferire ad mortem culpa grauiffima, eius pœna. p. 83. 1. 2.
Ferramentarius. eius officium. p. 94. 6.
Feflum Natalis Domini aut S. Romualdi non diſpenſat ieiunium
Regulare. p. 116. 12. de præcepto non admittit diſpenſationem
 ſilentij niſi neceſſitate cogente. p. 33. 4. in quali Celebrat offi-
 cium ſuperior. p. 50. 2. Obſeruantur feſta Dieceſis & Religio-
 nis. pag: 116. 11.
Forma induendi Nouitios. vide Nouitius Profeſſio.
Forma victus obſeruetur nec mutatur ſine licentia. p. 122. 4.
Fumus, ſua neceſſitas, quis faciat panes. p. 185. 3.
Fugitiuus. pag: 85. 1. vide *Apoſtata.*
Fructus acrumina quando diſtribuuntur. p. 117. 17. Colligi ſi-
 ne licentia non poſſunt. p. 117. 20. dantur & recipiuntur inter
 Eremitas. 144. 1.

G

Genuflexio in quibus hymnis & verſibus fit in choro. p. 67. 9. fit
 coram Maiore & præſidente. p. 171. 1. coram Priore ſolum in
 Cella. p. 171. 1. Nouitijs coram Magiſtro. p. 171. 1. ad ſignum
 Aue Maria excepto. p. 62. 8. ad Eleuationem SS. Sacramenti
 in omni loco. p. 59. 13. ob quos errores in choro. 129. 1.
Gloria in Excelfis. p. 58. 9. Gubernium

I N D E X

Gubernium vniuersale totius Religionis spectat ad Maiorem cum
 uisitoribus. p: 169. 3.

Galeros albos possunt habere Eremita. pag: 149. 13.

H

Habitationes Eremiticæ quales. p: 15. 3. vide Eremitus locus
 nouus.

Habitare simul in Cella prohibitum. p: 74. 1.

Hebdomadarius Sacerdos suum Officium in choro & in dicenda
 Missa p: 46. 4. quis facit Officium pro impedito. p: 48. 8.

quando incipit hebdomadam, qua finita in sabbatho facit prostra-
 tionem. p: 49. 9. stando dicit Orationem. p: 67. 7. vide Missa.

Hebdomadarius Clericus suum officium, & quæ legit ad horas.
 p: 46. 5. cum quo dicit Inuitatorium in medijs Chori & quan-

do p: 46. 5. inseruit Missæ in festis solennibus. p: 47. 6. quan-
 do & quo ordine accipit & dat pacem. p: 47. 6. quæ obseruat

& dicit. p: 58. 10. ubi est solum vnus Clericus quis supplet &
 in quibus. p: 47. 6. Quando impeditus quis succedit. p: 48. 8.

Quando incipit & finit & in sabbato facit prostrationem. 49. 9.
 Hebdomadarius Conuersus, sua diligentia & munus. p: 47. 7.

portat Crucem in processionibus. p: 47. 7. impeditus mittit ali-
 um alias &. p: 47. 7. inseruit Missæ Conuentuali excepto &.

p: 47. 7. adiuuat Clericum in ministrando turibulo & Sacerdo-
 tem in Sacrario, quando. p: 47. 7. ad Matutinum & primam

vocat absentes. pag: 125. 1.

Herbæ non possunt accipi ex omnibus hortis. p: 117. 20.

Hereditas à quo acceptatur & eidem renunciatur. p: 23. 3.

Hora prandij & Cene Eremitarum. 121. 1. 3.

Hora Canonice, ingrediendo Ecclesiam ad legendas horas Cano-
 nicas quid faciendum. p: 41. 5. quando inclinatio fit & statio.

I N D E X

p: 43. 1. 2. *Quomodo dicitur Prima.* p: 55. 1. *quá hora & quo modo pulsatur.* p: 55. 1. *Tertia.* p: 60. 1. *sexta.* p: 60. 2. *Nona.* p: 61. 4. *vesperæ.* p: 61. 5. *Completorium.* p: 61. 6. *vide officium Diuinum & signum.*

Horologium, eius curam & directionem habet sacrista. p: 93. 2. *adsit in omnibus Eremitis.* p: 132. 2.

Hortus Communis & qualis hortulanus. 184. 2.

Hospitia & austerias ac Domos secularium fugiant Eremitæ. p: 187. 6. *vide iter.*

Humilitas quam necessaria. p: 34. *illius gradus.* p: 35. *debent obseruari.* p: 39. 1. *humilis sit Eremita cum suis superioribus.* p: 193. 1.

Hospitale, sua positio situs & qualitas. p: 142. 1. *lecti quales.* pag: 142. 1.

Hospitum exceptor suum officium tam sacerdotis quam Conuersi. p: 142. 2. 3. 4.

Hospites, cum illis prohibita Conuersatio. p: 10. 5. 34. 6. *quomodo recipiuntur.* p: 142. 1. *lauantur illorum pedes.* p: 143. 5. *qui non recipiuntur.* p: 143. 7. *Cum personis honoratis potest manducare Prælati.* p: 150. 1. *qualis datur illis præcedentia.* p: 165. 5. *non detineantur ultra tres dies.* p: 166. 1. *vicini non detinentur si &.* p: 183. 2. *deponunt arma ad portam.* p: 183. 4. *tempore Capituli expediuntur sine mora.* 212. 3.

I

Incarcerati vide Carcer, sequestratus, Pœna,

In censare quis debeat & quo ordine. p: 57. 8.

Inclinationes profundæ in choro quando fiunt. p: 171. 2. 3.

Incorrigibilitas, culpa grauissima & quæ obseruantur cum incorrigibili. p: 83. 1. 2.

Indulgentia

I N D E X

Indulgentia plenaria dicendo Angelus Domini cum oratione Gratiam tuam, quando datur signum pro Ave Maria. p: 62. 8. Indulgentia pro Exaudiat Concessa ab Urbano octavo. p: 72. 3.
Infirmus potest se sustentare in Choro. p: 67. 6. non tenetur ad obseruantiam aliquorum in Choro. p: 69. 13. dispensatur cum austeritate lecti. p: 75. 5. non parcitur expensis pro curando infirmo. p: 103. 3. visitatur à Medico Ordinario. p: 103. 4. ubi non possit curari. p: 104. 5. visitatur ab Eremitis in valetudinario secundum beneplacitum & quando in Cella. p: 104. 7. quando conceditur balneum, quomodo cum quali prouisione & socio. p: 105. 8. Manducat carnes ubi & quando. p: 105. 9. 10.
Superior procurat remedia Spiritualia. p: 106. 11.
Inquisitio delinquentis quomodo facienda. p: 84. 4. Instrumenta bonorum operum qualia. p: 24. adiungitur Confessio & Communio. p: 25. 1. ad quid principaliter seruiant. p: 28. 14.
Intimationes factæ Nouitijs notantur à scriba. p: 153. 4.
Intonare Psalmos, Cantica, Hymnos ad quem spectat in Choro. p: 52. 1. Salve Regina. p: 53. 3.
Inuentarium debet fieri rerum ad Obedientiam spectantium & quare. p: 95. 8.
Ieiunium, qui ieiunat in Æstate totum datur illi pro prandio. p: 113. 3. quomodo fit ieiunium feria quarta in astate. p: 114. 4. in Rogationibus. p: 114. 4. feria sexta vide Abstinentia à 13. septembris vsq; ad pascha. p: 114. 7. à 13. septembris ad festum S. Martini & à Natiuitate vsq; ad quadragesimam quæ obseruantur. p: 115. 8. in vna & altera Quadragesima. p: 115. 9. in vigilia Natiuitatis & Sabbato Sancto. p: 115. 10. Ieiunia deuotionis. p: 226. 11. feriâ sexta nunquam dispensatur. p: 116. 12. in festis S. Romualdi & Natalis Domini nunquam dispensatur ieiunium. p: 116. 12.

I N D E X

uenes nouiter exeuntes de Nouitiatu quomodo & á quo debent
ubernari & custodiri. p: 87. 1.

uenes non sunt apti ad vitam Eremiticam. p: 87. 1.

uramentum eligendi meliores in Prælatos. p: 207. 5. vide
Electio, desinitor.

Itinerantes quæ tenentur Obseruare, vide pecunia vestis.

Iter faciens cui potest Confiteri. p: 26. 6. in necessitate potest
cum socio dormire. p: 74. 1. eundo ad aliam Eremum quæ potest
secum portare. p: 98. 10. expendit pecuniam solum pro itinere.

p: 98. 11. perueniens ad locum sibi destinatum restituit resi-
duum pecunie p: 98. 12. ad quales obligatur Orationes. p: 43. 1.

ultra 50 miliaria non vadit sine licentia. p: 139. 2. non vadit
solum sub pena vnius abstinentie. p: 187. 1. qualis suus socius.

p: 187. 2. in exitu & reuersu quid facit. p: 187. 3. dicit Itine-
rarium. p: 187. 4. non vadit Die Festo. p: 187. 5. non referat

in Eremo quæ viderit. p: 178. 8. non tenetur ad Ieiunium Regu-
lare. p: 178. 9. datur ei pecunia equi & alia necessaria. p: 178. 10.

paucis debet esse contentus in hospitij. p: 178. 10. portat secum
litteras dimissoriales à Priore alias & 222. 2.

K

Kyrieelison semper incipit à parte Prioris in Choro excepto &
pag: 53. 2.

L

Lagicus sua Obligatio vide Conuersus, Hebdomadarius, Eremita.

Lauari debent pedes hospitem à quo p: 143. 5.

Lauatorium quis tenetur præparare. p: 186. 8.

Laudes in Matutino quomodo Celebrantur p: 51. 1. vide Matutinum.

Ligna quando dantur Eremitis. p: 91. 7. ligna aut arbores non
excinduntur circa Eremum. p: 1. 2. vide Sylua.

Littere.

I N D E X

Litteræ non mittuntur nec recipiuntur sine licentia. p: 144. 1. 2.
aperire litteras Maioris aut visitatorum quæ pena. p: 144. 3.
P. Maior & visitatores non aperiunt inter se. p: 144. 3. nec
Eremita alterius, nec superior in absentia Prioris. p: 145. 5. lit-
teræ omnes portantur ad P. Maiorem. p: 145. 6. quale sigillum.
 p: 145. 7. litteræ de statu Eremitæ scribuntur quolibet Mense à
 Prioribus ad P. Maiorem. p: 178. 25. litteræ infamantes scriptæ
 ad Capitulum aut Dietam Castigantur. p: 191. 4. litteras fauoris
 pro Electione qui procurat quomodo punitur. p: 205. 6. Quales
 litteræ leguntur in Capitulo. p: 212. 4. in directione litterarum
 ad Capitulum quæ observantur. p: 212. 4. litteræ testimoniales
 quando portantur. p: 187. 3. Dimissoriales à Priore quando.
 pag: 222. 2. Lectiones ad Matutinum quis legit & quomodo.
 p: 44. 3. Infestis solennibus quis legit Humilias. p: 45. 2.
Lector stat capite toto aut medio aperto secundum tempus. p: 68. II.
lectio ad primam & secundam mensam ad quæ spectat in Refecto-
rio. pag: 150. 2. Prophetiæ Sabbato Sancto & in vigilia Pentec:
 p: 70. 21. Cõpletæ lectio. p: 123. 1. absentes à lectione. p: 124. 3.
 lectio ad panem. p: 133. 4.
Lectio Theologiæ Moralis & Conferentia bis in hebdomada &
quali hora. p: 136. 1. defectum lectoris quis supplet. p: 136. 1.
lectio Regulæ & Constitutionum quolibet die fit ante Completo-
rium. p: 197. 5.
lector primæ & secundæ Mensæ tempore Capituli Generalis.
 p: 211. 2. lectores Chori vide lectio.
lectus qualis est, qualis saccus & cooperta. p: 74. 2. 3. cum infir-
 mis dispensatur. p: 75. 5. lecti in hospitali quales. p: 75. 6.
Libraria Communis. p: 93. 4. quales libri non conseruantur in
 illa p: 93. 4. vide libri.

I N D E X

libri prohibiti & suspensi non conseruantur. p: 93. 4. *non expectatur nisi tres libri & quomodo.* p: 98. 10. *Quot & quales possit habere Conuersus.* p: 168. 7. *libri quos tenet Prior & quae in illis notantur.* p: 177. 19. 20. *Quales debeant esse in qualibet Eremito.* p: 178. 21. 22. *liber Professionis à quo conseruatur.* p: 236. 2. *librum computi suae Eremiti qui non defert ad Capitulum Generale.* pag: 222. 12.

Licentia abeundi longius vide Maior, iter, Lites debent Caueri procurando Compositiones. p: 89. 4.

Lucernae parantur in Choro pro nocte. p: 93. 2.

Locus loci in quibus non admittitur dispensatio silentij. p: 32. 2. *de vno ad alium locum quae portantur.* p: 98. 10. *vide iter vestes non grauentur familiae debitis.* p: 223. 3. 225. 6. *quis non se ingerit in loci administrationem* p: 226. 2. 229. 13.

Locus nouus Oblatus qualis sit, à quo & quomodo acceptatur. p: 230. n. 1. *Quando possunt acquiri loca noua.* p: 231. 2. *qualis fiat respectus in acceptatione loci.* pag: 231. 2.

M

Magistro Nouitij Confitentur excepto &. p: 26. 5. *Recitat cum illis Officium B. V. Mariae.* p: 66. 3. *Corrigit in Choro.* p: 129. 2. *Eligitur à Capitulo Generali.* p: 157. 1. *suum Officium diligentia, & instructiones.* p: 158. 2. *visitat Cellas & Culpas audit omni die post Completorium.* p: 158. 3. 4. *à quo potest suspendi.* p: 159. 5.

Maior Supremus Prælati Congregationis. p: 199. 1. *In quibus Festis dicit Officium & Celebrat Messam Conuentualem.* p: 50. 2. *Quibus diebus dat absolutionem Generalem.* p: 127. 2. 3. *dat licentiam eundi ultra 50. Miliaria.* p: 139. 2. *non aperit litteras ad visitatores.* p: 144. 3. *non habet mensam particularem,*

p: 150. 1.

I N D E X

residet in Eremo Montis Coronæ, & cum visitatoribus gubernat
uniuersaliter Congregationem. p: 169. 2. facit exhortationem in
principio Capituli Generalis Celebrat Missam Conuentualem.
p: 203. 3. Ordinatur ut Prelati faciant prælaturæ renuntiationem,
acceptat & imponit penitentiam, declarat omnes liberos esse.
p: 206. 2. dat absolutionem Omnibus Vocalibus. p: 206. 3. renun-
ciat Maioratus in manibus visitatorum. p: 207. 4. requisita eligen-
di Maioris. p: 221. 1. durat 4. annos. p: 221. Non potest simul
agere Prioratum. p: 221. 3. nec eiusdem Nationis cum visitato-
ribus. p: 221. 4. ante 5. annos Professionis potest eligi cum di-
spensa. p: 221. 6. sua precedentia. p: 224. 3. Autoritas Maioris
cum visitatoribus. p: 225. 1. 2. Corrigit Omnes relaxat peniten-
tias. p: 226. 2. Cum. visitatoribus visitat punit, & mutat.
p: 226. 4. sua depositio & quæ requisita. p: 226. 5. Qualia
dubia declarat cum visitatoribus & qualia solus. p: 227. 8.
cum qualib9 visitatoribus expedit negotia. p: 228. 9. iudicat
causam grauaminis à visitatoribus. p: 228. 11. communicantur
ei res difficiles visitationis. p: 228. 11. quando visitat & ubi.
p: 229. 12. pro visitatione particulari quem secum potest ducere.
p: 229. 12. quando & cum quo eligit. visitatores. p: 229. 16.
potest vocare visitatores suæ residentie ante Pascha. p: 230. 18.
vide Prior superior.
Manducat solus Eremita & quare. p: 150. 1. Quando manducant
simul in Refectorio. p: 110. 2. quis legit ad mensam. p: 150. 2.
signa Refectorij. p: 111. 3. Quando fit abstinentia. p: 111. 5. tem-
pore Ieiunij quomodo die Dominico manducatur. p: 114. 7. Hora
prandij & cene in Astate. p: 121. 1. hyeme in Dominica qua hora
potest canari, & diebus alijs colationem facere. p: 122. 2. intra
prandium & cenam non licet manducare & bibere. p: 122. 2.

I N D E X

hora prandij diebus ieiunij. p: 122. 3. superiores non manducant cum hospitibus excepto G. pag: 150. 1.

Matutinum qua hora absoluitur sua signa & interualla. p: 40. 2. 3. 14. quomodo Celebratur. p: 43. 1. 2. 3. 4. in signo Matutini quæ obseruanda. p: 41. 5. qui non vadit ad Matutinum quam penam incurrit. p: 125. 2. Laudes quomodo dicuntur vide Horæ Canonica & officium Diuinum.

Medicus eligitur à Capitulo Conuentuali. p: 103. 4. non potest adiri sine licentia. p: 103. 4.

Medicinas sumere in domibus secularium prohibitum. p: 104. 5. vide Infirmus.

Mensa particularis prohibita Priori & Maiori vide Maior manducare, Superior. pag: 150. 1.

Missi Conuentualis à quo dicitur. p: 46. 4. in solennitatibus. p: 50. 2. post Primam. p: 56. 2. quæ nunquam intermittitur & quare p: 56. 2. Celebratur frequenter. p: 56. 3. quo tempore. p: 56. 4. hebdomadarius quo tempore debet inueniri ante Altare. p: 57. 5. aspergit aquâ benedicta, Communicat & renouat particulas. p: 57. 5. Quando Cantatur Missa. p: 57. 6. qualia Ornamenta sacerdotalia. p: 57. 7. vnus ministrat. p: 57. 7. in quali Missa incensatur Altare. p: 57. 8. Gloria in Excelsis quando. p: 58. 9. ad Missas priuatas in festis ad Altare maius qualia dantur signa. p: 58. 12. ad Missam Primam & Conuentualem. p: 58. 12. ad Sanctus & Eleuationem hostiæ p: 58. 13. in solennitatibus. p: 58. 13. pro vocandis Sacerdotibus & ministris quæ signa. p: 59. 14. quæ Candelæ accenduntur vide cerei, in anniuersarijs obligantur Sacerdotes ad dicendam vnâ Missam. p: 107. 14. pro quolibet defuncto de nostris. p: 108. 17.

Missi ante Electionem Prælatorum. pag: 217. 1.

Minari non licet & qualis pena. p: 192. 2.

Ministe

I N D E X

Minister Missæ, vide Missa. Minister hospitij vide hospitium
Minister fratrum datur mansuetus p. 99. 1. Non partialis, p. 99.
quomodo se gerat cum senibus, p. 109. 1. Minister primæ & secundæ mensæ tempore Capituli eligitur à definitoribus. p. 211. 7.
Molendinum in locis nostris fieri debet. p. 184. 1.
Monialium Monasteria adire, & in Ecclesijs earum celebrare quomodo prohibitum. p. 13. 11. Monachorum quatuor genera. p. 9.
Murmuratores grauitur puniuntur. p. 191. 3.
Mortuo infirmo sonatur Aue Maria, datur trinum signum qualiter & quando. p. 106. 12. quando portatur in Ecclesiam & illius funeralia. p. 106. 13. pro Defuncto Eremita ad quæ Obligantur Sacerdos & Clericus. p. 107. 16. 17. ad quæ Conuersi. p. 108. 17.
Eleemosyna datur à quo, quomodo & quo tempore. p. 108. 18.
Mutandæ Conceduntur. p. 148. 11.
Mutatio fratrum fit ex necessitate. p. 223. 1. Mutari portant litteras dimissoriales à Priori. p. 223. 2. vide iter.
Mulieres non intrant nostras Eremos nec transeunt Cruces sub pena Excommun: p. 13. 11. Exceptis tribus diebus. p. 12. 10. pena in permittentem transire Cruces. p. 13. 11. non potest teneri Cura Mulierum nec earum Confessiones excipi, si non & nec loqui cum illis sine socio. p. 13. 11.

N

Nationis cuius esse intelligitur Eremita. p. 208. 2. diuersæ Nationis debent esse P. Maior & inter se quilibet uisitor. p. 221. 4.
4. Procurator Generalis alterius Nationis à P. Maiore p. 221. 5.
Quot Prælatos potest habere qualibet Natio. p. 222. 9 Quales Nationes nostræ Congregationis. p. 222. 10
Negligentes in Choro corriguntur. p. 125. 1. 2. 3. pro manuali Exercitio uocantur. p. 133. 4. ad Capitulum Culparum. p. 176. 15.

I N D E X

Negotia Religionis quo ordine tractantur in Capitulo Generali.
 p: 209. 1. 2. *vide Capitulum Generale Definitor definitorium*
Negotia grauiã intra annum ad quem referuntur. 228. 9.
Nomen quomodo vocantur Eremitæ inter seipsos. p: 171. 4.
Superiores quomodo nominantur. pag: 20. 1.
Nominatio Prælatorum in Electione. pag: 218. 4.
Nonæ quando datur signum. pag: 61. 4.
Nouitijs Confitetur P. Magistro excepto G. p: 26. 5. *non loquitur nec conuersatur cum Professis sine licentia.* p: 34. 6. *Officium in Choro peragit cum alijs.* p: 65. 1. *extra chorum cum Magistro.* p: 66. 3. *post professionem manet uno anno in Nouitiatu nec habet vocem in Capitulo.* p: 73. 1. *post Nouiciatum à quo instruitur.* p: 73. 1. *à quo in Choro G alibi corrigitur.* p: 129. 2. *facit exercitium separatim cum Magistro.* p: 133. 3. *non facit disciplinam extraordinariam nec portat Cilicium sine licentia Magistri.* p: 137. 1. 2. *in receptione nouitij quæ considerantur sua ætas cum qua qualiter dispensatur.* p: 152. 1. *quæ inquisitio debet fieri.* p: 152. 2. 153. 5. *de alia Religione à solo Capitulo Generali potest recipi.* p: 152. 3. *qualis sit protestatio G quando* p: 153. 4. *pro Clericatu suscipitur cum sufficienti intelligentia.* p: 153. 5. *à quo examinatur tam Clericus, quam Conuersus* p: 154. 6. *quis proponit in Capitulo.* p: 154. 7. *à quo potest dimitti.* p: 154. 8. *manet in proprio habitu 40 dies* p: 154. 9. *non datur illi habitus sine licentia patris Maioris G visitatorũ* p: 154. 9. *ante habitũ facit generalẽ Confessionẽ.* p: 155. 12. *ante professionẽ Confessio vnus añi.* 160. 1. *post susceptionem habitus quid facit cum vestimentis suis G pecunia.* p: 161. 1. *non licet petere aliquid ab eo sub pœna circularis discipline.* p: 161. 2. *relictã à Nouitio conuertuntur in vsum Ecclesiæ.* p: 162. 3. *inuentus mendax ante professionem*

I N D E X

fessionem eijcitur de Religione. p: 162. 6. præcedentia No
 Sacerdotis. p: 164. 2. 3. genuslectitur coram P. Magist
 p: 171. 1. Nouitiij dicunt primo culpam in Capitulo & quomo
 p: 176. 12. forma vestiendi. p: 232. 1. die professionis commun
 cat. p: 235. 1. forma Professionis. p: 235. 1. res Nouitiorum repe
 nuntur apud Cellerarium & seruantur in dispensa vsq; ad Pro
 fessionem. 161. 1.

O

Obedientiæ primus grâdus obedire sine mora. p: 28. Cap: 5. quo
 modo sit obediendum. p: 28. Reg: ab illa pendet Conseruatio disci
 plinæ Regularis. p: 30. 1. Maior obedientiæ obseruantia & quare.
 p: 30. 2. quæ fieri possunt sine obedientiæ & consensu Superioris.
 p: 30. 2. per votum obedientiæ cui priuilegio renunciat. p: 30. 3.
 Superiori utrum obediendum. p: 193. 1. Præceptum obedientiæ
 quando obligat sub peccato mortali. p: 196. 3. Obedientiæ Domus
 quo numero & ordine fiunt. p: 173. 2. 3. 4. cum promptitudine
 suscipiuntur quando leguntur in Capitulo. p: 173. 4. due pos
 sunt dari vni & vna diuidi p: 174. 5. post factam semel excusa
 tionem non fit replicatio. p: 179. 1. 2. 3.
 Oblatus non tenetur ad ieiunia Regularia sed solum ad Ecclesi
 astica. p: 122. 6. ætas in receptione. p: 152. 1. quomodo & ubi
 recipitur & à quo instruitur. p: 155. 13. post annum à quo potest
 dimitti & ob quam causam. p: 156. 15. potest exire quando vult
 post septennium potest recipi pro Conuerso. p: 156. 16. quæ pro
 mittit in ingressu. p: 156. 17. Qui dimittuntur aut per se egredi
 untur non recipiuntur. p: 156. 17.
 Obligationes perpetuæ Missarum quomodo recipiuntur. p: 162. 5.
 Obligatio Diuini Officij vide Officium Diuinum.
 Officiales Domus quando & quomodo eliguntur. p: 173. 2. 3. 4.

I N D E X

im numerus & Ordo. p: 173. 4. publicatur illorum Electio
 in Capitulo Culparum quando. p: 173. 4. vide Obedientia unus
 potest habere duas Obedientias. p: 174. 5. Eliguntur post Capi-
 tulum Generale & Dietam. p: 173. 4. Officiales eliguntur
 à Definitoribus vide Definitor.
 Officinas intrate nemo potest excepto. pag: 11. 8. pena p: 11. 8.
 visitantur à visitoribus. p: 230. 16.
 Officium Diuinum quis incipit vide hebdomadarius sacerdos
 quis intonat Psalmos Cantica & hymnos. p: 52. 1. quis intonat
 Salve Regina. p: 53. 3. non licet exire ab Officio nisi in necessita-
 te. p: 66. 2. non sustentantur nisi &. p: 67. 6. Observantur Ceri-
 moniæ. p: 67. 6. qui venit tarde quid facere tenetur. p: 125. 2.
 Obligatio Officij Diuini vide horæ. 138. 1. Canonice Matuti-
 num Prima.
 Officium B. V. Mariæ dicitur in Choro quando. pag: 66. 3.
 quibus diebus. p 66. 3.
 Officium defunctorum dicitur semel in hebdomada in Choro ex-
 cepto &c. p. 66. 5. hoc officio & Anniversarijs satis fit Obligati-
 oni in Quadragesima. p 66. 5.
 Oleum S. datur infirmo suo tempore. 106. 11.
 Oratio mentalis quando, & quâto fit tempore. p 71. 1. Quale signû
 illius & finis. p: 71. 2. 3. ad qualem Orationem Obligati Eremitæ.
 p: 138. 1. Oratio in principio Capituli Conuentualis p: 22. 2.
 Generalis p: 202. 2. in principio Definitorij. p: 204. 2.
 Ordines. qui promouetur ad Ordines debet examinari, quo tem-
 pore. p: 167. 1. anni professionis pro susceptione sacerdotij.
 p: 167. 2. qui Ordinari facit se & alios sine licetia punitur p: 167. 3.
 Ordinationes & decreta visitorum ubi inscribantur & earum
 vigor. p: 230. 17. vide Actus Capitulares Ordinationes Capitu-
 li antecedentis legunt Definitores. 213. 7.

Ostarius

I N D E X

Ostarius Capituli, sua qualitas & officium. p: 211. 6. 212.
 audit Missam quæ Celebratur ante Electionem Pralatorū. 217. 1.
 Octaua S. Romualdi quando Celebratur, & ubi in vtraq; festi-
 uitate. p: 116. 11.

P

Pacis Osculum quādo & quomodo datur. p: 47. 6. 58. 10.
 Panis qualitas & modus distribuendi. p: 118. 1. signum pro pane
 faciēdo. p: 133. 5. pistoris cura & Officium. p: 185. 3.
 Panni à quo prouidentur & quando. p: 147. 1. 2. quis pannos
 scindit. p: 149. 17.
 Paulus Iustinianus dilatat nostram Religionem. pag: 7.
 Pocula de vitro prohibentur. pag: 90. 6.
 Pallium quomodo portatur. p: 148. 9. sine illo non licet intrare
 chorū & Refectōrium. p: 69. 16. portatur per Eremū. p: 148. 8.
 forma illius & materia. p: 148. 7.
 Pecunia nō potest cōseruari ab Eremita excepto Priore & Celle-
 rario. p: 96. 1. quomodo accipitur pro itinere & cui restituitur
 reliquum viatici p: 98. 11. 12. Prior non potest dare licentiam
 petendi pecuniam a parentibus & amicis. p: 144. 2. Pecunia
 Nouitiorum quomodo Conseruatur. p: 161. 1. vide Nouitius quan-
 titas pecunie euntis ad Capitulum. p: 200. 4. qui non desert ad
 Capitulū aut non soluit taxatā pecunia pro sua Eremito. p: 201. 7.
 tempore Capituli Generalis deponitur in manu depositarij electi.
 p: 210. 3.
 Pena qualis est grauis. p: 77. 2. 78. 3. quomodo intelligitur gra-
 uiter puniatur. 78. 3. Culpa grauior. p: 79. 4. Pena Carceris
 quando non infert infamiam p: 79. 4. pena peccati contra Casti-
 tatem. p: 80. 5. penitentia secreta. pro Culpa secreta. p: 80. 6.
 Culpa grauissima quando reseruantur Desinitoribus. p: 83. 2.
 Murmuratores

I N D E X

irmuratores puniuntur vide Murmurator qui coquit in Cella
spulmenta. p: 117. 16. qui manducat Carnes. p: 119. 3. qui loqui-
tur in choro. p: 149. 2. qui non lauat pedes hospitibus. p: 143. 5.
qui aliquid petit à Nouitijs. p: 161. 2. 3. 4 qui facit se ordinare
aut alios sine licentia. p: 167. 3. quales penitentiæ frequentan-
tur in Capitulo. p: 176. 13. penitentia suspenditur per appe lla-
tionem. p: 177. 16. 17. qui transit tempus tonsuræ. p. 185. 5. qui
vadit sine socio. p: 187. 1. qui scribit falsas infamias. p: 191. 4.
punitur qui percutit, minatur & iniuria afficit. p: 192. 2. qui
coniurat contra Prælatum & contradicit illi. p: 193. 2. qui non
vadit ad Capitulum Generale. p: 199. 1. qui vadit ad Capitulum
aut Dietam sine licentia. p: 200. 3. qui non portat aut non mittit
Computum suæ Domus. p: 201. 7. qui non portat secum pecuni-
am taxatã ad Capitulu. p: 201. 7. qui facit factiones p: 204. 4.
qui procurat litteras. p: 205. 6. Definitores qui reuelant tracta-
ta. p: 216. 16. qui non defert acta Capituli ad suam Eremum.
pa: 225. 7.
Penitentiæ taxatæ in Regula & Constitutionibus possunt mode-
rari. p: 196. 4. 226. 2. cum quali aduertentia. p: 197. 5.
Percutere Prælatum pæna grauissima. p: 83. 1. 2. quomodo puni-
tur percussor. p: 83. 2. 192. 2.
Pitancia quando datur. p: 113. 1. 114. 5. 7. 8. 9. sua quantitas &
pondus. p: 116. 14. cum oleo dari potest pro butiro sed non in con-
trarium. p: 117. 15. Casei sex vnciæ dantur & quando. p: 117. 18.
Cibi cocti reponuntur in armariolo eodem die. 117. 19.
Portinarius sua diligentia & cura. p: 183. 2. portam tenet clau-
sam. p: 183. 3. deponi facit arma & custodit illa. p: 183. 4. in qui-
bis præmonet extraneos. p: 184. 5. quomodo Curam gerit calua-
caturæ hospitem. p: 184. 6. Portinarius Capituli Generalis vide
Prædicatio

I N D E X

- *Prædicatio prohibita, & sua pena, à quo dispensatur delinq*
p. 204. 4. qualis non est prohibita. p: 205. 5. Circa negotia
pituli. 215. 15. vide Officium.
- Præcedentia locorum nostrorum. p: 169. 1. Maioris. p: 169. 2. vi-*
sitatorum ex occasione visitationis. p: 169. 3. intra visitatores.
p: 169. 4. inter Priorem suæ Eremitæ & Magistri. p: 169. 5. inter
Sacerdotes Clericos, Cōuersos & Oblatos. p: 170. 6. inter Priores
& visitatores hospites. p: 170. 7. Præsidentis. p: in nominatione
& electione Prælatorum. p: 209. 8. inter Definitores & P. Ma-
ioirem. p: 218. 3. inter Nouitios & sacerdotes vide Nouitius vi-
de hospites.
- Præceptum S. Obedientiæ quomodo Obligat sub peccato mortali.*
p: 196. 3. tale præceptū pro Definitoribus non reuelādi. p: 216. 16.
Scrutatorum. pag: 218. 4.
- Prædicare potest Eremita cum licentia Capituli Generalis.*
pag: 168. 6.
- Prælati Prælaturas in definitorio p: 204. 2. quo ordine nominan-*
tur in Electionibus. p: 218. 3. 4. post sex annos vacant annis
duobus & non sufficit vnus. p. 222. 8. vide Prior, Superior,
Prælatura.
- Prælatura non confertur illi qui non valet ducere vitam Commu-*
nam. p: 222. 12 quare aliquis deponitur. p: 226. 5. pro depositi-
one aut electione P. Maioris quot debēt cōgregari & qui p: 227. 6.
duo visitatores. p: 2 7. 7. duo Prælati. p: 227. 7. qui renunciat
tempore visitationis punitur. 229. 14.
- Præsidenti tempore Capituli fit reuerentia cum genuflexione.*
p: 171. 1. eligitur à definitoribus. p: 209. 8. publicat in Refecto-
rio Ministros electos in definitorio. p: 211. 7. Quando Celebrat
Missam de Spiritu S. p: 212. 1. quando egreditur de Definitorio.

I N D E X

p: 213. s. proponit negotia. p: 214. 9. Confirmat electionem
 Prælatorum si vero ipse eligatur in Prælatorum Con-
 firmat primus Definitor. p: 219. 9. facit exortationem
 antequam prælegantur electi ad Mensam. 225. 5.

Primæ quando datur signum. p: 55. 1. qualis versus dicitur ad
 sonum Primæ. p: 34. 7.

Prior non potest scindere ligna intra Clausuram sine licentia.

p. 10. 2. non mittat fratres extra Eremum neque ipse exeat sine
 necessitate. p: 11. 6. qualis debeat esse. p: 20. 2. exponit Confes-
 sarios. p: 26. 4. potest reseruare Casus quomodo. p: 27. 9. habet

curam fratrum finito Nouiciatu aut alteri demandat. p: 23. 1.
 quando potest tenere pecuniam. p: 96. 1. quæ concedit subditis

quæ non. p: 96. 4. visitat Cellas bis in anno cum quo. pag. 97. 5.
 Cura & visitatio infirmorum. p: 104. 6. 105. 9. 10. Moribundo-

rum. p: 106. 11. senum. p: 109. 1. in quo Casu potest dare licentiam
 eundi ultra quinquaginta miliaria. p: 139. 2. non recipit bandi-

tos debitores & Contumaces. p: 143. 7. non potest dare licentiam
 subditis petendi pecuniam à quibus. p: 144. 2. debet legere lit-

teras subditorum. p: 144. 3. 4. prouidet vestimenta. p: 147. 1. 2.
 non habet mensam particularem nec manducat cum hospitibus

excepto &. p: 150. 1. mittit ad ordines subditos suo tempore eosq;
 instruit. pag. 167. 4. 5.

Præcedentia sua in Eremito & alibi. p: 169. 3. 4. 5. 7. suscipiens
 gubernationem quid faciat. p: 173. 2. 3. potest remouere negli-

gentes. p: 174. 6. quando tenet Capitulum Culparum quæ dispo-
 nit commendat & dispensat. p: 174. 7. 8. 9. 16. 11. 14. quas

penitentias frequentat potest illas mutare & alterare. p: 176. 13.
 scribit de morte subditi ad alia loca. p: 178. 21. quando facit no-

uas fabricas. p: 178. 23. 24. singulis duobus mensibus scribit
 superioribus

I N D E X

Superioribus de statu sue Eremit. p: 178. 25. quando nomin
superiorem Domus & qualem. p: 180. 4. relinquit in scriptis facie
da. p: 181. 9. Mittit Computum expensarum Domus & pecuni
ad Capitulum Generale. p: 200. 4. 5. 6. 7. à quo corrigitur &
punitur. p: 226. 2. 4. ob quas Cāsas potest deponi. p: 227. 5. qua
dubia potest declarare. p: 227. 8. in visitatione confert cum
visitatoribus de grauibus negotijs. p: 227. 6. vide superior de
Monte Corona Prælatus Prælatura.

Prior Sacra Eremit subiectam habet familiam Abbatie illam
visitat & corrigit. p: 181. 10.

Priuilegia Obtena in fauorem Eremita post Professionem nulla
sunt. p: 30. 3.

Processiones quales fiunt & quae obseruantur in illis. p: 69. 17. 18.
portantur candela in manibus. p: 70. 18.

Processus quales & quando mittuntur superioribus. p: 84. 4.

Procurator seculares à quo eligitur. p: 23. 3.

Procurator Generalis quando eligitur. p: 218. 3. non sit eiusdem
Nationis cum P. Maiore. p: 222. 9. durat 4. annos. 222. 7.

Professus nouus manet uno año in nouiciatu. p: 73. 1. vide Nouitius

Professi cui debent confiteri vide Confessio Confessarius.

Professio quāto & quo ordine admittitur ad illā Nouitius p: 160. 1.
subscribit in praesentia testium. p: 160. 1. ante disponit de suis re-
bus. p: 161. 1. quando punitur nouus Professus repertus mendax

p: 162. 6. Anni professionis requiruntur pro electione Prælatorū
vide Maior Prior Visitator ante professionem facit generalem
Confessionem & communicat ipso die. p: 235. 1. forma Professio-
nis & quae Obseruantur in illa. pag: 235. 1.

Prophetiae cum quo ordine leguntur. p: 70. 21.

Promotio ad Ordines spectat ad Capitulum aut Dietam. p: 167. 1.
198. 2. vide Ordo.

I N D E X

rietas omnino prohibetur nec ullo modo pecunia potest con-
 uari. p: 96. 1. non potest aliquid teneri absconditum. p: 97. 5.
 na proprietarij. pag: 96. 1. 2. 3.
 rostratio in choro ob errores factos quando fit. p: 129. 1.
 salterium recitatur omni septimana priuatim. pag: 64. 1.
 Publicatio & Conclusio Capituli Generalis: pag: 224. 4. 5.

Q

Quadragesima quomodo debet obseruari à monachis. p: 137. 1.
 multo magis eb Eremitis. pag: 138. 1. 2.

R

Reclusio post quinque annos Professionis conceditur qualibus &
 à quo. p: 14. 1. 2.
 Reclusorum obseruantia. p: 16. 7. 8. 9. eorum Cella. p: 15. 3.
 à quo tempore carent voce actiua Reclusi perpetui non habent
 actiuam nec passiuam. p: 17. 11. infirmi non visitantur sine licentia.
 p: 104. 7. 10. Recreatio Eremitarū quādo fit. p: 32. 7. 112. 6.
 quae obseruantur. pag: 112. 7. 8. non pulsantur instrumēta mutu-
 ata à secularibus nec eorum Domus visitantur. p: 112. 6. 8. vin-
 demia vno die. p: 112. 9.
 Refectorium commune quibus diebus fit. p: 110. 2. signa pro-
 faciendi refectorio. p: 111. 3. si his diebus ierunatur vesperi por-
 tantur fructus & vinum ad Cellas. p: 111. 3.
 Regula & Constitutiones obseruentur. p: 231. 1. leguntur quo-
 libet die vesperi ante Completoriū. 197. 5. vide Constitutiones.
 Religiosi alterius Religionis recipiuntur solum à Capitulo Gene-
 rali. p: 152. 3. hospites quomodo tractantur. 165. 5.
 Reliquie Sanctorum quando ab Eremita monstratur quae debent
 obseruari. p: 58. 11. ablatio earum non absoluitur nisi restituat
 acceptas. p: 93. 3.

I N D E X

- Reus* eius defensio. pag: 84. 4.
Reuerentia P. Maioris & visitatorum. pag: 169. 2. 3.
Responsoria quomodo dicuntur in choro. p: 65. 1.
Renunciatio Prælatuæ qualiter & quo fit Ordine. p: 206. 2. n
acceptatur in visitatione sine Consensu P. Maiores. p: 229. 1.
vide Prælatuæ.
Reuelare tractata in Capitulo Conuentuali quando non licet &
pœna p: 23. 4. *quando à Definitoribus.* p: 216. 16.
Reuerentia inferiorũ versus superiores & alios. pag: 171. 1. 2. 3. 4.
Res nouitiorum deponuntur in manu Cellerarij & conseruantur
in dispensa ad Professionem. p: 161. 1.
Rogationum ieiunium quale. pag: 114. 4.
S. Romualdus Institutor Or: Camaldulensis quanto tempore in
Eremo vixit & quæ reliquit discipulis suis. p: 5. *vbi fundauit &*
stabiluit. p: 7. *vigilia festi S. Romualdi.* 116. 11.
- S
- Sacerdotes extranèi quomodo tractandi.* 164. 4.
Sacerdos habet duos dies liberos celebrandi pro sua intentione in
hebdomada excepto &. p: 162. 5. *Hebdomadarius & suum offici-*
um. p: 46. 4. *vide hebdomadarius, Sacerdos; Nouitijs & sua*
præcedentia in choro. p: 164. 1. 2. *tribus annis peragit obedi-*
tias Clerici. p: 164. 2. *dicit Missam cum oratione de Spiritu S.*
in loco Capituli. pag: 203. 3.
Sacramentum SS. Eucharistiæ conseruantur decenter. p: 28. 13.
quando renouatur. p: 28. 13.
Sacrista debet considerare tempus Completorij. pag. 57. 5. *illius*
cura & officium. p: 92. 1. 2. 3. *adiuuatur à Nouitijs & datur illi*
focius. p: 93. 2. 132. 2. *vocat absentes à choro de die.* p: 125. 1
Conseruat librum Professionis. p: 235. 2.

Booka

Duch
Swigty

I N D E X

- ius materie & forma. p: 147. 4. quot eorundem
49. 14.
Capituli Conventualis notat determinationes in libro
um. p: 22. 2. & intimationes Novitiorum. p: 153. 4. à quo
igitur. p: 173. 2. 4.
Scriba Capituli Generalis à quo eligitur, eius Officium & auto-
ritas. p: 207. 1. 209. 1. scribit determinationes Capituli. p: 224. 4.
legit tabulam ubi & quomodo. p: 225. 5.
Scrutatores duo eliguntur & quales. p: 217. 20. audiunt Missam
quando Celebratur ante electionem Prælatorum. p: 212. 1. acci-
piunt præceptum. p: 218. 4. eorum officium. p: 218. 5. obligatio
illorum sub pena disciplinae Circularis. p: 219. 6.
Seculares non admittuntur ad Commune Consortium excepto &
p: 10. 5. non frequentantur illorum Ecclesiæ. p: 11. 6. non intro-
ducuntur in Cellas. 11. 7.
sedere quando debent in choro. p: 68. 10. sedent Eremitæ bibe-
tes. p: 121. 2.
Sedes Prioris à nullo occupatur absente illo à choro. p: 170. 8.
Signa Missæ privatae ad Maius Altare festis diebus, tum Missæ
Primæ & Conventualis. p: 58. 12. signum ad Sanctus & eleva-
tionem. p: 58. 13. quando Celebrat Superior in solennitatibus.
p: 58. 13. quando vocantur Sacerdotes ad Celebrandum & mini-
stri ad inferuendum. pag: 59 14.
Signa Mensæ Communis. p: 111. 3. profaciendo pane & Exerci-
tio manuali. p: 133 5. Dormitionis. p: 135. 4. signa mortui.
p: 106. 12. Capituli Culparum & Conventualis p: 22. 2. Capitu-
li Generalis. p: 202. 3. signum post lectionem ante Completori-
um. 62. 7.
Signa Matutini. p: 40. 2 3. 4. Primæ. p: 55. 1. Tertiæ. p: 60. 1.
Sextæ

